

**De Sancti Eustathii
episcopi Antiocheni dicendi ratione**

Accedit index vocabulorum libri contra
Origenem scripti omnium

Dissertatio inauguralis

quam

consensu et auctoritate amplissimi

Philosophorum Physicorumque

in alma litterarum Universitate

Wilhelmia Westfala Monasteriensi Ordinis

ad summos in philosophia honores rite capessendos
scripsit

Wilhelmine Brockmeier

Embricensis

Typis Roberti Noske Bornensis
MCMXXXII

Consensu et auctoritate ordinis philosophorum commentationem
typis expressam esse testatur
Carolus Muenschler, ordinis philosophorum illo anno decanus.
Ad ordinem philosophorum de comprobanda commentatione rettulit
Hermannus Schoene, p. p. o.

Examen rigorosum habitum est Kal. Mart. MCMXXIX.

Hermann Schoene

Index

	pag.
Conspectus librorum	V
Praefatio	1
A. De rebus grammaticis	5
I. De litterarum commutationibus	5
II. De formarum usu	9
III. De rebus syntacticis	18
B. De copia verborum	44
I. De verbis inusitatis	44
II. De verbis poeticis	48
III. De verbis posteriorum scriptorum propriis	54
IV. De verbis a grammaticis commendatis	61
C. De elocutione	63
I. De ambitu enuntiatorum amplificando	63
II. De collocatione verborum	67
III. De ornamentis oratoriis	69
IV. De hiatus evitandi ratione	75
V. Biblicorum aliquot locorum <i>μεταφράσεις</i> Eustathianae	78
Appendix	81
I. Index verborum Eustathianus	83
II. Index nominum Eustathianus	140
III. Index locorum e codice Monacensi libelli emendatorum	143

Libris et commentationibus his potissimum usa sum

- Bardenh.**: O. Bardenhewer, Geschichte der alchristlichen Literatur. Freiburg i. Br. I: 1913², II: 1914², III: 1923².
- Baumgart**: H. Baumgart, Aelius Aristides als Repräsentant der sophistischen Rhetorik des 2. Jahrhunderts der Kaiserzeit. Leipzig 1874.
- Beitr. z. gr. Spr.** II, 1 u. 2: Ph. Weber, Entwicklungsgeschichte der Absichtssätze. Würzburg 1884; Beiträge zur historischen Syntax der griech. Sprache II, 1. u. 2.
- Bekker**, Anecd.: I. Bekker, Anecdota Graeca. Berolini 1814—1821.
- Borst**: J. Borst, Beiträge zur sprachlich-stilistischen u. rhetorischen Würdigung des Origenes. Diss. Freising 1913.
- Brinkmann**: Rhein. Mus. 74. 1925, p. 308—313: Verbesserungsvorschläge zu Eustathios v. Antiochia über die Hexe v. Endor.
- Cavallera**: F. Cavallera, S. Eustathii Episcopi Antiocheni in Lazarum, Mariam et Martham Homilia Christologica. Parisiis 1905.
- Croenert**: G. Croenert, Memoria Graeca Herculanensis. Lipsiae 1903.
- Debrunner**: Friedrich Blass' Grammatik des Neutestamentlichen Griechisch, bearbeitet von A. Debrunner. Göttingen 1921².
- Harpocr.**: Harpocraton et Moeris ed. I. Bekker. Berolini 1833.
- Heiler**: C. L. Heiler, De Tatiani Apologetae dicendi genere. Diss. Marpurgi 1909.
- Helbing**: R. Helbing, Grammatik der Septuaginta. Göttingen 1907.
- Jahn**: Texte u. Untersuchungen zur Geschichte der alchristl. Literatur II, 4. Leipzig 1886.
- Jahrb. f. klass. Philol. Suppl.** 20: G. Schmidt, De Flavii Josephi elocutione observationes criticae. Leipzig 1894.
- K.-Bl.**: R. Kühner-F. Blass, Ausführliche Grammatik der griech. Sprache. I: Formenlehre. Hannover 1890—1892².
- K.-G.**: R. Kühner-B. Gerth, Ausführliche Grammatik der griech. Sprache. II: Satzlehre. Hannover u. Leipzig 1898—1904².
- Kaelker**: F. Kaelker, Quaestiones de elocutione Polybiana. Leipziger Studien III p. 219—302.
- Klosterm.**: E. Klostermann, Origenes, Eustathius von Antiochien und Gregor von Nyssa über die Hexe von Endor. Bonn 1912. Kleine Texte für Vorlesungen und Übungen. Herausgegeben von H. Lietzmann. Heft 83.
- Krebs**: F. Krebs, Die Praepositionen bei Polybins. Würzburg 1882.
- Krebs**, Praep. adv.: F. Krebs, Die Präpositionsadverbien in der späteren historischen Graecität. München 1884.
- Kreling**: M. A. Kreling, De usu poeticorum et dialecticorum vocabulorum apud scriptores Graecos seniores. Traiecti ad Rh. 1886.
- Kretschmer**: Sitzungsberichte der kaiserl. Akademie der Wissenschaften, Phil.-hist. Klasse, 43. 1900; X. Abhdlg.: Die Entstehung der Koine.

- Krueger:** K. W. Krueger, Griech. Sprachlehre. Leipzig 1875⁹.
Li.-Sc.: H. G. Liddel-R. Scott, A. Greek-English Lexicon. A New Edition by H. St. Jones. Oxford 1925—1932. *α—ω*.
Mays: E. Mayser, Grammatik der griech. Papyri aus der Ptolemäerzeit. I: Laut- u. Formenlehre, Leipzig 1906. II, 1: Satzlehre, Berlin u. Leipzig 1926.
Mhs.: K. Meisterhans-E. Schwyzer, Grammatik der attischen Inschriften. Berlin 1900⁹.
Méridier, L. Méridier, L'influence de la Seconde Sophistique sur l'oeuvre de Grégoire de Nyssa. Rennes 1906.
Moer: Harpocration et Moeris ed. I. Bekker. Berolini 1833.
Neukamm: V. Neukamm, De Luciano Asini Auctore. Diss. Lipsiae 1914.
Norden: E. Norden, Die antike Kunstprosa. I: 1915⁴. II: 1923⁴.
PG: Migne, Patrologia Graeca.
PL: Migne, Patrologia Latina.
Pass: F. Passow, Handwörterbuch der griech. Sprache. Leipzig 1841⁹.
Phot: S. A. Naber, Photii Patriarchae Lexicon. Leidae 1864.
Preusch.-B.: W. Bauer, Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments u. der übrigen urchristlichen Literatur. Gießen 1928².
Preisigke: F. Preisigke-E. Kießling, Wörterbuch der griech. Papyrusurkunden. Berlin 1925—1927.
Phryn.: Chr. Aug. Lobeck, Phrynichi Eclogae nominum et verborum Atticorum. Lipsiae 1820.
Raderm.: L. Radermacher, Neutestamentliche Grammatik. Tübingen 1925².
Rehd.: C. Rehdantz, Demosthenes Nenn Philippische Reden, 2. Heft; II. Abt. Indices. Leipzig 1874⁹.
Reinh.: H. Reinhold, De Graecitate Patrum Apostolorum Librorumque Apocryphorum Novi Testamenti quaestiones grammaticae. Dissert. Halenses XIV p. 1—113.
Rohde: E. Rohde, Der griech. Roman u. seine Vorläufer. Leipzig 1900².
Rohde, Kl. Schr.: E. Rohde, Die asianische Rhetorik u. die zweite Sophistik; Kl. Schriften II p. 75—97. Leipzig 1901.
S. I, II, III, IV: W. Schmidt, Der Atticismus in seinen Hauptvertretern. Stuttgart 1887—1896. vol. I—IV.
Sophocles: E. A. Sophocles, Greek Lexicon of the Roman and Byzantine Periods. Boston 1870.
Thom. Mag.: Fr. Ritschl, Thomae Magistri Ecloga Vocum Atticarum. Halis 1832.
Thumb: A. Thumb, Die griech. Sprache im Zeitalter des Hellenismus. Straßburg 1901.
Trunk: J. Trunk, De Basilio Magno sermonis Attici imitatore. Stuttgart 1911.
Usener: H. Usener, Der heil. Theodosius. Leipzig 1890.
Veitch: W. Veitch, Greek Verbs, Irregular and Defective. Oxford 1879.
Wackernagel: J. Wackernagel, Hellenistica. Göttingae 1908.
Wi.-Schm.: G. B. Winer's Grammatik des Neutestamentlichen Sprachidioms, neubearbeitet v. W. Schmiedel. I: Einleitung u. Formenlehre. Göttingen 1894.

Ceteros quibus usa sum libros suo quemque loco adnotabo.

Praefatio.

Scriptorum Novi Testamenti nonnullos sermone usos erudito atque exculpto, sed plerosque vulgari fere et inculta lingua locutos esse res est notissima. Eandem dicendi consuetudinem apud apocryphorum qu. d. auctores, patres apostolicos, plurimos alterius et tertii p. Chr. n. saeculi scriptores ecclesiasticos observare licet¹⁾. Neque id mirum. Homines enim indocti et litterarum expertes religionem Christianam primi acceperunt, et si quis erat eruditior, non tam orationi eleganter expoliendae quam legi Christi ac doctrinae apertissime explanandae studuit²⁾.

Quae res mutata est, postquam doctrina Christiana longe lateque fluxit et eruditiorum hominum animos magis in se convertit. Qui cum vulgarem sermonem reformidarent, scriptores ecclesiastici elegantem atque excultam profanorum scriptorum dicendi consuetudinem magis magisque imitati sunt³⁾.

Profani autem illius aetatis auctores omnes fere communem et popularem sermonem aspernati novum sibi et artificiosum dicendi genus finxerunt ad veterum Atticorum orationem ingenti cura atque arte quaesita conformatum⁴⁾. Multi vero orationis splendori ac magnificentiae nimium tribuerunt; vocabulis enim obsoletis atque electis audientium animos movere et verbis numerosis necnon modulatis colorem poeticum orationibus aspergere studuerunt⁵⁾. His Atticistarum ac Sophistarum qu. d. studiis ad orationem excolendam pertinentibus inde ab altero usque ad quartum p. Chr. n. saeculum singuli scriptores ecclesiastici se dederunt, tum autem permulti atque ii magna cura ac

¹⁾ Norden II p. 479 sqq.; Bardenh. I p. 65 et p. 74 sqq.; W. Michaelis, *Der Atticismus u. das Neue Testament*, *Zeitschrift f. Neutestam. Wissensch.* 22, 1923, p. 91—121; Reinhold p. 16.

²⁾ Norden II p. 534 sqq. et p. 535 adn. 1 et 2.

³⁾ Bardenh. I p. 65; Norden II p. 515 sq.; F. Probst, *Katechese u. Predigt*, Breslau 1884, p. 2 sqq.

⁴⁾ S. I p. 1 sqq.; Norden I p. 149 sqq.; Wilamowitz, *Hermes* 35, 1900, p. 1 sqq.

⁵⁾ Rohde p. 357 sq.; cf. Rohde, *Kl. Schr.* II l. c.; Norden I p. 351 sqq. et 422 sqq.; Baumgart p. 47.

diligentia. Eorum nonnulli paganos scriptores eosque celeberrimos arte dicendi adaequaverunt vel etiam superaverunt¹⁾.

Exstat singularis quidam libellus ineunte saeculo p. Chr. n. quarto compositus, qui, quantopere scriptores ecclesiastici profanorum dicendi consuetudini indulserint, optime demonstrat, librum dico Eustathii Episcopi Antiocheni de Engastrimytho contra Origenem scriptum. Huius commentationis sermonem, ut est mirus atque unicus, diligenter perscrutari operae pretium esse mihi videtur.

Sed priusquam ad rem ipsam accedam, de S. Eustathii vita et scriptis paucis disseram²⁾. Natus Sidae in urbe Pamphyliae primum ecclesiae Beroeensi, deinde (ab anno fere 324) Antiochenae praefuit. Validus atque indefessus fidei catholicae erat propugnator, qui in synodo Nicaena praesertim sententias Arianorum acriter impugnavit. In iis vero patribus ecclesiasticis ab Hieronymo numeratur, „qui in tantum philosophorum doctrinis atque sententiis suos refenserunt libros, ut nescias, quid in illis primum admirari debeas, eruditionem saeculi an scientiam scripturarum“³⁾. Quae in elocutione eius maxime laudata sint, e Sozomeni verbis cognoscas his: Ἀνὴρ τὰ τε ἅλλα καλῶς καὶ ἀγαθῶς καὶ ἐπὶ ἐδγλωττίᾳ δικαίως θαυμαζόμενος, . . . ἀρχαίᾳ φράσει καὶ σωφροσύνῃ νοημάτων καὶ ὀνομάτων κάλλει καὶ χάριτι ἀπαγγελίας εὐδοκμοῦντων⁴⁾. Libros autem, quos scripsit, Hieronymus commemorat „volumina de anima, de Engastrimytho adversus Origenem et infinitas epistulas, quas enumerare longum est“⁵⁾.

¹⁾ Norden II p. 547 sqq. et 550 sqq.; Bardenh. I p. 66, III p. 189q.

²⁾ De S. Eustathii vita adeas: L. Tillemont, Mémoires pour servir l'histoire ecclésiastique, Venedig 1732, VII 10—15 (1715, VII 35—54); neque omittas: M. Gwatkin, Studies of Arianism, London 1900², p. 77 sqq.; F. Cavallera, Le Schisme d'Antioche, Paris 1905, p. 65 sq.; F. Salaville, Eustathe d'Antioche, Dictionnaire de Théologie catholique, V, Paris 1913, col. 1554—1565; N. P. Kudrjavez, Eustathius v. Antiocheia, Vjestnik Bogosl., Moskau 1910, I p. 453—465, II p. 62—77 et 426—439, III p. 66—78. De vita ac doctrina Eustathii nuper accurate atque exquisita scripsit: O. Krause, Eustathius v. Antiochia, Breslauer kath. theol. Dissertation. 1921. (Haec commentatio machina scripta est.)

³⁾ ep. 70 Script. Eccl. Lat. 54 p. 707; cf. P. L. 22, 667—668.

⁴⁾ Hist. eccl. II 19; cf. P. G. 67, 984 A.

⁵⁾ PL 23, 691. Eustathii opera et genuina et quae eius esse falso feruntur invenias: Gallandi, Bibl. vet. Patr. IV, Venetiis 1768; Migne, PG 18, 613—694; Pitra, Analecta Sacra, II p. XXXVII sqq.; IV p. 210—213 et 441—443; F. Cavallera, S. Eustathii Episcopi Antiocheni in Lazarum, Mariam et Martham Homilia Christologica, Parisiis 1905; H. Nikanor, Journal des Ministeriums für Volksaufklärung, Nova Series 37, p. 101—103, Petersburg 1912. De Eustathii scriptis diligenter disseruit A. Jahn, Texte u. Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Literatur II 4 p. III—XXIII.

Unus ex iis integer superest liber de Engastrimytho¹⁾. Quem si legeris facile cognosces deesse Eustathio nativa illa, in qua Joannem Chrysostomum et Gregorium Nazianzenum admiramur, vis oratoris ac facultas et facilis in dicendo ubertas ac copia natura insita. Simples vero ac nudae sententiae loquaci verborum et ornamentorum ostentatione obruuntur. Virum vero cognosces, qui, quod dicendum est, perspicue et aperte componit, qui autem, etsi neque modo neque elegantia plane caret, tamen ea, quae composuit, quo magis audientibus, hominibus certe eruditis et litteratis²⁾ iucunda sint, laborioso artificio atque ingenti animi contentione exornat; qua in re id potissimum agit, ut verborum circuitus vocabulis electis, vocibus sonantibus nec non tritis, flosculisque alicunde decerptis quam maxime amplifiet. Hoc modo mirum quoddam ac singulare genus dicendi efficitur idque magna cum cura ac diligentia totum per libellum eodem tenore continuatur.

Eustathii dicendi rationem perquirens non solum dicam de elocutione et de verborum delectu, quae quidem maxime sunt commemoratione digna, sed etiam colligam, quae ex rebus grammaticis memorabilia videntur. Ad singula autem accuratius perscrutanda priusquam accedam, paucis adumbrabo, quid Eustathii orationis maxime proprium sit, qua in re eundem atque in ipsa commentatione ordinem sequor.

Atticistarum exemplum diligenter secutus in sonis, formis, rebus qu. d. syntacticis linguam Atticam imitari studet. Quas vero communis sermonis formas habet, magna ex parte etiam apud eruditos recentioris

---

¹⁾ Commentarium in Hexaëmeron, quod Leo Allatius primus in lucem protulit atque Episcopo Antiochensi adscripsit, ei non attribuendum esse cum alii tam F. Zoepf ostendit, qui de hac re nuper accuratissime disputavit; cf. F. Z., Der Kommentar des Pseudo-Eustathius zum Hexaëmeron. Alttestam. Abhandlungen X 5. Münster i. W. 1927.

Neque genuina est Homilia in Lazarum, Mariam et Martham a Cavallera Eustathii nomine edita; cf. L. Saltet, Bulletin de littérature ecclésiastique publié par l'Institut catholique de Toulouse 1906, p. 120sq. et 212sq.; Jülicher, Theol. Lit. Zeig. 31. 1906, p. 683sq.; Fr. Diekamp, Theol. Revue 5, 1906, p. 405sq.

Sermonem Maiorem de Fide, qui Athanasio adscribitur, ab Eustathio compositum esse Eduardus Schwartz demonstrabat; cf. Sitzungsberichte der Bayerischen Akademie der Wissenschaften, Philos.-philolog. u. histor. Klasse 1924, Schlußheft, Abhdlg. 6: Der s. g. Sermo maior de fide des Athanasius. Qui sermo an genuinus sit, ratione dicendi investigata clarius apparebit.

Libram de Engastrimytho ediderunt: L. Allatius, Lyon 1629; Migne, PG 18, 613sq.; A. Jahn, Des hl. Eustathius Erzbischofs von Antiochien Benrteilung des Origenes betreffend die Auffassung der Wahrsagerin I. Kön. 28 und die bezügliche Homilie des Origenes. T. u. U. II 4, Leipzig 1886; E. Klostermann, Origenes, Eustathius v. Antiochien u. Gregor v. Nyssa über die Hexe von Endor, Bonn 1912. (Lietzmann's Kleine Texte 83.)

²⁾ cf. H. Bruders, Zeitschrift f. kath. Theologie 38. 1914, p. 631sq.

aetatis scriptores vel etiam apud Atticistas eosque diligentiores usitatae sunt¹⁾, nonnullas autem propter euphoniā formis elegantioribus praefert, sive ut vocalium concursum evitet sive ut orationem quibusdam dicendi festivitātibus exornet. Atque hoc potissimum hominem elegantiae Atticae studiosum denotat, quod in sentiētiis et principalibus et secundariis optativo persaepe utitur.

In vocabulis quoque multa sunt, quae hominem lumina Attica sectantem indicant, contra alia reperiuntur, quae apud scriptores Atticos non occurrunt atque eorum in numero sunt, quae a grammaticis, ut a lingua vere Attica aliena, reiciantur. Sed non pauca exstant obsoleta, poetica, sonantia, quae Sophistarum dicendi rationem in memoriā revocant²⁾.

Denique, ut elocutionem eius breviter describam, tumidum sermonem saepe modo carentem, quaesita arte sectatur atque artificioso verborum ordine persaepe utitur; variis atque etiam ineptis dicendi festivitātibus splendoris aliquid orationi adspargere studet, hiatum denique diligentissime evitat³⁾.

---

¹⁾ cf. Rohde pp. 351, 354, 356.

²⁾ cf. Rohde p. 355 sq. et 357 sq.

³⁾ cf. Rohde p. 350.

A. De rebus grammaticis.

I. De litterarum commutationibus.

ττ — σσ: Eustathius ubique fere utitur litteris ττ artificiose renovatis ab Atticistis¹⁾, scripturam autem Ionicam σσ non habet, nisi 339: τὸν τῆς γλώσσης ἦχον et 414: διαπτυσσόμενα²⁾. Forma γλώσσης ex γλώττης fortasse depravata est. Ionicam enim huius verbi formam alibi — 1920. 4122 — Eustathius respuit atque etiam tollit, nam in versu 403 NTi verba καταψύξη τὴν γλώσσάν μου in καταψύξη δὲ τὴν γλώτταν αὐτοῦ mutat³⁾, quae quin vera auctoris scriptura sit, nemo dubitabit, qui viderit eum et aliis rationibus hoc aliisque locis vulgarem NTi sermonem eleganter invertisse⁴⁾. Verbum deinde διαπτύσσομαι etiam apud Atticos duobus locis, quibus codices dissentiunt, exceptis scripturam Ionicam habet⁵⁾.

γν — ν: In γίγνομαι et γινώσκω verborum formis adhibendis, si quidem codicibus fidem habemus, modo Atticam linguam imitatur Eustathius, modo utitur recentioris aetatis consuetudine, ut exemplis demonstratur his: 389: ἐγίγνετο; 6011: γίγνεσθαι; 2632: ἐγίνετο; 5118: γινώσκειν; 1829: γινώσκων; 3429: ἀναγινώσκει; 523: ἐπεγινώσκειν; 177. 261: διαγινώσκειται⁶⁾. Ex Atticistis Herodes Atticus, Aelianus, Polemon solam communis sermonis scripturam adhibent, Aristides autem et Philostratus eam plane fastidiunt⁷⁾.

¹⁾ Thumb p. 78 sqq. S. I 82 sqq. III 18 adn. 22; IV 579; Wackern. p. 12 sqq.

²⁾ Numeri referendi sunt ad paginam et versum editionis Erii Klostermann. Quae exstant 433 — τοιαύτη ἐξουσίη ἐπιτάσσειν —, cum propter hiatum tolerari non possint, in τοιαύτης ἐξουσίας ἐπίτασις mutat Aug. Brinkmann, qui τοιαύτης ἐξουσίας ἐπίτασις idem valere quod τοιαύτης ἐξουσίας ὑπερβολή Clementis Alexandrini verbis confirmat his: (Paed. II 10 p. 106, 3) πρὸς ἀπαλέξῃσιν κρυμῶν τε ὑπερβολῆς καὶ κυνμάτων ἐπιτάσεως; cf. Rh. Mus. 74 p. 311.

³⁾ Quare verba τὴν γλώτταν signis exornanda non esse puto.

⁴⁾ de hac re vide h. d. p. 78 sq.

⁵⁾ Plat. Legg. 858 E; Aristot. G. A. 720^b 17.

⁶⁾ Mhs. p. 754. 17720. 21; S. II 29, adn. 51; Mays. I 64; Wi.-Sch. § 5, 11; Debr. § 34, 4; Helb. p. 21.

⁷⁾ S. I 197; II 29; III 18; IV 13. 579.

δ — θ: Eustathium semper οὐδείς, μηδείς — 174. 198. 253 al. — neque οὐθείς, μηθείς sim. scripsisse mirum non est, nam vulgaris sermonis formae per litteram aspiratam scriptae, quae inde ab Aristotelis aetate in litteris non raro inveniuntur, rarescent Atticistarum auctoritate¹⁾.

τ — σ: Linguae Atticae propria est forma τήμερον — 503 —, cuius loco NT et papyri inscriptionesque a Mayser excussae σήμερον habent²⁾. Hanc vulgaris sermonis formam etiam Origenes praebet³⁾.

σμ — δμ in nonnullis vocabulis variant, ex quibus δσμή — δδμή affero. Illam formam per σμ scriptam Phrynichus et Photius grammatici probant, cum alii, in quibus est Antiatticista, δδμή defendant⁴⁾. Poeticam hanc formam esse Pollux docet⁵⁾. Eustathius autem verbo poetico utitur — 623 —⁶⁾. Contra Aelianus et Philostratus Atticistae formam Atticam habent, quae quidem etiam in NTo atque in LXX libris inveniuntur⁷⁾.

δ — τ: Huc pertinent vocabula ποδαπός — ποταπός. Illud ποδαπός apud omnes scriptores Atticos Demosthene excepto, apud quem semel vocabuli ποῖος loco fungitur⁸⁾, idem valet quod „cuius, ex quo loco“, ποταπός autem, quod recentioris aetatis proprium est, ποῖος significat⁹⁾. Quam vocem ποῖος vocabulo ποταπός praeferendam esse dicunt grammatici, sed ne Atticistae quidem vocabulum minus elegans repudiant¹⁰⁾. Apud Eustathium quoque quater legitur: 194. 3310. 4431. 5823. Afferre licet quae exstant 194: ποταπή καὶ ὁποία καὶ τίς ἢ κακοδαίμων ἐτύγγαεν αὐτῇ γράψ, qua in interrogatione, quo numerosior fiat oratio, pronomen ὁποῖος pro ποῖος in sententia principali usurpat Eustathius, id quod apud Atticos nisi in interrogatione repetenda usitatum non est¹¹⁾. Praeterea, cum particulam interrogativam

¹⁾ Phryn. p. 181; S. II 137 sqq.; Mays. I 180 sqq.; S. IV 607; Wi.-Schm. § 627; Debr. § 33; Thumb p. 14.

²⁾ Moer. p. 210, 16; Debr. § 34; Mays. I p. 224 adn. 2.

³⁾ Borst p. 16.

⁴⁾ Lob. p. 89; Nab. p. 31; Bekk. p. 89.

⁵⁾ II 73; ed. E. Bethe p. 106; cf. S. I 340.

⁶⁾ cf. Croen. p. 136 adn. 3.

⁷⁾ S. III 143, IV 209; Debr. § 345; cf. Pr.-Bauer s. v.

⁸⁾ or. XXV 782.40.

⁹⁾ Debr. § 2983; Preis. s. v.; Jahrb. f. klass. Philol. Suppl. 20 p. 630; Phryn. p. 58.

¹⁰⁾ Phryn. p. 66 et Lob. ad Phryn. p. 56 adn.*; Thom. Mag. p. 289; S. III 253; IV 371. 684.

¹¹⁾ K.-G. II 517 A1.

vi quadam ac vehementia iterum ac tertium recipit, quantopere indigetur de Origenis sententia vaticinatrice auctore Samuelem ex inferis ascendisse opinantis ostendit.

ξύν — σύν: ξύν praepositio Attica, quae iam exeunte quinto saeculo ex inscriptionibus evanescit neque in communi sermone occurrit, artificiose renovatur a nonnullis Atticistis. Aristides autem, ne nimius in cura verborum Atticorum appareat, eam paene prorsus reicit¹⁾. Apud Eustathium quoque ter solum forma Attica legitur: 4116 τὸ ξύμπαν εἰπεῖν (contra 1725 τὸ σύμπαν εἰπεῖν); 4424 ξυνήθουν; 5881 ἀξυνεσία (contra 432 ἀσυνεσία).

μικρός — μικρός: μικρός formam Ionicam, quae apud nonnullos Atticistas Thucydidem et Platonem sequentes invenitur, non habet Eustathius, sed μικρός — 438 — praefert²⁾.

ς mobile.

οὔτω — οὔτως: Scriptores Attici οὔτω ante consonantes, ante vocales οὔτως adhibent. Haec quidem forma nonnunquam etiam ante consonantes, sed illa rarissime ante vocales occurrit³⁾. Eustathius vero, ut elegantiores communis sermonis scriptores⁴⁾, ante consonantes semper οὔτω — 1715. 2119. 2622. 295 —, ante vocales — 2113. 2213. 2321. 2515 al. — οὔτως utitur⁵⁾. Atque uno loco, ubi Origenis adversarii verba affert iisque de suo aliquot verba inserit, οὔτως ante consonantem in οὔτω mutat, quo elegantiorum orationem reddat. Exstat enim apud Origenem⁶⁾: οὔτως καὶ οἱ προφηταὶ κτλ., Eustathius autem scribit 4420: „οὔτω“ γὰρ ἔφη „καὶ οἱ προφηταὶ“ κτλ.

ἀντικρύ — ἀντικρύς: ἀντικρύ forma poetica de loco utuntur Attici, sed qui diligentiores in scribendo sunt, καταντικρύ, ἀπαντικρύ praeferunt⁷⁾. Eustathius vero et verbum poeticum ἀντικρύ et καταντικρύ a grammatico probatum adhibet: 2620 ἀντικρύ „Φαραώ“⁸⁾, 5019 ἃ

¹⁾ Mha. p. 220; Mays. I 220; Debr. § 34, 4; S. III 16; IV 13 sq. 580.

²⁾ O. Hoffmann, Die griech. Dialekte, Göttingen 1898, III 565; S. III 18; IV 13, 579, 580; K.-Bl. I¹ 76.

³⁾ K.-Bl. I 296.

⁴⁾ S. II 250; IV 470; Kaelker, Leipz. Stud. III 308 sqq.; cf. Mays. I 242; Wi.-Sch. § 528b; Debr. § 21; Helb. p. 23.

⁵⁾ οὔτως ante consonantem, quod legitur 4622 — οὔτως δὲ δικαίαι —, in οὔτος mutavit Aug. Brinkmann l. c. p. 312.

⁶⁾ Klosterm. p. 12, 25.

⁷⁾ Phryn. p. 443; K.-Bl. I, 298; cf. Thom. Mag. p. 1.

⁸⁾ quo loco, quamquam cetera quae exstant in LXX (Exod. 7, 9) ad verbum fere reddit, ἐναντίον vocabulo a LXX viris usurpato poeticam verbum praefert.

καὶ κατατιγρόν. Forma ἄντικρόν, quae apud recentiores scriptores idem valet atque ἄντικρόν, apud Atticistas, qui grammaticorum praecepta sequuntur, significationem verbi φανερώς i. e. plane, prorsus habet¹⁾. Eadem consuetudine ubique — 258. 2817. 2924. 359. 4125. 4312. 5827 — utitur Eustathius.

ν mobile.

Iam de consonanti quae vocatur paragoga mihi agendum est. Hanc litteram accrescentem et ante vocales et ante consonantes recentiore aetate verborum formis firmius insidere exemplis ab H. Massen ex titulis Atticis collatis demonstratur²⁾. In libris quoque LXX et NTi ubique fere retinetur, in papyris saepe abiecitur ante vocales, servatur ante consonantes, ex quo elucet certam legem scriptores secutos non esse³⁾. Eustathius vero, ubi sequens vocabulum a vocali incipit, litteram ν adicit, ubi consonans sequitur, eam non admittit⁴⁾, quae ubi in codice Monacensi occurrit, librarii manu haud dubie est exorta⁵⁾. Eustathium autem hanc consonantium concursum fugisse eo confirmatur, quod 3319, ubi LXX verba affert, pro καὶ ὁ θεὸς ἀφ' ἑσθ' ἔμοῦ, quae exstant I. Reg. 2815, „ὁ θεὸς ἀφ' ἑσθ' ἔμοῦ“ φησὶν „ἀπ' ἑμοῦ“ scribit, ne voce φησὶν post ἀφ' ἑσθ' inserta verba aspersae concurrant.

ἔνεκα — ἔνεκεν: His adiciam quae de formis ἔνεκεν — ἔνεκα dicenda sunt. Haec apud Atticos usitata est, illa a Ionicis atque communis sermonis scriptoribus usurpatur⁶⁾. Sed qui elegantiae Atticae student, quamquam hiatus evitandi causa non raro scripturam minus elegantem adhibent, eam non nimis amare videntur, cum et ante vocalem saepe formam Atticam habeant⁷⁾. Eustathius vero vulgarem formam plane respuit et collocationem verborum mutans vocalium concursum evitat, ut facile ex exemplis cognoscitur his: antiponitur 1611 πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης ἔνεκα τῆς ἐγγαστριμύθου τῆς κτλ.; 2728 πάθος ἔνεκα τίνος ἀξιοῦσαι; sim. 1831. 3023. 3529. 4913; postponitur 2320 . . . ἔγωγε τίνος ἔνεκα ψυχῆς κτλ.; sim. 442. 5031. 612; inter nomen denique et adiectivum vel genetivum, qui ex nomine pendet, exstat 4715 οὗτις τῶν

¹⁾ Debr. § 21; Wi.-Sch. § 528b; Preis. s. v.; Harpocr. p. 2312 adn.; S. I 106; II 78; III 101.

²⁾ Hedde J. J. Massen, De littera ν Graecorum paragoga quaestiones epigraphicae. Leipz. Stud. IV p. 1 sqq.

³⁾ Debr. § 20; Mays. I 236 sqq.

⁴⁾ Quod facile videbit, qui perlustraverit nonnullas libelli eius paginas, quare exempla afferre non opus est.

⁵⁾ Qua in re sententiam sequor Alberti Jahn, qui nisi in orationis intermissione ν mobile ex codice Monacensi in textum non recepit.

⁶⁾ Thumb p. 71 sq.; Debr. § 303; Mays. I 14. 241 sq.

⁷⁾ S. I 119. 404; II 104; IV 450.

δεομένων ἔνεκα σωτηρίας ἀνήεσαν; 40¹⁹ ὅπως ἀλοχοῦ μὲν ἔνεκα κέρδους δίδεται κτλ.

De crasi quae vocatur.

Vocalium crasis in LXX, NTo, papyris nisi in vocula καί et in articulo non occurrit, apud Atticistas autem etiam praepositio πρό in unum sonum cum augmento qu. d. syllabico coalescit¹⁾. Eiusmodi exempla apud Eustathium exstant haec: 49²⁹: προῦγραψεν; 351²⁶. 362¹. 436: προῦλεγε; 2113: προῦταξεν; 3615: προῦταπεν; 2610. 35²⁸. 384. 5315: προῦφήτεον (εν, σεν): sim. 36²⁸. 4123³⁾. His adicienda sunt προῦχει 2932 et προῦχον 178. 3214. 538: eiusmodi formae neque in NTo neque in papyris deprehendas²⁾. καί denique voculae et articuli crasis exempla leguntur haec: 2010: τάνδρός; 3631. 3924. 6215: τοῦδωρος; 339: εἰς τοῦμφανές; 2313. 3914: ταῦτόν; 2913. 4514. 4628. 5215: ἐν ταῦτῳ; 547. 5829: κἄν; 5528: κἄν = καί ἐν⁴⁾.

II. De formarum usu.

De substantivo.

Iam exponam, ubi in verborum formis eligendis Atticorum dicendi rationem Eustathius ineat, ubi recentioris aetatis consuetudinem accipiat. Incipiam a contractione qu. d. Ab hoc usu recentiores scriptores non plane, sed frequentissime recedunt. Eustathius autem, ut ii, qui orationis elegantis studiosi sunt, semper Atticos imitatur⁵⁾: 6121: νοῦ; 178. 2619. 318. 3618. 432. 4823. 617: νοῦν⁶⁾.

Iam afferro quae de altera vel declinatione Attica dicenda sunt. Cuius exempla ἀνάπλωσ — 4311 — adiectivo excepto Eustathius non habet, sed praefert voces ναός — 3114 — et λαός — 1713. 3020. 25.

¹⁾ Helb. p. 13 sq.; Mays. I 158 sq. et 160; Debr. § 18; S. III 294; IV 472.

²⁾ Contra legitur 4123: προεφήτεως; 5230. 5310: ἐπροφήτευσεν, atque augmento bis posito 2612: ἐπροεφήτεον.

³⁾ Debr. § 18; Mays. I p. 160.

⁴⁾ de forma κἄν, quae exstat 4431, vide h. d. p. 33 adn. 2.

⁵⁾ Phryn. p. 217 et 453; Moer. p. 296 et 304; Kretschmer p. 22 sq.; Helb. 34 sq.; Wi.-Sch. § 87 et 11; Debr. § 45 et 52; Mays. I p. 257 sq. et 293 sq.; S. III 19; IV 14. 580.

⁶⁾ in adnotatione commemorare licet adiectivum χειρσοῦς 4828, quod verbum ex libro Origenis in Gen. hom. 132 (Lo. 8, 242) depromptum an formam contractam etiam apud Origenem habuerit pro certo quidem diiudicari non potest, cum liber, ex quo sumptum est, Latina sola lingua ad nos pervenerit, sed ex eo concludere licet, quod Origenes et aliis locis verbum χειρσοῦς adhibens consuetudine Attica nititur. De qua re vide Borst p. 23.

3723.24. —, quae in dialecto Ionica atque apud poetas usitatae sunt, vocabulis Atticis *ρεώς*, *λεώς*, quae grammatici probant¹⁾. Verba illa *ραώς*, *λαώς* etiam in LXX scriptis, NTo, papyris, apud Plutarchum, Strabonem, Polybium reperiuntur²⁾.

Nominum quae in -*εως* syllabam desinunt unum accusativi pluralis exemplum invenitur 4023: *τοὺς λερεῖς ἀποσφάττει τοῦ κυρίου*. Hanc vulgaris sermonis formam, quamquam etiam ab Aeliano Atticista — in libro quidem minus diligenter composito — adhibetur, tamen Eustathio attribuendam non esse censeo³⁾. Qua de causa verbis *τοὺς λερεῖς* atque *τοῦ κυρίου* vocabulo *ἀποσφάττει* diremptis signa addenda esse puto, quibus LXX virorum verba Eustathium afferre indicetur.

Substantivum *νιός*, ut apud Atticos et Atticistas, modo ad secundam modo ad tertiam declinationem est conformatum: 3730 *τῶν νιέων*; 542 *νιοῦ*⁴⁾. In vulgari sermone secundae declinationis exempla praevalebant⁵⁾.

Reliquum est, ut *ἥχος* commemorem, de quo substantivo Moeris dicit haec: *ἡχὴ Ἀττικοί, ἥχος Ἕλληνες*⁶⁾. Hoc praeceptum ex usu Platonis fluxisse censet Croenert atque Aristidem aliosque auctores ad hanc rem animum advertisse adnotat⁷⁾. Contra Philostratus, Strabo, alii *ἥχος* habent, sed neutrum huius verbi genus in Sacris Libris obvium respuunt⁸⁾. Apud Eustathium quoque legis 339 *τὸν ἥχον*.

De adiectivo.

Primum commemoro 3724 *περιδεῖν*, 4329 *εὐκλεῖν*, pro quibus Attici formis in -*εῖν* desinentibus uti solent⁹⁾. Sed Plato semel formam in -*εῖν* quae exit habet, et ne Atticistae quidem talia repudiant¹⁰⁾.

Permulta inveniuntur adiectiva, quae apud Atticos duos, apud recentiores scriptores saepe tres exitus habent, velut 1625 *παράλληλος*; 241. 5624 *πρόδῃλος*; 3227 *ἀξιόπιστος*; 5123 *ἄδῃλος* al¹¹⁾. Eiusmodi adiectiva ab Eustathio ad morem Atticum semper conformata sunt, sed exstant nonnulla, quae contra consuetudinem Atticam feminina clausula

¹⁾ Moer. p. 20334. 2064. 20724.

²⁾ Helb. 38 sq.; Debr. § 441; Wi.-Sch. § 88; Mays. I 258; Croen. 165 adn. 1; cf. Kretschmer 17 sq.

³⁾ K.-Bl. I 448 A 31; Wi.-Sch. § 94; Debr. § 462; S. III 22 sq.

⁴⁾ K.-Bl. I 509; S. IV 584.

⁵⁾ Helb. 49; Debr. § 52.

⁶⁾ p. 1984.

⁷⁾ p. 176 adn. 2; cf. S. II 198.

⁸⁾ S. IV 302; Croen. p. 176 adn. 2.

⁹⁾ K.-Bl. I 544; cf. Mhs. 15011.

¹⁰⁾ Rep. III 386 B *ἀδεῖν*, v. l. *ἀδεῖν*; Croen. 179 adn. 1.

¹¹⁾ Thumb. p. 250; Wi.-Sch. § 111; Debr. § 59; Mays. 289 sq.

carent: 3817 στρατιάς . . . οὐρανίους; 5012 τὰς ἀνομοίους . . . πολιτείας; 5024 τὰς ἀνομοίους ἐπιστήμας; 5911 παραπλησίον . . . προσεμφερέει¹⁾. Ex his verbis ἀνόμοιος etiam apud Platonem, οὐράνιος in Libris Sacris, παραπλησίος denique apud Thucydidem et Polybium femininam formam nou habent²⁾. Eustathius vero formas femininas repudians exitus similiter desinentes evitat.

Ex comparativi formis eas primum numero, quas Attici contrahere, recentiores autem scriptores dissolvere solent³⁾: 2719 ἀμείνους . . . ἦσαν; 315 καλλίους εἰσίν; 313 τοὺς . . . πλείους; 1627 τὴν ἀμείνονα . . . γνώων; 2815 πλείονα καὶ μείζονα . . . δοῶσιν. Ex his cognoscitur Eustathium partim clausulam contractam, partim dissolutam adhibere⁴⁾.

Sequitur comparativi forma μείων — 4721 . . . μοι δοκεῖ μείων ἐκείνης —, quae in lingua Attica nisi apud poetas tragicos et Xenophontem non legitur, perraro autem in papyris, omnino non in LXX neque in NTo occurrit⁵⁾. Ex Atticistis Philostratus et Aelianus eam habent⁶⁾. Eustathius autem hoc ut aliis locis poeticam vocem artificiose eligit, qua etiam hiatus fugit, qui, si verbum ἦτον pro μείων posuisset, extitisset.

Ab Atticis aliena est comparativi forma σχολαυότερον — 217 — a Thoma Magistro improbata⁷⁾. Exstat etiam apud Aristotelem⁸⁾ et Philostratum⁹⁾.

Iam vero de superlativo quae mentione digna sunt commemoro. Haec forma dicendi, quae posteriore aetate rarescit, et, ubi exstat, plerumque elativi vim habet, haud raro invenitur apud Eustathium, sed etiam ab eo elativi vi saepe instruitur¹⁰⁾. Ac primum quidem numero formas in -τατος exeuntes, quae e vulgari sermone paene prorsus evanescent¹¹⁾: 5015: ἀδικιώτατος; 3420. 572: ἀκρότατος; 535: ἀνοητότατος; 1823: ἀνοσιώτατος; 168: διαπρεπέστατος; 5218. 6218: θειότατος; 3712. 4525: μονώτατος; 3018. 3228. 4328. 5618. 5719: δροθότατος; 4814: πιστότατος; 5317: σοφώτατος; 175: τραχύτατος; 173: ὠκύτατος¹²⁾. Ex super-

¹⁾ K.-Bl. I 537 et 540; Krneg. § 225,2.

²⁾ Plat. Phil. 14 B. 12 C; Wi.-Sch. § 111; Kälker, Leipz. Stud. III p. 238 sq.

³⁾ Moer. p. 1898; Wi.-Sch. § 98.

⁴⁾ cf. S. III 23 sq.; IV 17. 581.

⁵⁾ K.-Bl. I 5702; cf. S. III 209; Mays. II 1 p. 46; Helb. 59; Debr. § 61.

⁶⁾ S. III 209; IV 24 et 315.

⁷⁾ p. 343.

⁸⁾ mund. 6 p. 399 a⁴.

⁹⁾ S. IV 25. Exemplum quod apud Xenophontem — Anab. I 69 — invenitur, nec Dindorf nec Merchant in textum receperunt; cf. K.-Bl. I 5692.

¹⁰⁾ Debr. § 60; Raderm. p. 67 sq.

¹¹⁾ Debr. § 60; Raderm. p. 67 sq.

¹²⁾ de verbo ὠκός vide p. 54.

lativi qui in *-ιστος* terminatur exemplis ea sola eligam, quae in vulgari sermone desunt: 1713. 5125. 6215: ἄριστος; 1716. 1822. 398: ἐχθιστος; 1610. 4533. 5030: ἥκιστος; 4224: ῥῆιστος; 1716. 186: χείριστος¹⁾.

De adverbio.

Haud pauca leguntur adverbia a participiis derivata, qualia posteriores scriptores plura habent quam Attici²⁾: 4914: ἀπεικότης; 5033: ἀποχρώντως; 3222. 462: γεγωνότης; 2028. 264. 2816. 3116: εἰωθότης; 3110. 368. 5830: λεληθότης; 622: πεπλασμένως; 207. 602: προηγουμένως; 591: συνομολογουμένως³⁾; 3433. 5232: τετεχνασμένως. Ex his ἀπεικότης, ἀποχρώντως, εἰωθότης, πεπλασμένως etiam apud scriptores Atticos occurrunt, λεληθότης apud Platonem et recentiores scriptores invenitur⁴⁾, προηγουμένως recentioris aetatis proprium est⁵⁾, γεγωνότης, συνομολογουμένως, τετεχνασμένως nisi apud Eustathium non inveniuntur.

Satis multa adverbia in *-ει*, *-ι*, *-δον*, *-δην* quae exeunt deprehendas: 2110. 234. 2512. 5028. 5932: ἀμέλει; 2223. 462. 5212: αὐτολεξεί; 1725. 2222: αὐτοψεί; 239: παμμελεί; 1722: παμπληθεί; 187. 2032. 3115. 372. 4927: ἀμελλήτι; 1915. 511: ἀναφανδόν; 176. 3328: συσταδόν; 2010. 353: διαρρήδην; 4529. 4621: συλλήβδην, ex quibus, cum in cotidiano sermone usitata non sint, cognoscitur delectari Eustathium vocabulis electis⁶⁾. Verba ἀμέλει, ἀναφανδόν, συσταδόν, διαρρήδην, συλλήβδην etiam apud Atticos inveniuntur, cetera recentioris aetatis propria sunt.

His addo ἀναμφίλογον — 2224 — adverbii loco positum, cui, quamquam optimo codice M traditum est, tamen ἀναμφιλόγως formam usitatam Jahn⁷⁾ et Klostermann praeferunt. Hoc fortasse non recte fecerunt, nam talia neutrius generis adiectiva pro adverbio adhibita, quae quidem praesertim in vulgari sermone usitata sunt, apud eruditos quoque poste-

¹⁾ Raderm. p. 68.

²⁾ S. II 54; Debr. § 1026; Raderm. p. 64.

³⁾ συνομολογουμένως (sic) falso hand dubie exhibet M, nam adverbia ex participio aoristi derivata non inveniri docet Radermacher (p. 64 med.), formae autem συνομολογημένως, quam Klostermann in textum recepit, praefero συνομολογουμένως Alberti Jahn scripturam, quae adverbio ὁμολογουμένως a verbo simplici derivato apud Platonem aliosque scriptores obvio satis confirmatur (cf. p. 702 ed. A. Jahn).

⁴⁾ S. I 301.

⁵⁾ S. I 372; II 55; IV 620.

⁶⁾ Praeter verbum παμπληθεί (Luc. 2318) in NTo non leguntur.

⁷⁾ p. 2922.

rrioris aetatis scriptores deprehendi multis exemplis allatis, in quibus etiam illud Eustathii est, Radermacher ostendit¹⁾).

εὖ, μάλα, πάνυ adverbia, quae recentiore aetate rarescunt, apud Eustathium non saepe exstant²⁾. εὖ voculam nisi in tritis locutionibus εὖ φρονεῖν 2518. 305. 3129 et εὖ οἶδ' ὅτι 1614 non habet; bis deinde μάλα legis — 188. 3313 — ex quibus ἀντίκα δὴ μάλα — 188 — etiam apud Platonem et Demosthenem reperitur³⁾. πάνυ denique semel — 4431 — occurrit.

Ex more Attico semper fere utitur formis κατωτέρω, κατωτάτω sim., pro quibus posteriores scriptores nonnumquam κατώτερος, κατώτατος sim. habent⁴⁾. 4418: κατωτάτω; 181. 4428. 6218: ἀνωτάτω; 3928. 509 περαιτέρω, verbum poeticum⁵⁾. Deinde 3113: ἐξωτάτω et 415. 6122: ἐνδοτάτω, quas voces, quamquam a lingua Attica alienae sunt, ne Atticistae quidem fastidiunt⁶⁾. Quod attinet ad recentioris aetatis formas ἀνώτατον — 4530 τὸν ἀνώτατον οὐρανόν — et κατώτατα — 457. 4631 εἰς τὰ κατώτατα μέση τῆς γῆς —, illa hiatus evitandi causa, hac similibus Librorum Sacrorum verbis — Ps. 6310 et ep. ad Eph. 49 — adductus haud dubie utitur.

His apte adiungitur verbum μεῖζω in ἀνωτέρω adverbii modum formatum, quod 2931 pro μεῖζων, 528 pro μεῖζον positum est. Haec forma μεῖζω ab A. Jahn⁷⁾ et E. Klostermann in dubium vocata satis defenditur exemplis a Croenert congestis⁸⁾.

De nominibus numeralibus.

Atticos diligenter secutus Eustathius formam δυοῖν a Phrynicho laudatam in genetivo — 5519. 5810 — et dativo — 1810 — adhibet⁹⁾, cuius loco apud posteriores scriptores δύο ab Atticis non aliena vel δυοί et δυεῖν recentioris aetatis propriae reperiuntur¹⁰⁾.

Numeralia composita leguntur haec: 2526 ὀκτακοσίους . . . πρὸς τοῖς πενήκοντα; 4024 „τριακοσίους“ . . . πρὸς τοῖς „πεντήκοντα“; 4929 πέντε πον καὶ τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. Talia numeralia praeposi-

¹⁾ p. 64 et 65 adn. 2; cf. Philolog. 60 p. 492 sqq.; S. I 36 sq.

²⁾ Debr. § 1023; Raderm. p. 64.

³⁾ Rep. I 338 B; Dem. or. XXI 52119.

⁴⁾ K.-Bl. I 578; Bekk. Anecd. I 8018; Debr. § 62; S. IV 701.

⁵⁾ S. II 142.

⁶⁾ K.-Bl. I 578; S. I 360; II 218; III 238.

⁷⁾ cuius editionis vide p. 3817 et 632.

⁸⁾ p. 188; cf. Philolog. 61 p. 161—192; Raderm. p. 64 med. et adn. 4.

⁹⁾ p. 210; cf. Thom. Mag. p. 9015 et 916.

¹⁰⁾ Wi.-Sch. § 911; Debr. § 63; Raderm. p. 70 sqq.; Mays. I p. 313; S. I 226; II 17 sq.; IV 23. 586 sq.

tione *πρός* vel *ἐπί* formata antiquiore aetate apud poetas, recentiore autem etiam in soluta oratione deprehendas. Sed Atticistae talia reiciunt¹⁾.

De verbo.

a) De augmento.

Augmentum syllabicum *η-* pro *ε-* in verbis *δύναμαι*, *βούλομαι*, *μέλλω* Atticis non ignotum posteriore aetate praecipue apud vulgaris sermonis scriptores magis in usu esse coepit²⁾. In NTo verbum *βούλομαι* semper augmento *ε-* instruitur, *δύναμαι* modo *ε-*, modo *η-* habet³⁾. Diligentiores autem linguae Atticae imitatores augmentum *η-* non scribunt nisi in verbis *δύναμαι* et *βούλομαι*⁴⁾. Eustathius vero semper *ἐβονλόμην* sim. habet — 299. 326 —, sed in *δύναμαι* plerisque locis — 197. 327. 3623. 2719. 2824 (*ἐδύναντο* 5219) — et in *μέλλω* ubique — 3527. 392 — *η-* admittit.

Iam de augmento plusquamperfecti agam, quod nonnunquam ab Atticis, a communis sermonis scriptoribus saepe neglegitur. Apud Aristidem autem octo tantum augmenti neglecti exempla eaque in verbis compositis inveniuntur, plura exstant apud Dionem Chrysostomum, Aelianum, Philostratum⁵⁾. In Eustathii libro tribus locis augmentum servatur: 4125: *ἐγερόνει*, 521. et 8: *καθειστήκει*, omittitur autem bis in verbis compositis: 469 *ἐπιβεβήκει*, 5129 *ἀναδέδεικτο*, ter post vocalem: 1829: „δοα“ *πεποιήκει*; 5127. 28: *εἰ δὲ μεμαρτύρητο μὲν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, κέχριστο δὲ κτλ.*⁶⁾.

Augmentum temporale apud Atticos in praeteritis verborum ab *ευ-*, *αι-*, *οι-* quae incipiunt usitatum, quod apud recentiores scriptores vel etiam apud Atticistas haud raro desideratur, diligentissime retinetur ab Eustathio: 373: *ἠδὲρόπιζεν*; 2324: *ἀπηυθυμένον*; 3315: *ὑπηγίτιετο*; 387: *ἐξηγήσατο*; 4723: *ἡσχύνθη*; 4913: *διωδηκώς*⁷⁾.

¹⁾ K.-G. I 630; Krueg. § 242 A 8; S. IV 680, nnum Philostrati exemplum avert IV 24.

²⁾ K.-Bl. I 26; Stahl, Quaest. gramm. ad Thucyd. pert. Lips. 1886 p. 61; Helb. p. 71; Wi.-Sch. § 12; Debr. § 66; Raderm. p. 84; Mays. I p. 330; Croen. p. 202 et adn. 2, 3, 4.

³⁾ Debr. § 663.

⁴⁾ S. IV 590.

⁵⁾ K.-Bl. II 290; Jahrb. f. kl. Philol. Suppl. 20, p. 438; Helb. p. 70; Wi.-Sch. § 124; Debr. § 662; S. IV 591.

⁶⁾ cf. Croen. p. 209 adn. 5.

⁷⁾ K.-Bl. II 10 sq.; Moer. p. 1981. Bekk. Anecd. II 804; Helb. p. 75 sq.; Debr. § 671; Mays. I 335 sq.; S. III 34; IV 29. 691.

b) De reduplicatione.

Eandem curam Eustathius impendit reduplicationi qu. v. Atticae, quae posteriore aetate non raro negligitur¹⁾. Mentione digna sunt 594: *ἐλλήλαται*²⁾; 4823: *ὀροσυγγόμενος*; 4911: *ὀδωδώς*³⁾. Verba *ἐλαύνω* atque *δρύτω* apud recentiores scriptores syllaba reduplicata nonnunquam carent⁴⁾, verbum *ὀδωδα* ab Antiatticista laudatur, a Photio autem ut poeticum repudiatur⁵⁾.

c) De variis personarum verbi terminationibus.

In lingua Attica quarti quidem a. Chr. n. saeculi et Aeolicas et Doricas aoristi primi activi formas deprehendas⁶⁾. In LXX autem, NTo, papyris usitatae sunt formae Doricae, contra apud Atticistas pluribus locis Aeolicae inveniuntur⁷⁾. Idem in Eustathii libro observavi: 449 *ἀποδείξειεν ὅτι* . . .; 301: *ἀποδώσειεν ἀναντιορρήτω* . . .; 3522: *εὐθήσειεν ἄν*; 429: *συστήσειεν ἐπιλόγων*; 4928: *συστήσειεν ὅτι*⁸⁾. His locis si formam Doricam posuisset, extitisset hiatus.

Nec minus diligenter Atticistas sequitur in Attico qu. v. futuro adhibendo⁹⁾: 4115 *ἀποθανεῖται*; 2214: *βαδιοῦμαι*; 202. 302. 616: *ὀρειῖται*; 306: *ψηφιεῖται*. Contra recentiores scriptores futurum verborum in *-ίζω* et *-άζω* quae cadunt non raro distrahunt¹⁰⁾.

Aoristi secundi passivi exempla apud Eustathium leguntur haec: 284 *ἀπαλλαγῆναι*; 6216 *ἀποργαγείς*; 361 *ἀποσταλείς*; 1816 *ἐκτραπείς*; sim. 1716. 1918. 375; 2018 *ἐσφάλη*; 3624 *διαφθαρείς*; 1723 *καταπλεγείς*; 496 *κατερίβη*; 2320. 4020. 432 *πληγείς*; 3117 *βραγείς*. Non sequitur recentioris aetatis scriptores, qui novas secundi aoristi formas apud Atticos non usitatas haud raro usurpant¹¹⁾. Legis enim 5312 *διαλεχθείς*¹²⁾; 3317 *ἐπιταχθείς*¹³⁾; 3723 *καταλειφθείς*¹⁴⁾; 3014 *συνηγοπάσθη*¹⁵⁾; 322 *ὑπεκλίθη*,

¹⁾ Helb. p. 81 sq.; Mays. I 338; Raderm. p. 87; Croen. p. 206 adn. 4.

²⁾ *ἐλλήλεται* libri, *ἐλλήλαται*, quod A. Jahn coniecit (p. 70 sq.) nonnullisque exemplis (Plut. de Is. et Os. cap. 54; Plotin. IX 6 p. 762 C al.) confirmavit nec tamen in textum recepit, restituendum esse censet Brinkmann (l. c. p. 313).

³⁾ *ἀνήκοα* 2011 al., *διεγγέσθαι* 568 etiam in vulgari sermone exstant.

⁴⁾ Helb. p. 81; Croen. p. 206 adn. 4. M. Arnim, De Philonis Byzantii dicendi genere. diss. Grypbiae 1912.

⁵⁾ Antiatt. Bekk. Anecd. I p. 110; Phot. II p. 3.

⁶⁾ K.-Bl. II 73 sq.; cf. S. IV 588.

⁷⁾ Helb. p. 68; Wi.-Sch. § 1319; Debr. § 85; Mays. I 326; S. IV 688.

⁸⁾ de formis *ἀποδώσειεν*, *εὐθήσειεν* vide h. d. p. 16.

⁹⁾ S. III 36; IV 27. 595.

¹⁰⁾ Wi.-Sch. § 135; Debr. § 74; S. IV 595.

¹¹⁾ Debr. § 76.

¹²⁾ K.-Bl. II 475; Veitch p. 185.

¹³⁾ Debr. § 781; Veitch p. 622; S. III 36; IV 598.

¹⁴⁾ K.-Bl. II 476; Veitch p. 417.

¹⁵⁾ K.-Bl. II 375; Veitch p. 102; Debr. § 781.

sim. 332¹⁾), pro quibus aoristi secundi formas apud posteriores scriptores nonnunquam invenis. Forma *καθεσθῆναι* — 3631 — a Phrynicho improbat²⁾. Eustathius autem hoc vocabulo efficit, ut verba opposita *ἀνασθῆναι* et *καθεσθῆναι* similiter desinant eaque re maiore vi opponantur.

E posterioris aetatis consuetudine 5023 *λεγέτωσαν* imperativi formam adhibet, qua ne Atticistae quidem Aristide excepto abstinere³⁾.

3325 *περιέστηκαν* formam vulgaris sermonis propriam pro *περιέστηκασιν* admittit, sed e more Attico 4619 *γεγόνασιν* scribit⁴⁾.

E verbis contractis *ἐφόρσε* — 4522 — mentione digna est, quae forma in *-ησε* exire solet. Talia in vulgari sermone usitata ne ab Atticistis quidem aliena sunt⁵⁾.

Hiatus haud dubie evitandi studio adductus Eustathius pro *ἀπέδρα* formam *ἀπέδρασεν* a Moeride⁶⁾ abiectam usurpat — 338 *ἀπέδρασεν ἔξουσία* ... —, quae etiam apud Dionysium Halicarnasensem, Aelianum, Lucianum, alios reperitur⁷⁾. Contra cum Atticis 3519 *ἀναδραμών*, 582 *ἀποδρῶναι* scribit.

Hiatus fugiendi causa etiam 301 *ἀποδώσειεν*, 3522 *ἐνρήσειεν* habet⁸⁾.

His apte additur forma *ὑπολάβοιεν* cum pronomine singulari coniuncta — 2822 *ἵνα μή τις ὑπολάβοιεν ἄν* —, quo soloecismo vocalium concursus evitatur.

Praeterea afferenda est forma *βιώσας*, quae apud Atticos Platone excepto non invenitur⁹⁾, apud Plutarchum autem et Lucianum et alios recentioris aetatis scriptores occurrit¹⁰⁾. *παράλειψας* quoque — 3820 — adnoto, quam formam, etsi ab Atticis aliena est, etiam Atticistae habent¹¹⁾. Contra ad legem Atticam conformatae sunt formae 189 *ἐκλιπών*, 2123 *προλιπών*, 313 *προλιπείν*.

Forma denique pluralis imperfecti activi *ἐξέφεραν* — 2812 — com-

¹⁾ Veitch p. 376; Debr. § 76; S. I 85; III 36; IV 3.

²⁾ Lob. ad Phryn. p. 269; cf. Veitch p. 345.

³⁾ Helb. 69 sq.; Debr. § 84; Mays. I p. 327; S. I 229. II 27. III 32. IV 589.

⁴⁾ Helb. 67 sq.; Debr. § 83; Mays. I p. 323; cf. Burnesch, Rh. Mus. 46 p. 193 sqq.

⁵⁾ Wi.-Sch. § 133; S. IV 602.

⁶⁾ p. 18913.

⁷⁾ Lob. ad Phryn. p. 757; Veitch p. 186 sq.; Croen. p. 250.

⁸⁾ eadem forma in Eustathii libro qui est de anima (PG 18 p. 688 C) legitur; cf. Veitch p. 191 et 283.

⁹⁾ Phaed. 113 D.

¹⁰⁾ K.-Bl. II 384; Veitch p. 184; Debr. § 75; S. I 231. II 89.

¹¹⁾ K.-Bl. II 476; Debr. § 75; S. IV 38. 601.

memoro¹⁾, quam nec Jahn — 3622 — nec Klostermann in textum recepit, Croenert autem Eustathio attribuit²⁾.

d) De verbis in *-μ* quae exeunt.

Verba, quae in *-νμ* exeunt, non raro apud Atticos, saepe autem apud recentioris aetatis scriptores *-νω* finem habent³⁾. Sed qui elegantis orationis studiosi sunt, ob hiatus rationem formam alternant⁴⁾. Apud Eustathium infinitivus semper in *-νναι* desinit — 211a. 2910. 3118. 3312. 3917 —, *-νω* in exemplis legitur his: 4817 *δεικνύων*; 4410 *ἀπεδείκνυε*, 415 *ἐποδείκνυει*. In medii autem et passivi formis semper *-ννμαι* sim. invenis⁵⁾.

Apud recentioris aetatis scriptores ut apud Atticos et pleniores et breviores formae indicativi perfecti verbi *ἴστημι* usitatae sunt⁶⁾. Apud Eustathium autem breviores tantum formae occurrunt: 3818 *ἱσάναι*; 526 *καθεσάναι*; 3727 *ἐνεσιώσας*; 6218 *παρεσιώτας*; 3724 *προεσιώτα*; 4731 *παρεσιῶσιν*. Similiter in Iosephi libris breviores formae praevalent⁷⁾. Contra omnes papyri praeter unam, quae poeticis luminibus exornata est, ampliores formas exhibent⁸⁾.

Vocabulum *ἱσάνω* pro *ἴστημι* apud Platonem quoque obvium neque ab Atticistis alienum in verbis compositis legitur his: 4518 *ἀποκαθιστώσα*; 6129 *παριστᾶν*; 542. 623 *παριστῶν*; 4819 *συριστῶν*⁹⁾, sed *ἱσάνω* vulgaris sermonis proprium et ab Atticistis abiectum non deprehendis¹⁰⁾.

Duas denique formas verbi *φημί* commemoro, ex quibus scriptorem verborum elegantias sectantem cognoscimus. Legitur enim 2317 *ἐφησθα* forma Attica, cuius loco recentiores scriptores formam *ἐφης* usurpare solent¹¹⁾. Participium deinde *φάμενος* — 3412. 558 — affero, quod apud Atticos linguae poeticae proprium est, recentiore autem aetate etiam in soluta oratione saepius occurrit, sed non legitur in NT¹²⁾.

¹⁾ cf. Helb. p. 64; Debr. § 82.

²⁾ cf. p. 70 ed. Erci Klosterm.

³⁾ K.-Bl. I 194sq.; Moer. p. 206; Debr. § 97; Helb. p. 107sq.; Mays. I 351sq.

⁴⁾ S. IV 595sq.

⁵⁾ cf. Debr. § 92.

⁶⁾ K.-Bl. II p. 187.

⁷⁾ Jahrb. f. klass. Phil. Suppl. 20 p. 481sq.

⁸⁾ Mays. I 370sq.

⁹⁾ Veitch p. 338; S. II 26. IV 31. 605.

¹⁰⁾ Debr. § 93; S. IV 604.

¹¹⁾ Phryn. p. 236; K.-Bl. II 211 A 1. S. I 233. IV 599. Jahrb. f. kl. Philol. p. 484.

¹²⁾ S. III 44; K.-Bl. II 211; Mays. I 413; Preusch.-Baner s. v.

e) De singulis verbis.

Non exstat forma *αἰξάνω*, sed *αἰξω* omnibus locis — 183. 2727. 2810 — deprehendis. Hanc formam, quamquam ne in soluta quidem oratione deest, poetici sermonis magis propriam esse docet Schmid¹⁾.

θέλω deinde memorabilis est, quae forma apud posterioris temporis auctores usitata usque ad quarti a. Chr. n. saeculi finem non reperitur in inscriptionibus Atticis²⁾. Etiam apud Aristidem et Philostratum rarissima est, saepius legitur in libris Aeliani³⁾. Eustathius post consonantem semper *ἐθέλω* habet — 1913. 2915. 3611. 4224. 5412 —, ubi vocalis praecedit, uno loco *θέλω* utitur — 3318 *οὐ θέλων* —, ceteris locis — 1611. 212. 2314. 30. 3128. 358. 17. 3917. 488. 4925 — *βούλομαι* praefert.

Non utitur *κράζω* praesentis forma, quam ex Atticis unus Aristophanes (Equit. 287) habet, vulgares autem recentioris aetatis scriptores frequentant, sed *κέραια* — 2231. 2331. 4210. 5213 — mavult, quae forma etiam apud Atticos praesentis locum tenet⁴⁾.

Denique affero formam *πιπράμενος* — 287 — *μ* consonanti carentem, quae fortasse ad participium verbi *πιπράσκω* — *πεπράμενος* — conformata est.

III. De rebus syntacticis.

De nomine.

a) De numero.

Pluralis modestiae, qui apud Atticos in oratione soluta legitur, posteriore aetate usitatissimus est non solum apud homines litteratos, sed etiam apud eos, qui elegantis sermonis non ita studiosi sunt⁵⁾. Eustathius quoque nonnulla eiusmodi exempla exhibet. Quae si inspexeris, facile videbis plurali numero pro singulari posito vocalium concursum eum evitare in his exemplis: 1825... *ἐροῦμεν· ἐπανιτέον*...; 2525 *προσαγάγωμεν ἱστορίαν*; 2628 *ἡμῶς ἐπιλείπει λέγοντας· ἄλλην*; 506 *ἡμῶς, αὐταῖς*; 5521 *φῶμεν, ἀντιδοξοῦσιν*. Sententia, quae 1620 exstat, digna est quae commemoretur, quod Eustathius eodem in enuntiato singularem et pluralem numerum alternat⁶⁾: *οὐκ ἀνόκειον ἡγοῦμαι... ὥς ἂν μήτε τινὲς οἴοντο συκοφαντεῖν ἡμῶς τοὺς ὑπωσδήποτε δοξάσαι προαχθέντας*; sim. 2523. 2623. Huc pertinent, quae leguntur 196: *εἴ γε*

¹⁾ I 112; cf. Debr. 101; Mays. I 465.

²⁾ Debr. § 101; Mays. I p. 360sq.; Mhs. p. 17823.

³⁾ S. II 23.

⁴⁾ K.-Bl. II 464sq.; Debr. § 101.

⁵⁾ K.-G. I 83; S. IV 608; cf. Debr. § 280.

⁶⁾ cf. K.-G. I 86.

δεῖ τὸ τῆς ἀξίας ὑπερθεμένους εἰπεῖν, qua in sententia, quamquam de se ipso loquitur, tamen participium plurale subiecti partes agens adhibet.

Abstractorum nominum plurales, quibus inter scriptores Atticos Isocrates maxime delectatur¹⁾, Eustathius quoque in deliciis habet. Talia sane apud omnes linguae Graecae scriptores inveniuntur, sed ex permultis, quae apud eum exstant exemplis — plus quinquaginta numeravi — haud parvum elati dicendi generis studium cognoscitur²⁾. Ex magno exemplorum numero nonnulla eligam: 407 τὰς ἀξίας ... ἀμοιβὰς ... εἰληφέναι; 502 τὰς ἀνομοίους ἐπιστήμας ἢ πολιτειῶν ἀναγωγὰς; 3730 τὰς τῶν νίκων ἀναιρέσεις; 5828 διμύλησαντες λόγων ἀναφοραῖς; 5111 πλαττόμενος ἀποφυγὰς; 5319 βουλὰς ἀδίκους ἀράμενος; 4727 λυτηρίους ἐπαγόμενοι ... ἀφέσεις; 4428 τῶν ἀνωτάτω ... διατριβῶν ἔχουσιν; 5920 πλούτων ἐπιρροίας; 5918 μέθας ἀκολάστους; 334 ὕβρεις ... αἰῶν; 1729 ἀδικίας ὑπερβολὰς; 5919 φθορὰς ἀνηκέστους; 4430 τῶν ἄνω φροῶν ἐρῶσι³⁾. Plurali numero pro singulari posito hiatus evitatur in his exemplis: 1818 ἀγρίοις ἡλαύνετο θυμοῖς, εἰς ...; 4717 ἐλπίδας ὑποτίθεται; 5024 τροπολογίαις ὁποῖα ...; sim. 514; 572 κουφολογίαις ἐώλως ἀκροατῇ ... Mentione denique dignum est vocabulum ἀξίαι — 314. 6213 —, quod de angelis dicitur. Similiter angeli a scriptoribus ecclesiasticis *δυνάμεις* vocantur⁴⁾. Hic usus nominis abstracti de personis usurpati poetarum sermonis proprius est⁵⁾.

Pluralis numerus nominis proprii legitur 5028: πολλοὶ δὲ καὶ ... Πέτροι καὶ Παῦλοι καλούμενοι, quae exempla certe ex studio quodam orationis rhetoricis luminibus exornandae orta sunt, quamquam ab iis sunt diversa, quae Schmid ex Atticistis et Trunk e Basilii atque Gregorii scriptis afferunt, in quibus pluralis numerus nominis proprii ad genus significandum eorum, qui alicuius hominis similes sunt⁶⁾. Nec vero talia desunt apud Eustathium. In libro enim qui est de anima philosophos, qui Pythagoram et Platonem sequuntur, verbis alloquitur his: Τί γάρ φασιν, ὦ Ἰνθαγόραι καὶ Ἠλάτωνες;⁷⁾.

Numerus dualis, qui inde ab Alexandri aetate magis magisque evanescit⁸⁾, artificioso in usum recipitur ab Atticorum imitatoribus neque repudiatur ab ecclesiae doctoribus velut Methodio, Basilio, aliis⁹⁾.

¹⁾ Rehd. Ind. Dem. p. 272.

²⁾ cf. S. IV 608; Debr. § 142; cf. Aristot. rhet. 3, 6. 1407^b 28.

³⁾ τῶν ἀνομοίων ἐρῶσι scribi vult Brinkmann p. 311.

⁴⁾ Thea. II 1708.

⁵⁾ K.-G. I 10 sq.

⁶⁾ S. III 48. IV 147. 612; Trunk p. 6: cf. auct. περὶ ὕψ. 233.

⁷⁾ PG. 86 II 2040 A; Cavallera p. 87.

⁸⁾ Debr. § 65; Raderm. p. 62; Mays. I 249.

⁹⁾ S. I 88. IV 611; Trunk p. 6 sq.

Apud Eustathium quoque nonnulla eiusmodi exempla inveniuntur: 1810 *ἄμα δυοῖν ἀνδράσι*; 5519. 5810 *δυοῖν θάτερον*; 3927 *ἄμφω*; 1627. 2220. 2618 *ἐξ ἁμφοῖν*; 565 *τούτοις*. Nec vero substantivorum neque verborum dualis numeri formas eum habere moneo¹⁾.

b) De casibus.

De accusativo.

Apud recentioris aetatis scriptores accusativus haud raro exstat post verba, quae ab Atticis cum dativo vel genetivo coniunguntur²⁾. Talia in Eustathii libro non occurrunt. Legis enim 1823. 2917. 4226. 4317 *χοράμαι τινι*; 375 *λαμβάνομαι τινος*, quibus verbis recentiores scriptores accusativum nonnumquam adiciunt³⁾. Sed contra usum Atticum dativus pro accusativo ponitur post verba *ποιέω* — 1829 —⁴⁾, *προσκυνέω* — 3024. 3026. 27. 29. —⁵⁾. Neque omitam *ἐπιψηφίζομαι τινι* 5616 i. e. suffragio meo approbo aliquid, quae vox apud Xenophontem (Anab. VII 6, 14), Dionysium Halicarnasenseum (Ant. Rom. 6, 84), Diodorum (19, 16) accusativum habet. *ἐπιψηφίζομαι τινί τι* i. e. adiudico vel concedo alicui aliquid etiam apud alios posterioris aetatis scriptores legis, sed dativum rei non invenis.

Accusativus qui dicitur obiecti interni reperitur 4611: *Ἰουδαϊκὴν ἀρρωστίαν ἀβλεψίαν*; 5820: *δαισιδαμονίαν πυρέτταν*. Figura autem quam vocant etymologica exstat 514: *τὰ τῆς κακοδοξίας ἑσπειρεν ... σπέρματα*.

Accusativus graecus vel limitationis, qui in NTo raro occurrit⁶⁾, legitur 1616: *δακνόμενοι τὰς ψυχὰς*; 233: *τὸ αἰσθητὸν ὄμμα τυφλωτέον*; 316 *τὸν ... νοῦν ἐτύφλωτεν*. Recentiores scriptores pro accusativo limitationis saepe dativum habent⁷⁾, cui loquendi consuetudini, etsi apud Atticos usitata non est, etiam Atticistae indulgent⁸⁾. Eustathius quoque talia exempla praebet (cf. p. 23).

Haud pauca inveniuntur neutrius generis adiectiva, quae vim modalem habent, ex quibus quae articulo instructa sunt afferam: 307: *τὸ δεύτερον*; 183. 1916. 2024. 2225 al.: *τοῦναντίον*; 4115: *τὸ ξύμπαν*; 1725: *τὸ σύμπαν*; 1728. 205. 2830 al.: *τὸ πάραπαν*; 3324: *τὸ πρῶτον*;

¹⁾ In fragmentis autem talia inveniuntur: Cavallera p. 63 *τὸ χεῖρε*, Cavallera p. 65 *Ἐορβὴν καὶ Ἰούδας ἄριστα συνεβουλευσαμένην*.

²⁾ Raderm. p. 120 sq.

³⁾ Debr. § 1524.

⁴⁾ K.-G. I 3236; Debr. § 157 et 2063; Raderm. p. 121 et 127.

⁵⁾ Debr. § 1512; Jahrb. f. kl. Phil. p. 384.

⁶⁾ Raderm. p. 122.

⁷⁾ Debr. § 197; Raderm. p. 122; S. IV 609.

⁸⁾ K.-G. I 4384; S. I 236. III 57. IV 60.

308: τὸ σύνολον; 3116: τὰ πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα. Hic dicendi usus pro Atticismo habetur a Schmid¹⁾).

De dativo.

Dativus, qui in vulgari posterioris aetatis sermone rarescit, artificiose frequentatur ab iis, qui elegantes in dicendo videri volunt²⁾. Eustathius quoque dativo valde delectatur, ita ut contra legem Atticam eum nonnunquam adhibeat (cf. p. 23 sq.). E magno numero verborum, quibus dativum addit, ea primum affero, quae apud alios sive antiquioris sive posterioris aetatis scriptores nonnunquam praepositiones habent: ἀντιλέγω 4128 (α. πρὸς τινα: Xenoph. Ar. Plat. Polyb. Iustin. al.); ἀντιπίπτω 179 (α. πρὸς τινα: Plut. Geop.); ἀντιδοξέω 4216. 5521 (α. πρὸς τινα: Polyb.); ἀποκαθιστάω τινά τινι 4519 (ἀποκαθίστημι τινα εἰς τι: Polyb.); ἐγκαράττω 5229 (ε. εἰς τι: Plut.; ε. κατὰ τιος: Plut.); ἐμμένω 4821, quod raro Attici, posteriores autem scriptores frequenter cum praepositione coniungunt³⁾; ἐπιτείχω 2429 (ἐ. ἐπὶ τινι: Luc.); προσέχω sc. τὸν νοῦν 1619. 485. 6113 (π. πρὸς τι: Polyb.); πληρώω τί τινι 516, quod verbum apud Atticos plerumque genetivum, raro dativum habet⁴⁾; προσφέρωμαι τινί τι 1811, activ. 3127. 378 (πρ. τι πρὸς τινα: Polyb.); μάχομαι τινι 2228. 2314. 421. 5522. 5610. 14. 5732 (μ. πρὸς τινα antiquiore et posteriore aetate invenis)⁵⁾; προστίθημι τινί τι (de rebus) 282 (de verbis) 3718 (πρ. τι πρὸς τι: Ar. Plat., πρ. τι εἰς τι: Dem., πρ. τι ἐπὶ τινι: Soph., NTi libri de rebus πρ. τι ἐπὶ τι, de verbis ἐπὶ τινι habent)⁶⁾; ἐπεισδύομαι τινι 4519 (ὕ. τι Phot.).

Modo dativum, modo praepositiones invenis apud haec verba: ἀπειλέω τινί 2927. 3720. 5427; ἀπειλέω κατὰ τιος 3415. Attici semper ἀπ. τινί dicunt, ἀπ. κατὰ τιος etiam apud Plutarchum et Philonem occurrunt⁷⁾. διαλέγομαι τινι 3511; δ. πρὸς τινα 2131. 4128; eodem modo et superioris et posterioris aetatis scriptores variant⁸⁾. ἐμβαχχεύω τινί 208⁹⁾; ἐμβαχχεύω ἐν τινι 4023. δμιλέω τινί 258; δμ. πρὸς τινα 2120, quas structuras et Attici et recentiores auctores praebent¹⁰⁾. συζεύγνυμι τινι 1621. 399; συζεύγνυμαι (pass.) μετὰ τιος 5429. Apud

¹⁾ IV 612.

²⁾ Thumb p. 23; Debr. p. 109; Raderm. p. 121; S. III 56. 289.

³⁾ Krebs p. 72.

⁴⁾ K.-G. I 3541 et 355 A 1; Debr. § 172; Rad. p. 125.

⁵⁾ K.-G. I 433 A 3; Debr. § 1934.

⁶⁾ Debr. § 202.

⁷⁾ cf. Pass. s. v.

⁸⁾ K.-G. I 431 A 1; Debr. § 1934.

⁹⁾ ἐμβαχχεύοντος αὐτὴν M, ἐμβαχχεύοντος αὐτήν, id quod apud Euripidem (Troad. 408) legitur, Jahn (2021) et Brinkmann (p. 309) scribi volunt.

¹⁰⁾ K.-G. I 431 A 1; Debr. § 1934.

Aristotelem quoque (H. A. 6, 585^b 9) *σ. (pass.) μετά τινος legis*, Polybius (8, 62) autem *σ. πρὸς τινα* habet. His adde *λείπομαι*, cui verbo sicut apud Atticos modo genetivus — 2621 —, modo dativus — 595 — additur¹⁾.

Sequuntur adiectiva cum dativo coniuncta: 4038 *ἀδελφός τινι*, cui Attici saepius genetivum quam dativum adiungunt²⁾; 477 *δμογάστρός τινι*; *δμ. τινος* apud Homerum (Φ 95) legitur; 6211 *δμοήθης τινί*; 3310 *δμόδοξός τινι*; 2710. 2823. 2923. 3922. 451 *δμοιός τινι*; *δμ. τινος* nonnunquam legitur in NTo³⁾; 2722 *παρὰπλήσιός τινι*, quod verbum in lingua Attica vel dativum vel genetivum habet⁴⁾. E more Attico modo cum dativo modo cum genetivo coniunguntur vocabula *ἐναντίος* — *ἐ. τινί*: 216. 346. 437; *ἐ. τινός* 3716 — et *ἴδιος* — *ἴδ. τινι*: 3125; *ἴδ. τινος* 2414. 6220 —⁵⁾. Huc denique pertinet *δ αὐτός τινι* 4110. 14⁶⁾.

Nonnulla inveni dativi pronominis *αὐτός* exempla praepositione *σύν* carentia, quam structuram apud eruditiores communis sermonis scriptores usitatam esse Schmid docet⁷⁾: 2216. 2313. 468. 4730: *αὐτῷ σώματι*; 4122: *αὐτῷ σώματι καὶ γλώττῃ*.

Dativus auctoris, quamquam neque a Polybio neque a NTo alienus est, tamen pro Atticismo a Schmid habetur⁸⁾. Ex Eustathii libro exempla numero haec: 2710 *τὰ δεδραμένα τοῖς φαρμακοῖς*; 2830 *τοῖς μάγοις ἕκαστα περιεργίᾳ διαπραττεται*; 3717 *τὰ τῷ Σαμονῇ ἐληγμένα*; 507 *τοῖς ἐκπονηθεῖσιν αὐτῷ σπουδάζουσι*; sim. 356. 3811. 5115. 5218.

Dativi instrumentalis plus septuaginta exempla numeravi, velut 175 *ἀέρα δέρων αἰωροκοπίαις* (cf. p. 44) *ὑποκένους*; 182 *ἐξελείσασθαι σφυγνέτωρ δέησει καὶ καρτερῇ ψυχολατρείᾳ*; alia exstant 1921. 2031. 3225. 338 al.⁹⁾.

Nec minus saepe dativus modi ab Atticistis quoque frequentatus reperitur¹⁰⁾. Satis habeo exempla attulisse haec: 1720 *δμοθύμω σπονδῇ*; 2010. 211. 2325. 3422. 364. 4332. 5414 *ἀπάτῃ*; 2428 *συνῇ*; 2613. 2715. 2821. 472. 4819. 5612 *τῷ δοκεῖν*; 5110. 5813 *ἀφοσιώσει*; 572 *λήθῃ*;

¹⁾ Krueg. § 4813, 9.

²⁾ K.-G. II 3462.

³⁾ Debr. § 1824.

⁴⁾ K.-G. II 3525 et 412 sq.

⁵⁾ K.-G. II 3525 et 4085.

⁶⁾ cf. Debr. § 1941.

⁷⁾ IV 610.

⁸⁾ Leipz. Stud. III 279. Solum quod Lac. 2315 exstat exemplum huc pertinere Debrunner dicit § 191; S. IV 612.

⁹⁾ de praepositione *ἐν* cum dativo coniuncta pro dativo instrument. cf. p. 35.

¹⁰⁾ S. IV 616.

5820 προαιρέσει; 629 υποκρίσει; 4021 οὐδενὶ κόσμῳ πρόποντι¹⁾; 4118 ἀπαλειπτῶν δὲ τάξεως ἀκολουθία (sc. ἔφησεν).

Dativi causae commemoro haec exempla: 313 ὑπεροφίας ἀνοίᾳ προλιπεῖν; 3715 ἀπορία προγνώσεως οὐδὲν ἀληθὲς ἐξέπτεν; sim. 5715. 4628. 29. 5710. 11. 29. *Ἐπὶ* cum dativo pro dativo causali legitur 1614 μέμφομαι *ἐπὶ* τινι.

Dativus limitationis (cf. p. 20) exstat: 1715 τοὺς οὕτω καλουμένους ὀνόματι „γνώστας“; 2930 τοὺς ὀνόματι θεοὺς ἀνακικλήσκομένους; 5710 τὰς αὐτῶν²⁾ φύσει προσηκούσας.

Contra consuetudinem Atticam dativus ponitur ad temporis spatium significandum: 2520 τοῦ τοσαύταις ἐτῶν περιόδοις ἐλαυνομένου, a quo dicendi usu ne Atticistae quidem abhorrent³⁾.

Dativus locativus cum verbo ἐπιδημέω coniungitur — 4610 —, quae structura ab Atticis aliena apud Philostratum, Lucianum, Origenem, in papyris occurrit⁴⁾.

Restat, ut afferam singulare dativi exemplum, quod legitur 171: οὕτε γοῦν ἔππος ἀγωνιστῆς εἶναι κρίνεται δόκιμος, ἑαυτῷ (solus) τρέχων εὐσκειλῶς, quod iis simile est, quae inveniuntur Ioann. 1917: βασιτάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον⁵⁾.

De genetivo.

Ac primum quidem nonnulla verba enumerō, quibus et superioris et posterioris aetatis scriptores nonnunquam praepositiones addunt, Eustathius autem semper genetivum adiungit: 284. 442 ἀπαλλάττομαι (ἀπ. τινος et singulis locis ἀπό, ἔκ τινος: Attici: ἀπ. τινος et ἀ. ἀπό τινος: NTum⁶⁾); 402 ἀφίσταμαι τινος⁷⁾ (NTum ἀφ. ἀπό τινος plerumque habet; neque apud Polybium talia desunt⁸⁾); 469 ἐπιβαίνω τινός (ε. τινός, τινί, praep.: Attici et Polyb.: ἐ. τινί, τί, praep.: NTum⁹⁾); 2733 ἐπιφροντίζω τινός, quod verbum nisi apud Eustathium non occurrit, simplex autem φροντίζω apud Atticos cum praepositionibus nonnunquam

¹⁾ οὐδενὶ κόσμῳ legitur apud Herod., Thuc., Plat. Polyb. al. (S. IV 59. 191); Eustathium amplificationis gratia participium addere moneo.

²⁾ αὐτῶν M, corr. Brinkmann p. 312.

³⁾ S. I 92. 236. II 41 sq. III 65 sq.

⁴⁾ cf. Pass. s. v.: S. I 393. IV 355; Borst p. 68; Preis. s. v.

⁵⁾ Raderm. p. 129 med; cf. E. Schwartz, Ind. Lect. Gott. 1905 p. 8 sq. et 1908 p. 22.

⁶⁾ K.-G. I 400 A 2; Pr.-Bauer s. v.

⁷⁾ Verba, quae exstant 3328 — ὁ θεὸς ἀφίστηκεν ἀπὸ σοῦ —, omnia ex LXX deprompta sunt, quare post σοῦ signa ponenda esse censeo.

⁸⁾ Debr. § 1802; Schweigh. s. v.

⁹⁾ K.-G. I 346 et 403 A 9 et 4073; Schweigh. s. v.; Preusch.-Bauer s. v.

coniungitur ¹⁾. 4431 ἐπιμέλομαι τινος (ἐ. cum praep. coni. nonnunquam apud Atticos ²⁾; 272 καθαρίζομαι τινος (κ. από τινος: NTum ³⁾; 375 λαμβάνομαι τινος (λαμβάνω από τινος et λ. τι: NTum ⁴⁾; 4417 στοχάζομαι τινος i. e. respicio aliquid (στ. προς τι Polyb.).

Modo genetivum modo praepositiones invenis apud verbum ἀκούω. Legis enim 347. 362. 3818 ἀκούω τινός; 2425 ἄ. παρά τινος (ὁ δαιμονιζόμενος ἔγνω παρὰ δαιμονώσης ἀκούσας); 252 ἄ. ὑπό τινος (ἄλλως τε καὶ ὑπὸ δαιμονώontos ἀκούει προσώπου). Talia exempla apud Atticos quoque exstant, sed ἀκούω ὑπό τινος in lingua Attica semper vim passivam habet ⁵⁾.

His denique cetera verba cum genetivo coniuncta adicio: 5929 ἀποδέω; 4018 ἀπολαύω; 3020 ἄρχω; 286. 624 ἀνίεμαι; 495 ἀφίεμαι; 3628. 3710 ἄπτομαι; 181 γυμνάζομαι; 1910 δεσπόζω; 587. 2 δέομαι; 4325 ἐκκρούομαι; 4918. 5323 ἐξάπτομαι; 3327 ἐπακούω ⁶⁾; 4628 ἐπιλαμβάνομαι; 4428. 4623. 538. 567 ἔχομαι; 1914. 4920 καταφεύδομαι; 2932. 3214 προέχω; 1713. 3724 προίσταμαι; 3024 ζηρίζω; 2018 σφάλλομαι.

Iam adiectiva enumero, quae genetivus sequitur: 386. 31. 5511 αἴτιος; 2018. 4311. 499. 623 ἀνάπλεως; 2430. 3433. 5033. 5312 ἄξιος; 2414 ἴδιος (cf. p. 22); 431 μεστός; 5431 ἐγερτικός; eiusmodi adiectiva in -ικός desinentia, quae facultatem indicant, permulta inveniuntur apud Platonem; ἐγερτικός quoque ex libris eius de promptum est ⁷⁾.

Genetivus post adverbium loci legitur 3928: περαυτέρω πον γῆς; post adverbium modi cum ἔχειν coniuncta 1628 ὅπως ἔχει ⁸⁾ δόξης; 1611 πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης; talia ab A. Maio pro Atticismis habebantur, ut Schmid docet ⁹⁾.

Genetivus partitivus exstat: post pronomina: 173 τις ἀθλητῶν; 5410 τις ἀσεβῶν; 4112 τίς δὲ τῶν ὄντων; 4425 πᾶς ὁμοιοῦν ἀνθρώπων; post οὐδείς: 197 τῶν ἐπιτυχόντων οὐδείς; 305 οὐδείς τῶν εὖ φρονούντων; 4427 οὐδείς δικαίων οὐδ' ἀδίκων; 4531 οὐδείς ἄλλος τῶν ἀνθρώπων; post ἕκαστος: 2432 ἕκ. ἀνθρώπων; post superlativum: 2017 ὃ κράτιστε ἀνδρῶν. Genetivi partitivi adiectivis neutris generis subiecti haec exempla observavi: 2212 ἐφ' ἑτερα τῶν παραδειγμάτων;

¹⁾ K.-G. I 367 A 15.

²⁾ K.-G. eodem loco.

³⁾ Debr. § 180.

⁴⁾ Marc. 122.

⁵⁾ K.-G. I 360 A 9a; cf. Krueger § 523, A 2, 3.

⁶⁾ Dativus, quem LXX libri habent, ab Eustathio repudiatur; legitur enim I Reg. 2815: οὐκ ἐπακήκοέ μοι, apud Eustathium "οὐκ ἐπακήκοέ σου ..."

⁷⁾ Rep. VIII 523 E; 524 A; cf. S. I 402.

⁸⁾ corr. Brinkmann p. 308.

⁹⁾ IV 76.

3523 κατ' ἐμῆνο καιροῦ; 5028 τὰ ὑπόκρουα τῶν λόγων, quae ratio dicendi ab Atticis non aliena apud elegantes posterioris aetatis scriptores usitata est¹⁾).

Vulgaris sermonis scriptores pro genetivo partitivo praepositiones ἐκ, ἀπό, ἐν non raro habent²⁾. Eiusmodi exempla apud Eustathium leguntur haec: 3031 εἴπερ ἄγγελοι τινες ἦσαν ἐκ τούτων; 4017 μεταδοῦς αὐτῷ . . . ἐξ ὧν εἶχεν; 4525 μονώτατος ἐκ πάντων³⁾.

Genetivus relativus neutrius generis articulo instructus invenitur 196: τὸ τῆς ἀξίας; 3210 τὰ τοῦ Χριστοῦ. Talia ab Atticistis renovata esse Schmid docet⁴⁾.

Genetivum comparationis invenis 2719. 2815. 2931. 314. 4721, pro quo genetivo vulgaris sermonis scriptores nonnunquam praepositiones παρά, ἀπό, ὑπὲρ ponunt⁵⁾. Huc spectant verba: 3528 δοθήσεσθαι „τῷ πλησίον“ αὐτοῦ τῷ μᾶλλον ὑπὲρ αὐτὸν „ἀγαθῷ“, quae ad LXX verba I Reg. 1529 — δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σε — certe conformata sunt. ἄλλος παρά — 543. 6129 — a consuetudine Attica non abhorret⁶⁾.

Genetivi absoluti, qui in posterioris aetatis sermone retinetur, satis multa sunt exempla, velut 188. 1914. 2018. 2330. 286 al.; ea omnia ad legem Atticam conformata sunt⁷⁾.

Poetarum more genetivus cum adiectivo coniungitur 3324: σχέτιλε πάντων ἀνθρώπων⁸⁾.

Genetivum denique relationis eleganter ponit Eustathius 5125: ἔμφρων καὶ γνώμης ἄριστος⁹⁾.

De verbi genere.

Pro medio genere, quod posteriore aetate magis magisque evanescit, recentiores scriptores vel etiam Atticistae activum haud raro habent¹⁰⁾. Eustathius quoque contra usum Atticum scribit 3411. 424 ἐπιφράζω; 3520 ἡττάω; 372 ὀγοποιέω. Quae forma activa ὀγοποιέω ex eodem orationis exornandae studio ac καθεσθῆναι (cf. p. 16) fortasse exorta est; legis enim ὀγοποιούσα δὲ καὶ πέττουσα.

¹⁾ K.-G. I 3385^b; S. I 88. II 39. IV 609.

²⁾ Debr. § 165.

³⁾ cf. K.-G. I 340 A 5.

⁴⁾ IV 612.

⁵⁾ Debr. § 185a.

⁶⁾ Krueg. § 6836, 7.

⁷⁾ Debr. § 423; Raderm. p. 208sq.

⁸⁾ K.-G. I 339.

⁹⁾ Krueg. § 4728, 9.

¹⁰⁾ Debr. § 307 et 310; S. I 239. IV 73. 619.

Futurum medii neglectum non inveni; recte 2214 βαδιοῦμαι scribit¹⁾.

Contra consuetudinem Atticam pro activo medium ponit: 5632 διακονέομαι²⁾, 574 ἐραλίζομαι. His adde locutionem ἐλπίδας ἐποτίθεται τοῖς ἀγγέλοις — 4717 —, in qua Attici semper activum adhibent³⁾.

ἡγνήσατο — 5728 — denique aoristi formam afferō, quae poetici et recentioris actatis sermonis propria est⁴⁾.

De modis enuntiatorum liberorum.

Hoc loco imprimis de optativo potentiali mihi dicendum est. Hic optativus cum ἄν coniunctus, qui quo magis in vulgari sermone rarescit, eo studiosius ab imitatoribus linguae Atticae frequentatur, ab Eustathio quoque persaepe ponitur⁵⁾. Multae quidem sunt locutiones tritae velut φαίη τις ἄν, εἴποι τις ἄν — 2319. 28. 247. 31. 2611. 2712. 9. 301 al. —, nec tamen desunt alia exempla, velut 1822 πῶς ἄν εἴη φερέγγυος μάστιγος; 211 πῶς οὐκ ἄν εἴη γε σαφές; 2517 οὐδείς γὰρ ἄν ἐπολάροι; 281 οὐδείς γὰρ ἄν ἐλοιτο; sim. 2116. 3123. 3312. 3522. 3731. 413. 4427 al.

Sequuntur nonnullae sententiae, in quibus tempus futurum eandem vim atque optativus potentialis habet: 2315 τοῦτό τις ἀνθυποφέρων ἐρεῖ σοι; 303 οὐδείς πω... ὀριεῖται; 526 οὐδείς ἀμφιλέξει⁶⁾.

De enuntiativis secundariis.

a) De enuntiativis causalibus.

Ac primum quidem particulas, quibus enuntiata causalia inducuntur, litterarum ordine enumero: ἐπεὶ 269. 277. 583; ἐπειδάν 4316, qua coniunctione hiatus evitatur; ἐπειδή 299. 397. 4312. 609. 6125; ἐπειδὴ περ 5111, quae ante vocalem exstat; ὁπηνίκα 2421. 379. 616; ὅπου γε καὶ 3111. Tritissimas coniunctiones ὅτι, διότι non inveniri moneo.

Neque omittam locutionem παρὰ τοῦτο i. e. propterea, quibus, quae in secundo causalis periodi indicantur, in principali recipiuntur, velut 269: ἐπεὶ τοίνυν οὐ διέστειλε τὸ γράμμα..., παρὰ τοῦτο φαίη τις ἄν; sim. 279. 4313. 19, quae ratio dicendi ex studio quodam sententiae amplificandae certe exorta est.

Tribus locis hiatus evitandi causa μηδέ pro οὐδέ ponitur: 2421 ὁπηνίκα μηδέ σκιάς εἶδεν μόριον; 2613 ἐπεὶ μηδέ θέμις; 271 ἐπεὶ οὖν

¹⁾ cf. Debr. § 77. S. IV 589.

²⁾ Contra 2431 διακονέω legis.

³⁾ Pass. s. v.; cf. S. I 94. 239. II 49 sq. IV 616.

⁴⁾ S. I 203. IV 603; Jahrb. f. kl. Philol. p. 461; Debr. § 78.

⁵⁾ S. I 97 sq. IV 622; cf. Raderm. p. 164 sq.

⁶⁾ cf. K.-G. I 235 A.

ἡ διηγηματικὴ μὴ δὲ δεῦρο. Eadem de causa et Atticistae et alii posterioris aetatis scriptores μὴ cum οὐ confundunt¹⁾).

Optativus, qui exstat post *ἐπειδάν*, commemoratione dignus est: 4316 *ἐπειδάν ἐπερηφανία χρώμενος ἀμέτρον* ... λέγει, quem optativum an iure Brinkmann ab Eustathio abiudicaverit dubito²⁾, nam eiusmodi exempla satis multa apud recentiores scriptores eosque eruditos inveniuntur³⁾. Quo accedit, quod Eustathius etiam post *ὥς ἂν* optativum habet (cf. infra).

Duobus locis τῷ cum infinitivo coniunctum causalis enuntiati locum tenet: 547 *ἀποκρατέος ἐστὶ τῷ τὴν ἀθέμιτον εἰδωλατρείαν εἰσηγεῖσθαι*; sim. 568. Hic usus ab Atticis non alienus nonnullis locis apud Polybium, haud paucis in papyris, semel in NTo invenitur⁴⁾.

b) De enuntiatis finalibus.

Omnia fere enuntiata finalia particula *ἵνα* instituuntur: 1619. 177. 185. 2125. 2211. 237. 2412. 2523. 29. 2630. 2822. 306. 319 al.⁵⁾. Contra consuetudinem Atticam post *δέομαι ἵνα* legis 401: *ἐδεῖτο γὰρ, ἵν' ἀφικόμενος δ' Αἰζαρός* ...⁶⁾ qua coniunctione, cum paucis verbis ante *ἡξίου* *ὅπως* scripserit, fortasse variandi studio adductus Eustathius utitur. E more Attico infinitivum habet post *δέομαι* 1813. 2728. 587. Bis enuntiatum finale inducitur vocula *μή*: 246 *ἵνα ἡ ψυχὴ τοῦ προσφύτου φορῇ, μή πη ἄρα* ... *δαίνοι*; sim. 3420; *ὅπως* uno loco legi supra commemoravi, *ὥς ἂν* denique, quibus optativus subiungitur, invenis 1622: *ὥς ἂν μήτε τινὲς οἴοντο*, quae ratio dicendi a NTo aliena in Atticismis habenda est⁷⁾.

Modus optativus, cuius locum posteriore aetate saepe coniunctivus tenet⁸⁾, ab Eustathio nequaquam repudiatur. Legitur post tempora praeterita: 184 *προσέειπεν γυναικα* "ζητήσιν ἐγγαστρέμυνθον", *ἵνα ἀφίκοιτο*; 238 *ἐσχηματίζετο κατὰ τὴν ὥραν, ἵνα ἐπιφανὲν ἐξείποι*; sim. 2628. 317. 427. 542⁹⁾; post tempora primaria 1619 *ἵν' οὖν μὴ δόξαιμι*...

¹⁾ S. IV 623. Raderm. p. 211. Heiler p. 83.

²⁾ p. 311.

³⁾ Raderm. p. 202 med. S. IV 620; cf. S. I 97 sq. IV 622.

⁴⁾ K.-G. I 42 d. Mays. II 223 sq.; ep. ad Cor. 2, 15; cf. S. III 82. IV 618.

⁵⁾ Beiträge zur gr. Synt. II 1 p. 132; II 2 p. 44; Leipz. Stud. III p. 291; Rad. p. 203; Mays. II 1 p. 261.

⁶⁾ cf. K.-G. II 372 sq.; Debr. § 392 c; Trunk p. 55.

⁷⁾ S. III 86. IV 88; cf. Trunk p. 55 sq., qui Basilium in litteris ad laicos homines dignitate atque auctoritate conspicuos hac structura usum esse commemorat.

⁸⁾ Debr. § 65; S. III 83; Raderm. p. 170.

⁹⁾ Optativum futuri in tribus exemplis — 2628. 317. 542 — legi moneo, de quo optativo vide h. d. p. 31.

ἀγῶνα δικανικὸν εἰσάγειν, οὐκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι ... συζευξαι; sim. 2411. 2523. 447. 495¹⁾. Optativus cum ἄν coniunctus exstat: 2530 ἡξίου... εὐχαῖς ἐπάγεσθαι πυρὸς ἐπιφορὰν, ἵνα... ἔκδηλος μὲν ἂν εἴη..., καὶ πᾶσιν φανερόν ἂν εἴη; 2822 ... ἔδει ... εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ λέγειν „ὡσαύτως“, ἵνα μὴ τις ὑπολάβοιεν (cf. h. d. p. 16) ἄν, in enuntiato autem finali, quod primario caret: 2123 ἵνα δὲ κατὰ τὸν ἀγιοφανῆ Παῦλον ἀποφθεγγόμενος εἶποιμ' ἄν²⁾. De voculis ὡς ἂν cum optativo coniunctis supra (p. 27) dixi.

Coniunctivus ponitur post tempora primaria: 176 ἀρμόττει... τοῖς ἐναντίοις ἀντιστατέιν, ἵν' ἐξ ἐνὸς ὁποτέρου διαγινώσκηται τὸ προῦχον; sim. 4324. 5633. 6130; post tempora praeterita: 3420 οὐκ ἂν ἐπεζήτησε τὸ πταῖσμα, μὴ πῇ ἄρα διὰ τούτου τινὲς... ἐξεκνυσθῶσι; 394 ἡξίωσε τὸ ψεῦδος ἀντὶ τῆς ἀληθείας ἐμβάλλειν³⁾, ἵνα πολέμου γένεσιν τῷ τουρ-γῆσιν καὶ διαφθορῇ τὸν ἄδικον; sim. 3931. 401. 5115. 5412. Tatianum in omnibus. Origenem in plurimis sententiis finalibus coniunctivum adhibere moneo. Basilium quoque innumerabilibus locis post tempora primaria coniunctivo uti Trunk docet⁴⁾.

In eodem verborum ambitu coniunctivum et optativum Eustathius artificiose variat 244: φῆσαι... διτι μεμένηκεν ἡ διπλοῖς ἐπὶ τοῦ τάφου..., ἵνα ἡ ψυχὴ τοῦ προφήτου φορῇ, μὴ πῇ ἄρα γυμνὴ... διάγοι; 2527: ἡξίου μὲν... τὴν ἑκατέρων ἀντεξετίεσθαι τάξιν... ἵνα... ἔκδηλος μὲν ἂν εἴη..., ἐκ δὲ τούτου διαγινώσκηται τίς ἡ τοῦ κρείττονος ἐξουσία, καὶ πᾶσι φανερόν ἂν εἴη γε τὸ ἄμεινον⁵⁾.

Uno loco exstat indicativus futuri, qui apud Atticos in eiusmodi sententiis rarissime occurrit⁶⁾ 303: ταῦτα μὲν οὐδεὶς... ὀρεῖται... ἵνα μὴ... ψηφιεῖται, quo in enuntiatio arte oratoria adductus Eustathius verbi formam ψηφιεῖται ad ὀρεῖται haud dubie accommodare vult (cf. h. d. p. 25). Adde 3820 ἵνα δὲ ἐν μέσῳ παραλείπας ἐρῶ τὸ ζητούμενον; 527 ἵνα δὲ τὸ ὑπερβάλλον ἐρῶ προσθεῖς, quibus per ellipsim sententia primaria deest. In sententia, quae exstat 2123, optativus cum ἄν coniunctus futuri locum tenet.

Denique afferenda sunt, quae leguntur 2211: — ἵνα δὲ μὴ παρεκβάς ἐφ' ἑτέρα τῶν παραδειγμάτων —, ἐξ αὐτῶν ὧν ἔγραψεν ἐνταῦθα ποιήσομαι τὴν ἐρώτησιν, quae sententia certe corrupta est. Desiderantur enim post παραδειγμάτων verba fere haec: ἐξίστασθαι δόξω τῆς ζητήσεως,

¹⁾ K.-G. II 382 sqq.; Beitr. z. gr. Synt. II 2 p. 101.

²⁾ Sic enim verba coniungunt Jahn (2819) et Brinkmann p. 309.

³⁾ ἐμβάλλειν coni. Brinkmann p. 310.

⁴⁾ Heiler p. 67; Borst p. 63; Trunk p. 54; cf. K.-G. II 374 A 2; Raderm. p. 170; H. Diel, de enuntiativis finalibus apud Graec. rerum scriptores posterioris aetatis. diss. Monach. 1895, p. 20 sq.

⁵⁾ K.-G. II 387a.

⁶⁾ K.-G. II 384 A 4.

πρῶτον μὲν, quae Brinkmann inseri vult¹⁾, vel, si quae exciderunt ex ipsius Eustathii verbis suppleri vis, ἐκκρούεσθαι δόξω τοῦ ζητήματος, πρῶτον μὲν (cf. 432).

Infinitivus cum praepositione coniunctus vim finalem habet 2232: ἐπεὶ δὲ τοῦ πείσαι ὡς αὐτὸς ἀνθρωπῶς ἐστι; eiusmodi exempla saepe apud Polybium inveniuntur, qui quidem ἐπεὶ praepositionem cum infinitivo coniunctam non habet; haec structura autem apud Iosephum, Plutarchum, Philostratum exstat²⁾.

c) De enuntiatis consecutivis.

A particula ὥστε exempla instituuntur haec: 1917: τοσοῦτον ἐξετάλη παρασυρεῖς, ὥστε οὐκ ἐρυνθιῶ . . . περιπιθῆναι; 2824: οὐκοῦν ὡσαύτως ἡδύναντο τοὺς ἐναντίους ἀμύνασθαι τοῖς ἴσοις, ὥστε τοὺς ἀγῶνας . . . ἐπάργειν; 303: ὁ . . . τοιαύτην ἀπονέμων ἐξουσίαν, ὥστε πνεύματα . . . μεταπέμπεσθαι; 4011: χάσματος ἰδέα διείργουσα . . ., ὥστε μὴ δύνασθαι; 432: τοιαύτης ἐξουσίας ἐπίτασις (cf. h. d. p. 5 adn. 2), ὥστε ψυχὰς . . . μεταπέμπεσθαι; 443: τοιαύτην ἔχει δαίμων ἐξουσίαν, ὥστε δικαίων ἀνακαλεῖσθαι ψυχὰς; 459: οὕτω δὲ θεοπεσία κεκραταίωται δυνάμει . . ., ὥστε καὶ . . . ἔχειν; 5129: „γραμβρὸς“ ἀναδέδεικτο „τοῦ βασιλέως“, ὥστε τούτῳ μὲν . . . ἀναθεῖναι; 6215: ἐξεδόθη δὲ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν, ὥστε πατεῖσθαι.

ὡς legitur in enuntiatis his: 2112: τίς δὲ οὕτως εὐήθης ἐστὶν ὡς ὑποκρίνεσθαι; 329: τοσοῦτον ἀμβλυποῦσιν, ὡς οὐ δύνασθαι; cnius particulae in sermone Attico raro obviae apud eruditos posterioris aetatis scriptores satis multa sunt exempla, perpauca autem in papyris; exemplum, quod in NTo exstat, in dubium vocatur³⁾. Eustathium ante vocales ὥς, ante consonantes una sententia excepta — 1917 — ὥστε ponere ex enuntiatis, quae antecedunt, cognoscitur.

E vulgaris sermonis consuetudine sententia consecutiva instituitur particula finali 194: ποταπὴ καὶ ὅποια καὶ τίς ἡ κακοδαίμων ἐτύγχανεν αὕτη γραῖς, ἵνα ὑπόσχηται. Idem in NTo, apud Iosephum, Philostratum, Epictetum, Origenem invenis⁴⁾.

Omnibus fere locis infinitivum legi moneo. In ea sententia, quae indicativum habet — 1917 — particula ὥστε, quamquam verbum quod sequitur a vocali incipit, ὥς coniunctioni praefertur. Hac in re

¹⁾ p. 309.

²⁾ Krebs. Praep. adv. I 49; Diel p. 52sq.; S. IV 57; Debr. § 403.

³⁾ K.-G. II 501 A; Krueg. § 633, 4; S. III 85. IV 87; Raderm. p. 197 init; Mays. II, 297 et adn. 1; Debr. § 3911; cf. Pr.-Bauer s. v.

⁴⁾ Debr. § 3915; Jahrb. f. klass. Phil. Suppl. 20 p. 420; S. IV 87; Raderm. p. 191sq. et p. 240 med.; Borst p. 62.

consuetudo Attica servatur, nam particula *ὥς* apud Atticos singulis tantum locis in talibus sententiis cum verbo finito coniungitur¹⁾.

d) De enuntiatis temporalibus.

Sententiae temporales a particulis incipiunt his: *ἐπεὶ*: 445; *ἐπειδὴ*: 1718. 1832. 1930. 307. 373. 392a. 405. 4728. 6023; *ὅπνῃ*: 1712. 2525. 3020. 3511. 4513. 465; *ὅποτε*: 3523; *ὅτε*: 3029; *ὥς*: 1720. 189. 1827. 1927. 262.31. 296. 3014. 3118. 321.17 al. Ex quibus *ἐπεὶ* et *ἐπειδὴ* particulae vi temporali instructae posteriore aetate e communi usu excidisse videntur²⁾, *ὅποτε* autem et *ὅπνῃ*, qua voce sonanti Eustathius delectatur (cf. h. d. p. 26), singulis tantum locis reperiuntur³⁾.

In enuntiato primario periodi temporalis adverbis *αὐτίς*, *αὐτίκα*, *αὐτόθι*, *πάλιν*, *τηνικαῦτα* et locutione *ἐν ταῦτῳ* cum molestia quadam Eustathius utitur, velut 1832: *ἐπειδὴ δὲ ... διεβεβαίωσατο ... αὐτίς ... ἀποκρίνεται ... ἡ γυνή*; 1716: *ἐπειδὴ δὲ ... πρὸς τοῦ ἀλιτηρίου πικρῶς ἠλαύνετο δαίμονος, ὄχετο πάλιν*; 1930: *ἐπειδὴ δὲ ... ὁ δυνάστης ἤρετο ... αὐτίκα πάλιν ἀνθυπήνεγκε*; sim. 3118. 321. 432. 382. 307. 373. 405. 3028. 189. 3014. 3217. 5119. 4513. 1927. 6023. Similem dicendi rationem in periodis causalibus nonnunquam inveniri supra p. 26 demonstravi.

e) De enuntiatis particulis *ὥς* et *ὅτι* institutis.

Haec sententiae crebriores sunt, quam quae hic enumerentur, facile autem qui nonnullas libri paginas perlegerit, videbit *ὥς* particulam ante vocalem — 1815. 28. 1915. 205. 2011. 211. 8. 18. 23. 2232. 2316 al. —, *ὅτι* ante consonantem — 1610. 2333. 244. 2617. 2814. 316 al. — usurpari⁴⁾. Sed invenis duo exempla⁵⁾, in quibus *ὅτι* ante vocalem exstat: 2113 *ὥς ὑποκρίνεσθαι μὴ νοεῖν ὅτι αὐταί*, ubi, cum paulo ante *ὥς* coniunctione consecutiva Eustathius usus sit, fortasse variandi causa *ὅτι* pro *ὥς* scribit; deinde 258, qua in sententia verba ex libro Origenis deprompta particula *ὅτι* instituuntur — *εἰτα λέγεις ὅτι „οὐδεὶς ἔγνω τὸ μὴ εἶν“* —; talia verba aliunde allata particula *ὅτι* induci solent⁶⁾, quam consuetudinem ceteris locis — 3524. 4119. 4521. 5315. 5713. 6016 — uno excepto — 2118 — Eustathius sequitur.

¹⁾ K.-G. II 501 A.

²⁾ Raderm. p. 201; Debr. § 455¹.

³⁾ Raderm. p. 207 med.; Debr. § 455¹.

⁴⁾ cf. Kallenberg, Rh. Mus. 1913, p. 467; Leipz. Stud. III p. 244.

⁵⁾ Exemplum quod 2424 exstat — *εἰτα ὅτι* — hic non afferendum est, nam hiatus post *εἰτα*, qui elisione litterae *a* facile tollitur, nihil offensionis habet (cf. h. d. p. 77).

⁶⁾ Krueger § 651 A2.

Particulam *δοῦναι* (a Polybio hiatus evitandi causa adhibitam, ab Aristide spretam) non inveni¹⁾.

E vulgaris sermonis consuetudine particula *ἵνα* post verbum cognoscendi ponitur 481: *ἐποικρύνεται μὴ νοεῖν, ἵνα δυοδαίμονα παρασκευάσῃ μαντείαν*²⁾.

De modis denique nonnulla dicenda sunt. Nonnunquam optativum invenis. Optativus potentialis exstat 1828. 2830. 608; optativus obliquus 2915: *πείσαι . . . ἐθέλων ὡς αὐτὸς εἴη θεός*; 4328: *ὅτι φάσκουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὡς εἴη φρικῶδες*; 5113: *πυθανολογῶν ἀνθυπέφερεν ὡς οὐ χρεὼν εἴη*; 5119: *ὡς οὖν ἐδόκει προλέγειν ὅτι διαρραγήσοιτο*. Optativus futuri, qui exstat 5119, in vulgari posterioris aetatis sermone plane deest. Neque multa sunt apud litteratos scriptores exempla. Apud Eustathium autem etiam in enuntiatis finalibus talia inveniri supra (p. 27) commemoravi³⁾.

η) De secundariis interrogativis indirectis.

In pronominebus interrogativis eligendis hiatus evitandi ratione Eustathius ducitur, id quod qui enuntiata inspexerit facile intelleget. τίς enim vel τί legitur 584: *εἰπάτω τίς ὁ ταύτην ἀναγαγών*; cf. 261. 23. 3410. 3529. 487; πῶς invenis 2420: *εἰπέ τοῖνον, . . . πῶς ἔγνω Σαούλ*; sim. 259. 3216; ὅπως 5123: *ἀλλ' ἔμοιγε θανάμζειν ἔπεισον ὅπως οὐτός . . . ποταπῶς occurrit 339: εἰπάτω . . . ὁ τῷ τοιῷδε συνιστάμενος ὄρα, ποταπῇ δυνάμενως ἄρετῇ*; cf. 5822; ὁποιός 2329: *ἀλλὰ παρ' ἐτέρου βούλεται μαθεῖν ὁποιός ἐστιν*; sim. 2513. 3410. 5022. 5827. Idem observatur in particulis *εἰ* vel *πότερον* adhibendis: 3620: *ζητητέον δὲ πότερον ἀληθῆ προὔλεγε ὡς ᾤετο, καὶ πότερον ἀπὸ στόχου . . . ἀπήγγελλεν, καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἰ προεγνωκέναι . . .*; sim. 442⁴⁾. Non omittam, quae leguntur 4725: *δεικνύτω τρανῶς ὁ τῷ τοιούτῳ συνιστάμενος ὄρα πόθεν λαβὼν . . . ἔφησεν*, qua in interrogatione adverbium *πόθεν* cum participio coniunctum eleganter usurpans Eustathius vim atque impetum orationi attribuit.

Optativus potentialis legitur 1610: *ὅτι σαφῶς ἀκριβῶσαι βούλῃ πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης*; optativum obliquum a NTo in eiusmodi

¹⁾ Leipz. Stud. III p. 243; S. II 95; cf. Mhs. p. 21127; K.-G. II 356 sq. A; Kallenberg l. c. p. 467.

²⁾ Debr. § 388; cf. Jahrb. f. klass. Philol. Suppl. 20 p. 430.

³⁾ de qua re vide V. Neukamm p. 54 sq.

⁴⁾ His adde quae exstant 2013: *Εἰ δὲ δαί πειστέιν ἢ τῷ δαμονιζομένῳ Σαούλ ὡς ἀληθῆ γνώσεως ἀκριβοῦς κατὰληπν ἢ δαμονι κανχωμένῳ καὶ ψυχῆς ἐπισχνομένῳ δικαίον ἐξ ἄδου μεταπέμπεσθαι, κρίνωμεν παρ' ἑαυτοῖς. ἴσως ἂν εἴη γε δυσφημίας ἀνάπλεα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα νοεῖν, ὃ κρᾶτιστε ἀνδρῶν Εὐτρόπαι. Sic enim interponendum esse censet Schoene.*

sententiis plane alienum invenis 262a: ἐμήνυσεν τί δέοι περὶ τῶν ἐκφρόνων δοξάζειν τοὺς ἔκφρονας¹⁾.

g) De enuntiatis condicionalibus.

Enuntiata condicionalia realia et irrealia nihil insoliti habent.

Potentialis periodus plena, quae in NTo nusquam, apud Polybium rarissimè occurrit²⁾, semel in Eustathii libro legitur 592: οὐ γὰρ ἂν εἴ τοι νομίζοιτο μῦθος, εἰ γεγονώς εἴη κατὰ ἀλήθειαν. Apodosis ex iis, quae antecedunt, supplenda est 256: πῶς δὴ μᾶλλον (sc. ταῦτα ἂν εἴποι), εἰ περὶ γυναικὸς ἐκδιηγοῖτό τις ἔκφρονος; 532a: οὐδὲ ἀνασχετόν (sc. ἂν εἴη), εἰ λέγοι τις; indicativum futuri invenis in apodosi 262b: τὰ τοιαῦτα μὲν εἰ παραφέρωμι μαρτύρια, τάχα ἴσως ὁ χρόνος ἐπιλείψει λέγοντας, cui quidem futuro cum verbis τάχα ἴσως coniuncto eadem vis inest atque optativo cum ἂν copulato. Imperativus reperitur in apodosi 3517: εἰ δέ τις ἀκριβῶσαι βούλοιο τοὺς σαφές, ἐπαρίτω; indicativus denique in apodosi, optativus in protasi exstat 301: εἰ δὲ ταῦτα τις ἀποδώσειεν ἀναντιρρήτως δυνάμει, συνίστησιν ὥς, qua in sententia dubiae conditioni certa consecutio opponitur³⁾.

Formam temporalem habemus 2432: Ἐκαστος γοῦν ἀνθρώπων . . . οἶται καὶ νομίζει τὸ σαφές οὐκ εἰδώς, ἄλλως τε καὶ ὑπὸ δαιμονῶντος ἀκούει προσώπων, quo in enuntiato, si quidem Monacensi fidem habemus, ἔάν cum optativo coniungitur. Hunc usum, quem inter posteriores scriptores ipsi quoque Atticistae sequuntur, Eustathio abiudicandum non esse censeo⁴⁾.

Quater apodosis per ellipsim omittitur: 195: εἰ γε δεῖ τὸ τῆς ἀξίας ὑπερθεμένους εἰπεῖν; 2117: εἰ γε δεῖ φιλαλήθως εἰπεῖν; 523: εἰ γε δεῖ λέγειν ἐξ ὑπερβολῆς; 527: εἰ καὶ μήπω αὐτὰ καθειστήκει σαφῆ⁵⁾.

Multa sunt enuntiata, quorum apodosis interrogationis formam habet, velut 2032: εἰ δὲ δὴ καὶ δικαίους ἀνάγειν ἐξ ἁδου τούτων⁶⁾ δριεῖται τις ἀμελλητί, πῶς οὐκ ἂν εἴη γε σαφές ὥς; sim. 22²⁰, 24, 231. 20, 28, 33, 256, 2723 al. Qua dicendi ratione vis ac vehementia orationis augetur.

¹⁾ Debr. § 368. Coniunctivum, qui exstat 1625 sq., in indicativum mutandum esse censet Brinkmann p. 308.

²⁾ Debr. § 3852. Reik, Der Optativ bei Polybios u. Philo v. Alexandrien, Leipzig 1907, p. 88.

³⁾ K.-G. II 478 b.

⁴⁾ S. IV 90; cf. Berl. Philol. Wochenschr. 1894 p. 292; Trunk p. 57; Brinkm. p. 309.

⁵⁾ Monac.: μὴ τοιαῦτα; εἰ δὲ μὴ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα speciose prop. Brinkmann p. 312.

⁶⁾ corr. Brinkmann p. 309.

Haud raro vocula ἄρα apodosi inseritur, velut 20²⁶: εἰ μὲν οὖν ἀληθεῖς οἱ τοῦ κυρίου τυγχάνουσι λόγοι, εὐθότως ἄρα ὁ δαίμων; sim. 221⁸. 23²⁸ ¹⁾. 28²⁸. 391. 52²⁸. 27. Qua cum consuetudine ea conferre licet, quae de periodis et causalibus et temporalibus supra dixi (cf. h. d. p. 26 et 30).

b) De secundariis concessivis.

Pauca addenda sunt de enuntiatis concessivis, quae instituuntur voculis εἰ καὶ — 384. 44²⁵. 454. 5311 — vel καὶν — 547. 58²⁹ — ²⁾. E more Attico coniunctivus ponitur post καὶν 547: εἰ δ' ὁ προφήτης ἐκεῖνος... ἀποκριτέος ἐστὶ..., καὶν ἡ τοῦ σημείου δύναμις ἐνεργοῦσα προτρέχει; 58²⁹: Καὶν τὰ μάλιστα δὲ δεισιδαιμονίαν πυρέττων Ἑλληνικὴν μαντείαν εἰσηγήται..., ἀλλ' ὅμως.

Saepe participium vel genetivus absolutus sensum concessivum habet, iis frequenter vocabulum καίτοι adicitur: 3024: καίτοι χορῆζων αὐτοῦ καὶ προφανῶς ὑποκείμενος οἷα καθηγεμόνι λαοῦ; sim. 39²². 40²². 4111. 484. 2018. 359. 49²⁵. 58²⁵. Talia in lingua Attica non inveniuntur ³⁾, neque usitata sunt in NTo neque in papyris. Atticistae autem multa eiusmodi exempla habent; ea e vulgari in eruditorem sermonem manavisse Schmid putat ⁴⁾.

De infinitivo.

Infinitivi absoluti qu. v. exempla haec afferro: 17²⁸. 4118 τὸ σύμπαν (ξύμπαν) εἰπεῖν; 4621 συλλήβδην εἰπεῖν; 509 ὥς ἐπος εἰπεῖν. Hunc dicendi usum, qui uno loco in NTo occurrit, apud Atticistas autem aliosque elegantiores communis sermonis auctores saepe legitur, in Atticis habendum esse Moeris docet ⁵⁾.

De infinitivo cum articulo vel praepositione atque articulo coniuncto supra dixi (cf. h. d. p. 27 et 29).

¹⁾ qua in sententia ἄν voculam ab E. Klostermann uncis inclusam in ἄρα Brinkmann mutavit p. 309.

²⁾ Sententiam concessivam, quae exstat 4431 — καὶν οὐ πάνυ δικαίον τινὲς ἐπεμελήσαντο βίον, quam Klostermann, cui hiatus fortasse offensioni erat, pro librorum scriptura καὶ οὐ πάνυ κατ. in textum recepit, non admitto. Hiatus enim post καὶ offensionem non habere infra demonstrabo. Quo accedit, quod indicativus ἐπεμελήσαντο post conjunctionem καὶν ab imitatoribus Atticorum spretus (S. IV 612) cum eleganti Eustathii oratione nequaquam convenit.

³⁾ Unum antiquioris aetatis exemplum legitur apud Simonidem, cf. Plat. Protag. 339 C.

⁴⁾ Debr. § 450a; S. I 160. 365. II 219. III 243. IV 361. 620.

⁵⁾ ep. ad Hebr. 7, 9; cf. Raderm. p. 179; S. II 56. 79. IV 81. 618; Trunk p. 63; Moer. p. 210.

Infinitivus cum articulo dativi coniunctus notionem adverbialem habet in τῷ δοκεῖν i. e. specie, quae locutio, quam Eustathius in deliciis habere videtur — legitur enim 2613. 2715. 2821. 472. 4819. 5612 —, ex libro Platonis qui est de re publica deprompta est¹⁾. Unum eiusmodi exemplum e Basilio affert Trunk²⁾.

De praepositionibus.

Praepositio ὡς, quae neque in NTo neque in papyris occurrit, saepe autem apud elegantiores communis sermonis scriptores invenitur, elegantia Attica esse existimabatur³⁾. Apud Eustathium semel legitur: 589 ἀφικνούμενος ὡς αὐτήν.

Praepositio εἰς (ἐς), quae 68 ies exstat, plerumque movendi notionem habet, velut 1723. 1813. 18. 23. 2629 al., nonnullis locis ad id quod efficiendum est pertinet, velut 1832 παγιδεύεσθαι ... „τὴν ψυχὴν“ ἐρασκεν εἰς θάνατον; cf. 2010 al. Adverbium per εἰς formatum legitur 5914 ἐς τὰ μάλιστα. Commemoratione dignum est exemplum, quod exstat 2630: ἵνα εἰς ὄψιν ἀμείψασθαι τὸ σχῆμα ... καταπλήξοι ... τοὺς Αἰγυπτίους, qua in sententia, si quis quod codices habent servare vult, εἰς ὄψιν pro ἐν ὄψει hiatus evitandi causa Eustathium scripsisse necesse est intellegat. Sed fortasse εἰς ὄψιν in εἰς ὄψιν mutare praestat. εἰς pro ἐν legitur 375: εἰς ἄλλας ἀφίκετο νυκτερίους ὥρας i. e. aliis advenit nocturnis horis, quo loco verbo ἀφικέομαι, cui movendi vis inest, fortasse adductus Eustathius εἰς pro ἐν utitur⁴⁾. 6214: ἐγένετο μὲν εἰς τὸ „καταπαύεσθαι“ πρὸς τῶν ἀγγέλων, ubi verbum qu. d. praedicativum locutione ἐγένετο εἰς satis moleste circumscribitur. His similia sunt, quae Debrunner et Radermacher afferunt, in quibus quidem exemplis substantivum praedicativum praepositione circumscribitur, velut apud Matthaeum 2142: ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Talia ex LXX libris in linguam Graecam irrepsisse Debrunner censet⁵⁾.

Praepositio ἅμα ab inferioris aetatis scriptoribus frequentata ter legitur apud Eustathium: 1810 ἅμα δυοῖν ἀνδράσι; sim. 3714. 4110, σύν autem, quam Atticistae praeferunt, non exstat⁶⁾; de μετά cf. p. 36.

¹⁾ II 361 B et 362 A.

²⁾ p. 56.

³⁾ Roßberg, De praepositionum Graecarum in chartis Ptolemaeorum aetatis Aegyptis usu. Jena 1909, p. 18; Krebs, Praepsadv. II p. 61 sq.; Raderm. p. 138 sq.

⁴⁾ cf. K.-G. I 543 B.

⁵⁾ Debr. § 145; cf. § 205 et 207; Raderm. p. 20 sq.

⁶⁾ Krebs, Praepsadv. II p. 44 sqq.; Tycho Mommsen, Beiträge zur Lehre von den griech. Praepos. Berlin 1895, p. 4; S. IV 625. In Eustathii libro qui est de anima unum praepositionis σύν exemplum inveni: σάρκα μὲν ἄψαν σύν ὁστέοις ἔχειν (PG 18 p. 689 A).

Praepositio *ἐν* — 52ies — nonnullis locis cum verbis movendi coniungitur. Talia apud epicos saepe inveniuntur, in soluta autem oratione nisi post perfectum et plusquamperfectum non occurrunt¹⁾. Eustathius perfecto, aoristo, praesenti temporibus *ἐν* pro *εἰς* subiungit. Legis enim 44 17 *ἐν τοῖς κατωτάτω ... ἀφ' ἵχθαι*; 44 28 *ἐν ἕδον κατελθὼν ἄνω καθέστηκεν*; 50 18 *ὁ βλήθεις ἐν τῷ καμίνῳ*; 24 27 *ἐν μέσῳ παραφέρεῖς τὸν ἑλεγχον*. Eiusmodi exempla inde ab imperatorum gentis Antoninae aetate in eruditore sermone occurrere Usener docet²⁾.

Pro dativo instrumentali posita est *ἐν* c. dat. 579: *μηδὲν ἐν μηδενὶ τῷ ζητήματι διαφέρουσιν*, quae locutio magis poetarum quam solutae orationis scriptorum propria est³⁾; 32 10: *ἐν τῇ θείῳ δνόματι*, quam dicendi rationem in LXX et NTi libris invenis⁴⁾.

Restat, ut locutiones adverbiales per *ἐν* formatas enumerem: 178. 297 *ἐν πρώτοις*, quae dictio solemnior est quam *τὸ πρῶτον* — 33 24 — vel *πρῶτον* — 25 14. 30 15 al. —; 29 13. 45 14. 46 25. 52 15 *ἐν ταύτῳ* i. e. eodem tempore; 49 28 *ἐν τῷ μεταξύ*; 35 10 *ἐν μέρει*.

πρό, quae posteriore aetate rarescit, duobus locis — 368. 45 20 — occurrit, ubi, ut in plurimis exemplis NTi, ad tempus pertinet⁵⁾.

ἀπό, quae a recentioribus auctoribus frequentatur⁶⁾, exstat 25 23: *ἀφ' ἐτέρου τὰ ὅμοια συστήσαιμι παραδείγματος*; 398. 53 20: *ἀφ' ἐαυτοῦ*; 502: *ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν*, quo loco praepositio *ἀπό* cum infinitivo coniuncta pro enuntiato causali ponitur⁷⁾; 36 21: *ἀπὸ στόχου καὶ συγκυρίας*.

ἀντί, quae praepositio apud κοινῆς scriptores rarescit, 8 ies ab Eustathio adhibetur: 181. 282. s. 29 28. 394. 48 31. 499. 50 18. Infinitivo cum articulo copulato adiungitur 181. 282. s. 48 31. 499. 50 18⁸⁾.

ἐκ — 77ies — saepe vim localem habet, velut 195. 11. 32 12. 47 25 al.; neque raro ad originem spectat, velut 26 18: *ὁμοιον ἐξ ἀμφοῖν ἀνάγει τὸν νοῦν*; 626: *καταπλήττει τοῖς δέμασι τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν ὄψεων*; sim. 27 14. 28 22. 61 21 al. Tritissimae sunt locutiones velut 52 28: *ἐκ τῶν ἁγίων ... γραφῶν ὁμιλεῖν*; cf. 25 29. 50 13. 50 25. Ad auctorem pertinet praepositio *ἐκ* 435: *διαπερᾶσθαι τὸ γράμμα ἐξ ἰδίου προοῶπου*, cuius loco 398. 53 20 *ἀφ' ἐαυτοῦ* elegantius dicitur; ad causam

¹⁾ K.-G. I 540 sqq.

²⁾ p. 129.

³⁾ K.-G. I 436 A 7; cf. Usener p. 124.

⁴⁾ Debr. § 206.

⁵⁾ Raderm. p. 143; Debr. § 213.

⁶⁾ Raderm. p. 139 init.

⁷⁾ de verbis, quae exstant 33 28 — *ὁ θεὸς ἀρέστηκεν ἀπὸ σου* —, vide p. 27 adn. 7.

⁸⁾ cf. Krebs p. 33; Debr. § 208; Raderm. p. 138 med. et 143 sq.; Roßberg p. 18.

tendit 3625: ἐκ τῆς ἁγαν ἀθυμίας, ad tempus 3417: ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων¹⁾, 3419: ἐκ μειρακίου. Ter legitur pro genetivo partitivo: 311. 4525. 4017 (cf. h. d. p. 25). Iam locutiones adverbiales per ἐκ formatas enumero: 5414 ἐξ ἅπαντος, quae antiquiore aetate poetarum propria usitatissima est apud Polybium²⁾; ἐκ τῶν ἐναντίων — 2321. 2418. 3026. 3713. 4815. 5524 — apud Polybium et in papyris obvia, cuius loco Attici ἐκ τοῦ ἐναντίου vel ἐξ ἀντίας habent³⁾. Restat ἐκ τοῦτου i. e. οὕτως — 221. 319 —, qua locutione ea, quae in protasi dicta sunt, in apodosi recipiuntur (cf. h. d. p. 33).

ἀνά apud Eustathium non habes⁴⁾, nisi Aug. Brinkmannum secutus pro κρασιν ἔχων ἀνάλογον — 2220 — κρ. ἔχων ἀνά λόγον legis⁵⁾.

ὅπερ cum genetivo coniuncta „pro“ significans legitur 2232. 3327. 4116. 494; semel accusativum habet: 3558 ὁ μάλλον ὅπερ αὐτὸν ἀγαθός, quae verba ad LXX virorum verba conformata esse supra dixi (p. 25). Praepositiones ὅπερ et περί Eustathius non confundit⁶⁾.

Praepositione μετὰ communio quaedam cum personis denotatur 3920. 4014. 15. 27. 30. Uno loco sequitur verbum cum σύν praepositione compositum: 5429 συνέλεγκται μετὰ τινος; modum et rationem indicat 244: μεθ' ὑποκρίσεως; 324: μετὰ εἰρωνείας; 406: μεθ' ἐκτελείας; 4129: μετὰ εὐλαβείας.

μετὰ cum acc. coni. ubique spectat ad tempus, velut μετὰ τοῦτο 1726. 3627. 4215; μ. ταῦτα 1731. 3510. 3617; μετ' οὐ πολὺ 3531; μετ' ὀλίγα 4923. 562.

Praepositio κατὰ posteriore aetate usitatissima est et frequentissime cum accusativo, raro cum genetivo coniungitur a Polybio, in NTo, a Tatiano, ab aliis posterioris aetatis scriptoribus⁷⁾. Eustathius, qui 35 ies κατὰ praepositione utitur, 16 ies genetivum, 19 ies accusativum ei subiungit. Ubi cum genetivo coniungitur, plerumque 'adversum' vel 'in' significat, velut 2811. 3116. 341. 16. 4916. 27 al. Commemoratione digna sunt, quae exstant 328: κατ' αὐτοῦ τοιαύτην ἔχων⁸⁾ ἐξουσίαν, qua dicendi ratione Diodorus quoque utitur, Attici autem ἐξ. τινός vel περί τινος scribere solent⁹⁾. His adde 4728: τρόπιον ἰδρῶσε

¹⁾ Eandem locutionem in Anth. Pal. (V 1292) invenis.

²⁾ S. I 167; Krebs p. 64 sq.

³⁾ Pass. s. v.; Preisigke s. v.

⁴⁾ cf. Raderm. p. 138; Debr. § 204; Krebs p. 33 sq.

⁵⁾ Brinkmann p. 309; cf. Plat. Phaed. 110 D al.

⁶⁾ cf. Krebs p. 44; S. III 290. IV 401.

⁷⁾ Raderm. p. 139 extr. et p. 128 sqq.; Krebs p. 6; Debr. § 223; Heiler p. 42; W. Fritz, Die Briefe des Bischofs Synesius v. Kyrene, Leipzig 1899; p. 151; Neukamm l. c. p. 65.

⁸⁾ corr. Brinkmann p. 310.

⁹⁾ cf. Pass. v. v. ἐξουσία.

κατὰ τοῦ πολεμίου¹⁾; 6110: τὸ πρᾶγμα καθ' οὗ τέτακται (sc. τοῦνομα); sim. 6119.

κατὰ c. acc. coni. semel ad locum — 2729: τὰ κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον ἔδωκα —, ter ad tempus — 3523: κατ' ἐκείνο καιροῦ, sim. 236. 238 — spectat, significationem 'secundum' habet 2123. 2227. 2612. 571. Notio distributiva inest locutioni τῶ καθ' ἄνδρα παραγνῶν 4411. Denique affero 592: κατὰ ἀλήθειαν; 2412. 2620. 3012: κατὰ ἔννοιαν; 5910: καθ' ομοιότητα; 1712: κατὰ τὸ ἐφικτόν; 2623: κατὰ ἀποσιώπῃσιν; 3912: κατὰ μίμησιν; 1620: κατ' ἐμαυτόν; 3728: ὅσα προσέθηκεν ἴδια καθ' ἑαυτά.

Praepositio διὰ c. gen. coniuncta — 44 ies — plurimis locis pertinet ad rem vel personam, qua aliquid fit vel efficitur, velut 3313: διὰ τῶνδε... ἔστιν ἰδεῖν; talia, pro quibus ἐκ τ. ἐ. ἰδ. plerumque leguntur, apud Polybium quoque occurrunt²⁾. Ad locum spectat 4413: ὀλίγα ἅττα διὰ μέσον τάτιων, ad modum 5831 δι' ὀλίγων i. e. breviter.

διὰ c. acc. coni. ubique habet vim causalem, velut 1728. 241. 358 al.

ἀμφί, quae in vulgari sermone plane deest, ab Atticistis autem artificiose renovatur, legitur 2629: τοῖς ἀμφί Μωσῆα καὶ Ἀαρὼν, sim. 3222. 374³⁾.

Praepositio ὑπό c. gen. coni. 17 ies post verba passiva legitur, velut 1815. 2121. 252 al.; ubique ad personam spectat. Semel verbo ἀκούω adiungitur — 252 —, de qua dicendi ratione vide p. 24.

ὑπό c. acc. coni. exstat 423: ὑπὸ τὴν τοῦ δαίμονος ἐξουσίαν; sim. 4718, cuius loco Attici plerumque ὑπὸ τινι habent⁴⁾.

Praepositionem παρὰ c. gen. coniunctam invenis post verba μανθάνω — 2329 — et ἀκούω — 2423 —.

παρὰ c. dat. coni. 2016: κρίνομεν παρ' ἑαυτοῖς; 428: ὑπονοεῖται λέγειν ἐνίοτε παρὰ τισιν; 5028: πολλοὶ... παρ' Ἑλλήνων Πέτρου καὶ Παύλου; sim. 5125. Semel verbo passivo adiungitur: 2029 ὁ παρὰ σοὶ δογματιζόμενος δρος⁵⁾.

παρὰ c. acc. coni. 'contra' significat 2415: παρὰ τὰ ὄντα; 3131: παρὰ τὸ ὄδον; 3315: παρὰ βούλῃσιν; 3711: παρὰ τὸ γεγονός; pro κατὰ c. acc. coni. legitur 5824: ἐγγαστρίμυθος ἐρμηνεύεται παρὰ τὸ μῦθον ἐν γαστρὶ πεπλασμένον ἐμφαίνειν, sim. 591; post ἄλλος exstat 543. 6120; vim causalem habet in locutione παρὰ τοῦτο i. e. propterea: 2611.

¹⁾ cf. Krueg. § 477, 3.

²⁾ Krebs p. 68.

³⁾ Debr. § 203; Raderm. p. 138; S. IV 443. 624.

⁴⁾ cf. Pass. s. v.

⁵⁾ cf. Krebs p. 53.

279. 4313. 19. 532¹⁾. Denique addo *παρ' οὐδὲν ἡγήσατο* — 3127 —, quam locutionem poeticam esse Schmid censet²⁾.

περὶ c. gen. coni. additur verbis dicendi vel sentiendi 2019. 2110. 255. 7. al. His adde 461: *μάρτυς περὶ*; 5221: *τὰ γραφαῖς ἀνακείμενα π.*; 571: *νόμος ... ἔκκεται περὶ*.

περὶ c. acc. coni. translate ponitur 1610: *τεθαύμακα περὶ*; 2835: *νεύζοντα περὶ*; post adiectivum 1829: *τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς*.

πρὸς c. gen. coni., quae structura posteriore aetate rarescit³⁾, invenitur in exclamatione *πρὸς θεοῦ* — 2214 — et post verba passiva — 1717. 1832. 3213. 3725. 6214 —, quibus locis *πρὸς* praepositione pro *ἐπὶ* usurpata hiatus evitatur (cf. h. d. p. 75 sq.).

πρὸς c. dat. coni., quae in vulgari sermone plerumque localem vim habet⁴⁾, apud Eustathium additionis sensum ubique continet, velut *πρὸς τοῖς ἄλλοις* 4328. 488. 567 al. Ter ad numeralia composita conformanda adhibetur: 2527. 4024. 4929 (cf. h. d. p. 13 sq.).

πρὸς c. acc. coni. post verba movendi occurrit 185. 10. 3713. 401, post verba loquendi 2119. 2130. 4128. His adiungo locutiones satis verbosas: *ἀνθυπήνεγκε πρὸς ἔπος* 201; *ἀ. πρὸς τὴν ἐρώτησιν* 309; sim. 3825. 405. 5020. 5113 (cf. h. d. p. 76). Rem designat ad quam aliquid tendit 614: *διεγείρει τὸ φρόνημα πρὸς εὐγλωττίαν*; sim. 254. 3727. 5834. Duo adverbia per *πρὸς* formata afferenda sunt: 528 *πρὸς σύγκρισιν*; 624 *πρὸς δλίγον*.

Praepositioni *πρὸς* vis adverbii 'praeterea' inest 225: *πρὸς ἐπὶ τούτοις*; sim. 3527. 3622. 4221. 4328. 5110. 5232, quam locutionem apud Platonem saepe invenis⁵⁾.

ἐπὶ c. gen. coni. localem sensum habet 3215: *ἐπ' αὐτῶν τῶν χωρίων ἐμβατεύσας*; verbo *ἐμβατεύω* accusativum, dativum, eis praepositionem plerumque addi moneo⁶⁾; 468: *ἐσιώμενον ἐπὶ γῆς*; 4828: *τῶν φρεσίνων ἐπὶ χώρας ἔτι καὶ νῦν ... φαινόμενων*. Quibus adde 5914: *ἐφ' ἐκάστων ἀνομολογίαν ... τηρεῖ τῶν θυμῶν*; 2911: *ἐπ' ἐξουσίας εἶχεν*. Ad tempus pertinet 5032: *ἐπὶ τοῦ παρόντος*; idem valet ac vocola 'de, inbetreff' 2524: *τὴν ἐπὶ Ἡλίου ... προσαγάγωμεν ἱστορίαν*; sim. 399; 5210. 11; rationem ac modum indicat 483: *ἐπὶ τοῦ γράμματος ἐκδέχεσθαι*; 4829:

¹⁾ Croenert *παρ' αὐτό* — 4028 — (M habet *παρ' αὐτῶ*) in *παρὰν* mutari vult. (cf. p. 70 ed. E. Klostermann). De voce *παρὰν* vide S. I 342. III 250. IV 713.

²⁾ S. IV 462³⁶.

³⁾ Krebs p. 113; Debr. § 240; Rosberg p. 54; *Jahrb. f. klass. Philol. Suppl.* 20 p. 389.

⁴⁾ Debr. § 240; Radern. p. 146.

⁵⁾ S. III 288; cf. Usener p. 126.

⁶⁾ cf. Liddle-Scott s. v.

ἐπὶ τοῦ νοητοῦ παραλαβών; 512: ἐπὶ εἶδους οὐκ ἐπὶ σώματος; sim. 2111. 357. 23. 3730. 505.

ἐπὶ c. dat. legis 202: ἐπὶ τούτοις i. e. praeterea; sim. 3027. 3424. 5128; 3527: πρὸς ἐπὶ τούτοις; sim. 3622. 4221 al.; 268: εἴτα ἐπὶ τούτοις. Vim causalem habet 1615: μεμφομένους... ἐπὶ; 5124: ἀποφέρεται δόξαν ἐπὶ εὐβουλίᾳ; notionem finalem 3418: ἀπειλεῖ... κολαστήρια... ἐπὶ τῇ δίκῃ. Idem significat quod 'de' 348. 5314. Addenda sunt 355: ἐπὶ προσήματι; 445: ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθεὶς.

ἐπὶ c. acc. coni. semper exstat post verba movendi: 4927. 2213. 296. 3831. 3518 al.

Iam vero subiciam duas tabellas, quibus, quae singularum praepositionum frequentia et ratio sit, facile perspiciatur:

Tabella I		Tabella II	c. gen.	c. dat.	c. acc.
ὥς	1	ὥς			1
ἀνά	1 ?	εἰς			68
πρὸ	2	ἄμα		3	
ἄμα	3	ἐν		52	
ἀμφί	3	πρὸ	2		
ὑπέρ	5	ἀπό	5		
ἀπό	5	ἀντί	8		
ἀντί	8	ἐκ	77		
ὑπό	20	ἀνά			1 ?
παρά	23	ὑπέρ	4		1
μετά	25	μετά	12		18
περί	31	κατά	16		19
πρός	34	διὰ	44		7
κατά	35	ἀμφί			3
ἐπὶ	48	ὑπό	18		2
διὰ	51	παρά	2	6	16
ἐν	52	περί	27		4
εἰς	68	πρός	6	9	19
ἐκ	77	ἐπὶ	19	20	9
	492		240	89	163

Eustathii ratione exposita iuvabit de Tatiani praepositionum eligendarum ratione nonnulla commemorare. Ac primum quidem moneo Tatianum, qui nequaquam elegantias Atticas respuit, in oratione ad Graecos qu. v., qui liber eadem fere magnitudine est atque libellus Eustathii, 725 praepositiones habere¹⁾. Qua ex re non dubito quin iure concludi possit Tatianum in praepositionibus abundanter ponendis sui temporis consuetudinem accepisse²⁾, Eustathium vero, ne nimius esset in

¹⁾ Heiler p. 47 et 101 sq.

²⁾ Raderm. p. 37; cf. S. IV 613.

praepositionibus adhibendis, magna cum cura ac diligentia cavisse, laborasse. Hoc deinde alicuius momenti est, quod Tatianus praepositionem ἀπό, quae posteriore aetate usitatissima est, 38 ies, ἐξ 11 ies habet, Eustathius illa 6 ies, hac 77 ies utitur. Denique mentione dignum est praepositionem κατά, quae recentiore tempore saepe accusativum, raro genetivum habet, a Tatiano cum genetivo 6 ies coniungi, ab Eustathio 16 ies, cum accusativo ab Eustathio 19 ies, a Tatiano 112 ies.

Reliquum est, ut enumerem praepositiones adverbiales, i. e. nomina vel adverbia, quae pro praepositionibus adhibentur. Initium facio a vocula ἐνεκα, quae priore communis sermonis tempore minus usitata est quam χάριν, postea autem increbescit¹⁾. De verbi forma atque colloca-tione supra dixi (p. 8 sq.); restat, ut de significatione nonnulla addam. Quater idem est quod 'in betreff': 1611. 442. 4913. 5031; his τίνος ἐνεκα idem quod διὰ τί significans legitur: 2728. 2320; idem valet quod verbum 'causa': 4019. 442. 612, idem quod 'propter' 1831. 3529.

De verbo ἀντικρύ cum genetivo coniuncto — 2630 ἀντικρύ Φαραώ — vide h. d. p. 7.

ἄχρη c. gen. coni. exstat 245: ἄχρη τῇδε τῆς ἡμέρας.

εἶσω c. gen. coni. legitur 469: τῶν τοῦ τοκέως κόλπων εἶσω διαιτώμενος²⁾, 5828: εἶσω γαστρός, in quibus exemplis idem quod ἐνδον valet. Hic usus a Phrynicho reiectus, ab Antiatticista probatus iam apud Atticos invenitur³⁾, apud posteriores autem scriptores increbescit⁴⁾.

μεταξὺ, quod vocabulum posteriores scriptores saepe habent, semel exstat apud Eustathium: 4011 μ. δικαίων ἡδ' ἀδίκων⁵⁾.

ὁμοῦ c. dat. coni. magis in usu esse apud posterioris quam apud superioris aetatis scriptores Krebs docet et multa exempla e Polybii, Diodori, Arriani, Aeliani scriptis collecta enumerat⁶⁾. Sed NTum et papyri, eae quidem, quas Preisigke perscrutatus est, ὁμοῦ c. dat. coni. non habent⁷⁾. Quater autem legitur apud Eustathium: 3817 ὁμοῦ δὲ τῇ τῆς ὄψεως ἱστορίᾳ; 3712 ὁμοῦ τῷ πατρί; 4410 ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν; 6128 τὰς διακονίας ἀμείβων ὁμοῦ ταῖς μορφαῖς.

πόρρω c. gen. coni. bis invenis: 3921 πόρρω τῆς τοῦ Λαζάρου διαίτης ἀπεκρίθη; 594 πόρρω τῆς ἀληθείας ἐλήλათαι (cf. h. d. p. 15 adn. 2).

¹⁾ Krebs p. 22.

²⁾ corr. Brinkmann p. 312; cf. E. Schwartz, Sitzungsberichte der Bayer. Akad. d. Wissensch. 1924, 6 p. 61.

³⁾ Phryn. p. 127; Bekk. Anecd. I 9131. Pass. s. v.

⁴⁾ S. I 91; Raderm. p. 66; Bl.-D. § 184.

⁵⁾ Krebs, Praep. adv. II p. 39. S. IV 459.

⁶⁾ Krebs, Praep. adv. p. 47.

⁷⁾ Pr.-Baur s. v.; Preisigke s. v.

Hoc verbum, quod posteriore aetate rarescit, a Dionysio Halicarnaseo reintegratur¹⁾.

χάριν c. genet. coni. a posterioris aetatis scriptoribus saepe adhibitum²⁾ his inveni: 27^α τιμωρίας χάριν; 407 ἐπάθλον χάριν. Tatianum hoc verbo 15 ies uti moneo³⁾.

De particulis.

Particulas, quo magis in vulgari posterioris aetatis sermone rarescunt, eo studiosius a scriptoribus, qui elegantiores videri volunt, adhiberi satis notum est⁴⁾. Eustathius autem mirum quantum his elegantis Atticis delectari videtur, nam in unaquaque fere pagina satis multa eiusmodi exempla facile inveniuntur. Atque non solum tritis et usitatis permultis, sed etiam remotioribus haud paucis utitur. Potiora quae sunt enumerare satis habeo⁵⁾.

*ἀλλὰ γάρ 4410; *ἀλλὰ δὲ 439. 485; *ἀλλὰ μὴν 2117. 4624; *ἀλλὰ μὴν — γε 1730. 2522. 352. 4116. 4512; *ἀλλὰ μήτι γε καὶ 4712; *ἀλλ' ἔτι γε καὶ 3721; *οὐ μὴν ἀλλὰ — γε 1624. 266. 5531; *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 5016; *οὐ μὴν ἀλλὰ γε καὶ 2310. 613. *ἄλλως τε καὶ 252.

*αὐ: μήτε — μήτ' αὐ πάλιν 1624;
οὐδ' — οὐτε αὐ 173; οὐκ — οὐδ' αὐ 5610;
ὅσα μὲν γε — ὅσα δ' αὐ 2714;
αὐ πάλιν 2730. 3920. 4316. 5016. 5523.

*αὐτίς 192. 25. 29. 2731. 322. 4327. 6023.

*αὐτίκα: αὐτ. δὴ μάλα: 186. (cf. h. d. p. 18);
αὐτίκα πάλιν: 1931. 308. 455.

γε: εἴ γε 196. 2117; ἄν εἴη γε 2016. 211. 16. 262; τί γε 2216. 3110; μὲν γε: 2223. 2713; ὅπου γε καὶ 3111; similia multis locis inveniuntur.

*γοῦν 171. 11. 217. 24. 242. 17. al.; ἀμέλει γοῦν: 5922; bis vocabuli οὖν significationem habet — 1711. 2814 —. Talia apud Lucianum nonnunquam, apud scriptores Byzantinos haud raro inveniuntur⁶⁾;

*δῆθεν 447.

*δηλαδὴ 1727. 563, quae particula postarum et Ionici sermonis propria est⁷⁾.

δῆποτε: τί δῆπ. 2315. 2731. 3023.

¹⁾ S. IV 220; cf. Krebs, Praep. adv. p. 34; S. I 134. II 145. III 148. IV 220.

²⁾ Krebs, Praep. adv. p. 25 sqq.

³⁾ Heiler p. 50.

⁴⁾ Debr. § 428 sq.; Raderm. p. 37; S. I 179 sq.

⁵⁾ Particulas, quae in NTo desunt, asterisco exornavi.

⁶⁾ S. III 333; K. Lehrs, Die Pindarscholien, Leipzig 1873, p. 198.

⁷⁾ S. I 185.

*δήπουθεν 193. 362. 441. 5321. 5834, quod vocabulum a Moeride laudatur¹⁾, sed

*δηλονότι — 4627 — quoque a Moeride abiectum legitur²⁾.

*ἦτοι 4318. 4717. 497, significationem 'vero' habet, id quod poetarum maxime proprium est³⁾. Exempla illa, quae 4717. 497 exstant, cum satis inepte orationi inserta sint, quantum Eustathii elegantis orationis studium fuerit, optime ostendunt.

ἦτοι — ἦ 5710.

μέν 1615 idem quod 'vero' significat⁴⁾; quo loco vocula *μέν* iniecta hiatus evitatur.

μέντοι 2115. 2411. 3728. 399. 4224.

*μέντοιγε: (*ὁ μέντοιγε σχέλιος* ... *Σαούλ*) 1728. 5121 (*ὁ μέντοιγε πολυτίτωρ Ὀργιένης*) 5121. (*οἱ μέντοιγε* ... *ἡγοούμενοι*) 6116.

οὖν quinquaginta fere locis legitur, ex quibus numero *ὥσπερ οὖν ἀμέλει* καὶ 234. 2512. 581, *καθάπερ οὖν ἀμέλει* καὶ 4419.

*πῆ: *μὴ πῆ* 248. 3420; *πῆ μὲν* — *πῆ δέ* 5617.

πὺν 3926. 4920.

*πω 305. 5614; *οὐδεὶς πω* — 305 — in Atticismis habendum est⁵⁾.

τε: particula *τε* non solum ad singula verba, sed etiam ad enuntiata coniungenda adhibetur 292. 358. 5128. 5915. Hic dicendi usus antiquorum linguae Atticae scriptorum maxime proprius minus usitatus est apud oratores Atticos, haud raro autem apud Platonem invenitur. Ex Atticistis Aristides et Philostratus eiusmodi exempla habent⁶⁾.

*τοιγάροι 625.

τοιγαροῦν 1813. 2627. 2928. 3221 al., quae particula, quam oratores Attici adamant, e grammaticorum praeceptis semper initio sententiae exstat⁷⁾.

τοίνυν, quae posteriore aetate rarissima est, saepe occurrit: 1821. 2023. 2312. 2420. 259 al.⁸⁾.

Iam de particularum usu in homilia a Cavallera Eustathio adscripta nonnulla adiciam, quo quantum Eustathii orationis particulis exornandae studium fuerit magis elucescat. Hac enim in homilia, etsi quin ab homine litterato atque oratoriis artibus instituto composita sit non est dubium, tamen, si quidem cum Eustathii libro eam comparaveris, paucas

¹⁾ p. 1955; cf. S. I 184. 401.

²⁾ K.-G. II 1464.

³⁾ K.-G. II 2722; 1391 sq.

⁴⁾ S. I 247. III 90.

⁵⁾ S. II 309. IV 559; cf. K.-G. II 242 sq.

⁶⁾ S. I 50. 66. 187. IV 428.

⁷⁾ S. IV 566.

invenies particulas, nam tritissimis omissis has solas legis: ἄρα 281; αὐ 295; αὐθις 277. 289. 3112; γε 475; γούν 422; δέ (!) 281. 2910. 30. δὴ 341; καθάπερ 2813. 3212. 419; καθώς 302. 465. οὖν 475; πάλιν 403; πον 327. 3510; πως 363. 4612; τοι 283; τοιγαροῦν 2910. 481; τοίνυν 453. In particulis adhibendis quantum intersit inter homiliae auctorem et Eustathium ex iis, quae sequuntur, elucet: homiliae auctor tria exempla afferens sola verba πρῶτον — δεύτερον — τρίτον (3710) nulla particula adiecta usurpat, Eustathius vero eleganter πρῶτον μὲν οὖν — δεύτερον δὲ πάλιν — τρίτον δ' ἐπὶ τούτοις scribit (3015sq.). In homilia deinde μὲν 8 ies particulae δέ respondet, apud Eustathium autem eundem numerum in duobus prioribus libri paginis facile invenis.

B. De copia verborum.

I. De verbis inusitatis.

Satis multa inveniuntur vocabula, quae non nisi apud Eustathium occurrunt vel novam vim aut structuram apud eum habent.

ἀγιοφανής sanctitate conspicuus: 2128, quocum conferas *ἀξιοφανής* 167. 5618 (cf. p. 47). Verbum sonans atque inusitatum verbo simplici *ἅγιος* Eustathium praefere velim animadvertas.

αἰμοφόρος sanguinem secum ferens, sanguine permixtus: 273. Hoc verbum eodem modo conformatum est atque *αἰμοφόρυνκτος* (v 348) et *αἰμόφυρκτος* (Lycophr. 1411)¹⁾.

*αἰωροκοπία*²⁾ ictus oscilli: 178.

ἀνεπίκλοκος perspicuus: 2614, quae vox apud Apoll. Dysc. 2043 idem est ac 'non connexus': *ἡ γὰρ προστακτικὴ ἐγκλισις ἀνεπίκλοκος τῇ ἐδικτικῇ*.

*γεγωνότως*³⁾ ita ut e longinquo exaudiri possit: 322. 462.

γνώρισμα insigne, decus, Wahrzeichen: 169, qua significatione hoc verbum nonnunquam ponitur de ornamento aliquo, 'propter quod aut res aut civitas visenda est'⁴⁾, apud Eustathium autem legitur: *τὸ τῆς εὐσεβείας σου γνώρισμα ἐκπληττόμενος*; cf. Eustath. apud Theodoretum; dial. II p. 90: *ὁ μὲν γὰρ υἱός, τὰ θεῖα τῆς πατρῶας ἀρετῆς γνώρισματα φέρων*; PG 18 p. 678 D.

γοῶδης = *γοητικός*, superstitiosus: 2712. 2831, non lugubris. lamentabilis, quem sensum apud Platonem (Legg. 800 D) aliosque scriptores verbum habet⁵⁾.

γοῶδως superstitiose 355 alibi non inveni.

δικαιοκτονέω iustos interficio 5527; cf. *ξενοκτονέω*: Eurip. Hdt. recent. script; *δικαιοκτόνος*: Io. Chrys.

¹⁾ De hac verborum conformatione vide A. Debrunner, Griech. Wortbildungslehre, Heidelberg 1917, § 129 sqq. et 131.

²⁾ cf. Brinkmann p. 308.

³⁾ verbum lexicis deest.

⁴⁾ cf. Thes. II 689.

⁵⁾ cf. Poll. IV 72 et 73; Etymol. Magn. p. 15335.

ἐκπεριπλόω¹⁾ usque quaque circumeo 452; ἐκπεριπλόω a Platone (Tim. 41 A) de deis dicitur; ἐκπεριπλόησις: Io. Philop.

ἐπιφροντίζω²⁾ euro, prospicio 273; ἐπιφροντίζομαι exstat apud Aretham.

ζφιδιογράφος³⁾ signorum pictor (A) 5928⁹⁾.

θαυμασιουργός⁴⁾ miraculorum effector (A) 4027; θαυμασιουργέω (v. l. θαυματουργέω): Xen. Symp. 7, 2; θαυμασιουργία: Philostr. V. S. 6, 10 (p. 21418 ed C. L. Kays.).

ιεροφανία = ἱερὰ φωνή⁵⁾ 2918, 5625.

κακοδόξως⁶⁾ haeretice 5031; opp. ὁρθοδόξως.

κακοθέλεια malevolentia 5711; κακοθέλεια: Germanus Constantinopolitanus in fine Quaestionis Amphilochianae 149, editae ab Angelo Maio (Scriptorum Veterum Nova Collectio e Vaticanis codicibus edita T. II. (Romae 1827) p. 683: διὰ τὴν ἐκ κακοθέλειας ὑπερβαλλούσης ἐπιχείρησιν.

κακομαθῶς prave (A) 5227; adiectivum κακομαθής i. e. 'qui male didicit, male doctus' ex Anaxandride affert Antiaticista⁷⁾; cf. δυσμαθῶς Plat. Rep. 503 D.

καταπομπάζομαι demittor 2529, quod verbum pro vocabulo usitato καταπέμπομαι adhibitum, cum bonum sensum habeat, mutari non opus est⁸⁾. Derivatum est ex substantivo καταπομπή eadem ratione ac μολπίζω (Aristoph. Hermesian.) ex μολπή (μέλπειν — μολπή — μολπάζειν) et φθογγάζομαι (Anth. Pal.) ex φθογγή (φθέγγεσθαι — φθογγή — φθογγάζεσθαι)⁹⁾. Sed verba, quae sequuntur — μετεώρου οὐρανόνθεν ἔκδηλος μὲν ἂν εἴη πᾶσιν —, propter hiatus tolerari non possunt. Verbum idem ac πῦρ significans excidisse Schoene censet.

λυμῶδης cf. h. d. p. 70 adn. 5.

ὀησιοκοπία imaginatio 2813, 5931.

(οὐχ) οἶόν τε (ἔστιν) non opus est 5032, 598, cf. Brinkmann pp. 312 et 313. Quod 162 exstat exemplum ipsum quoque sic fortasse intellegendum est.

παμμελεῖ omnibus membris 239; adiectivum habent LXX, Pollux, Hesychius.

¹⁾ verbum lexicis deest.

²⁾ quae scriptura restituenda est; cf. Brinkmann p. 309.

³⁾ verba littera A signata ex Allatii translatione deprompta sunt.

⁴⁾ cf. Sophocl. s. v.

⁵⁾ Bekk. Anecd. I 1047.

⁶⁾ καταπομπάζομαι Klostermann in textum recepit.

⁷⁾ Debrunner, Wortbildungslehre § 243 et 251; cf. § 235 sqq.; cf. J. Richter, Ursprung u. analogische Ausbreitung der Verba auf -άζω. Leipzig 1909, p. 54 sqq.

πάννυκτος¹⁾ per totam noctem durans 3630.

περίοδος²⁾ = errabundus (A) 3218, quam notionem lexica praetermittunt. συνομολογουμένως consensu 591 (cf. p. 12 adn. 3).

τετεχνασμένως artificiose 3433. 5232; cf. τετεχνημένως: Etym. Magn. 12319.

τεχνογραφία liber qui de arte aliqua agit 5832.

τεχνοποιία artificium (A) 365; τεχνοποιέω: Clem. Alex.

ὑποτυπόμεαι simulo, fingo 3423. 5233. 5632. 6131.

φλογοεἶκελος flammis similis 314, quae vox omnibus lexicis deest; cf. θεοεἶκελος: Hom. A 131 et Themist. Or. 6 p. 79 A; ἀνδροεἶκελος: Dionys. Hal. A. R. 1, 38 et Plut. Moral. p. 16 B; ἐπείκελος, πανεἶκελος, προσεἶκελος.

φρενοβλαβῶς insane 472; adiectivum apud Hdt. Hipp. al. occurrit. χρησμοδέω oraculi ritu denuntio (A) 348; de deo dicitur.

ψευδορράφος i. e. ψευδῶν συγκολλητής³⁾ 4117; cf. μηχανορράφος: Eur. Andr. 447, 1116; Soph. Oed. R. 387. Themist. Or. 7, p. 92 D; ἰσιορράφος, δικορράφος, σκηνορράφος, λινορράφος, νευρορράφος, ὑποδηματορράφος, πολύορραφος.

ψυχολατρεία cultus animi: 182; cf. εἰδωλολατρεία: NT; κενολατρεία = cultus inanis Epiph.⁴⁾

Sequuntur quattuor vocabula, quae praeter Eustathium lexicographi tantum ac grammatici habent.

ἐπίληπτος = δαιμονιζόμενος 1919, quem sensum Hesychius adnotat. κενολόγος vaniloquus, inaniloquus 5633.32, quod vocabulum lexica ex solis grammaticorum glossis afferunt; cf. κενολογία = vaniloquum: Plut. Phot.

δμόθυμος concors 1720; Hesych. Suid; δμοθύμως apud Photium legitur, cuius loco adiectivum scribendum esse Stephanus suspicatur⁵⁾.

ὑποθήμων praeceptor (A) 231. 5512; Hesych. = ὑποθέσεις παραγράφων; cf. εὐνθήμων: Aesch. Cho. 78 et Apoll. Rh. 1, 569; κακοθημοσύνη: Hes. O 474. Quae leguntur 5512 — ἀγαθῶν ὑποθήμονας ἐργων — 'frustulum hexametri esse' censet Iahn⁶⁾.

¹⁾ haec verbi forma codice M tradita hand dubie in textum recipienda est; cf. A. Jahn p. 4613.

²⁾ Quae scriptura LXX virorum atque inscriptionum exemplis (cf. Preisigk. s. v. πάροδος), in quibus πάροδος significationem vocis παροδότης habet, satis confirmatur; cf. Brinkmann p. 310.

³⁾ Sophocl. s. v.

⁴⁾ In adnotatione affero οἰησις — 5432 —, quae vox ipsa quoque Eustathium verba rara in deliciis habere demonstrat. Nec enim occurrit ante eum nisi apud Platonem (Tim. 70C) et Phrynichum (Praep. Soph. Bekk. Anecd. I 4424).

⁵⁾ cf. Thes. s. v.

⁶⁾ p. 6618 in adn.

Iam nonnulla vocabula enumero, quae ante Eustathium non occurrunt:

ἀνακικλήσκομαι vocor 2930. Dionys. Areop. κικλήσκω: Hom. Pind. trag. ἀξιοφανής dignus qui videatur 167. 5618. Pap. Lond. 2. 483. 72 (VII saec. p.).

ἀπειροπληθής infinitus (A) 2730. 4424. Io. Chrys. P. G. 61 p. 32; script. Byz.

αὐτόσε = αὐτοῦ¹⁾ 379. Euseb. Pr. Ev. 4, 2; ed. Dind. II p. 2385. P. G. 21 p. 236 c; Agathias Hist. 3, 2 p. 73 D.

αὐτοψεί videndo suis ipsius oculis 1725. 2223; Iul. Imp. Amphiloch.; poster. script.

ἐκκρίτως quadam excellentia (A) 4528. 4917; Dionys. Areop.; adiectivum ἐκκριτος poetici sermonis proprium est (cf. p. 50).

ἐπωφελῶς utiliter 5517. Poll. V 135. Themist. Or. XXI 252 a; XXII 278 c. καινοπραπῶς novo modo 458. Arist. Met. ep. I 5 (argum.) ed. Boiss. p. 25; adiectivum recentioris temporis proprium est²⁾.

μεταίρω 3927. Hoc verbum apud Atticos semper vim transitivam habet³⁾, ab Eustathio autem sensu intransitivo praeditum est — μετήλλαξαν ἄμφω μετάραντες —, quo loco, si ex more Attico αἶρω vel ἀπαίρω dixisset, gravis exstitisset hiatus. Similiter verbo usus est Eumathius (alias Eustathius) p. 126⁴⁾.

μεταρσίως sublime 4730; cf. Cosm. topogr. christ. P. G. 88 p. 60 D; verbi forma adiectiva exstat apud Herodotum, Isocratem, recentiores scriptores⁵⁾.

ὁλόσωμος qui est toto corpore 2220; cf. Theod. Stud. P. G. 99 p. 1848 B.

δομοκοῖλιος qui est eiusdem uteri 478; Ioann. Chrys. cf. δομοδόστιος 477.

οὐρανοδρόμος per coelum errans (A) 4621; Isid. Pel. P. G. 78 p. 1000 C. poster. script.

οὐρανοπέτης, οὐρανοπέτεις ἄγγελοι i. e. angeli per coelum volantes 4723. 5215, non οὐρανοπετεῖς ἄγγελοι i. e. ang. qui ex coelo ceciderunt, id quod, cum aptam sententiam non habeat, quin falso libri et editiones exhibeant (cf. p. 5722. 689 ed. A. Jahn), non dubito. De angelis autem, qui per coelum volant cf. Apoc. 14: καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα

¹⁾ cf. ἐκείθεν = ἐκεῖ 4013; ἐνθεν = ἐνταῦθα 4012; εἶσω = ἐνδον 469. 5822; ὁμοσε = ὁμοῦ 4718. Talia Attici non ignorant (K.-G. I 546 A 1); usitata sunt in vulgari recentioris aetatis sermone (Debr. § 103); neque desunt eiusmodi exempla apud Atticistas (S. I 91. III 59. IV 160; cf. Usener p. 129).

²⁾ S. IV 360.

³⁾ cf. Pass. s. v.

⁴⁾ Erot. Script. ed. Herch. II 1974.

⁵⁾ S. I 126. II 202.

εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι κτλ. et 148: Καὶ ἄλλος ἄγγελος δεύτερος ἠκολούθησεν κτλ. et 149: Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν κτλ. Apud Eusebium quoque οὐρανοπέτης legitur: οἷα δὲ τις οὐρανοπέτης ἀετός (P. G. 10 p. 1120 C).

πλαστουργία formatio, creatio 598; script. Byz.

ἐπαγορία dictatio 162; non idem valet quod verbum συμβουλία, ut Hesychius adnotat; cf. Iustinian. P. G. 86 1128 C.

ἐποκλίνω τὸ πρόσωπον inclino caput 3015. ἐποκλίνω formam activam et significationem transitivam non habet nisi apud Aristaeonem: ep. II 20¹⁾ et in papyro VI. saec. p. Chr. n.²⁾

φαντασιοκοπία vana imaginatio 293, 5613; cf. script. Byz.

φεγγοβόλος lucem proiciens 248; cf. Io. Chrys. al. script. eccles.

χειρότενκτος manu factus 2418, 5530; cf. ipsum Eustathium P. G. 18, 678 D; Epiph. P. G. 41 p. 1012 B; al. script. eccles.

II. De verbis poeticis.

Iam sequuntur vocabula, quae antiquiore aetate poetarum maxime propria sunt. Talia quidem recentiore aetate apud omnes fere solutae orationis scriptores exstant, et multa vocabula, quae aetate Attica nisi apud poetas non reperiuntur, posteriore tempore et in vulgari et in elegantiore sermone usitatissima sunt. Nec vero desunt eiusmodi exempla in verbis poeticis, quae ex Eustathii libro afferam, sed permulta invenies, quae etiam apud recentiores auctores colorem poeticum retinent³⁾.

ἀγορεύω 3314, 3714. S. IV 267.

ἀθλέω 494. Hom. Bacchyl. Simon. poet. trag. Hdt. Pl. script. rec.

*ἀκοίμητος 3928. Aesch. Theocr. rec. script. S. III 180.

*ἀλάστωρ 3125, 3615. poet. trag. et com. Dem. rec. scr. S. III 189, IV 678.

*ἀλγύνομαι 404. apud poetas tragicos saepe, raro in soluta oratione invenitur; Pass. s. v.

*ἀμείβω 188, 2630, 2727, 324, 6128. poet. trag. Hdt. Pl. S. I 319, III 180, IV 270.

*ἀμέτρητος 4029. 'poeticum est potius hoc verbum quam prosae scriptoribus usitatum, licet aliquando et apud eos inveniat.' Thes. I 297.

ἀμοιβή 407. Hom. Hes. Pi. Heracl. Hdt. Dem. Pl. rec. script. Legitur in NTo ep. ad. Ti. I 54. Improbatur a Moeride p. 19125.

¹⁾ qui quidem locus in dubium vocatur a Boissonade p. 724; R. Hercher, Epistologr. Graeci. Parisiis 1873, p. 170: ἐπικλινάσα.

²⁾ cf. Preisigke s. v.

³⁾ verba, quae in NTo non leguntur, asterisci signo exornavi.

- *ἀμφήριστος 1624. Hom. Apoll. Rh. Polyb. Ioseph. al. S. I 819. IV 668.
Kreling p. 7.
- *ἀναπτερόω 2513. 5613. Aesch. Eur. Ar. Hdt. Pl. Xen. script. post.
S. IV 272.
- *ἀνέκαθεν 3424. Aesch. Hdt. recent. script. De tempore dicitur ab
Eustathio, quem usum Phrynichus improbat; cf. Lob. 270;
Kreling p. 7.
- *ἀναφανδόν 1915. 511. Hom. Hdt. Pl. rec. script. S. I 149.
- *ἀνθινός 5927. Hom. Eratosth. post. script. S. I 320. IV 182.
- *ἀνιχνεύω 368. Hom. Nicand. Aristot. post. script. S. III 182. IV 274.
- *ἀντικρύ 2630. Hom. (cf. h. d. p. 7 sq.).
- *ἀντιφθέγγομαι 5030. Pi. Eur. post. script.
- *ἀπανταχοῦ 453. Eur. poet. com. post. script. S. I 197. 320. II 190.
IV 257 et 702 adn. 14.
- *ἀπνθύνω 2324. poet. trag. Pl. post. script. S. I 320.
- *ἄρδω 2810. maxime apud poetas. S. I 322.
ἄρνεομαι aor. poet. ἡρνησάμην 5728 S. I 231.
- *ἄρχῆθεν 3413. Quam vocem poeticam esse Phrynichus dicit; Lob. p. 93;
cf. Bekk. Anecd. I p. 450; Kreling p. 11; S. I 149 et 322. IV 674.
- *ἀσάλευτος 4819. Eur. [Pl.] rec. script. S. I 52. IV 636.
- *ἀσύλητος 3115. Eur. Cass. D. Ioseph.
- *αὔξω 183. 2727. 2810. cf. h. d. p. 18.
- *αὐτάγγελος 388. Soph. Thuc. Plut. Nonn. al. S. II 191.
- *αὐτόθι 2333. 375. 458. Quam vocem primitus poeticam in pedestrem
sermonem Atticum manavisse Schmid docet I 112 et 196.
- *ἄφνω 2717. 30. 537. poet. Thuc. Dem. post. script. S. III 186.
- *ἄφροντος 3113. Eur. Pl. Lucian. al. S. I 323. IV 280.
ἄφρωνος 2718. 2827. 599. Archil. Simon. Eur. Pl. Aristot. post. script.
- *βακχεία 5917. Eur. Pl. Plut. al. S. III 187.
βαστάζω 4927¹⁾. poet. trag. et com. post. script. S. I 323.
- βλέπω 576. Pi. poet. trag. et com. Xen. post. scr. S. IV 281.
- *βλοσυρός 627. poet. Pl. Aristid. Lucian. al. S. I 324. II 192. III 187.
IV 281.
- *βυθός 4630. poet. com. Xen. Lucian. al. S. I 324. III 188. IV 388.
- *γαλαθηνός 372. Hom. Anacr. Theocr. Hdt. Ioseph. al.
- *γραῖα 6113 (γραῖαι): Thom. Mag. p. 72, 2: Αἱ γραῖς, οὐχ αἱ γραῖες, οὐδὲ
αἱ γραῖαι, ποιητικὸν γάρ.
- *δαιμονάω 2114. 20. 2425. 252. 615. Aesch. Eur. Xen. post. script. S. I 324.
- *δεῖμα 628. Hom. poet. trag. Theogn. Hdt. Thuc. post. script. S. I 325.

¹⁾ Quae exstant 4922. 24. (bis) 30 ex Origenis libro vel ex NTo deprompta sunt.

- *δεσπόζω 1910. poet. Pl. LXX. Polyb. Lucian. al. S. I 325. IV 285 et 674.
 *δηλαδὴ 1727. 563. Soph. Eur. Ar. Hdt. Pl. rec. script. S. I 184. II. 305.
 *διαλαλέω 422. Eur. Polyb. Philostr. al. S. IV 285; cf. Krelling p. 16.
 *διαπρέπω 5530. poet. Lucian. Plut. S. III 191.
 *διαπύσσομαι 414. poet. trag. Pl. Iambl. al.
 *διτικός 418. 501. Pi. poet. trag. Hdt. Pl. scr. recent. S. I 325. IV 674.
 *δολομήτης 323. 3314. 3918. Hom. A 540 (voc. *δολομήτα*). *δολόμετης*: Aesch. Hes. Nonn.
 *δορυφόρος 283. Adiectivum ex Atticis unus Aeschylus (Cho. 769) habet, substantivum etiam in soluta oratione occurrit: Xen. Hdt. Plut. al.
 *δράω 1731. 2710. 14. 2818. 3322. 3922. 5027. 5528. 5715. 5810. 6114. Quod vocabulum Doricae linguae proprium¹⁾ praecipue apud poetas exstat, sed apud Platonem quoque et Thucydidem invenitur. Haud raro legitur apud recentioris aetatis scriptores.
 *δρομαῖος 189. poet. trag. et com. Xen. Alcid. Plut.
 *δυσδαίμων 482. Empedocl. poet. trag. Pl. Tim. Locr. al.
 *ἔδωδὴ 3628. 873. 10. Hom. Hes. Theocr. Pl. Xen. rec. script. *ἐκδηλος* 2413. 2530. Hom. Dem. rec. script. S. II 195. IV 285 (In NTo exstat ep. ad Ti. II 3, 9.)
 *ἐκκριτος 3021. 4830. 454. 6230. poet. trag. Pl. rec. script. S. IV 289. *ἐκλάμπω* 249. Aesch. Eur. Lycophr. Anth. Pal. Pl. Xen. rec. script. S. II 195. *ἐκτιλέω* 4731. Hom. Hes. Pi. Pl. Xen. rec. script. S. II 195.
 *Ἑλλάς adiectivi loco positum 619. S. IV 291.
 *ἐκφράζω 491. Aesch. Eur. Apoll. Rh. rec. script.
 *ἐμμανής 2516. 3130. 417. 4310. poet. trag. et com. Hdt. Pl. rec. script.
 *ἐμπληκτος 187. poet. trag. Pl. Xen. Plut. al. *ἐμπνέω* 628. Hom. Hes. Pi. poet. trag. Ar. Anth. P. Hipp. Pl. Xen. script. rec. (In NTo exstat Act. 91).
 *ἐνθεος 167. 2528. poet. trag. Pl. Xen. post. script.
 *ἐξαλλάττω 2128. 318. 6128. Soph. Eur. Xen. post. script. S. IV 293 et 674. *ἐξέλκω* 3421. Hom. Pi. poet. trag. Ar. Pl. script. rec.
 *ἐπαθλον 407. Eur. script. rec. S. I 151; cf. Krelling p. 7.
 *ἐπαντιλέω 448. 609. Eur. Pl. scr. rec. S. I 264. III 123. IV 164.
 *ἐπαιοιδή 3416. 603²⁾. Hom. Pi. Aesch. Hdt. script. rec. Improbatur a Phrynicho; Bekk. Anecd. I 3812; cf. Thom. Mag. p. 111, 1.

¹⁾ Arist. poet. 3 p. 1448^b₁.

²⁾ exemplum, quod 5428 exstat, sumptum ex LXX libris.

- ἐπαιδός* 279. 15. 282¹⁾. 'Forma poetica utuntur Bibliorum interpretes Graeci, Philo, alique recentiorum improbante Thoma (p. 111, 1)²; Thes. III 1950.
- * *ἐπαφύσσομαι* 403. Quam vocem nisi apud Homerum (T 388), ubi forma activa exstat, non inveni.
- ἐπεγείω* 284. 335. 387. Hom. Soph. Eur. Pl. scr. post. S. II 196.
- * *ἐπείγομαι* 367. 4732. 582. 5928. poet. Pl. rec. scr. S. I 328. II 196.
- * *ἐπέοικα* 2617. Hom. Pi. Aesch. Apoll. Rh. Nicand. rec. script.
- * *ἐπερείδομαι* 2928. 5024. Hom. Eur. Ar. Pl. rec. script. S. I 328. IV 295 et 674.
- * *ἐπιφθέγγομαι* 2233. 408. 4411. Aesch. Call. Plut. al.
- * *ἐπὶθημα* 2311. 2418. poet. trag. Thuc. Philost. S. IV 298.
- * *ἐτέρωνθι* 5232. Quam vocem primitus poeticam in sermonem pedestrem introduxit Plato. S. I 53. II 112.
- * *εὐγλωττία* 614. Ar. rec. script. S. III 199. IV 299.
- * *εὐκλής* 4328. poet. Xen. script. rec. S. IV 299.
- * *ἔωλος* 2817. 5528. 5628. 572. poet. com. Lycophr. Dem. script. rec. S. I 122. II 168.
- * *ἦχος*, ὁ 339. Call. Theocr. Mosch. Hipp. al.
- * *ἦδέ* 4012. 5012. 5927. Quam vocem, quae praecipue apud epicos poetas invenitur (cf. Pass. s. v.), in soluta oratione occurrit apud Aretaeum medicum; cf. Hude praef. p. XX.
- * *θέμις* c. inf. coni. 2613. 2718. praecipue apud poetas. S. II 198.
- * *θεμιτός* (ὁὐ θεμιτόν c. inf. coni.) 2711. Pi. trag. Hdt. Pl. rec. script. S. II 198.
- θεομαχέω* 3118. Eur. Xen. script. rec. S. I 332. (Exstat in NTo Act. 239.)
- * *θεοπέσιος* 459. 4918. Hom. Pi. trag. Pl. rec. scr. S. I 332.
- * *θήρ* 2124. 415. Hom. Hes. Pi. trag. Anth. Pal. Pl. rec. script. Quae vox raro adhibetur a pedestris sermonis scriptoribus, qui *θηρίον* praeferunt (cf. Pass. s. v.).
- ἱκμάς* 404. Hom. Aesch. Ar. Hdt. rec. script. S. II 198 sq. (Legitur in NTo Luc. 86.)
- * *ἴνδαλμα* 6125. Anth. Pal. rec. script. S. I 332.
- * *κακοδαίμων* 194. Eur. com. Pl. rec. script. S. I 333. II 121. IV 187.
- καρποφόρος* 487. Pi. Eur. Xen. Theophr. Paus. inscript. (In NTo exstat Act. 1417.)
- * *καταθέλωμαι* 603. Hom. Chrysipp. rec. script. S. III 204. IV 307.
- * *καταλήγω* 3713. 4027. Aesch. Polyb. al.
- καταχθόνιος* 4428. 4513. 17. 574. Hom. Anth. Pal. Apoll. Rh. Dion. H. rec. script.

¹⁾ Cetera exempla ex LXX libris deprompta sunt.

- *κατηφής 622. 7. Hom. Eur. Hipp. rec. scr. S. I 334.
καυχάσθαι 2014. Pi. Eur. Herod. Lycurg. Dion. H. rec. script. (In NTo
apud Paulum solum legitur; cf. Pr.-Bauer s. v.)
- *κελαδέω 5618. Hom. Pi. trag. rec. script. S. IV 309.
κλανθμός 5918. Hom. Aesch. Aristot. rec. script.
- *κλέπτω (sc. τὸν νοῦν) 3618. S. IV 310.
- *κληδών 5417. Hom. trag. Hdt. Andoc. post. script. S. IV 676.
κορέννυμαι 4713. poet. Hdt. rec. script. S. III 206. (In NTo exstat Act.
2728 et ep. ad Cor. 48.)
- *κοῦφος = leichtbeweglich 172. poet. trag. Xen. rec. script. S. IV 311.
- *κωτίλος¹⁾ 6114. Anacr. Theogn. Soph. Theocr. Anth. Pal. post. script.
λαός 1713. 3020. 23. 3723. 24²⁾. Kreling p. 43.
λατρεία 4732. poet. trag. Pi. Pl. Plut. Lucian. al.
λείπομαι 2621. 595. Poetarum more verbum simplex pro composito
adhibetur.
- *λήγω 3927. Hom. Pi. trag. Herod. Pl. Xen. rec. S. IV 313.
- *λυτήριος 4727. Pi. trag. Orph. Nonn. Poll. Hesych.
- *μαινάς 2323. 2415. 4719. Hom. Pi. trag. Ar. Tryphiod. Io. Gaz.
- *μακρηγορία 4323. Pi. (forma Doric. μακραγορία) Dionys. Thr. Poll.
Hesych.
- *μάντευμα 4222. Hes. Pi. trag. Pl. script. rec.
- *μάντις 3331. 366. Hom. trag. Hdt. Thuc. Pl.
- *μαρμαρυγή 249. Hom. Pl. rec. script. S. I 337. III 209. IV 314.
μασιτίω 2122. 285. Hom. Eup. Theocr. Alex. rec. scr. S. I 337. (In
NTo exstat Act. 2225.)
- *μεγαληγορία 4321. Eur. Xen. Plut. al. S. IV 314.
- *μείων 4721. cf. h. d. 11.
- *μελογράφος 255. Anth. Pal. script. eccles.
- *μύσος 5617. trag. Hipp. Diod. Sic. al. S. IV 316; Kreling p. 47.
- *νεάζω 2321. trag. rec. scr. S. III 211. IV 316.
- *νεηλύς 609. Hom. Hdt. Pl. rec. scr. S. I 339. III 211.
- *νηκηφόρος 4728. Pi. trag. Pl. Xen. Herodian.
- *νοτίς 403. Eur. Alex. Pl. Theophr. al. S. I 339. IV 678.
- *νοκτέριος 378. Arat. Anth. Pal. Orph. Lucian.
- *νώτια, τὰ de una persona 6217. S. IV 317.
ξένος = inauditus 3110. 362. 521. Aesch. Tim. Locr. Diod. Lucian.
Alciph. S. III 211. IV 317.
- *ὀδμή 623. cf. h. d. p. 6.

¹⁾ Non κωτίλος, quod Klostermann in textum recepit, nam M habet κωτίλοις ἐπιδόνου λόγοις, cf. p. 7410 ed. A. Jahn.

²⁾ cetera quae exstant exempla ex libris sacris vel ex Origenis libro deprompta sunt.

- ὁδύνη 404. Hom. Pi. Sol. trag. Pl. Xen. rec. scr. S. I 340. (Legitur in NTo ep. ad Ro. 92 et ep. ad Ti. I 610.)
- * ὁδῶδα 4911. cf. h. d. p. 15.
- * οἰκτρῶς 4722. Soph. Eur. Plut.
- ῥμμα 233. 627. praecipue apud poetas. S. I 340.
- * ῥμογάστρος 477. Hom. Manetho. Schol. in Pi. papp.
- * ῥμογενής 457. trag. Pl. Aristot. rec. script.
- * οὐλή 2311. Hom. Soph. Pl. Xen. S. IV 320.
- οὐρανόθεν 248. 2530. 4623. 573. Hom. Hes. LXX. Iambl. cf. Lob. ad Phryn. p. 94. (In NTo legitur Act. 1417 et 2613.)
- * πανήμερος 3630. Aesch. Herod. Lucian. Poll.
- * παραπλήξ 2123. 298. 307. 5119. Hom. Ar. Hdt. Xen. poster. script. S. I 214. IV 674.
- * παραπεπληγμένος 2517. Ar. Eur. Plut.
- * παρασύρομαι 1918. Aesch. Soph. Polyb. al. S. IV 677; Kreling p. 53.
- * παράφρων 2010. Soph. Eur. Pl. Plut. script. eccles.
- * παρεκβαίνω 2212. Hes. Aesch. Apoll. Rh. Aristot. post. script.
- πατέομαι 6215. Hom. trag. Pl. Ap. Rh. post. script. S. I 342. III 214.
- * πένομαι 3923. poet. ep. et trag. Thuc. Xen. post. script. S. IV 323.
- * περιηχέω 4423. Hom. Plut. Lucian. al. S. I 342. IV 324.
- * περικαλλής 3114. Hom. Hes. Ar. Hdt. Plut. al. S. I 342. IV 674.
- περιττός 4432. poet. Pl. Xen. post. scr. S. III 214.
- * πηρός 5631. Hom. Anth. Pal. Hipp. script. rec.
- * ποιμίλλω 5929. poet. Pl. post. script. S. I 343. II 205. IV 326.
- * πολυπρόσωπος 2123. 415. 6123. Lycophr. rec. script.
- * πολύτλας 4830. Hom. Soph. Anth. Pal. Eustath. Thess.
- πολύτροπος 3017. Hom. Thuc. Pl. S. I 145. IV 220. (In NTo — ep. ad Hebr. 1, 1 — adverbium exstat.)
- * πολύφημος 5231. Hom. Pi. Alc. Orac. ap. Hdt. Xen.
- πρηγής 6215. Hom. Eur. (Rhes.) rec. script. S. IV 222.
- * προκύπτω 2323. Ar. Alciph. Aristaen. al. S. III 216.
- * προλείτω 2123. 313. Hom. Pi. trag. Pl. Thuc. rec. script.
- προμανθάνω 397. Pi. Soph. Eur. Pl. Ar. Thuc. rec. script. S. IV 675.
- προπάτωρ 3923. 30. 408. 5027. Pi. trag. Hdt. Pl. rec. script. S. I 344. III 216. (Legitur in NTo ep. ad Ro. 41.)
- * προσεπιφέρω 285. Hes. Xen. Ioseph. script. post.
- * προσφθέγγομαι 417. Pi. Eur. Anth. Pal. Pl. Poll. Hesych.
- * πρόσθεν (temporali sensu praeditus) 1719. 2227. 3518 al. poet. Pl. Xen. post. scr. S. II 206. IV 674.
- * προφωνέω 2615. Aesch. Soph. Eur.
- * πυγμαχέω 175. Inscript. tripod. ap. Hdt. Apoll. Rh.

- * *πυθόμαντις* 1929. 2225. 338. 477. 588. Aesch. Soph. Eustrat., qui ventriloquam Aendorem eodem modo atque Eustathius hoc nomine vocat (cf. Thes. s. v.).
- * *πυρέτω* 5827. Eur (Cycl.) Ar. Aristot. post. script.
- * *ρεῖθρον* 2725. Hom. Pi. Aesch. Herod. rec. script.
- * *ροίζημα* 6218. Ar. Lucian. Iambli. script. Byz.
- * *σόχος* = coniectura 3622. Aesch.
- * *τάλας* 405. Hom. trag. Theocr. Anth. Pal. Xen. post. script. S. I 348.
- * *τάριτος* 418. Hom. Hes. Pi. trag. Pl. rec. script.
- * *τετράμορφος* 264. Eur. script. eccles.
- * *τοκεύς* 469. cf. h. d. p. 79.
- * *τρανώς* 4724. trag. Polyb. Plut. cf. Kreling p. 61.
- * *υπαρ* 3328. poet. Pl. Polyb. al. S. I 349. IV 677.
- * *υπεκκλίνω* 447. Ar. Plut. script. Byz.
- * *υπηγέω* 4818. Hes. Eur. Pl. rec. script. S. I 350. II 209. III 225. IV 333.
- * *υποκλέπτω* 3718. Pi. Mus. Anth. Pal. Nonn. al.
- * *υποκλινόμαι τινι* 322. 3329. Hom. Anth. Pal. rec. S. IV 334.
- * *υπόπτερος* 172. Pi. Mimn. trag. Hdt. Pl. rec. scr.
- υποστρώννυμι* 6217. Hom. Eur. Orac. ap. Hdt. Ar. Anth. P. Xen. post. script.
- υφαντός* 2417. Hom. trag. Anth. Pal. Thuc. rec. script.
- * *ύφασμα* 2410. Hom. trag. Anth. Pal. Pl. post. scr.
- φάντασμα* 2229. Aesch. Eur. Pl. rec. script.
- * *φάρυγξ* 6115. Hom. Eur. Ar. Thuc. Hipp. al. S. I 350. IV 335. 613.
- φλόξ* 2531. 2810. 3923. 31. Hom. trag. Pl. Xen. post. scr. S. II 209.
- φράττω* 1724. Hom. trag. Herod. Thuc. Ar. post. S. IV 385.
- φωνέω* 6127. Hom. Pi. trag. Xen. rec. script.
- φρίττω* 4813. praecipue apud poetas. S. II 210.
- * *χάος* 4518. Hes. Bacchyl. Ar. Apoll. Rh. Pl. rec. scr.
- χάσμα* 4011. 417. Hes. Eur. Hdt. Pl. S. I 351. IV 386. (Exstat in NTo Luc. 1628.)
- χειλος* 5915. Hom. Pi. Eur. al. rec. script.
- * *χλεύη* 498. Hom. Hymn. rec. script. S. I 352. cf. I 164.
- χοήζω* 3024. poet. Herod. Xen. rec. script. S. IV 337.
- * *ώκός* 173. Hom. Hes. rec. script. S. I 352.
- * *ώχρός* 628. Batroch. Ar. Theocr. Alex. Pl. Hipp. Gal. al.

III. De verbis posteriorum scriptorum propriis.

Iam enumerantur vocabula, quae ante Aristotelis aetatem non inveniuntur.

- * *ἀγγελικός* 537. 6213. gramm. Procl. eccles. script. al.
- * *ἀγιοπρεπής* 4021. script. eccl. inde a Clem. Rom.

- * *ἀδράνεια* 2716; formam *ἀδρανία* habent Call. Apoll. Rh. Nic. Demetr. al.
ἀδτεῖω 402. Polyb. LXX. papp. al.¹⁾
αἵματεκχυσία 385. script. eccl.
- * *αἵρεσιώτης* 511. Porphyr. eccles.
- * *ἀκηλίδωτος* 3113. LXX. Phil. Porph. eccl.
- * *ἀκριβολογία* 3521. Aristot. Polyb. al.
ἀλληγορέω 482. 23. 4918. 5010. 517. Philo. Plut. al.
- * *ἀλλογενής* 1720. 3325. 5425. LXX. eccl. al.
- * *ἀμειδής* 552. 621. Plut. Opp. al. S. IV 339.
- * *ἀμετασάτως* 585. Clem. Alex. Procl.
- * *ἀμφίκυρτος* 2322. Aristot. Theophr. al.
- * *ἀναγωγή (πολιτειῶν)* = disciplina, institutio 5025. Iambl. Synes.
- * *ἀνάδοσις* 2325. Aristot. Theophr. Polyb. al.
- * *ἀναντίρροτος* 302. Polyb. Ioseph. al.
- * *ἀναρριπίζω* 2512. Aristot. Dionys. H. Alciph. al.
- * *ἀναφωνέω* 3727. Aristot. Polyb. al.²⁾
- * *ἀνεξικαχία* 3123. Plut. Lucian. al.
- * *ἀνεξικάκως* 3128. Lucian (Asin.).
- * *ἀνθρωπόμορφος* 235. Strab. Diod. Plut. al.
- * *ἀνθυποφέρω* 1828. 1928. 201. 25 al. Dionys. Hal. Plut. Hermog. al.
- * *ἀνοίκειος* 1620. Epict. Polyb. al.
- * *ἀνομολογία* 5912. Epict. Plut. al.
- * *ἀντιβολάω* 438. Ioseph. Cass. D. al.
- * *ἀντιδοξέω* 4218. 5521. Polyb. al.
- * *ἀντιπίπτω* 179. Aristot. Polyb. al.
- * *ἀντιστρέφω* 1916. Aristot. al. S. II 215.
- * *ἀνυπόστατος* = certum fundamentum non habens 597. Polyb. al.
- * *ἀνώτατος* 4530. cf. h. d. p. 13.
- * *ἀορασία* 2330. Polyb. LXX. al.
- * *ἀπαράλειπτος* 4118. Iust. Euseb. Simpl.
- * *ἀπαρεμφάτως* 325. Dionys. H. al.
- * *ἀπατηλῶς* 5815. Iambl. Poll.
- * *ἀποκαθιστάω* 4519. v. l. apud Arist. metaph. 1074 a⁴. Diod. al.
ἀποκύνω 551. Verbi formam *ἀποκνέω* habent Dion. Hal. Soran. Plut. Clem.
Alex. al. cf. S. I. 855. Fortasse *ἀποκύνειν* in *ἀποκνεῖν* mutare praestat.
- * *ἀπομίμημα* 2713. Diod. Iambl. al.
- * *ἀποσιώπησις* 2623. Demetr. Plut. Herodian. al.
ἀποστασία 183. LXX. Dionys. Hal. Plut. al.
- * *ἀποφθέγγομαι* 205. 2125. 4721. 571. 615. LXX. Plut. Iambl. al.

¹⁾ cf. Naegeli, Der Wortschatz des Apostels Paulus, Göttingen 1905, p. 29.

²⁾ quae vox a Moeride p. 59 improbatur.

- * *ἀρχιδαίμων* 301. Hoc vocabulum, si Eustathium excipias, duobus locis invenitur; exstat enim in libro de recta fide qui inscribitur¹⁾ Adamantio cuidam adscripto anno fere p. Chr. n. 300 composito²⁾, et in papyro Magna Parisiana, quam priore quarti p. Chr. n. saeculi parte confectam esse Wessely censet³⁾.
- * *ἀρχιεπίσκοπος* 163 (in titulo); Athan. Epiph. al.
- * *ἀρχιερατικός* 25 11. Ioseph. eccles. al.
- * *ἀρχοντικός* 59 17. Clem. Rom. Ign. al.
- * *ἄστατος* 25 13. Aristot. Epict. al.
- * *ἀσπεῖζομαι* 24 4. 61 13⁴⁾. Dionys. H. Plut. Hesych. Poll. al.
- * *αὐτόθι* = confestim 375. Lucian. S. I 391.
- * *αὐτολεξεί* 22 23. 46 2. 52 12. Philo. script. eccl.
- * *αὐτοσχέδιος* 28 18. 59 3. Dionys. H. Plut. al.
- * *αὐτουργέω* 39 5. 59 23. Aristot. Plut. al.
- * *ἀφίδουμα* 55 31. Ioseph. Dionys. H. Plut. al.
- * *ἀφοσίωσις* 51 10. 58 13. Dionys. H. Plut. al.
- * *ἀχρειώ* 55 19. Polyb. LXX. al.
- * *βδέλυγμα* 18 21. 34 6. LXX. eccl.
- * *βιολογέω* 56 4. Non legitur nisi apud auctorem libri *περὶ ὕψ.* 9 15, qui formam passivam habet.
- * *γραωδῶς* 43 31. 49 a. Origen; adiect. *γραώδης* in NTo, apud Iamblichum, alibi exstat.
- * *δαμονιώδης* 53 24. Procl. eccl. al.
- * *δεικτικός* 34 22. Clem. Al. Dion. Th. al.
- * *δεινοποιέω* 43 28. 62 3. Dionys. H. Porph. al.
- * *δαισιδαιμονία* 58 23. Polyb. Diod. al.
- * *δευτερώ* 34 33. 42 27. 57 17. LXX. eccl.
- * *διαβολικός* 18 18. 39 1. Philo. eccl.
- * *διαγνωστικός* 16 5 (in titulo) Lucian. Galen. Hermog. al.
- * *διήγημα* 42 23. Polyb. LXX; improbat a Phrynico p. 465 et adn. ††.
- * *διηγηματικός* 21 8. 26 8. 277 al. Aristot. Polyb. Plut. al.
- * *διοιδέω* 49 13. Strab. Lucian. al. S. I 358. II 217. IV 350.
- * *δογματιστής* 24 20. 28 19. eccles.
- * *δογματικός* 48 18. Diog. Laert. Gal. al.
- * *δοξάζω* = gloriari 49 8. Polyb. LXX al.
- * *δοξοκοπία* 16 18. 55 10. 58 15. Plut. Lucian. al. S. I 258.
- * *δραματουργέω* 34 7. Ioseph. Alciph. al.

¹⁾ P.-G. 11 p. 1745 A.

²⁾ cf. Christ-Schmid II 2 1359.

³⁾ Wessely, Griech. Zauberpap. v. Paris u. London, Wien 1888, p. 54 v. 1349 et p. 12

⁴⁾ cf. Brinkmann p. 309.

- *δραματοργός 39a. Ioseph. Iustinian. al.
 *ἐγκληματικός 582. Aristot. al.
 *ἐγγραφίω 522. Plut. Lucian. Iambl. al.
 *ἔδρα = *sedes orationis* (cf. Quint. inst. IX 4, 62) 59a. Dionys. H. Demetr. al.¹⁾.
 *εἰδοποιέω 597. Plut. Plotin. eccl.
 *εἰδωλολατρεία 1822. 1912. 547. 30. 5821. eccles.
εἰδωλολάτρης 2619. script. eccles.
 *εἰδωλόμορφος 5528. schol. ad Ptol. Tetrabl. Basil. Geop.
 *εἰκονίζω 596. 28. Plut. Porph. al.
 *εἰκοτολογία 5920. Strab. Hermog. Iambl. al.
 *ἐκδικία 3428. Ioseph. Gal. al.
 *ἐκδοχή = *sensus* 206. 217. 4314 al. Polyb. Phil. al.
 *ἐκθύμως 3931. Polyb. Lucian. al. S. I 359. III 237.
 *ἐκλύτως 3631. Plut. Agathin. ap. Gal.
ἐκπειράζω 3115. 542. 12. LXX.
ἐκτός εἰ μή 232. D. Chrys. Luc. al. S. I 158 et 359. IV 623.
 *ἐκφανλίζω 4722. Ioseph. Luc. al.
 *ἐκφωνέω 1923. 5827. Demetr. Dionys. Hal. al.
ἐλεημοσύνη 3330. Call. LXX. eccles.
 *ἐμβακχεύω 208. 4023. Philostr. Heliod. S. IV 383. (cf. h. d. p. 21 adn. 9).
 *ἐμβριθῶς = *gravier, aspere*. 3722. Herodian. al. S. IV 291.
 *ἐμμουσος 6117. Philostr. al. S. IV 353.
 *ἐμπολιτεύομαι *translato sensu dictum* Philostr. 2614. S. IV 403.
 *ἐμφωλεύω 1715. 6122. Philo. Plut. Ael. eccl. al. S. III 238.
 *ἐνδιαλάττω 4821. Aristot. LXX.
 *ἐνδοτάτω 415. 6122. Plut. Luc. S. I 360.
 *ἐνδόσθια 3810. LXX. Orig. Hesych.
ἐνδυμα 2429. LXX. eccl. al.
ἐνέργεια 1817. 473. Aristot. al.
ἐνεργέω 548. Arist. LXX. eccles. al.
ἐξανατέλλω 487. Apoll. Rh. LXX al.
ἐξηχέω 452. 6124. Polyb. LXX al.
 *ἐξιλεόομαι 182. 3329. LXX. Strab.
 *ἐταπορέω 427. Polyb. Orig. al.
 *ἐπεισκιλλέω 1913. 578. 5822. Luc. auct. π. ὕψ. eccl. Poll. Hesych.
 *ἐπιβρέχω 6114. Theophr. Diosc. eccles.
ἐπίγνωσις 3218. Polyb. LXX. Plut. al.
 *ἐπιγράφω τινί τι = *aliquem auctorem vindico alicuius rei* 5412. 5715. 5810. S. IV 355.

¹⁾ cf. W. Schmid, Philol. Woch. 1928, Nr. 20.

- *ἐπιδημέω c. dat. loc. 46 10. cf. h. d. p. 28.
- *ἐπίκρισις 361. Strab. Plut. al.
- *ἐπιπλέκω 44 13. Polyb. Strab. al.
- *ἐπιπλοκή 502. Aristot. Dionys. H. al.
- *ἐπίρροια 59 20. Luc. Theophr. al.
- ἐπισυνάγω* 59 25. Polyb. LXX. Plut. al.
- *ἐπιφορά 25 28. 522. Theophr. Polyb. Plut. al.
- *εὐαγγελικός 46 11. 49 20. 507. scr. eccles.
- εὐαγγελιστής* script. eccles.
- *εὐδιάφθορος 24 10. Aristot. al.
- *ἥτιάω 35 20. cf. h. d. p. 25.
- *θάτερος 55 19. 58 11, quae forma a Thoma Magistro (p. 27 19) improbat. *θειότης* 47 3. LXX. Philo. Plut. al. S. I 364.
- *θεοποιέω 29 17. Luc. eccles. al.
- *θεοπρεπῶς 31 25. 46 10. Luc. eccles.
- θεότης* 453. 46 28. 544. Plut. Luc. eccles.
- *θεοπίζω = sancio 23 14. 484 al. Philo. al.
- *θεώρημα 168 (in titulo) 511. Aristot. al. S. IV 360 et 716.
- *ιδίωμα 59 18. Polyb. eccles. al.
- *ιστοριογραφία 58 18. Ioseph.
- *ιστοριογράφος 25 14. Polyb. Dionys. H. Plut. al.
- καθαρίζω* 27 28. LXX. eccles.
- καθεξῆς* 321. Plut. al.
- *καινοπρεπῶς 456. Aristaen.
- *καλλιλεξία 613. Orig. Theod. Mops. Simpl.
- *καρτεροψυχία 492. LXX. eccles.
- *καταιδέω = ruborem elicio 19 21. 58 18. Heliod. Themist. al.
- *κατάληψις = perceptio, cognitio 20 14. 254. Luc. Philostr. Gal. S. I 365. IV 361.
- *κατασιγάζω 31 24. Aristot. Herodian. al. S. III 244.
- *κατασκευνάζω = argumentis confirmo 49 25. Aristot. Hermog. al.
- *κατάφωρος 31 28. Dionys. H. Plut. al. S. IV 362.
- *κατάχνησις 52 20. LXX. Gal. al.; improbat. a Moeride p. 206 12.
- *κενολογία 56 28. Plut. Didym. Phot.
- *κηρογραφέω 59 27. Origen. Athen.
- *κομπολογέω 29 28. Iust. Socrat.
- κραταιόω* 459. LXX.
- λευκῶς* = clare 57 28. Athanas. al. script. eccl.
- *λιθοβολέω 55 18. LXX. Plut. al.
- *λιθοβολία 49 19. LXX. Diod. al.
- *λογοποιία 61 11. Theophr. al.
- *μεγαλονογία 49 10. Luc. al. S. I 395. III 247. IV 365.

- *μελίζω 263. LXX. Dionys. H. eccles. al.
- μεταμορφώω 30 17. 33 13 alibi. Phil. al.
- *μεταστέλλομαι 537. Ioseph. Luc. al.
- *μετεώρως 495. 57 15. Plut. Poll. al.
- *μηδεπώποτε 58 11. Luc. al.
- *μισθοφορία = μισθοφορά 41 15. [Dem.]. Diod.
- *μοσχάριον 371. LXX. Herodian. Hesych.
- *μυθοποιία 593. 615. Strab. Plut. al.
- *μυσερός 18 22. 54 16, quam recentioris aetatis scripturam pro forma poetica *μυσαρός* (S. III 210) exhibent Maneth. Etym. M.
- *νεκρομαντεία 19 12. Luciani libellus sic inscriptus est; scriptores quoque ecclesiastici verbum habent; explicatur ab Hesychio.
- *νέλεκτος 283. 493. App. Greg. Nyss. al.
- *νομομαθής 34 19. Afric. Meth. al. script. eccl.
- *οίωνοσκοπία 54 16. Dionys. H. Plut. al.
- *όλοκαύτωσις 35 21. LXX. script. eccles.
- *όμιλία = locutio, sermo 219. Arist. Phil. al. S. IV 367.
- *όμόδοξος 33 10. 46 19. 58 19. Luc. Poll. Hesych. eccl.
- *όνοματοποιία 618 = nomen fictio 618. Plut. al.
- *όμωνυμία 50 11. 25. Arist. Anth. Pal. Plut. al.
- όπτασία 25 16. 55 2. Anth. Pal. LXX. script. eccl.
- *όρθοδοξία 168. Poll. eccles.
- *όχνηρός 254. Polyb. Diod. al.
- παγιδεύω 18 31. LXX. eccles.
- παμπληθεί 17 22. Herodian. al.
- *πανάγιος 58 19. Clem. Rom. Dionys. Areop. Eust. Thess.
- *παντέφορος 45 10. Athanas. Eust. Thess.
- *παντοδύναμος 46 25. LXX. eccles. schol. ad Aeschyl.
- *παραδόξως 26 32. Polyb.
- *παράλληλος 16 25. Polyb. Plut. al.
- παρεμβολή = castra 17 24. 37 21. LXX. Polyb. al. Hanc notionem improbat Phrynichus p. 377.
- *παριστάω 54 2. 61 29. 62 3. Dionys. Thr. Sext. Emp.
- *παροδεύω 367. LXX. Plut. Luc. eccles. al.
- *περαιάω = περαιίνω 37 28. Iust. Iren. Quae apud Xenophontem et Philonem exstant exempla in dubium vocantur.
- περίπτευμα 39 24. LXX. Plut. al.
- *πιθανολογέω 51 13. 59 6. Arist. al.
- *πιστόομαι 191. Plut. Luc. al. S. IV 370.
- πλαστογράφος 62 9. Artem. Ptol. Procl. al.

- *πολιτεία = *vitas ratio* 167. 49 18. 50 13. 23. Athen. eccl.¹⁾.
 *πολυανδρία 17 13. App. Them. Synes.
 *πολυύστωρ 51 21. Dionys. H. Maneth. Anth. Pal. Orig. al.
 *πολυπενσιέω 368. constt. Apost.
 *πρεσβεία = *deprecatio* 287. Phalar. Greg. Naz. al. script. eccl.
 *πρεσβεύω = *ικετεύω* 404. App. Clem. Alex. Basil. al. eccles.²⁾.
 *προαναφωνέω 352. 8. Dionys. H. Plut. al. S. IV 371.
 *προηγούμενως 207. 602. Theophr. Plut. al.
 *προσεμφέρεια 59 11. Epic. script. Byz.
 *προσλιπαρέω 287. Plut. Luc. al. S. I 163. 373.
 *προσωποποιέω 364. 59 11. Dionys. Hal. Orig. al. script. eccl.
 *προσωποποιία 59 21. 24. Demetr. Hermog. al.
προφητεία 357. 43 30. 53 11. LXX. Ioseph. al.
προφητός 197. 237. 18. alibi. Lucian. script. eccl. S. I 373.
 *πυροφόρος 404. Phil. Mech. poet. in inscript. Zosim.
δητῶς 189. 342. Polyb. Strab. al.
 *σβεστήριος 288. Dionys. H. Plut. al.
 *σκηνοπηγέω 58 25. Ioseph. Greg. Naz. Athen.
σκήβαλον 54 31. Phil. Plut. al.
 *σπούδασμα = *res studiose elaborata* 508. Arr. Sext. Emp. al. S. I 57. III 255.
 *στρατολογέω 288. Dionys. H. Plut. al.
 *σύγκρισις = *comparatio* 16 25. 528. Polyb. Phil. al.; *vox improbata* a Phryn. Lob. p. 278.
 *συνεκτικός = *qui maximi est momenti* 34 31. Phil. Sext. Emp. al.
συνιστάω 48 19. Polyb. Dionys. H. al. Dubium est quod apud Platonem (Tim. 33 A) exstat exemplum.
συσχηματίζομαι 629. Aristot. Plut. al.
σωματικός 23 22. 524. Aristot. al.
σωματικῶς 465. Plut. al.
 *ταυτολογέω 354. 365. 43 31. 515. 57 24. Polyb. Strab. al.
 *τερατοσκοπία 551. Poll. Poimand.
 *τοπικῶς 35 10. Plut. Arr. al.
 *τρανός 35 22. Moschion (ap. Stob.). LXX. Dionys. H. al.
 *τρανόω 16 22. Phil. Anth. Pal. al.
 *τροπολογέω 48 13. 27. 49 20. 518. Orig. al. script. eccl.
 *τρώσις 23 12. Theophr. Plut. al.
 *τυφλώττω 23a. 31a. Polyb. Ael. al. S. III 256. IV 377.

¹⁾ De verbo *πολιτεία* rationem vitae significantem accurate agit Usener p. 117 sq.

²⁾ cf. Usener p. 115.

- *ὑπεκκλέπτω 382. Ioseph. Plut. al.
- ὑπόδειγμα* = *παράδειγμα* 492. Polyb. LXX al.; quod apud Xenophontem (equ. II 2) exstat exemplum, nec Dindorf nec Merchant in textum receperunt. Haec significatio a grammaticis improbatur; cf. Phryn. p. 12; Thom. M. p. 2885.
- *ὑποουλάω 36 18. Clem. Alex. Alex. Trall. al.
- *φαντασιοκοπέω 21 24. LXX. eccles.
- *φαντασιώδης 24 19. 28 13. Gal. Philostr. eccles. S. IV 379.
- *φιλαλήθως 21 17. Arist. Plut. al. S. I 378. IV 380.
- *φοβερώς 34 18. LXX. eccles. Poll.
- *φωστήρ 46 21. LXX. eccles. Heliod. al.
- φωτίζω* 32 17. Aristot. LXX. al.
- *χαρακτηρίζω 59 21. Phil. Gal. al.
- **κεχορηγημένος τινί* = praeditus aliqua re 56 8. Polyb. LXX. al.
- *γαλμαδιά 40 22. Hipp. Greg. Naz. Ioann. Chrys. al. scr. eccl.
- *ψευδηγορία 31 20. 38 31. 56 28. 60 8. Alciph. Iren. al. scr. eccl.
- *ψευδοπροφήτης 25 28. 26 21. LXX. script. eccl.
- *ψηφοπαίκτης 28 15. Sext. Emp. Maneth. al.
- *ψηφοφορία 29 29. 58 17. Aristot. Dionys. H. al.
- *ψίξ 39 24. Gal. Plut. al.
- ψυχώω* 27 20. 49 13. Plut. Sext. Emp. al.

IV. De verbis a grammaticis commendatis.

- ἀθλίως* 31 17. 34 22; Moer. p. 1892: *ἀθλῖος Ἀτικοί; ἀτυχῆς Ἕλληνες.*
- αἰκίζομαι τινα* 39 28; Thom. Mag. p. 6 14: *αἰκίζομαι ὑπὸ σοῦ καὶ αἰκίζομαι σε· τὸ δὲ αἰκίζω ποιητικώτερον.*
- ἀμέλει* 21 10. 23 4. 25 12. 44 19. 50 28. 58 1. 59 32; schol. ad Ar. nub. 488: *Ἀτική ἢ φράσις ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει.* S. I 105.
- ἀνάπλεως* 20 18. 43 11. 49 9. 62 3; Moer. p. 2064: *πλέων καὶ κατάπλεων Ἀτικοί. πλήρη Ἕλληνες.* cf. 207 24.
- ἀνθρώπειος* 23 9. 45 6. 24 32; Moer. p. 188 25: *ἀνθρωπεῖα φύσει Ἀτικοί, ὡς Θουκυδίδης, ἀνθρωπίνη Ἕλληνες.*
- ἄττα* (ὀλίγα ἄττα) 37 18. 44 13; Harpocr. 39 15: *ἄττα ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄττω Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποῖά τινα Δημοσθένης Φιλίπποισι. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· Χιονίππου „πύθου χειδῶν πηνίκα ἄττα φαίνεται“.*
- ἄχρη* 245; Moer. p. 1897: *ἄχρη ἄνευ τοῦ ὁ Ἀτικοί. ἄχρη Ἕλληνες.*
- βοῖδιον* 263; Phryn. p. 86: *βοῖδιον καὶ βοῖδιον ἀρχαῖα καὶ δόκιμα, οὐχὶ βοῦδιον καὶ βοῦδιον διὰ τοῦ ὕ.*

γνωσιμαχέω 581; Moer. p. 193 28: γνωσιμαχῆσαι Ἀπτικοὶ ὡς Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν, μετανοῆσαι Ἕλληνες; cf. Phryn. (Bekk. Anecd. Ip. 33 15): γν. οἶον τῇ προτέρᾳ γνώμῃ, ἣν ἔσχε, μάχεσθαι.

δήπουθεν 193. 36 28. 44 19. 53 21. 58 34; Moer. p. 195 5: δῆπουθεν Ἀπτικοί, δηλονότι Ἕλληνες. cf. supra p. 42).

εὐρημα 19 13. 24 28. 291; Phryn. p. 445 sq.: εὐρημα χρὴ λέγειν διὰ τοῦ ἦ, οὐχ εὐρεμα.

οὔτε ὄναρ οὔτε ὕπαρ 33 28; Phryn. p. 421: κατ' ὄναρ: Πολέμων ὁ Ἰωνικὸς σοφιστὴς Δημοσθένους τοῦ δῆτορος εἰκόνα . . . ἀναθεὶς ἐπέγραψεν...: Δημοσθένη Παιανίεα Πολέμων κατ' ὄναρ, ἀδοκιμωτάτῳ τῷ κατ' ὄναρ χρησόμενος κτλ.

Addo nonnullas locutiones, quae quamquam a grammaticis non laudantur, in elegantis Atticis certe habendae sunt.

δοῦν ὀλίγον 55 19. 58 10. quo flosculo apud oratores Atticos usitatisimo haud raro Aristides utitur¹⁾.

εὖ οἶδ' ὅτι 16 14, quae verba adverbii vim habent. Talia apud Demosthenem quoque invenis, velut orat. IX 1 p. 110: καὶ πάντων οἶδ' ὅτι φησάντων²⁾. Adicio hoc Platonis exemplum: Apol. 37 B ὧν εὖ οἶδα ὅτι κακῶν ὄντων; cf. Dionys. Hal. A. R. V 10³⁾.

οἷός τέ εἰμι (οἷόν τέ ἐστι) 16 25. 17 12. 40 28. 43 24. 49 8. 50 12. 32. 59 8. Hanc locutionem, quae neque in NTo neque in papyris exstat, in LXX autem libris uno loco (IV. Macc. 4, 7) legitur, elegantioris sermonis propriam esse censet Naegeli⁴⁾. Eustathium eam octies habere moneo.

His adicio verba quibus Eustathii libellus incipit: Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας σου ζῆλον, quod prooemii initium colorem traxisse ex Platonis Prot. 335 D: ἀεὶ μὲν ἔγωγέ σου τὴν φιλοσοφίαν ἄγαμαι Jahn⁵⁾ adnotat. Prima autem Eustathii libri sententia simili modo formata est atque initium libri Phrynichi. Apud Eustathium enim legis haec: Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας σου ζῆλον, ὃ διαπρεπέστατε τῆς ὀρθοδοξίας ἱεροκλήρυς Εὐδρόπιε· τὸ δὲ τῆς εὐσεβείας σου γνώρισμα πολλαχῶς ἐκπληττόμενος οὐχ ἥκιστα καὶ περὶ τόδε μάλιστα τεθαύμακα τὸ μέρος κτλ. Liber autem Phrynichi his verbis instituitur: Φρόνιχος Κορινθιανῶ εὖ πράττειν. Τὴν τε ἄλλην σου παιδείαν θαυμάζων, ἣν διαφερόντως ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοις ἐγὼ ἐνέτυχον, πεπαίδενσαι, καὶ δὴ καὶ τοῦτο θαυμάσας ἔχω, τὸ περὶ τῶν καλῶν καὶ δοκίμων ὀνομάτων κρίσιν⁶⁾.

¹⁾ cf. Rehdantz, Ind. Dem. p. 192. S. II 35. 184 sq.

²⁾ cf. Rehd. l. c. p. 258.

³⁾ Brinkmann p. 308.

⁴⁾ p. 57.

⁵⁾ p. 21 ad vers. 6.

⁶⁾ p. 1 ed. Lob.

C. De elocutione.

Iam vero quid elocutionis Eustathii maxime proprium sit, diligenter investigabo. Atque iis remotis, quae ad stilum eius adumbrandum minoris momenti mihi videntur esse, primum de sententiarum comprehensionibus agam, deinde de verborum collocatione pauca dicam, tum de orationis exornandae ratione disseram, postremo, quomodo Eustathius hiatum evitaverit, compluribus exemplis allatis ostendam. Quibus expositis nonnullas Sacrorum librorum atque Eustathii sententias iuxta ponam, ex quibus, quomodo Eustathius vulgarem Sacrorum Librorum orationem ad elegans sui ipsius dicendi genus accommodaverit, facile appareat.

I. De ambitu enuntiatorum amplificando.

Ac primum quidem demonstrabo Eustathium ambitum orationis notionibus ac verbis quam maxime amplificare et inani verborum tumore nonnunquam immodice obruere. Eum epitheta ad expeditam dictionis copiam parandam a grammaticis collecta non ignorasse certe suspicaberis, si exempla legeris haec¹⁾:

2121 ὃς ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν ἐξορκιζόμενος ἀνθρώπων ἐλαύνεται, πυροῦται, μαστίζεται καὶ φεύγει, τὸ σκῆνωμα προλιπών.

2310 καὶ διάφορα καὶ ποικίλα φοροῦντες ἐσθήματα καὶ σημασίας οὐλῶν ἢ τύπων ἢ μολώπων ἐπιφερόμενοι καὶ πληγῶν ἢ τρώσεων.

2322 οὐ γὰρ ἀμφίχυτον οὐδὲ κεκυφῶτα γέροντα . . ., ἀλλ' ὄρθιον, ἐντεταμένον, ἀπηνυμένον εἰς πόλεμον, αἰεὶ νεάζοντα περὶ τὰς τῆς κακίας ἀναδόσεις.

---

¹⁾ Telephum grammaticum Pergamenum (Christ-Schmid VII 2³ p. 869) eiusmodi epitheta collegisse Suidae testimonio novimus. Enumerat enim cum alios huius grammatici libros tum Ὀκντόκιον quoddam, qui liber, qualis fuerit, verbis indicat hic: ἔστι δὲ συναγωγή ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων, πρὸς ἑτοιμὸν ἐπιτολίαν φράσεως (p. 1022 sq. ed. I. Bekker; cf. ed. G. Bernhardt p. 1104 sq.).

γνωσιμαχέω 581; Moer. p. 193 28: γνωσιμαχήσαι Ἀπτικοὶ ὡς Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν, μετανοήσαι Ἕλληνες; cf. Phryn. (Bekk. Anecd. Ip. 33 15): γν. οἶον τῇ προτέρᾳ γνώμῃ, ἣν ἔσχε, μίχεσθαι.

δήπουθεν 193. 36 28. 44 19. 53 21. 58 34; Moer. p. 1955: δῆπουθεν Ἀπτικοί, δηλονότι Ἕλληνες. cf. supra p. 42).

εὖρημα 19 13. 24 28. 29 1; Phryn. p. 445 sq.: εὖρημα χρὴ λέγειν διὰ τοῦ ἦ, οὐχ εὖρεμα.

οὔτε ὄναρ οὔτε ὕπαρ 33 28; Phryn. p. 421: κατ' ὄναρ: Πολέμων δ' Ἰωνικὸς σοφιστὴς Δημοσθένους τοῦ ῥήτορος εἰκόνα ... ἀναθεὶς ἐπέγραψεν...: Δημοσθένη Παιανίεα Πολέμων κατ' ὄναρ, ἀδοκιματάτω τῷ κατ' ὄναρ χρησιμοποιεῖται κτλ.

Addo nonnullas locutiones, quae quamquam a grammaticis non laudantur, in elegantibus Atticis certe habendae sunt.

δυοῖν θάτερον 55 19. 58 10, quo flosculo apud oratores Atticos usitatis-
simo haud raro Aristides utitur¹⁾).

εὖ οἶδ' ὅτι 16 14, quae verba adverbii vim habent. Talia apud Demos-
thenem quoque invenis, velut orat. IX 1 p. 110: καὶ πάντων οἶδ'
ὅτι φησάντων²⁾. Adicio hoc Platonis exemplum: Apol. 37 B ὦν
εὖ οἶδα ὅτι κακῶν ὄντων; cf. Dionys. Hal. A. R. V 10³⁾.

οἶός τέ εἰμι (οἶόν τέ ἐστι) 16 23. 17 12. 40 28. 43 24. 49 8. 50 12. 32. 59 8. Hanc
locutionem, quae neque in NTo neque in papyris exstat, in LXX autem
libris uno loco (IV. Macc. 4, 7) legitur, elegantioris sermonis pro-
priam esse censet Naegeli⁴⁾. Eustathium eam octies habere moneo.

His adicio verba quibus Eustathii libellus incipit: Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι
τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας σου ζῆλον, quod prooemii initium
colorem traxisse ex Platonis Prot. 335 D: αἰ μὲν ἐρωγέ σου τὴν φιλο-
σοφίαν ἄγαμαι Jahn⁵⁾ adnotat. Prima autem Eustathii libri sententia
simili modo formata est atque initium libri Phrynichi. Apud Eustathium
enim legis haec: Ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου πολιτείας
σου ζῆλον, ὃ διαπρεπέστατε τῆς ὀρθοδοξίας ἱεροκῆρυξ Εὐτρόπιε· τὸ δὲ
τῆς εὐσεβείας σου γνώρισμα πολλαχῶς ἐκπληττόμενος οὐχ ἥκιστα καὶ
περὶ τὸδε μάλιστα τεθαύμακα τὸ μέρος κτλ. Liber autem Phrynichi his
verbis instituitur: Φρόνιχος Κορινθιανῶ εὖ πράττειν. Τὴν τε ἄλλην
σου παιδείαν θαυμάζων, ἣν διαφερόντως ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοις ἐγὼ
ἐνέτυχον, πεπαιδευσαι, καὶ δὴ καὶ τοῦτο θαυμάσας ἔχω, τὸ περὶ τὴν
τῶν καλῶν καὶ δοκίμων ὀνομάτων κοίτην⁶⁾.

¹⁾ cf. Rehdants, Ind. Dem. p. 192. S. II 35. 184 sq.

²⁾ cf. Rehd. l. c. p. 258.

³⁾ Brinkmann p. 308.

⁴⁾ p. 57.

⁵⁾ p. 21 ad vers. 6.

⁶⁾ p. 1 ed. Lob.

C. De elocutione.

Iam vero quid elocutionis Eustathii maxime proprium sit, diligenter investigabo. Atque iis remotis, quae ad stilum eius adumbrandum minoris momenti mihi videntur esse, primum de sententiarum comprehensionibus agam, deinde de verborum collocatione pauca dicam, tum de orationis exornandae ratione disseram, postremo, quomodo Eustathius hiatum evitaverit, compluribus exemplis allatis ostendam. Quibus expositis nonnullas Sacrorum librorum atque Eustathii sententias iuxta ponam, ex quibus, quomodo Eustathius vulgarem Sacrorum Librorum orationem ad elegans sui ipsius dicendi genus accommodaverit, facile appareat.

I. De ambitu enuntiatorum amplificando.

Ac primum quidem demonstrabo Eustathium ambitum orationis notionibus ac verbis quam maxime amplificare et inani verborum tumore nonnunquam immodice obruere. Eum epitheta ad expeditam dictionis copiam parandam a grammaticis collecta non ignorasse certe suspicaberis, si exempla legeris haec¹⁾:

21²¹ δς ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν ἐξορκιζόμενος ἀνθρώπων ἐλαύνεται, πυροῦται, μαστίζεται καὶ φεύγει, τὸ σκῆνωμα προσιπῶν.

23¹⁰ καὶ διάφορα καὶ ποικίλα φοροῦντες ἐσθήματα καὶ σημασίας οὐλῶν ἢ τύπων ἢ μωλώπων ἐπιφερόμενοι καὶ πληγῶν ἢ τρώσεων.

23²² οὐ γὰρ ἀμφικυρτον οὐδὲ κεκυφότα γέροντα . . . , ἀλλ' ὀρθιον, ἐντεταμένον, ἀπηνθυμένον εἰς πόλεμον, αἰεὶ νεύζοντα περὶ τὰς τῆς κακίας ἀναδόσεις.

¹⁾ Telephum grammaticum Pergamenum (Christ-Schmid VII 2² p. 869) eiusmodi epitheta collegisse Suidae testimonio novimus. Enumerat enim cum alios huius grammatici libros tum Ὀκυτόκιον quoddam, qui liber, qualis fuerit, verbis indicat his: ἔστι δὲ συναγωγή ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀρμοζόντων, πρὸς ἑτοίμον ἐντοπίαν φράσεως (p. 1022 sq. ed. I. Bekker; cf. ed. G. Bernhardt p. 1104 sq.).

3113 ἄνθρωπον δὲ καθαρὸν, ἄχραντον, ἀκηλίδωτον ἐξωτάτω περικείμενον ἐποπιεύων καὶ ναοῦ χρῆμα περικαλλές, ἀφιερωμένον, δούλητον.

·4831 ἀντὶ τοῦ θαυμάσαι τὴν ὑπομονήν, ἐπαινέσαι τοὺς πόρους, εὐφημῆσαι τὴν αἰσθεσίαν, ἀποδέξασθαι τὴν πίστιν, ἐκφράσαι τὰ τῆς καρτεροψυχίας ὑποδείγματα, προτιρέγασθαι διὰ τούτου τοὺς νεολέκτους εἰς ἀρετὴν, εὐψυχία καὶ ῥώμῃ φρονήσεως δπλῶσαι τοὺς ἀγωνιστάς ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀθλεῖν.

5914 ἄκρα τε πολέμου γράφει καὶ τέλος, εὐκίτα βάσει, καὶ χεῖλη φθεγγόμενα καὶ φωνῶν ἰδιώματα, καὶ γέλωτας καὶ κλανθμούς, ἢ δημηγορίας ἀρχοντικὰς ἢ συμπόσια καὶ κύμους ἢ βακχείας ἢ τελετάς ἢ μέθας ἀκολάστους ἢ παροινίας ἐρωτικὰς ἢ ληστικὰς ἀρπαγὰς ἢ φθορὰς ἀνηκέστους ἢ σφαγὰς ἀκρίτους ἢ πενίας ὑποκρίσεις ἢ πλοῦτων ἐπιρροίας.

Similia quidem, sed maiore arte elaborata sunt, quae exstant 171 οὔτε γοῦν ἔπος ἀγωνιστῆς εἶναι κρίνεται δόκιμος . . . οὔτ' αὖ τις ἀθλητῶν . . . οὔτε ἄλλος οὐδεὶς, οὔτε παλαιῶν ἑγρώς, οὔτε τραχύτατα παγκρατιάζων ἢ πυγμαχῶν [ἦ] τὸν ἄερα δέρων κτλ.

Accedant denique verba haec 4610 δι' οὗ γεγόνασιν ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ καὶ γῆ καὶ θάλαττα καὶ βυθοὶ καὶ φωστῆρες οὐρανοδόμοι καὶ συλλήβδην εἰπεῖν ἅπαντα τῶν γενητῶν ἢ οὐσας. Hiscum confereo similia Eustathii verba a Theodoro tradita: δι' οὗ γεγόνασιν ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ καὶ γῆς ἅπεια μεγέθη καὶ πᾶσαι συλλήβδην τῶν γενητῶν ὕλας τε καὶ οὐσάσεις¹⁾. Iuvat his adiungere similem Iovannis Chrysostomi sententiam — τὸ περισπούδαστον τῷ θεῷ ζῶον. . . δι' οὗ οὐρανὸς ἐτάθη καὶ ἥλιος ἀνήφθη καὶ σελήνη τρέχει καὶ ποικίλος ἀστέρων καταλάμπει χορὸς καὶ ἄηρ ἡπλώθη καὶ θάλασσα ἐξεχύθη καὶ γῆ ἐθεμελιώθη καὶ πηγαὶ βοῦνται καὶ ποταμοὶ ῥέουσι καὶ ὄρη πέπηγαι κτλ.²⁾, quae idem copiosae ornatæque orationis studium, sed maiorem variandi artem ac diligentiam demonstrat. Eustathium vero in omnibus fere exemplis sine ullo artificio vocabulum vocabulo annectere velim animadvertas.

Valde Eustathius delectatur in verborum circuitu epithetis quae d. amplificando, qua re, cum verba poetica, sonantia, singularia praeferat, orationem quaesitam, modo haud raro carentem efficit. Ex permultis eiusmodi exemplis potiora afferro: 1912 ὁ κομψὸς Ὑδριγενής; 4710 ὁ μεγαληγόςος . . . Ὑδρ.; 5121 ὁ . . . πολυέστωρ Ὑδρ.; 5231 ὁ πολύφημος Ὑδρ.; 578 ὁ πάσας ἐρμηνεύσαι τὰς γραφὰς οἰηθεὶς Ὑδρ.; 832 Σαμονήλ ὁ περιβλεπτός . . . προσφύτης; 4027 μετὰ τοῦ θαυμασιουργοῦ . . . Σαμ.;

¹⁾ PG 18 p. 685 C. Cavallera p. 75.

²⁾ PG 63 p. 518.

43²⁹ τὸν εὐκλεῆ Σαμ.; 21²⁸ τὸν ἁγιοφανῆ Παῦλον; 32¹⁶ ὁ περίοδος ἱεροκήρυξ ... Παῦλ.; 39²⁸ τοῦ προπίτορος Ἀβραάμ; 39³ ὁ μαρὸς Ἀχαΐβ; 40²¹ τὸν ἁγιοπερηΐ ... Δαβὶδ; 48³⁰ τοῦ πολύτιλα ... Ἰώβ; 20¹⁰ ὁ ... παράφρων ... Σαούλ; 20¹³ τῷ δαιμονιζομένῳ Σ.; 41⁷ τὸν ἑμμανῆ Σαούλ; 51¹⁸ τὸν ἔκφρονα Σ. Varia quoque sunt nomina, quibus ventriloqua Aendora appellatur: 19⁴ ἡ κακοδαίμων ... γραῦς; 21¹⁴ τῆς δαιμονώσης ... γυναικός; 31³⁰ διὰ γυναικὸς ἑμμανοῦς; 47¹⁹ διὰ μαινάδος ... γυναικός; 25⁷ περὶ γυναικὸς ... ἔκφρονος. Denique addo exempla haec: 24⁹ φεγγοβόλοις ... μαρμαρυγαῖς; 28³ νεολέκτους ... δορυφόρους; 28¹³ οἰρηκοπία φαντασιώδει; 28³¹ περιεργία ... γωῶδει; 31⁴ αἱ φλογεῖται τῶν ἀγγέλων ἀξίαι; 39²⁸ ταῖς ἀκοιμήτοις ... φλοξίν; 40⁴ πυροφόροις ... ὀδύναις; 46²¹ φωστήρες οὐρανοδόμοι; 47⁷ τοὺς ὁμογαστρούς ... δαίμονας; 47⁸ ὁμοκοιλίους ἀδελφούς; 47⁹ τὰ ὁμομήτρια γένη; 47²³ τὸ τῶν οὐρανοπέτων ἀγγέλων ἰάγμα; 47²⁸ νικηφόρον ... τροπαίον; 61²⁴ μυνθῶδη πλάσματα¹⁾.

Ex multis locutionibus, in quibus una res duobus vocabulis, quae eandem vim habent, redditur, item scriptorem latam et magnificam orationem sectantem cognoscis: 17¹² ὡς οἶόν τε κατὰ τὸ ἐφικτόν; 19¹ πιστωσάμενος ὁρκῷ διεβεβαίωσατο; 31¹¹. 46²⁴ ἔργῳ ... καὶ πράξει; 31¹¹ εἰσιδὼν ... εἴωρα; 33¹⁵ παρὰ βούλησιν ἄκων; 38⁷ ἐπήγειρεν ... πόλεμον ἐξαίφνης ἀκήρυκτον; 36²¹ ἀπὸ στόχου καὶ συγκυρίας; 40³ νοτίδος ἐπαφυσάμενος ἱμάδα; 40⁴ ἐπρέσβευε τοιαῦτα μεθ' ἑκτείας; 46²⁸ τόπῳ καὶ ῥητῷ τινι χωρίον μορίῳ; 52¹ τί ξένον ἢ τί παράδοξον; 58³ ἄκων ἐλκόμενος ὠμολόγησεν. Horum exemplorum numerus facile augeri potest.

At alia quaedam exempla optime illustrent, quae de Eustathii dicendi genere supra diximus: 18¹⁰ ἀξιώσεις αὐτῇ προσεφέρετο pro ἡξίωσεν αὐτήν; 24¹ προδήλω ... ἐκφαίνεται σημασία ὡς pro πρόδηλόν ἐστιν ὡς; 33² ἐκποδὼν ὥχετο ... ἡ ἐλπίς pro ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς (cf. h. d. p. 79); 38¹⁷ ὁμοῦ τῇ τῆς ὄψεως ἱστορία pro ἅμα τῇ ὄψει; 41¹⁸ ἀπαρταλείπει δὲ τάξεως ἀκολουθίᾳ προσθεῖς ἔφησεν, quibus-cum conferas Gregorii Nyssaeni verba: κατὰ τινὰ τάξεως ἀκολουθίαν²⁾; 61⁷ Ἑλλήνων παῖδες pro Ἑλληνες. De fabula denique Eustathius dicit haec: 58³³ μῦθος ἐστὶ πλάσμα συγκείμενον μετὰ ψυχαγωγίας πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρήσει διαφέρον; valde iuvat eum his verbis ea conferre, quae Hermogenes de fabula dicit: πάντως δὲ χρήσιμον πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ³⁾. Eustathium enim pro usitata voce χρήσιμον — χρήσει

¹⁾ cf. Cavallera p. 70: τὸ νικηφόρον τοῦ σταυροῦ τροπαίον, quae verba in Eustathii Stelographiae commentario leguntur.

²⁾ Contra Eunom. p. 1877 ed. W. Jaeger.

³⁾ cf. Rhetores Graeci. vol. VI. Hermogenis Opera ed. H. Rabe, Lipsiae 1913, p. 24; cf. Rh. Mus. 62, p. 630.

διαφέρον scripsisse moneo. Eum in deliciis habere locutiones a communi sermonis consuetudine remotas facile cognoscis. Parum scite oratio onerari mihi videtur his quoque verbis: 183 αὖξει τὰ τῆς ἀποστασίας ἐπιτηδεύματα; 2324 νεάζοντα περὶ τὰς τῆς κακίας ἀναδόσεις; 2628 ἄλλην δὲ μίαν παραδείγματος εἰκόνα προσθεῖς; 385 τὰ τῆς αἵματεκχυσίας ἀνήκεστα δρύματα; 524 ἡ τοῦ ἐλαίου χροῖς αἰσθητὴν ἔχει τὴν τῆς ὑφῆς ἐπιφορὰν; 6218 ἐγένετο . . . εἰς τὸ „καταπαίζεσθαι“ πρὸς τῶν ἀγγέλων.

Singularis est abundantia verborum dicendi in Sacrae Scripturae, Platonis, Origenis verbis afferendis. Verbum enim dicendi, quo oratio recta inducitur, inter verba citata haud raro repetitur; velut 192 ἀποκρίνεται δὴ πουνθεν ἡ γυνή· „τίνα“ φησὶν „ἀναγὰγ σοι“; sim. 1923; 3317 ὁ δὲ δυνάστης ἀνθυπενέγκας ἔφη· „θλίβομαι σφόδρα . . . , καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκε“ φησὶν „ἀπ’ ἐμοῦ . . .“; 3823 πρὸς ταῦτα μὲν οὖν εἴρηκεν ὁ κρείττων· „ἀπατήσεις, . . . καὶ νῦν ἰδοῦ“ φησὶν „ἔξελθε . . .“; sim. 407. 428. 5222. 531.28. 5418. 5622. 5724. 6012. Hanc dicendi consuetudinem apud litterati et vulgaris sermonis scriptores variorum populorum inveniri multis exemplis allatis ostendit Kieckers¹⁾. Ex lingua Graeca nonnullas Platonis et Xenophontis sententias affert²⁾. Eustathium autem hiatus evitandi causa verbum dicendi saepe inseruisse ex exemplis supra allatis facile cognoscitur.

Addo duas sententias, in quibus verbum dicendi in oratione recta bis ponitur: 4420 οὕτω — γὰρ ἔφη — καὶ οἱ προφηταὶ καὶ Σαμουὴλ, κἂν καταβῶσιν ὅπου αἱ ψυχαὶ — φησὶν³⁾ — αἱ κάτω κτλ.; sim. 488. Similia ex Platone et Xenophonte collecta Kieckers affert, quibus in exemplis eadem verbi dicendi forma — ἔφη — repetitur⁴⁾. Eustathium autem in eadem sententia hiatus scilicet tollendi causa formas ἔφη et φησὶν variare intellege.

Participium dicendi vim vel similem sensum habens haud raro additur verbo, quo oratio recta instituitur, vel interponitur orationi rectae, velut 298 ἡ παραπλήξ ἀνθυπενέγκασα βοᾷ; 2315 ἀνθυποφέρων ἐρεῖ σοι; 324 ἀποκρίνεται σκυθρωπότερον, „ἵνα τί παρηνώχλησάς μοι“ φάσκων „ἀναβῆναι“; 3314 ἡγόρευε τῷ Σαουλ ὁ δολομήτης, „ἵνα τί παρηνώχλησάς μοι“; φήσας. ὑπηνάτιετο . . .; sim. 3424. 3624. 3912. 406 al. Similia exempla ex Herodoto, Platone, Luciano deprompta affert Kieckers⁵⁾; E. Bruhn etiam ex Aeschilo, Sophocle, Aristophane

¹⁾ Glotta X p. 205 seqq.; cf. JF 30 p. 154; 36 p. 65.

²⁾ JF 30 p. 154.

³⁾ Verbum φησὶν non exstat apud Origenem.

⁴⁾ Glotta X 206.

⁵⁾ JF 30 p. 145.

nonnulla enumerat¹⁾. In NTo quoque talia non pauca inveniri Debrunner docet²⁾.

His expositis satis demonstratum esse puto, quantopere Eustathius delectatus sit in circuitu verborum amplificando atque exornando, quod quo magis eluceat nonnullas periodos longiores addo:

2625 ὁπνήκῃα τοῖνυν Ἥλιος ἐνθέῳ διήλεγγε ζήλω τοὺς ψευδο-
προφήτας ὀκτοκοσίους ὄντας πρὸς τοῖς πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν,
ἡξίου μὲν ἐν θυσίᾳ τὴν ἐκατέρων ἀντιξετάζεσθαι τάξιν, μηδένα
δὲ „πῦρ“ ἐπάγειν, ἀλλ' εὐχαῖς ἐπάγεσθαι πυρὸς ἐπιφορὰν, ἵνα ἐκ
τοῦ καταπομπαζομένου μετεώρου³⁾ οὐρανόθεν ἐκδηλὸς μὲν ᾖν εἴη
πᾶσιν ὁ ἐπακοῦσαι δυνάμενος ἐν φλογὶ πυρὸς ἀποστολῇ θεός,

ἐκ δὲ τούτου διαγινώσκῃται τίς ἡ τοῦ κρείττονος ἐξουσία, καὶ
πᾶσι φανερόν ᾖν εἴη γε τὸ ἄμεινον.

Sim. 2619. 3325. 366. 3625. 373. 464. 18. 5015. 5127. 5319. 563. Quae omnes particulis, contentionibus, aliis dicendi artificii apte atque eleganter adhibitis facilia sunt ad perspicendum. Sola quae legitur 563sq. satis molesta mihi videtur esse.

Magnam Eustathii orationis disponendae atque elaborandae artem et curam imprimis ostendunt haec exempla:

2425 εἶτα ὅτι μὲν ὁ δαιμονιζόμενος ἔγνω παρὰ δαιμονώσεως ἀκούσας,
ἄνω καὶ κάτω λέγεις·
ὅτι δὲ οὐδὲν οὐδὲ ὅλως ἐθεάσατο,
οἷγῃ τὸ γράμμα κρύπτεις.

Quo in orationis circuitu eodem verborum in sentiis repugnantibus ordine eleganter efficitur, ut oppositionis vis magis eluceat.

Idem orationis vincienda artificium periodo demonstratur hac:

2713 ὅσα μὲν γε διὰ Μωσέως ἐπράττετο,
τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῶν δοωμένων ἐξέφαινεν,
ὅσα δ' αὖ διὰ τῶν ἐπαισιῶν ἐκατάνετο,
τῷ δοκεῖν ἐφάνταζε τὰς ὁφείας.

Alia eiusmodi exempla leguntur 3025. 28. 3617. 5125. 27. 5217. 5512. 565. 573.

II. De collocatione verborum.

Saepe vel in omnibus fere sentiis ab usitato verborum ordine Eustathius artificiose discedit. Hoc autem potissimum eius verborum collocandorum rationis proprium est, quod verbum sive finitum sive infinitum sive participium enuntiati partibus arte coniungendis interponit.

¹⁾ Sophokles, erklärt von F. W. Schneidewin et A. Nanck. 8. Bdchen. Anhang. Berlin 1899, p. 118.

²⁾ § 420; cf. Kieckers JF 35 p. 34sq.

³⁾ cf. supra p. 45.

Hoc verborum ordine modice ac sapienter uti scriptores Atticos, abuti inter posteriores auctores eos, qui nimium artificium ac studium ad orationem componendam adhibent, L. Lindhammer demonstrat¹⁾. Ex multis exemplis, quae apud Eustathium exstant, haec affero:

1728 ὡς ἡ θεία διαγορεύει γραφή; 268 ἡ διηγηματικὴ τοῦ συγγραφέως ἐπιφέρει βοή; 288 ἀντὶ τοῦ ὁρεσθήρια καταπεράζειν ὄργανα; 291 μαντικῆς εὐρήματα διελέγχων ἀσεβῆ; 3128 τοιαῦτα προσοῖσαι ἔξηματα; 3210 ἐν τῷ θείῳ φυγαδεύουσιν ὀνόματι; 3218 ὁ περίοδος ἱεροκλήρου ἀφίκετο Παῦλος εἰς; 3419 τὰς νομικὰς ἀκριβῶσαι γραμμὰς ἀκρότατα δυνήθεις; 3431 αὐτὰ τὰ συνεκτικὰ παρεῖς ἐγκλήματα πλάττεται; 3911 ἡ πρώτη διελέγχεται δυσφημία; 3919 μηδεμία συννύσχει κοινωνία πιστῷ . . .; 4018 τῆς τῶν ἀγίων ἀπολαῦσαι κοινωνίας; 424 αὐταῖς ἐπέφραξε συλλαβαῖς; 4510 ὥστε καὶ παντέφορον ἔχει ἐξουσίαν; 557 καὶ παντοίας ἐθρήσκενεν εἰδωλομόρφους ὕλεις. Accedant sententiae, quarum partes arte inter se cohaerentes verbo ac subiecto vel aliis vocabulis insertis distrahuntur. Talia apud Pausaniam, Iulianum, Andream Cretensem maxime inveniri adnotat L. Lindhammer²⁾. 3122 τοιαύτας μὲν οὖν ὁ ἀσεβῆς ἐρρηξε δεῦρο φωνάς; 436 ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀνείληπται ταῦτα γραφαῖς, οὐ . . .; 443 εἰ τοιαύτην ἔχει δαίμων ἐξουσίαν; 615 ὅσους ἡ δαιμονώσα γραῖς ἀπεφθέξατο λόγους οὐχί . . .; 2428 εὐρημα δὲ μαντείας ἐπιτερίζων ἅπασιν ἀσεβοῦς; 2523 ἵνα δὲ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ὅμοια συστήσαιμι παραδείγματος, φέρε . . .; 277 ἡ διηγηματικὴ μηδὲ δεῦρο διαιρεῖ φωνή; 5615 αὐταὶ ταῦτα διελέγχουσιν αἱ ῥήσεις; 4728 νικηφόρον οὕτως ἴδρυνε κατὰ τοῦ πολεμίον τρόπαιον; 5613 φαντασιοκοπίας ἀναπεροῦσα τὸν δυνάστην ἀδύλοισ. Eiusmodi exempla iisque similia plus centum quinquaginta numeravi.

Duo exempla collocationis insolentissimae ac satis impeditae digna sunt quae commemorentur: 2718 ὡς ἐκ τῶν ἀνύχων ἐκείνοι ῥάβδων ἐμψύχους ἠδύναντο δράκοντας ἀποτελεῖν; 609 τοῖς ἀρτίως ἐσημαίνοντο μείραξιν οἱ τύποι τῆς κακοδοξίας ἀμετάστατοι φιλοῦσι γίγνεσθαι καὶ δυσέκνιπτοι. Denique adicio 179 τὸν ἀντιπίπτοντα νοῦν ἐκείνοισ ἐξετάσαι, quo in exemplo nomen interponitur attributo et verbo, quod eo regitur. Similes sciunctiones et antiquiore et posteriore aetate apud poeticas et pedestris orationis scriptores inveniri ex exemplis ab H. Schoene congestis novimus³⁾.

Iam quaeramus, cur liberiore atque inusitatum verborum ordinem Eustathius tam saepe praeulerit. Multis locis, velut 268. 288. 3210. 3218.

¹⁾ L. L., Zur Wortstellung im Griechischen. Eine Untersuchung über die Spaltung syntaktisch eng zusammengehöriger Glieder durch das Verbum. Borna-Leipzig 1908, p. 75 sq.

²⁾ l. c. p. 57, 55, 56.

³⁾ Hermes 60 (1925) p. 161 sq.

349. 11. 435. 615. 561a. 6114, eum hiatus evitandi ratione ductum esse facile cognoscet, qui verborum collocationem mutaverit. Aliis deinde nomen vel attributum vel utrumque seiunctione magis effertur, velut 172a. 3911. 3929. 4018. 4510. 4728. 5613. In sententia autem, quae legitur 2523, inusitata verborum collocatione efficitur, ut verba ἀφ' ἑτέρου et τὰ ὅμοια maiore vi opponantur. Similiter in exemplo, quod exstat 2718, artificioso verborum ordine maxima vis in verbis oppositis ἀψύχων et ἐμψύχους ponitur. In sententia, quae exstat 609, insolenti collocatione adhibita non solum hiatus evitatur, sed etiam μείραξιν vocabulum electum et vi sua praevalens maiorem accentum consequitur. Aliis quoque locis liberiore verborum collocatione voces graviores eminentioribus locis ponuntur, velut 2428. 291. 5527. Saepe vero, id quod hic apte commemoratur, verba sonantia et singularia, quo acrius in aures cadant, in fine enuntiati vel in orationis intermissione collocantur. Quae res exemplis confirmatur his: 2810 πῦρ ἄρδει κατὰ πυρὸς ἀπειροκάλως; 301 καὶ τούτου πάλιν αὐτὸς ὁ ἀρχιδάμων; 342 ἀπάτη σὺληθέντες ἀθλίως; 3210 οἱ τὰ τοῦ Χριστοῦ φρονοῦντες εὐκρινῶς, οὐχί...; 404 ἐπρέσβ' εἰνε τοιαῦτα μεθ' ἱκετίας ὁ τάλας; sim. 4117. 4619. 4722. 485. 496. 5031. 5227 al.

III. De ornamentis oratoriis.

Priusquam singula ornamenta, quibus Eustathius orationem excoluit, certum in ordinem digesta enumerem, de artificiosa libri eius compositione in universum nonnulla dicam, ex quibus, quantopere rhetorum praeceptis eruditus fuerit, facile cognoscetur. Initio libelli primum Eutropii, ad quem librum mittit, pietatem et sanctitatem laudat, deinde commemorat non solum ipsius Eutropii, sed etiam aliorum animos iis, quae sibi agenda sint, valde occupari. Denique compositionem ac structuram libri paucis indicat. Rhetorum igitur praecepta sequens, priusquam ad rem ipsam accedat, legentis animum benevolum, attentum, docilem facere studet¹⁾. Quod ad rem ipsam eiusque componendae ac tractandae rationem attinet, hoc solum aduoto, quod multa et varia exempla ex Sacra Scriptura deprompta affert, quibus, quae contendit, confirmet, contraria refutet. Hac quoque in re rhetorum praecepta sequitur²⁾. Atque ut omittam alia, ex quibus dicendi rationem in Eustathio esse non minus apparet, hoc unum addo, quod in extrema libri parte de vi ac sensu nominis *ἐγγαστριμυθος* copiose agit, quo, quam sit absurdum,

¹⁾ R. Volkmann, Die Rhetorik der Griechen und Römer. Leipzig 1885*, p. 89. sqq.

²⁾ Volkmann p. 185 sqq.

quod Origenes de ventrilaquo dixerit, magis eluceat ¹⁾). Hanc rationem argumenti 'ex notatione' ducendi Cicero oratori accommodat ²⁾).

Iam de singulis ornamentis rhetoricis mihi agendum est. Ac primum quidem de tropis, deinde de figuris sententiarum, postremo de figuris verborum dicam.

De tropis.

Nonnullae inveniuntur similitudines ³⁾, quae verbis quidem et notionibus redundant, sed, quod ad sensum attinet, ineptiarum nihil habent:

542^a ἡ μαντεία τῆς ἑγγαστριμύθου συνέξενται μετὰ πάντων ὁμοῦ τῶν τῆς εἰδωλολατρίας αἰτίων, ὥσπερανεῖ ⁴⁾ πυρετῷ σκυβάλων ἐνδοθεν ὑποκειμένων, ἑγερτικῶν μὲν ἀρρωστίας, ὑπεκκαυμάτων δὲ μοχθηρῶν. οἰδῆσει καὶ φθορᾷ τὴν λυμῶδη ⁵⁾ νόσον ἀποκνεῖν ⁶⁾ εἰωθότων; 281 οὐδεὶς γὰρ ἂν ἔλοιο τῷ πολεμῶι πλήθει ἑτερον προστιθέναι πλῆθος ἀναριθμητον ἀντὶ τοῦ νεολέκτους στρατολογεῖν εἰς συμμαχίαν δορυφόρους, οὐδὲ ἐπεγεῖραι πυρετῷ πυρετὸν ἀπαλλαγῆναι τοῦ πρώτου γλιχόμενος, οὐδὲ πληγῶν ἀφορήτων βίᾳ μαστιζόμενος ἄλλας ἐαντῷ προσεπιφέρειν πληγάς, ἀνεθῆναι τοῦτων ἐφέσει καθαροῦ καὶ πρεσβείᾳ καὶ δεήσει προσλιπαρῶν ἄλλ' οὐδὲ τῶν οἴκοι πιπραμένων, ἀντὶ τοῦ οὐρεστήρια καταψεκάξιν θρηνα, τοῦναντίον ἔλαιον καὶ πίπταν ἐπιχέων εἰς ἄμετρον μὲν ἔψος ἐγείρει τὴν φλόγα, φλεγομένης δὲ μείζον τὸ πάθος αὖξει καὶ πῦρ ἄρδει κατὰ πυρὸς ἀπειροκάλως. Aliae exstant 16^a. 23^a. 281^a. 36^a. 59^a.

Translationes paucas inveni atque iis omissis, quae pervulgatae sunt omnemque tropi vim amiserunt ⁷⁾, has affero: 22^a τὰ πράγματα μάχεται σου τοῖς λόγοις; 23^a τὸ τῆς ἐννοίας αὐτὸ (sc. τὸ ὅμμα) τὸ νοητόν; 231^a αὐτὰ τὰ πράγματα κέκραγεν; 25^a τὰ πράγματα βοάς ἀφήσιν ἐναργεῖς; 31^a τὸν ἡγεμόνα μὲν νοῦν ἐτύφλωτιεν ὁ Σαούλ; 48^a λόγων ἐσμὸν ἀποτεινὰς ⁸⁾; cf. 481^a. 51^a.

¹⁾ 582^a sqq; cf. Brinkmann, Rh. Mns. 62 p. 629 sqq.

²⁾ top. 28; cf. Volkmann p. 176.

³⁾ Volkmann p. 378 sqq.

⁴⁾ corr. Brinkmann p. 312.

⁵⁾ Verbum λυμῶδης codice M traditum, quod Jahn in textum receperat (666), Klostermann autem Wendland secutus in λοιμῶδης mutavit, magistro auctore restituendum propono; λοιμῶδης enim aptum sensum non habet, λυμῶδης autem, quod quidem alibi non invenitur — exemplum, quod apud Hippocratem 840 G exstat, dubium est — sententiae optime respondet. Hic vero ut aliis locis innsitata voce Eustathium nsum esse quis est qui miretur.

⁶⁾ cf. h. d. p. 55.

⁷⁾ Volkmann p. 355 sqq.

⁸⁾ cf. Plat. Rep. V 450 B λόγων ἐσμὸν ἐπιγέρετε.

De figuris sententiarum.

Incipio a transitione¹⁾, cuius dicendi figurae multis et variis formis ad singulas libri partes apte ac ornate disponendas et coniungendas Eustathius utitur. Primum transitionis formulas afferam, quibus singula libelli capita instituit vel inter se connectit, deinde pauca enumerabo, quibus in eodem libri capite novam sententiam inducit.

Primum igitur duo exempla numero, quibus, quid dicturus sit, breviter indicat:

1711 *Φέρε γοῦν αὐτὸ τὸ τῆς ἱστορίας γράμμα θεωρήσωμεν ὡς οἶόν τε κατὰ τὸ ἐφικτόν.* 3431 *Θεωρητέον δὲ πῶς αὐτὰ τὰ συνεκτικὰ παρεῖς ἐγκλήματα πλάττεται μὲν ὑποκρίσει δεικτικωτέρῃ φητέγγεσθαι κτλ.*

His addo, quae exstant 362, quibus quid primo, quid secundo, quid tertio loco dicturus sit, praemittit:

362 *ζητήτεον δὲ πότερον ἀληθῆ προῦλεγεν, ὡς ᾤετο, καὶ πότερον ἀπὸ στόχου καὶ συγκυρίας ἀπήγγελλεν, καὶ πρὸς ἐπὶ τοῦτοις εἰ προεγνωκέναι τούτων ἡδυνάτὸ τινα.* Similia ex oratoribus Atticis collecta affert Schepe²⁾.

In nonnullis exemplis ea, quae antecedunt, breviter attingit vel paucis comprehendit, tum ad novam orationis partem tractandam se convertit:

2522 *ἀλλὰ μὴν οὐ γὰρ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, αὐτὰ τὰ πράγματα βόας ἀφήσαν ἐναργεῖς. ἵνα δὲ καὶ ἄφ' ἑτέρου τὰ ὅμοια συστήσαιμι παραδείγματος. φέρε τὴν ἐπὶ Ἥλλου τοῦ προφήτου προσαγάγωμεν ἱστορίαν.* 295 *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡμῖν οὕτω νοητέον. ἴωμεν δὲ πάλιν ἐξελίττοντες ἐπὶ τὰ τῶν λόγων ἔχρη. τί οὖν;* sim. 3129. 3811.

Sequuntur duo exempla, in quibus revocatio qu. v. coniuncta est cum transitione³⁾: 1824 *ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγον ὕστερον ἐπαναλαβόντες ἐντελέστερον ἐροῦμεν· ἐπανιτέον δὲ πάλιν εἰς τὴν τοῦ γραμματός ἱστορίαν;* 2211 *ἵνα δὲ μὴ παρεκβῶς ἐφ' ἑτέρα τῶν παραδείγματων (ἐκκρούεσθαι δόξω τοῦ ζητήματος, πρῶτον μὲν)⁴⁾ ἐξ αὐτῶν ὧν ἔγραψεν ἐνταῦθα ποιήσομαι τὴν ἐρώτησιν, εἰθ' οὕτως ἐπὶ τὰ λοιπὰ βαδισῶμαι παραδείγματα.* 2625 *ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα μὲν εἰ παραφέρωμι μαρτύρια, τάχα ἴσως ὁ χρόνος ἡμᾶς ἐπιλείψει λέγοντας· ἄλλην δὲ μίαν παραδείγματος εἰκόνα προσθίεις ἀρκεσθήσομαι.* Multa eiusmodi exempla ex oratoribus Atticis

¹⁾ Volkmann p 128.

²⁾ K. Schepe, De transitionis formulis, quibus oratores Attici praeter Isocratem, Aeschinem, Demosthenem utuntur. Jahresbericht über das Fürstliche Adolfinum zu Bückeburg. 1874; cf. W. Birkler, Über die oratorischen Transitionsformeln der Griechen. Progr. des K. Gymn. zu Ehingen 1868 p. 28 sq.; et p. 34 sq.

³⁾ cf. Birkler, l. c. p. 24 et 25 sqq.

⁴⁾ cf. h. d. p. 28 sq.

collegit Gebauer¹⁾, velut Is. 111 ἐπιλείποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καθαριθμησαίμεθα. Proxime autem ad Eustathii verba accedunt, quae leguntur in epistula ad Hebraeos: 1132 καὶ τί ἐτι λέγω; ἐπιλείψει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος κτλ.

Iam addo praeteritionis exemplum, quo quae antea dicta sunt concluduntur: 432 ἀλλὰ μυρία μὲν ἔστι τοιαῦτα πρὸς ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν, οὐχ οἷόν τε δὲ πάντα παραγεῖν, ἵνα μὴ μακρηγορία δόξωμεν ἐκκρούεσθαι τοῦ ζητήματος.

His similia sunt, quae occurrunt apud Platonem, Gorg. 483 D: ἢ ἀλλὰ μυρία ἂν τις ἔχοι τοιαῦτα λέγειν, et Demosthenem or. 18138 p. 273 μυρία τοίνυν ἔτερό' εἰπεῖν ἔχων παραλείπω²⁾.

Denique commemoro novam libri partem nonnunquam interrogatione rhetorica institui, velut 5110 Ἀλλὰ τί πρὸς ἐπὶ τούτοις εἰσῆγαγεν, ἀφοσιώσει πλαττόμενος ἀπορνυγᾶς; 559 Τί τοίνυν φασὶν οἱ τὰς Ὀργάνους ἀσπαστέας εἶναι τιθέμενοι δοξοκοπίας;

His adiciam, ut erat propositum, transitionis exempla, quibus sententia in eadem libri parte instituitur. Eustathius nonnunquam audientes alloquitur vel cohortatur, velut 347 ἄκουε καὶ μεθ' ἑτέρα τοῦ θεοῦ χρησμορδοῦντος; 3517 εἰ δὲ τις ἀκριβῶσαι βούλοιο το ὁσαφές, ἐπανίτω μὲν ἐπὶ τὴν τοῦ γράμματος ἱστορίαν; 5417 ἀκουέτω πῶς ὀλίγω πρόσθεν... ἐδογματίσσε πάλιν al.

Quod aliquis obicere possit, id, quasi iam opposuisset, profert³⁾, velut 2328 τί οὖν (ἔλτοι τις ἄν); 2711 οὐ μὲν οὖν, ἔλτοι τις ἄν; sim 4321.

Interrogatione rhetorica novam sententiam vel argumentum aliquod affert, velut 202 τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἢ θεία διαγορεύει γραφή; 3510 ἀλλὰ τί μετὰ ταῦτα προσετίθει πάλιν; sim. 3617. 5621. 5621. ἀλλὰ τί φῶμεν; 1817 τί γάρ; 298 τί οὖν⁴⁾;

Huc adde alias interrogationes rhetoricas, qua dicendi figura Eustathius valde delectari videtur. Nonnunquam affirmandi vis interrogatione adhibita augetur: 2112 τίς δὲ οὕτως εὐήθης ἔστιν ὥς ὑποκρίνεσθαι...; 3110 καὶ τί γε δὴ ξένον ἔστιν εἰπεῖν, ὅπου...; sim. 2722. 313. 4112. 4822. 539. 5415. al.

Admiratio quaedam atque indignatio inest in interrogatione 194 ποταπὴ καὶ ὅποια καὶ τίς ἢ κακοδαίμων ἐτύγχανεν αὕτη γραῦς, ἵνα...;

¹⁾ Gust. Gebauer, De praeteritionis formis apud oratores Atticos. Lipsiae 1874, p. 33.

²⁾ cf. Gebauer p. 31.

³⁾ cf. Schepe l. l. p. 17.

⁴⁾ de hac aliisque transitionis formulis accuratius egit W. Birkler, Die oratorischen Transitions- u. Argumentationsphrasen τί δέ; τί δὲ δὴ; τί οὖν; τί δήτα; Progr. v. Ehingen 1876.

Haud raro cumulantur interrogationes rhetoricae, velut 385 τίς δ τῶν ἀπάντων αὐτως ἐστὶ πολέμων; οὐχ ὁ διάβολος; οὐκ αὐτὸς ἐξηγήσατο τὸν Ἰώβ; οὐκ ἐπήγειρεν αὐτῷ πόλεμον ἐξαίφνης ἀκήρυκτον; οὐ μεταμορφούμενος ἄλλοθι ἄλλως αὐτάγγελος ἅμα καὶ μάρτυς ἐγίνετο καὶ πολέμαρχος, εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐνδόξια παρεισδύς; sim. 1815. 521. 5521. Similia in libro Gregorii Nysseni, qui est contra Eunomium, multa inveni, velut 4618. 4814. 5123. 5918. 626. 6518¹⁾.

Nonnulla inveniuntur altercationis exempla, quibus Eustathius Origenem adversarium alloquitur eumque sibi respondentem facit, quo vividior et vehementior oratio fiat²⁾: 2023 τί τοίνυν φῆς, ὦ Ὠρίγηνες (ἀνάγκη γὰρ ἐρέσθαι σε); πότερον ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν ἅπερ ἔφρασεν ὁ σωτήρ, ἢ τοῦναντίον ἀνθυποφέρων ἐρεῖς; 2215 τί φῆς, ὦ Ὠρίγηνες; πότερον ἢ γυνῇ τὸν Σαμουὴλ ἀνήγαγεν αὐτῷ σώματι ἢ . . . κτλ; sim. 235.

His verba addo, quibus Samuelem dicentem inducit: 3322 εἰ Σαμουὴλ ὁ περιβλεπτός ἐνύγχανε προφήτης, οὐκ ἂν ἐσωφρόνισε τὸν ἄνδρα ρουθετῶν; οὐκ ἂν εἶπεν αὐτῷ τὸ πρῶτον· εἰπέ μοι, σχετίλιε πάντων ἀνθρώπων, εἰ περιέστηκαν κτλ. Haec figura rhetorica προσωποποιούα vel effiguratio appellatur³⁾.

Frequentissima sunt exempla, ubi sententiae et verba apponuntur⁴⁾, velut 2417 „ἀνδρα“ γοῦν „ὄρθιον“ ὀνομάζουσα . . . ἀόρατον ἐκ τῶν ἐναντίων εἰσῆγε πνεῦμα φαντασιώδες; 3815 ἅκων ἀνέβαινεν, οὐ θέλων; 2221 εἰ γὰρ ἦν θεασάμενος αὐτόν, οὐκ ἂν ὡς ἀβλεπτῶν ἐξήταζε; 512 ἐπὶ εἶδους, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ σώματος; cf. 1618. 283. 243. 15. 251. 2610. 2717. 2911. 312. 3820. 4416. 4622. 4725. 544. 5522. 5920; denique 4012, id quod commemoratione dignum est:

τοὺς ἐνθεν ἐκέῖσε διαπορθεῖνσαι,
μήτε δεῦρο τοὺς ἐκεῖθεν ἀφικέσθαι,

qua in sententia verba repugnantia artificiose commutari velim animadvertas. Nonnullas sententias oppositas, quarum partes magna cum cura atque arte exaequatae sunt, supra (p. 67 sq.) attuli. Per contentionem etiam clauditur Eustathii libellus. Extrema enim commentationis parte, quo magis eluceant maiestas et amplitudo Dei, eius magnitudo magna vi ac vehementia humilitati et infirmitati diaboli opponitur.

Orationis variandae studio adductus pro nomine proprio Eustathius saepe appellativum vel epitheton scribit, quod dicendi ornamentum a Graecis ἀντονομασία, a Latinis pronomination vocatur⁵⁾. Ex

¹⁾ ed. W. Jaeger. Berolini 1921.

²⁾ cf. Volkmann p. 149.

³⁾ Quint. 1, 8, 3. cf. Volkmann p. 231.

⁴⁾ Volkmann p. 412 sqq.

⁵⁾ cf. Volkmann p. 362.

magno exemplorum numero primum ea affero, quibus Christus appellatur: 45²⁴ ὁ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου γένους ὑμῶν; 46¹⁸ ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ; 52¹⁰ τὸ τοῦ κρείττονος πρόσωπον. Diabolus quoque multis et variis nominibus vocatur: 21²⁴ ὁ θῆρ; 31²² ὁ ἀσεβής; 30¹⁷ ὁ πολύτροπος ὄφις; 31²⁵ ὁ ἀλάστωρ; 33¹⁴ ὁ δολομήτης; 41⁵ ὁ πολυπρόσωπος θῆρ; 41¹⁷ ὁ ψευδοδοξάφος. Ventriloquae autem nomina haec sunt: 19¹⁹ ἡ ἐπίληπτος; 19⁴ ἡ κακοδαίμων γραῦς; 18⁷ ἡ ἐμπληκτος; 23²³ 24¹⁵ ἡ μαινάς; 19²⁹ ἡ πνύθμαντις; 33³¹ ἡ μάντις ἐγγαστριμυθος; 61⁵ ἡ δαιμονῶσα γραῦς; 25⁷ ἡ γυνὴ ἔκφρων; 31³⁰ ἡ γυνὴ ἐμμανής; 47¹⁹ μαινὰς γυνή.

Nonnunquam pro nomine proprio verbo ὁ ἄνθρωπος utitur velut 20¹⁰, 22²¹, 29¹⁰, 33²³, 39²⁵, 40¹⁷. Huc pertinet quod 53⁵ exstat: ὦ ἀνθρωπότητε ἀνδρῶν.

De figuris verborum.

Multa occurrunt annominationis exempla, qua figura, quam Graeci παρονομασίαν vocant¹⁾, non solum splendoris aliquid orationi adspersitur, sed etiam contraria maiore vi nonnunquam alterum alteri opponuntur. Ac primum quidem audi nonnulla exempla, in quibus annominationis figura verbis efficitur, quae eiusdem stirpis sunt: 35³ ὁμολογεῖ ταῦτα καὶ πρότερον εἰρηκέναι· ταυτολογεῖ δὲ δὴ; 45²⁴ εἰς οὐρανὸν μὲν ἀναβεβηκέναι . . . , ἐκ δὲ τῶν ἐκεῖσε πάλιν καταβεβηκέναι ἐνθάδε, καὶ δεῦρο βεβηκότα; 62⁸ ἐμψνέει καὶ πάλιν ἐκπνέει; 20²⁹ ἄκοντες μὲν γὰρ . . . οὐ μὴν ἐκόντες; 27¹⁸ ἐκ τῶν ἀνύχων . . . δάβδων ἐμψύχους . . . δράκοντας ἀποτελεῖν; 22² ἀτεχνία δὲ μᾶλλον ἢ τέχνη; 43¹⁰ γνῶσις . . . ἀγνωσίας ἀνάπλεως; 46²⁴ τιμωρεῖται δίκη τοὺς ἀδίκους; 33³² μανιώδει μαντικῇ; 38⁸ ἄλλοθι ἄλλως; 56²⁷ οὐδὲν οὐδεὶς οὐδεπώποτε al. Diversi eiusdem verbi casus leguntur: 28² τῷ πολεμῷ πλήθει ἕτερον προστιθέναι πλῆθος; 28⁴ ἐπεγεῖραι πυρετῷ πυρετόν; 28¹⁰ πῦρ ἄρδει κατὰ πυρός; 28⁵ πληγῶν ἀφορήτων . . . ἄλλας ἐαντῷ προσεπιφέρειν πληγὰς al. Eiusdem verbi forma passiva et activa opponuntur: 25²⁸ μηδένα δὲ „πῦρ“ ἐπάγειν, ἀλλ' εὐχαῖς ἐπάγεσθαι πυρὸς ἐπιφορὰν²⁾; 29³¹ μεῖζων τῶν ἀναγομένων ὁ ἀνάγων ἐστίν; 50¹⁸ ὁ διώκων μὲν τὴν ἐκκλησίαν ἀντὶ τοῦ διώκεσθαι, quae passivi forma solum orationis exornandae causa haud dubie additur. Denique adde: 28⁹ ἐγείρει τὴν φλόγα, φλεγομένης δὲ μεῖζον; 41¹⁴ ἀποφέρεται μισθοφορίαν; 58³⁴ πλάσμα δὲ δῆπουθεν εἰρηται παρὰ τὸ πεπλάσθαι; 59⁴ λόγῳ δὲ πραγμάτων ὕλας εἰκονίζει τῇ πράξει λειπομένη.

¹⁾ Volkmann p. 407 sqq.

²⁾ Vocem ἐπάγεσθαι ex ἐπικαλεῖσθαι corruptam esse censet Brinkmann (p. 309).

Accedant verba similiter cadentia vel *δμοιοτέλευτα* ¹⁾: 3631 *ἀναστῆναι καὶ καθεσθῆναι*; 305 *δριεῖται . . . ψηφιεῖται*; 372 *δφοποιοῦσα καὶ πέππουσα* ¹⁾; 597 *ζήμασι καὶ σχήμασι*.

Haec denique repetitionis vel *ἀναφορᾶς* exempla digna sunt quae commemorantur: 2510 *οὐ τὸν „ἄνδρα“ τὸν „δρθιον“, οὐ τὸ „ἐφουδ“ δ περιεῖχεν, οὐ τὸ ἀρχιερατικὸν ἱμάτιον*; 1729 *οὔτε „ἐν ἐνυπνίῳ“ οὔτε „ἐν δήλοις“ οὔτε „ἐν προφήταις“*. Quibuscum conferre iuvat LXX verba (I Reg. 28): *καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίῳις καὶ ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις*.

IV. De hiatus evitandi ratione.

In iis quae antecedunt, saepius commemoravi Eustathium, ut hiatus evitaret, magnam curam verbis eligendis et collocandis impendisse. Nunc copiosius atque certo ordine de hac re dicam. Ac primum quidem nonnullas verborum formas enumero, quibus hiatus fugiendi studio adductus Eustathius utitur.

Semper *οὔτω* ante consonantes, ante vocales *οὔτως* scribit (cf. p. 7 sq.). Similiter hiatus evitandi ratione ductus *ν* mobile modo ponit modo omittit (cf. p. 8). Augmentum plusquamperfecti propter euphonium negligit (cf. p. 14). Eadem de causa *ἀπέδρασεν* pro *ἀπέδρα* admittit (p. 16), *ἀνώτατον* ante vocalem, *ἀνωτάτω* ante consonantem abhabet (cf. p. 13). Denique commemoro, id quod p. 19 sqq. demonstravi, cum, ne hiatus fiat, pluralem modestiae qu. d. et pluralem nominum abstractorum singularis loco nonnunquam eligere.

Nec minus in verbis eligendis hiatus fugiendi cura ducitur. Praepositionem *πρός* enim cum genetivo coniunctam invenis ante vocales, *ἐπὶ* ante consonantes (cf. p. 38), particula *ἐπειδὴ* legitur ante vocales, *ἐπειδὴπερ* ante consonantes (cf. p. 26), *ὥς* ante vocales, *ὥστε* ante consonantes (cf. p. 29), *ὥς* ante vocales, *ὅτι* ante consonantes (cf. p. 30), *εἰ* ante consonantes — passim —, *εἴπερ* ante vocales — 183. 2321. 28. 259. al. — pronomen *ἅπερ* ante vocales — 2024. 219. 352. 3611. 4215. 4815. 5728 —, *ᾧ* ante consonantes — 612 —.

Praeterea habes *οἶμαι* post consonantem — 221. 2428. 3122. al. —, *δοκέω* — 222 — vel *πειθῶμαι* — 4512 — post vocalem, *ὁράω* post consonantem — 2028. 2512. 3930 —, *θεωρέω* — 208. 2323. 2518. 3930. 4123 — vel *θεάομαι* — 2222. 2432. 2730. 331 — post vocalem, *ὥσπερ* — 172. 233. 2512. 2619. 366. 581. 5925 — post consonantem, *καθάπερ* —

¹⁾ cf. Volkmann p. 411.

²⁾ Orationis exornandae causa formas minus elegantes Eustathium adhibuisse supra demonstravi (cf. p. 16).

³⁾ cf. Volkmann p. 398 sq.

1922. 3316. 4419. 5317. 5712. 624. — post vocalem, ἐκ τῶν ἐναντίων — 2418. 3028. 3713. 5524 — post consonantem, τοῦναντίον post vocalem — 183. 1916. 2024. 2230. 25, ceteris quibus exstat locis. De verbis θέλω, ἐθέλω, βούλομαι videre liceat p. 18 sq., de verbo ἡδ(εῖ) pro καί adhibito p. 51.

His exemplis, quorum numerus facile augeri potest, nonnulla verba composita addo, quae vocali antecedente pro verbis simplicibus ponuntur: διελέγχω 2528. 291. 3911. 5615. 5718, contra post consonantem ἐλέγχω — 1720. 2918. 359. 377. 4116. 5728. 5831 — legitur; similiter ἀποδείκνυμι 292. 392. 396 al., δείκνυμι 2116. 281. 2910 al. Adde διέδειξα — 2829 — et ἔδειξα — 438. 5311 —, προσομιλέω — 4416. 4830 —, ὁμιλέω — 218. 20. 258 al.

Denique commemoro Eustathium, ne hiatus fiat, ἐκείθεν pro ἐκεῖ — 4013 —, ἔρθεν pro ἔρθα — 4012 — usurpare.

Etiam in verbis collocandis Eustathium hiatus evitandi studio haud raro ductum esse supra commemoravi (p. 68 sq.).

Eadem de causa verbis vel locutionibus abundanter interpositis circuitum verborum nonnunquam amplificat, ut ex exemplis elucet his: ἐπὶ τοῦτοις habet post consonantes — 202 —, post δ' — 3027. 3424. 5128 —, πρὸς ἐπὶ τοῦτοις post vocales — 225. 3527. 3622, al. — Delectatur locutionibus πρὸς ἔπος — 405. 5010. 5020 — et πρὸς τὴν ἐρώτησιν — 309 — post verba dicendi inserendis, qua re hiatus fugit. Verbis numeralibus post vocalem adicit accusativum limitationis τὸν ἀριθμόν 2527. 4025. Haud raro — 1728. 208. 2830. 3328 al. — verba τὸ παράπαν inserens maiorem vim negationibus attribuit, atque omnibus fere locis vocalium concursum tollit.

Verbis denique hiantibus ex Sacra Scriptura vel Origenis libris depromptis, ne audientium aures offendant, vocabula φησὶν — 1726. 1812. 1924. 3319 al. — vel φάμενος — 3412. 556 — vel φάσκων — 325 — abundanter interponit.

Iam inquiram, quibus locis Eustathius hiatus admittat. Primum nonnulla verba hiantia, quae in orationis intermissione exstant, commemoranda sunt: 2211 „... ἀντὶ.“ ἵνα ...; 243. 4 ... ἀρμόττει. οὐ ...; 2410 ... εὐδιάφθορα. εἰ δὲ ...; al. 2416. 17. 2827. 28. 2832. 3731. 4822. 5013. 14. 5521; post levem interpunctionem hiatus sexies invenitur: 2028 ... λόγοι, εἰωθότος ...; 3327 ... σου, οὕτε ...; al. 3715. 381. 5817. 18. 5818.

Ubi librorum Sacrorum vel Origenis verba citantur, hiatus saepe toleratur, sed nonnunquam tollitur vocabulis interiectis, ut supra demonstravi.

Post articulum et verbum καί crasi qu. d. vocalium concursio nonnullis locis evitatur (cf. p. 9), aliis autem καί et articuli hiatus faciunt: 194 καὶ ὁποία; 2523 καὶ ἀφ'; 327 καὶ ἄκοντα; cf. 3817. 3911. 424. 449.

4620. 4712 al.; 2617. 18 ὁ αὐτός; 6110 τοῦ ὀνόματος al. Sed in locutionibus δικαίων ἢ δ' ἀδίκων — 4012. 5012 — et ἐρυνθροῖς ἢ δ' ἀνθινοῖς — 5926 — vocabulum poeticum hiatus evitandi causa pro καὶ poni commemoro. Item καθάπερ pro ὥσπερ tribus locis — 1922. 5712. 624 — post καὶ legitur.

Praeterea hiatus haud raro invenitur, qui facile tollitur elisione, quam quidem librarii nonnullis tantum locis servaverunt, sed Eustathius haud dubie ubique diligenter adhibuit: 363 δὲ ἐπὶ, 3919 δὲ ἔοικεν, sim. 4029. 536 al., contra δ' ἐπὶ 3027; 3422. 23 οὔτε εἶπεν οὔτε ἐξήγησεν, contra 3320 οὔτ' ἐν; 2424. 25 εἶτα οὔτι, 268 εἶτα ἐπὶ al., contra 2515 εἰδ' οὔτως; 3811 ἀλλὰ ἀσαφές, contra 235 ἀλλ' ἴσως, 2324 ἀλλ' ὄρθιον. Alia eiusmodi exempla permulta inveniri possunt.

Hiatus offensionem non habet ante voculam οὖν 3312: θεασάμενοι οὖν; 3413. 5217. 6119: εἰ οὖν; 2328. 296. 3617: τί οὖν; 277: ἐπεὶ οὖν; post ἦ: 251 ἦ ὄψει; 2730 ἦ αὖ; post μή: 1829: μὴ εἰδέναι; post ὦ voculam vocativo praemissam: 2023 ὦ Ὀδριγένης; 535 ὦ ἀνοητότατε ἀνδρῶν; post voculam πῇ: 246. 7 μὴ πῇ ἄρα; sim. 3420. 21; denique in locutione trita, quae quasi unum verbum efficit: εὖ οἶδ' ὅτι 1614.

Illegitimi, ut videtur, hiatus inveniuntur hi: 1910 ὥστε τῇ θεῇ δοτέον φῦσει μόνῃ ἐξ ἥδου μεταπέμπεσθαι... Articulus τὸ post μόνῃ inserendum esse censet Brinkmann¹⁾. 1929 προσθεῖσα αὐθις, quae vocalium concursio verbo προσθεῖσα in προσθεῖς mutato facile tollitur²⁾. 2019 τοῦ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ; 2232 τοῦ πείσαι ὡς; 242 ἐκφαίνεται σημασίᾳ ὡς; 258 εἶτα λέγεις ὅτι οὐδεὶς, de quo hiatu vide h. d. p. 30; 2530 μετεώρον οὐρανόνθεν (cf. p. 45); 2614 ἐμπολιτεύεσθαι ἐν; verbum λέγειν ante ἐν excidisse censet Brinkmann³⁾; 282 πλήθει ἕτερον προστιθέναι πλήθος, πλ. προστιθέναι πλήθος ἕτερον proponit Brinkmann⁴⁾; 328 τοιαύτην ἔχει ἐξουσίαν; τοιαύτην ἔχων ἐξ. correxit Brinkmann⁵⁾; 4528 πάλιν καταβεβηκέναι ἐνθάδε, καὶ δεῦρο βεβηκότα; καταβεβηκέναι δεῦρο, καὶ ἐνθάδε... Brinkmann⁶⁾; de verbis μήπω αὐτά 527 vide h. d. p. 32 adn. 5.

¹⁾ p. 309.

²⁾ p. 309.

³⁾ p. 310.

⁴⁾ p. 311.

⁵⁾ p. 308.

⁶⁾ Brinkm. p. 308.

V. Biblicorum aliquot locorum μεταφράσεις Eustathianae.

Postremo nonnullas Eustathii sententias cum verbis Sacrae Scripturae comparabo, quibus locis inter se compositis optime illustrabuntur, quae de Episcopi Antiocheni dicendi genere diximus.

I Reg. 28³ καὶ Σαούλ περιεῖλε τοὺς ἑγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.

I Reg. 28⁴ sq. καὶ εἶδε Σ. τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδιά αὐτοῦ σφόδρα· καὶ ἐπρωῶτησε Σαούλ διὰ κυρίου καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις, καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις.

I Reg. 28⁷ sq. Καὶ συνεκαλύνετο Σαούλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἑτέρα καὶ πορεύετο αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῇ·

I Reg. 28¹⁰ sq. καὶ ᾄμωσεν αὐτῇ Σαούλ λέγων· Ζῇ κύριος, εἴ ἀπαντήσεται σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. καὶ εἶπεν ἡ γυνή·

I Reg. 28¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῇ· Τί ἔγνωσ; καὶ εἶπεν αὐτῷ·

17¹⁴ ὁ Σ. ἐξῆρε πάντας „τοὺς ἑγγαστριμύθους“, ἔφη, καὶ τοὺς οὕτω καλουμένους δνόματι „γνώστας“.

17²³ ὁ μέντοιγε σχέλιος ἔδεισε Σαούλ, αὐτὸ τὸ τῆς παρεμβολῆς ἐπιτεῖξιμα πεφραγμένον ἰδὼν αὐτοῦ, καὶ τὸ σύμπαν εἰπεῖν „ἐξέστη“ καταπλαγείς, ... μετὰ δὲ τούτου, γηοῖν, ἠρώτα „διὰ τοῦ κυρίου“, γινῶναι δηλαδὴ τὰ πρακτέα γλιχόμενος· ὁ δὲ „κύριος“ οὐκ ἀπεκρίνατο τὸ παρεμπνέον αὐτῷ διὰ τὰς τῆς ἀδικίας ὑπερβολάς, οὔτε „ἐν ἐνυπνίοις“ οὔτε „ἐν δῆλοις“ οὔτε „ἐν τοῖς προφήταις“.

18⁷ ὁ μὲν Σαούλ ἀμελλητὶ μετασχηματίσας ἐαυτὸν καὶ τὰ τῆς ἐσθῆτος ἀμείψας ἐνδύματα δρομαῖος ὥχετο τὴν στρατιάν ἐκλιπών. ὥς δὲ ἀφίκετο πρὸς αὐτὴν ἄμα δυοῖν ἀνδράσι νύκτωρ, ἀξιώσεις αὐτῇ προσεφέρετο τηνικαῦτα, ...

18³² ἐπειδὴ δὲ πιστωσάμενος ὄρκῳ διεβεβαίωσατο μηδὲν αὐτὴν ὑποστήναι σκαιόν, αὐθις ἐπιρωσθεῖσα τῇ κακίᾳ παρρησιωδέστερον ἀποκρίνεται δῆπουθεν ἡ γυνή·

19³⁰ ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ τελευταῖον ὁ δυνάστης ἤρετο, „τί ἔγνωσ“; εἰπὼν, αὐτίκα πάλιν ἀνθυπήνεγκε πρὸς ἔπος·

III Reg. 22 19 *Εἶδον θεὸν Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἐναντίων αὐτοῦ.*

Luc. 16 21 *ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βιάμην τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου.*

Ioann. 11 51 τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἔθναυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν.

Ioann. 1 18 μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς.

Act. 16 18 *Ἐγένετο δὲ πορευομένην ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν παιδίον τινα ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρῆγεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραξεν λέγουσα·*

Act. 16 19 ... αὕτῃ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι ...

38 15 *ἐορακέναι μὲν ἔφασκε τὸν κύριον ἐπὶ θρόνου·* „καθήμενον“, εἶτα καὶ στρατιάς ἐστάναι „περὶ αὐτὸν“ οὐρανίους „ἐκ“ τε „δεξιῶν“ ἅμα καὶ „ἐναντίων“.

40 1 *ἔδειτο γάρ, ἵν' ἀφικόμενος δ* Λάζαρος „τὸ“ μὲν „ἄκρον“ ὕδατι „βιάμην τοῦ δακτύλου“, „καταψύξῃ“ δὲ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, νοτίδος ἐπαφυσάμενος *ἐμάδα·*

53 17 ταῦτα μὲν „οὐκ εἶπεν“ „ἀφ' ἑαυτοῦ“, καθάπερ ὁ σοφώτατος ἐξέδωκεν Ἰωάννης, „ἀρχιερεὺς“ δὲ τυγχάνων „ἐκείνου“ τοῦ ἔτους „ἐπροφήτευσεν“.

46 8 πῶς οὐκ ἐννοητέον ὅτι καὶ τῶν οὐρανῶν ἐπιβεβήκει τῶν τοῦ τοκέως κόλπων εἰς αὐτὸν τῶν τοῦ πατρὸς (corr. Brinkm. p. 312).

32 19 „ἐγένετο δὲ“ „παιδίον τινα“ ἔχουσαν πνεῦμα „πύθωνα“, ἥπερ „ἐργασίαν πολλὴν παρῆγεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη“. τοιγαροῦν „αὕτη“ κατακολουθήσασα „τῷ Παύλῳ“ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐβόα γεγωνότως·

33 1 ... „τῇ ὥρᾳ“. θεασάμενοι οὖν „οἱ κύριοι“ θεραπευνίτιδος ὡς ἐκποδῶν ὤχετο „τῆς ἐργασίας αὐτῶν“ „ἡ ἐλπίς“, „ἐπιλαβόμενοι ...“.

Ex his exemplis haecce facile cognoscuntur: Verbis Sacrae Scripturae particulas Eustathius eleganter inserit: αὐθις 18 32; αὐτίκα πάλιν 19 30; δῆπουθεν 18 32; εἶτα 38 15; μὲν 18 15; μὲν — δέ 40 23; 53 17. 18; μέντοιγε 17 23; οὖν 33 2. οὔτε — οὔτε — οὔτε 17 23; τε — ἅμα καὶ 38 17; τοιγαροῦν 32 21.

Locutionibus latioribus et elegantioribus vulgarem Sacrorum Librorum orationem artificiose expolit atque amplificat: τοὺς οὕτω καλουμένους

ὀνόματι γνώστας pro τοὺς γνώστας 1723; ὁ μέντοιγε σκέτιος ἔδεισε
Σαούλ, αὐτὸ τὸ τῆς παρεμβολῆς ἐπιτέχισμα πεφραγμένον ἰδὼν αὐτογενεῖ
pro καὶ εἶδε Σαούλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη 187;
νύκτωρ pro νυκτός 187; ὡς ἐκποδὼν ὥχεται pro ἐξῆλθε 322 et al.

Collocatione verborum mutata hiatus nonnunquam tollit: οὐκ
εἶπεν ἀφ' ἑαυτοῦ pro ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν 53 17; ἐκείνου τοῦ ἔτους pro
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου 53 18.

Appendix

Index verborum.

- Ἀβλεπτέω* 22²².
ἀβουλία: οἱ νομίζοντες ἀβουλία 46²⁸. ἅπερ ἀβουλία πρόσθεν ἐδόξασεν 57²⁹.
ἄβουλος: ἀνοία φρενακίζόμενος ἀβούλω 27¹.
ἀγαθός 35^{28*}, 38³⁰, 55^{12¹}). ἀμείνων 18²⁸, 26², 58²⁷, ἄριστος 17¹³, 51²⁵, 62¹⁵, βέλτιστος 24²⁰, *κρείττων* 26¹, 31¹, 33¹⁷, 38²⁵, 52¹⁰.
ὁ κρείττων = deus 38²⁵, *τὸ κρείττον* *πρόσωπον* = Christus 52¹⁰, *κράτιστος* 20¹⁷, 35^{20*}, 41¹³.
ἄγαμαι 16⁷.
ἄγαν: ἐκ τῆς ἄγαν ἀθυμίας 36²⁵.
ἀγαπάω 49^{15*}, 53^{33*}, 54³.
ἀγγελικός: ἀγγελικοὶ χοροὶ 53⁷.
ἀγγελικαὶ ἀξίαι 62¹³.
ἄγγελος 21^{27*}, 30³¹, 31⁴, 46²⁰, 47^{14*}, 17²³, 28³⁰, 52¹⁴, 24^{*}, 53²⁵, 62¹⁴, 19.
ἁγιοπρεπής 40³¹.
ἅγιος 16², 19^{17*}, 18²⁰, 21^{5*}, 24⁸, 29¹², 30⁶, 40¹⁸, 43¹¹, 44⁸, 45²⁸, 47^{13*}, 23⁴⁸, 48¹⁸, 50³³, 52¹⁸, 28⁵⁶, 11.
ἁγιοφανής: ὁ ἁγιοφανής Παῦλος 21²⁸.
ἀγνοέω 18¹⁵, 24⁸, 31³, 39¹⁹.
ἄγνοια 51²⁸.
ἀγνώσις: γνῶσις ἀγνώσις ἀνάπλευς 43¹⁰.
- ἀγορά* 33^{4*}.
ἀγορεύω 33¹⁴, 37¹⁴.
ἄγος: τὸ τῆς μαντείας ἄγος 54¹⁵.
ἄγιος 18¹⁵.
ἀγριότης 40²².
ἀγύρτης: ἀγύρται (καὶ) μάντις 36⁸.
ἁγίων 16²⁰, 28²⁵.
ἀγωνιστής: ἔππος ἀγωνιστής 17¹.
ὀπλίσαι τοὺς ἁγ. 49⁴.
ἀδελφός 40²⁸ adiect., 42^{17*}, 47⁸.
ἄδελφος 51²⁸, 56¹³.
ἀδιάφθορος: ἀδιάφθορα ἐνδύματα 24⁸.
ἀδικέω 40¹⁸.
ἀδικία: αἱ τῆς ἀδικίας ὑπερβολαὶ 17²⁹. ἀκράτῳ κεχορηγημένος ἀδικία 56⁸.
ἄδικος 39⁵, 7¹⁸, 40¹², 14⁴, 41⁹, 18⁴⁴, 27⁴⁶, 24⁵⁰, 12⁵³, 20⁵⁴, 12⁵⁶. ἀδίκως 41¹⁴.
ἀδράνεια 27¹⁸.
ἀδρανής 27²³, 59²².
ἀεί 16⁷, 23²⁴, 31⁴, 51²⁹, 57¹⁹.
ἀεροκοπία cf. *αἰεροκοπία*.
ἄηρ: τὸν ἄερα δέων 17⁵.
ἁήττητος 45²⁰.
ἄζυμος: τοὺς ἀζύμους πέττω 37³.
ἀθέμιτος 17³¹, 23¹, 26²³, 50²⁸, 54⁷, 56³.
ἀθετέω: ἀθετεῖ τὸ θεῖον ἐπίταγμα 40²⁰.

¹⁾ Quae asterisco signantur, verba sunt e Libris Sacris vel Origenis Platonisque scriptis deprompta.

ἀθλέω 494.
 ἀθλητής 173.
 ἀθλίως 31 17. 34 22.
 ἀθροίζομαι: ἀθροισθέντες 17 21.
 ἀθρόος: ἀθρόα ἑορτὴ 458. ἀθρόως
 27 19. 33 7. 45 4. 33.
 ἀθυμία 36 28.
 αἰδίο: ἡ αἰδίο βασιλεία 46 23.
 αἰκίζομαι 27 28 pass. 39 28 med.
 αἷμα 26 7*. 27 6. 25*. 28. εἰς αἵματος
 ἰδέαν ἀμείβουσι τοὺς ὀχετοὺς ...
 αἵματεκχυσία: τὰ τῆς αἵματεκχυ-
 σίας θέματα 385.
 αἱμοφόρος: ἡ αἱμοφόρος μίξις
 27 29.
 αἰρέομαι 16 27.
 αἰρεσιώτης 51 1.
 αἶρω 49 28*. 52 23*. 53 20 αἶρομαι
 med.
 αἰσθάνομαι 23 15.
 αἰσθητός 233. τὸ αἰσθητὸν ὅμμα
 24 15. 48 12*. 52 5. 19.
 αἰσχυρός 40 19. αἰσχυρῶς 39 5.
 αἰσχύνομαι 47 23.
 αἰτία 57 32; quod 54 30 exstat exem-
 plum, in αἰτίος mutavit Brink-
 mann.
 αἰτίος 18 22. 33 5. 31. 38 6. 31. 54 18.
 54 30 (cf. αἰτία). 55 11; quod 44 8
 exst. ex., in ἐπί mutavit Croenert.
 αἰχμαλώτος 47 27. 29.
 αἰωροκοπία 17 6. correxit Brink-
 mann; αεροκοπία Jahn et
 Klosterm. εωροκοπία Monac.
 ἀκηλίδωτος 31 13.
 ἀκήρυκτος: ἐπήγειρεν αὐτῷ πό-
 λεμον ἐξαίφνης ἀκ. 38 8.
 ἀκοή: ἀκοῇ μᾶλλον ἢ ὄψει 25 1.
 αἰ τῶν ἀκροατῶν ἀκοαί 44 6.
 αἰ τῶν νεηλύδων ἀκ. 60 9.
 ἀκόλαστος: μέθας ἀκολάστους 59 18.
 ἀκολοιθία 41 18. 51 9.

ἀκόλοιστος 29 32. 38 31. 45 20. 61 10.
 ἀκολούθως: ἀκ. ἔστιν ἰδεῖν ἐκ
 26 18. ἰτέον οὖν ἀκολούθ. εἰς 38 12.
 ὄθεν ἀκ. ἐπέσκαπτεν 56 29. δι-
 ὅπερ ἀκ. ἐπιφέρει πάλιν 60 11.
 ἀκοίμητος: ἀκοίμητος φλόξ 39 28.
 ἀκούω 20 11. ... παρὰ τινος 24 25.
 ... ὑπὸ τινος 25 3. 30 28. 29. ... τι-
 νός 34 7. 36 25. 38 18. 54 17. 33 20*.
 35 13*. 53 31*. 60 14*.
 ἄκρατος: ... ἀσυνεσία 43 2. ἄκρ.
 ἀδικία 56 6. ἀκρ. ψευδηγοῦσθαι
 60 9.
 ἀκριβής: ἀκριβὴς κατάληψις 25 4.
 ἀκριβολογία: ἀκριβολογίᾳ τρανο-
 τέρα ζητῶν 35 21.
 ἀκριβόω 16 11. 20 14. 34 19. 35 17.
 41 29. 61 8.
 ἄκριτος: σφαγαὶ ἄκριτοι 59 19.
 ἀκροατής 44 8.
 ἄκρος: τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου 40 2.
 ἄκρα πολέμου καὶ τέλος 59 14.
 ἄκων 20 29. 32 7. 12. 23. 33 11. 15.
 52 12. 58 3.
 ἀλάστορ 31 25. 36 15.
 ἀλγύνομαι: πυροφόροις ὀδύνας
 ἀλγυνόμενος 40 4.
 ἀλήθεια 20 18. 20*. 21*. 22 1. 27 14.
 39 4. 41 31. 42 1. 58 28. κατὰ ἀλή-
 θειαν 59 2. 4. 29.
 ἀληθής 18 14. 20 14. 23. 30. 21 18. 24 14.
 26 10. 11. 13. 33 12. 36 21. 37 18. 38 1.
 38 14. 42 11 (bis)*. 12*. 14*. 27*. 27*.
 43 22. 48 17. 54 5. 55 3. 14. 56 28.
 60 1*. 4*.
 ἀλίσκομαι 23 5. 28 17. 34 18. 37 11. 28.
 50 30. 57 31.
 ἀλιθής 17 17. ὁ ἀλιθής 52 21.
 ἀλλὰ exempla electa enumero haec:
 ἀλλὰ γὰρ 44 10. ἀλλὰ μὴν 21 17.
 46 24. ἀλλὰ μὴν γε 17 29. 25 22.
 35 2. 45 12. ἀλλὰ μὴν γε καὶ

4118. οὐ μὴν ἀλλὰ γε 266.
 5531. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 5018.
 οὐ μὴν ἀλλὰ γε καὶ 1614. 2310.
 6210.
 ἀλλάττω: ἀλλάττει τὰς ἰδέας 6130.
 ἐαυτὸν εἰς πολλὰς ἀλλάττει μορ-
 φάς 6210.
 ἀλληγορέω: πάσας ἀλληγορεῖν
 τὰς γραφάς 482. τὰ ... φρεά-
 τα ... ἀλληγορεῖ 4823. 4918.
 5010. 517.
 ἀλλογενής 1720. 3323. 5423.
 ἄλλοθι: ἄλλοθι ἄλλως 388.
 ἄλλος 1614. οὔτε ἄλλος οὐδεὶς 174.
 2626. 2732. 33. 285. 2918. 3117.
 3214. 3617. 378. 4327. πρὸς
 τοῖς ἄλλοις 4328. 488. ἐξ ἄλλων
 εἰς ἄλλα 4331. ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις
 ἄπασιν 4410. 4413. 18. 4712. 488.
 4923. -ὅς παρὰ τινά 5017.
 543. 6120. τις -ὅς 5322. 542.
 14. 18. 5715. 5814.
 ἄλλως 388.
 ἄλλως τε καὶ 252. 605.
 ἀλλότριος: τὰ -α προὔταπεν ὡς
 ἴδια 3615.
 ἀλλόφυλος 3318*. 3517*. 3619*.
 ἄμα — praep. 1810. 3414. 4110.
 = adv. 3428. 389. 17. 5123. ἄμα
 μὲν — ἄμα δέ 4517.
 ἀμαθής: φανακίζουσι τοὺς ... 5620.
 ἀμαθῶς 451.
 ἀμαθία 4620. 5710.
 ἀμαρτία 4916.
 ἀμβλυοπείω 329.
 ἀμείβω: τὰ ἐνδύματα ... 188. τὸ
 σχῆμα ... 2630. ... τι εἰς 2727.
 ... ἐαυτὸν εἰς 324. ... τὰς
 διακονίας ὁμοῦ ταῖς μορφαῖς
 6128.
 ἀμειδής 552. 621.
 ἀμείνων cf. ἀγαθός.

ἀμέλει 2110. 5023. ὥσπερ οὖν ...
 234. 2512. 581. καθάπερ οὖν ...
 4419. ἀμέλει γοῶν 5932.
 ἀμελλητί 187. 2032. 3115. 372.
 4927.
 ἀμετάστατος 6011. ἀμεταστάτως
 585.
 ἀμέτρητος: πληθος ἀ. ὑδάτων 4020.
 ἄμετρος: ... ἦνος 289. ... ὑπερ-
 ηφανία 4317. ... φλυαρία 518.
 ἀμέτρως 6118.
 ἀμοιβή, ἡ: τὰς ἀξίας ... ἐπάθλον
 χάριν εἰληφέναι 407.
 ἀμύνομαι: ... τινα 2724. 2824.
 ἀμφί: οἱ ἀ. Μωσοῦ καὶ Ἀαρὼν
 2623. Παῦλος καὶ οἱ ἀ. αὐτόν
 3222. Σαούλ καὶ οἱ ἀ. αὐτόν
 374.
 ἀμφήριστος: -τους τὰς δόξας
 1624.
 ἀμφικυρτος: ... γέροντα 2322.
 ἀμφιλέγω 528.
 ἀμφισβητέω: ... ὅτι 2120. 2830.
 ... ἕνεκά τινος 442.
 ἀμφοτέρως 2413. 601*.
 ἄμφω: ἐξ ... οἶν 1627. 2220. 2618.
 3927.
 ἀναβαίνω 1930*. 201*. 2226*. 31*.
 298*. 19*. 21*. 3010*. 28*. 20*. 326*.
 12. 3315. 3819*. 4521*. 25. 23. 479*.
 489*. 5611. 5725*. 6127. 29.
 ἀναβάλλω 202*. 2227*. 2327. 3010*.
 ἀναγινώσκω 3420. 488*. 504. 5727*.
 ἀναγκάζω 2030. 3223. 3814.
 ἀναγκαιός 4131*.
 ἀνάγκη, ἡ: ἀ. (sc. ἐστί) 2023. 2931.
 375. 3830. 5414. -ῃ καὶ βίᾳ
 3318. ὥστε δυοῖν ἀνάγκη θά-
 τερον 5518. 5811.
 ἀναγνωρίζω 6024.
 ἀναγορεύω 4313. 4619.
 ἀναγράφω 4318. 501. 5723*.

ἀνάγω 1812*, 1913*, 5. 7. 16*. 24 bis*.
207. 9. 39. 2112*. 21. 2215. 17. 20.
2313. 20. 2618. 2912. 30. 31 bis.
3311. 359. 363. 425*. 28. 476. 11.
19. 4918. 5210. 536. 13. 24. 5518.
5717 bis. 26*. 30*. 583. 4. 5. 7. 12.
6132. 6218.

ἀναγωγή: πολιτειῶν -ας 5025.
5714*.

ἀναδείκνυμι 5129. 5219.

ἀνάδοσις: τὰς τῆς κακίας ἀναδόσεις
2325.

ἀναζητέω 3022.

ἀναιρέω: τὴν πραγματείαν (sc. τῶν
λόγων) -εῖ 4825. τὰς τῶν πραγ-
μάτων ὑποθέσεις -εῖ 5010.
pass. 5511.

ἀναιρέσεις: τὰς τῶν νύκτων ἀναιρέ-
σεις 8730.

ἀνακαλέομαι 1911. 444.

ἀνάκειμαι: -μενος τῷ θεῷ 3417.
τὰ γραφαῖς -μενα 5221.

ἀνακηρύττω 1721. 385.

ἀνακικλήσκω pass. 2930.

ἀναλαμβάνω 435. 5528.

ἀναλέγομαι 4123. 5923.

ἀνάλογος: ὁ κρᾶσιν ἔχων ἐξ ἀμ-
φοῖν (sc. ψυχῆς καὶ σώματος)
ἀνάλογον 2220 (ἀνά λόγον conl.
Brinkm.) 6023.

ἀναλυτρόομαι med. 4517.

ἀναμφιλόγος: -ον adv. 2224. -ως
5625.

ἀναντίρροτος: -ήτω δυνάμει 302.

ἀνάξιος: ... τιος 4018.

ἀναπειδομαί τινι 1618. cf. ἀνατί-
θῃμι.

ἀναπειτάννυμι: ἀνεπέτασε τὰς πύ-
λας 457.

ἀναπλάττω: ἐν γαστρὶ μῦθον ἀναπ.
6120.

ἀνάπλεως: -εων 4311. -εα 2018.
499. 623.

ἀναπτερόω: κουνφολογία τοὺς ἀσά-
τους ... 2513. φαντασιοκοπίας
... τὸν δυνάστην 5613.

ἀναπτύσσω: τὸ χωρίον -ξας 3519.

ἀναριθμητος: πληῆθος -ον 282.

ἀναρριπίζω: ὑποκένους ἀνερρι-
πίζεται λόγοις 2512.

ἀναρτάω: ἀνήρτηται εἰς τὴν ἀν-
θρωπείαν ἰδέαν 4531.

ἀνάστασις 5031. 513.

ἀνασπενάζω 222.

ἀνατίθημι (cf. ἀνάκειμαι): τῇ διη-
γηματικῇ τοῦ γραμματοῦ ἐκδοχῇ
τὸ πᾶν ... θέντας 4314. τῇ γραφῇ
... θείς τι 4819. 5718. 5130; quod
1618 exstat exemplum — ἀνατι-
θέμενοι —, in ἀναπειθόμενοι
mutavit H. Schoene; cf. Rh. Mus.
74, 1925, p. 308.

ἀνατρέπω: ἅπαντα τροπολογίας
ἀνέτρεψε 514.

ἀνατρέχω: ἀναδραμέτω εἰς 3215.

ἀναδραμὼν ὀλίγω πρόσθεν 3519.

ἀναφανδόν 1915. 511.

ἀναφέρω: ... τι εἰς τινα 1920. ἀνα-
φερόμενόν ἐστιν ὡς 276. τὰς
εὐχὰς ἀνοίσων 3219. ... τὰς
ὀλοκαυτώσεις 3521. 4223.

ἀναφορά: οἱ ποικίλαις ὁμιλήσαντες
λόγων ἀναφοραῖς 5828.

ἀναφωνέω: ... πρὸς τὰς ἐνεσιτώ-
σας κινήσεις 3727.

ἀνδρείως 494.

ἀνεγείρω 455.

ἄνιμι: ἀνῆσαν 4716. ἀνιών 209.
2327. ἀνιέναι 4725.

ἀνέκαθεν 3424.

ἀνεξικακία: τὰ τῆς ἀν. ἡθῆς 3123.
ἀνεξικακώς 3123.

ἀνεπίπλοκος: ἀνεπιπλόκῳ καὶ καθαρῷ λέξει 26 14.
 ἀνεπισκέπτως: βεβαίων ... 42 16.
 ἀνέρχομαι: ἀνῆλθε 45 31. 47 30.
 ἀνέχομαι: ἀνασχετέον (sc. ἐστίν) 53 23.
 ἀνήκετος 18 18. 38 5. 50 29. 59 19.
 ἀνῆρ 18 10. 20 1*. 10. 17. 22 21. 26*.
 31*. 23 2. 21*. 29. 24 17*. 22. 25 10*.
 29 10. 13. 30 9. 29. 33 23. 39 25. 40 17.
 44 9. 11. 47 23. 53 6. 55 6*. 58 13*.
 62 15.
 ἀνθηρός: τὰς ... λέξεις 59 22.
 ἀνθυνός: ἐρυνθροῖς ἡδ' ἀνθ. χρῶμασι 59 27.
 ἀνθρωπίεις: ἀ. χαρακτηῖρας 23 9. ἡ ψυχὴ τοῦδε τοῦ ἀ. οκηνώματος 45 8. τὸν ἐκ τοῦ ἀ. γένους ὁρμώμενον 45 24. τὴν ἀ. ἰδέαν 45 32.
 ἀνθρωποκτόνος 20 20*.
 ἀνθρωπόμορφος 23 8.
 ἄνθρωπος 21 5*. 22. 22 19. 31. 32. 23 9.
 13. 26. 31. 24 28. 25 5. 29 28*. 31 4.
 13. 32 23*. 33 24. 38 9. 44 16. 20. 25.
 45 15. 18. 23*. 27. 31. 53 16*. 60 27*.
 ἀνθυποφέρω: ... ὡς 18 28. 51 13.
 ἀνθυπενέγκασα ἔφη 19 29. 33 18.
 ... πρὸς ἔπος 20 1. -ων ἐρεῖς 20 25. ἀνθυπενέγκας φαιήν ἄν 23 19. 53 10. ἀνθυπενέγκασα βοῶ 29 8. -ενέγκασα πρὸς τὴν ἐρώτησιν ἔφησεν 30 8. -ενέγκασα ἔφησεν 60 28. -νέγκας ἔφρασεν 30 17. 38 22. 23. 43 4.
 ἀνιάτως 40 20.
 ἀνίημι: -εθῆναι τινος 28 8. -εμμένος τινός 62 4.
 ἀνίστημι 22 18. 36 31. 53 27*. 54 11.
 ἀνιχνεύω 36 8.
 ἀνόητος: ὡ ἀνοητότατε ἀνδρῶν 53 5.

ἄνοια: -α φενακίζόμενος ἀβούλω 26 32. ὑπεροψίας -α προλιπεῖν 31 3.
 ἀνοίκειος: οὐκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι 16 20.
 ἀνόμοιος: τὰς ἀνομοίους τοῦ βίου πολιτείας 50 12. τ. -ους ἐπιστήμας 50 24.
 ἀνομολογία: -αν τηρεῖ τῶν ἐνθμῶν 59 13.
 ἀνόσιος: -α δρώντων 55 25. -ότατα adv. 18 23.
 ἀντιεσάγω: ἀπάτη τὸ ψεῦδος -ει 21 1. 22 1.
 ἀντεξετάζω: -ειν ὅπως 16 28. -άσας ἀποδεικνύναι 44 8. -εσθαί τι 25 28.
 ἀντί c. gen. 18 1. 28 2. 8. 29 24*. 28. 39 5. 48 31. 49 9. 50 18.
 ἀντιβλέπω 42 18*.
 ἀντιβόάω: ἡ βίβλος ἐναντία ἀντιβοῶσά τινι 43 8.
 ἀντιδοξέω: ... τινί 42 18. 55 21.
 ἀντικαταλλάττομαι: -εσθαί τί τινι 33 32.
 ἀντικρῶ praep. c. gen. 26 30 ... "Φαραώ".
 ἀντικρὺς adv. 25 8. 28 17. 29 24. 35 9. 41 25. 43 12. 58 27.
 ἀντιλέγω: -οντάς τινι 41 28.
 ἀντίπαλος: τοὺς ἀγῶνας ἐκατέρωθεν ἐπάρχειν -ους 28 25.
 ἀντιπαράταττω 17 22. 33 25.
 ἀντιπλήττω: τὸν -οντα νοῦν ἐκείνοις 17 9.
 ἀντιπροσώπως 29 18. 57 28.
 ἀντιστατέω 17 7.
 ἀντιστρέφω: -ψας ἔφη 19 18.
 ἀντιστρέφω: ... δ' αὖ πάλιν 55 29.
 ἀντιφθέγγομαι: -εφθέγγετο πρὸς ἔπος 50 20.
 ἀνυπόκριτος 46 16*.

ἀνυπόστατος: -ατα εἰδοποιεῖ πράγματα 597.

ἄνω adv. 44 16*, 19*, 26. τῶν ἄνω φορῶν ἐρῶσιν 44 30. (ἀνωφόρων Brinkm. scribi vult). 47 1*, 2. ... καὶ κάτω λέγεις 24 25. ... καὶ κάτω ταυτολογεῖ 43 31. 51 5. sim. ἀνώτατος: εἰς τὸν -ον οὐρανόν 45 30. ἀνωτάτω 181. 44 28. 62 16.

ἄξια: τὸ τῆς -ας 19 6. αἱ γλογοῖκελοι τῶν ἀγγέλων ἄξιαί 314. τὰς ἀγγελικὰς -ας 62 13. ἐκκρίτω προφητείας ἄξιαί 43 30.

ἄξιόπιστος 18 17. 19 21. 32 27.

ἄξιος: ... τινος 24 30. 25 19. 34 33. 40 8. 50 33. 53 12.

ἄξιοφανής: ἄγμαι τὸν -ῆ ζῆλον 167. μάρτυς -ῆς 56 18.

ἄξιώμα: ... τοῦ προφητικοῦ χοροῦ 44 31.

ἄξιως: -εις αὐτῇ προσεφέρετο 18 10.

ἄξυνεσία (cf. δυννεσία) 58 31.

δορασία: -α πληγεῖς 23 30.

δόρατος 22 24. 20. 23 32. 24 18. 32 25. 52 17.

ἀπαγγέλλω 24 14. 36 2. 22. 37 17. 38 1. 44 32. 46 5.

ἀπαγορεύω 18 21. 34 2. 56 17.

ἀπαλλάττω: -γῆναί τινος 28 4. -ηλλάχθαι τινός 44 29.

ἀπαλός: ἐξ -ῶν ὀνύχων 34 17. 60 5*.

ἀπανταχοῦ 45 3.

ἀπαντάω 32 19*.

ἀπαρκαλύπτω 38 15. 42 21.

ἀπαρύλειπτος: -α δὲ τάξεως ἀκολουθία προσθεῖς ἐφησεν 41 18.

ἀπαρμφάτως 32 8.

ἀπαρχή 35 21.

ἄπας, ἅπανα, ἅπαν 24 2. 29. 27 24. πῆσαι τοὺς -ας ἐθέλων (τοὺς ἀπα(τηθε)τας coni. Brinkm.)

29 16. 32 14. 35 23. 38 8. 39 8. 43 20. 44 1. 10. 29. 45 15. 46 21. 23. 47 3. 48 24. 28. 50 9. 51 3. 7. 54 14. 55 30. 56 9. 14. 59 21.

ἀπατάω 31 30. 38 19*. 22. 25.

ἀπάτη 20 10. 21 1. 23 25. 34 22. 36 4. 43 32. 54 14. πλάττουσι τὴν -ην 56 23.

ἀπατηλός: -ῆ τέχνη 44 7. ἀπατηλῶς 58 15.

ἀπεικότης 49 14.

ἀπειλέω: ... τινί τι 29 27. 37 20. 54 27. ... τι κατά τινος 34 15.

ἄπειμι 30 22. 39 3.

ἀπειροκάλως 28 11.

ἀπειροπληθής 27 30. 44 24.

ἀπελαύνω 55 13.

ἀπενθύνω: ἀπενθυνμένον εἰς πόλεμον 23 24.

ἀπιστέω: ... τινί 42 23.

ἀπιστος 39 20.

ἄπληστος 39 21.

ἀπό c. gen. 18 31*. 20 20*. 25 23. 32 30*. 33 19*. 26*. 34 26*. 36 21. 39 9. 41 20*. 46 15*. 48 9*. 50 2. 53 17*. 30. 54 28*.

ἀποβλέπω: ... εἰς 59 12.

ἀπογράφω 28 22.

ἀποδείκνυμι: -εδείκνυε 44 10. -έδειξεν 56 27. -δεικνύη 61 31. -δείξει 54 4. -δείξειεν 44 9. -δείξας 29 2. -δείξαι 49 10. -δεδεικνύται 39 2. 8. -δέδεικται 52 10. -δεδειγμένος 43 11.

ἀποδέχομαι: ... τὴν πίστιν 49 1.

ἀποδέω ... τινός 59 29.

ἀποδιδράσκω: -έδρασεν 33 8. τὴν ἐγκληματικὴν ἀποδράναι δίκην 58 2.

ἀποδίδωμι: -δώσειεν 30 1. -δοῦναι 51 31.

ἀποδνηύω 39 3. -θανεῖται 41 15. 53 16*.

ἀποκαθιστάω: τῇ ἀρχαιοτάτῃ τοῦ
 παραδείσου πάλιν -ιστῶσα τὸν
 ὑπεισδύοντα τῷ κράτει 45 19.
 ἀποκαλύπτω 33 28.
 ἀποκηρύττω: τὸ τῶν ἐγγαστριμύ-
 θων -εκήρυξε γένος 56 35.
 ἀποκρίνω: -εκρίθη 39 22. -κρίτος
 54 6. 60 19*.
 ἀποκρίνομαι 17 28. 19 2. 32 4. 33 22.
 34 21. 40 6.
 ἀποκνέω 55 1 (cf. p. 55 h. diss.).
 ἀπολαύω: τῆς τῶν ἀγίων -αὔσαι
 κοινωνίας 40 18.
 ἀπόλλυμι 34 12*. 52 18.
 ἀπόλλυμαι 30 23. 53 18.
 ἀπολογέομαι 57 19. 58 15.
 ἀπολογόομαι: ... τὰ τῶν ἐγκλημά-
 των αἴτια 33 30.
 ἀπομίμημα: ἔξομοιοῦται τὰ περι-
 εργα τοῖς οὐρανίοις -ήμασιν 27 13.
 ἀπονέμω: ... τινί τι 30 3.
 ἀπόνους: οἰκεία χρώμενος ἀπο-
 νοία 29 17. -α καὶ ψευδηγορία
 31 20.
 ἀποπέμπω 44 5.
 ἀποπηδάω 18 3. ὑπεκκλέψας ἐπ'
 ἄλλην -επήδησεν ἔννοιαν 43 27.
 ἀπορία: -α προγνώσεως 37 15.
 λόγον -α 57 15.
 ἀπορρήγνυμι: εἰς τοῦδαφος -ραγείς
 62 18.
 ἀποσιώπησις: κατὰ -ησιν ἐμύ-
 νησεν 26 23.
 ἀποσπάω 47 29.
 ἀποστασία: τὰ τῆς ἀποστασίας ἐπι-
 τηδεύματα 18 3.
 ἀποστελλω 34 14. 36 1.
 ἀποστολή: πυρὸς ἀποστολῇ 25 31.
 ἀπόστολος 32 15. 50 14. 19.
 ἀποσφάττω 37 14. 40 24.
 ἀποτείνω: -ων λόγων ἐσμὸν 48 24.
 ἀποτελέω: δράκοντας -εἶν 27 19.

ἀποφαίνω 20 28. 42 3. 22. 43 22. 45 1.
 56 28. 61 2. -φαίνομαι 30 31.
 ἀπόφασις: κατὰ τὴν Ὠριγένους -ιν
 26 12. ταῖς εὐαγγελικαῖς ἐντυχῶν
 -σεσι 50 7. -ιν ἐξήνεγκε κατ'
 αὐτῶν 55 4.
 ἀποφέρωμαι: κληρον 41 11. μισθο-
 φορίαν 41 14. ... δόξαν 51 24.
 ἀποφεύγω: ... μετεώρου 57 15.
 ἀποφθέγγομαι 20 8. 21 28. 47 21. ἵνα
 μὴ κατὰ τοὺς ... ομένους ὑπα-
 χθῶσι κουφολογίαις ἐσώλεις 57 1;
 61 5.
 ἀπόφθεγμα 35 8. 36 13. 39 10. 46 13.
 58 20.
 ἀποφνύγῃ: ἀφοσιώσει πλαττόμενος
 -ας 51 11.
 ἀποχράομαι: ... τῷ ῥήματι 28 28.
 ... ταῖς ἐκείνου φωναῖς 37 20.
 συνεργοῖς ... τοῖς ὁμοήθεσιν
 δαίμοσιν 62 11.
 ἀποχρώντως 50 33.
 ἄπτομαι: ... τινος 36 28. 37 10. 41 30*.
 46 17*. 28.
 ἄρα 20 28. 22 17. ... οὖν 22 27. μὴ
 πῃ ... 24 7. 34 21. οὕτως ... 28 11.
 36 12. 28 27. 37 19. εἰ δ' ἄρα 38 4.
 53 11. 22. 55 22. 39 2. 43 19. 52 27. 38.
 55 18.
 ἄρα: ... οὖν 26 18. 36 2. 42 4*. 53 9.
 58 13. 60 12*.
 ἄρδω: πῦρ -ει κατὰ πυρὸς 28 10.
 ἀρῆσκομαι: ... τινι 16 13.
 ἀρετή: ποταπῇ δυνάμει -ῇ 33 10.
 ἀρετῇ τῆς θεότητος 45 3. ψυχῆς
 -ῇ 45 27. θεότητος -ῇ 46 27;
 49 3. 15. δικαιοσύνης -ῇ 55 20.
 ἀριθμός 25 27. 40 25.
 ἀριστεία 49 1.
 ἀριστεύω 51 29.
 ἀριστοποιέω 37 4.

ἀρωτος cf. ἀγαθός.
ἀρκεόμαι: -εσθήσομαι 26 27.
ἀρμονία: μουσική τις ἀρμονία 59 31.
ἀρμότιω: -ει 178. 476. -ει c. inf. 43 11. -ει τινί 24 3.
ἀρνεόμαι: ἡρνήσατο 57 28; 58 14.
ἀρπαγή: ληστερικῆς -ας 59 19.
ἀρραγής: νόμος ... 56 33.
ἀρρωστέω: ... Ἰουδαϊκὴν ἀβλεψίαν 46 11.
ἀρρωστία: σκύβαλα ἐγερτικά -ας 54 31.
ἄρτιος: -α καὶ καινὰ ἀποφθέγματα 35 7. ἀρτίως 60 10. 62 8.
ἄρτος 36 28*.
ἀρχαῖος: τῇ -οτάτῃ τοῦ παραδείσου νομῇ 45 18.
ἀρχή 20 20*. 60 4*.
ἀρχῇθεν 34 13.
ἀρχιδάμων 30 1.
ἀρχιεπίσκοπος 16 3 (in titulo).
ἀρχιερατικός: τὸ -ὄν ἱμάτιον 25 11.
ἀρχιερεὺς 53 18.
ἀρχομαι 17 12.
ἀρχοντικός: δημηγορίας -ας 59 17.
ἄρχω: ... τινός 30 20.
ἄρχων 30 28. 33 1*.
ἀούλευτος: τὰ ῥήματα -α μένειν ἀξιοῖ 48 19.
ἀσαφής 38 11.
ἀσέβεια 42 30. 55 28.
ἀσεβέω 46 28.
ἀσεβής 24 29. 29 1. 31 22. 34 6. 54 11. 55 12. 58 21.
ἀσθενέω 49 15.
ἀσθενῶς: ἐνόησεν ... ἢ πτωχῶς 53 9.
ἀστία 36 30.
ἄσπις 37 10.
ἀσπάζομαι: τὰς Ὁριγένους -στέας εἶναι δοξολογίας 55 9.

ἄσπις: τοὺς -ους ἀναπνεροῖς 25 13.
ἀσπείζομαι 24 4. 61 13 (ἀσπείζομαι M; corr. Brinkm.).
ἀστήρ 29 20*.
ἀσύλητος: ναοῦ χρῆμα -ον 31 15.
ἀσυνεσία (cf. ἀσυνεσία): ἄκρατος ... 43 2.
ἀσφάλω 16 18.
ἀσώματος 22 17. 22 24 (bis).
ἄτε: ἄτε δὴ c. part. 17 15. 30 13. 46 25. ... δὴ c. gen. absol. 62 7.
ἀτεχνία: -α μᾶλλον ἢ τέχνη 22 2.
ἀτοπία: εἰς ὅσιν ἐκπέπτωκεν -αν 20 29.
ἄττα: ὀλίγα ἄττα 37 18. 44 13.
αὐ: μήτε -μήτ' αὐ πάλιν 16 24.
οὐδ' -οὐτ' αὐ 17 3. οὐκ -οὐδ' αὐ 51 9. 56 10. ὅσα μὲν -δοῦ δ' αὐ 27 14. ἢ αὐ 27 30. ἢ αὐ πάλιν 39 20. 43 16. 50 15. ἀντιστοφῶς δ' αὐ πάλιν 55 29.
αὐθήμερος: τὴν ψυχὴν -ον εἰσάγει εἰς 45 14.
αὐθις 19 2. 25. 29. 27 31. 31 17. 32 2. 43 27. 60 26.
αὐξω: -ει τὰ τῆς ἀποστασίας ἐπιτηδεύματα 18 3. 27 27. 28 10. 34 1.
αὐριον 36 18*. 37 8*. 39 16*. 34 1*.
αὐστηρός: -οῖς προγράμμασι 34 13.
αὐτίγγελος: ... ἅμα καὶ μάρτυς 38 8.
αὐτήκοος: τοὺς -ους καταιδέσαι 19 21. -ος τῶν λόγων 30 11. ἐκπλήττονται τοὺς ... 36 10. μεταχειρίζονται τοὺς ... 43 32. ... αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ 46 1. ψυχαγωγεῖ τοὺς ... 61 3.
αὐτίκα: αὐτίκα δὴ μᾶλα 18 6. ... πάλιν 19 31. 30 8. 45 5.
αὐτόθεν: ... ἰδεῖν 28 14.
αὐτόθι 28 33. 37 5. 45 6.

αὐτολεξεῖ 2223, 462, 5212.
 αὐτός, αὐτή, αὐτό passim.
 αὐτόσε: ... διέτριψεν 379.
 αὐτοσχέδιος: -ω δυνάμει 2818.
 πλάσματος -ον σύνθεσις 593.
 αὐτοσχεδίως: λέγειν... 369.
 αὐτοτελής: -ῇ ἐλεγχον ἐπεφέρετο
 ἐκ 2715. αὐτοτελῶς: ... ἐξέφηγεν
 293. ... ἐλέγχεται 377.
 αὐτουργέω 395, 5923.
 αὐτουργός: ἀσεβῶν δραμάτων -οί
 5513. τοῦ δραμάτος ... 588.
 αὐτόφωρος: ἐπ' -ω ληφθεὶς 445.
 αὐτοψεί: ἰδὼν ... 1725. ... θεασά-
 μενος 2222.
 ἀφαιρέω 5532*.
 ἀφανής: σκιά... 2382. ἀφανῶς 4818.
 ἀφανίζω 5531.
 ἀφελής: -εῖς ἐξαπατᾶν ἀνθρώ-
 πους 2428.
 ἄφροεις: λυτηρίους -εις 4727. τῇ
 τοῦ δῆματος -ει 4912.
 ἄφρη: αἰσθητὴν ἔχει τὴν τῆς -ῆς
 ἐπιφορὰν 525.
 ἀφίδρομα: τὰ χειρότενκτα -ατα
 5531.
 ἀφιερῶ: ναοῦ χρῆμα -ωμένον
 3114.
 ἀφίημι: βοᾶς -σιν ἐναργεῖς 2523.
 τοιαύτας -ιέναι φωνάς 3228.
 -έμενος ἐκείνου 495.
 ἀφικνέομαι: ... πρὸς 185, 10. ... εἰς
 3217, 4513. εἰς ἄλλας -ετο ὄρας
 376. ... δεῦρο 4013, 5518. ... ὡς
 589. ... ἐν 4418.
 ἀφίσταμαι 3319*, 28*, 3428*, -ίστα-
 ται τοῦ θεοῦ 4025.
 ἄφρων 2717, 30, 537.
 ἀφύρητος 285.
 ἀφοσίωσις 5110, 5813.
 ἀφρόνως 5711, 413 (coni. Brinkm.).
 ἄχραντος 3115.

ἀχρεῖός: -ῶσαι τὰς φωνάς 5519.
 ἄχρη: ... τῇσδε τῆς ἡμέρας 243.
 ἀχρόνως 413 (cf. ἀφρόνως).
 ἀψευδής 2027. ἀψευδῶς 2031, 384.
 ἄψυχος: ἐκ τῶν -ων ῥάβδων 2718.
 τὰ τῆς -ου φαντασίας ἐκτυπώ-
 ματα 2827. -ου σκιαγραφίας
 599.

βαδίζω: ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα
 -οῦμαι 2214, 247. ἐβάδισεν εἰς
 τὸ στρατόπεδον 3710.

βαίνω 4419, 4528. ... εἰς 4530, 4617*,
 28*.

βακχεῖα: κώμους ἢ -ας 5917.

βάλλω 4925*. βλήθεις ἐν 5018.
 5223*.

βάπτω 402*.

βασανίζω 3929.

βασιλεία 3119*, 3512*, 25*, 27, 3913.
 4318*, 4520, 4623, 5112*, 14*, 19.
 22*, 28, 523, 9, 17, 28, 534*.

βασιλείως 4615*.

βασιλεύς 1927, 3027, 361, 3827, 5015.
 5128*, 5530, 565.

βασιλεύω 534*.

βάσις 5915.

βασκανία: ἐλαύνεται -α 4021.

βαστάζω 4922*, 25 (bis)*, 27, 30*.

βάτραχος 276, 30.

βδέλυγμα 1821, 346, 5420*, 23*, 27*.

βέβαιος: νομοφύλακα -ον 3418.
 μηδεμίαν ὑποκειμένης ἔδρας -ας
 598.

βεβαιῶ 2115, 355, 31, 4215, 4817.
 5820. τὰ τοῦ θεοῦ βεβαιοῦνται
 ῥήματα πρὸς ἀκριβῆ κατάληψιν
 253.

βέλυστος cf. ἀγαθός.

βία: πληγῶν ἀφορήτων βία 285.
 πεπονθέναι -αν 323. ἀνάγκη καὶ
 -α 8316.

βίαιος: δοικῆματι -ον 62 18.
 βίβλος 437.
 βιολογέω: δύο πρόσωπα βιολογεῖ
 βασιλεύον 564.
 βίος 367. 44 31. 50 13. 58 34.
 βιώω: κράτιστα -ώους 41 13.
 βλάπτω: οὐδένα ... 28 28. ... τὴν
 φρόνησιν 61 23.
 βλασφημέω: τοιαῦτα ... 19 20. ... ἀσε-
 βῶς 39 11.
 βλασφημία: -ας ἐπαντλῶν 44 6.
 βλέπω: ... εἰς 57 5.
 βλοσυρός: ὄμμα -όν 62 7.
 βοάω 19 26*. 29 8. 32 22. 47 9. 56 33.
 βοή: -ας ἀφίησιν ἐναργεῖς 25 23. ἡ
 διηγηματικὴ τοῦ συγγραφέως
 βοή 26 8.
 βοήθεια 26 23*. 57 8.
 βοῖδιον 26 3.
 βορρᾶς 29 21*.
 βουλή: -ας ἀδίκους ἀράμενος 53 19.
 βούλησις: παρὰ -ιν ἁκων 33 15.
 βούλομαι: βούλη 16 11. 23 14. ἐβού-
 λετο 29 9. 32 6; 21 2. 23 30. 31 28.
 35 8. 17. 39 17. 48 8. 49 25. 60 7.
 βυθός: θάλαττα καὶ βυθοί 46 20.
 γαλαθηνός: μοσχάριον -όν 37 2.
 γαμβρός 51 20*.
 γάρ 16 13. 25. 17 20. 18 17. 20*. 19 8. 14.
 20 17. 23. 29. 21 20. 26. 22 18. 21. 23 13.
 17. 22. 32. 24 4. 15. 29. 25 3. 17. 26 12. 17.
 27 16. 19. 23. 28 1. 23. 32. 29 9. 31 3. 25.
 33 15. 34 1. 23. 36 1. 25. 37 8. 16. 29.
 39 3. 40 2. 15. 41 3. 15. 21. 43 2. 7. 11.
 15. 20. 44 3. 10. 20. 46 13*. 47 1. 15. 22.
 28. 49 8. 17. 24*. 50 33. 52 3. 11. 23.
 53 14. 25. 54 14. 27*. 55 16. 56 14. 23*.
 31. 57 2. 10. 25*. 29. 58 5. 8. 23. 32. 59 10.
 60 2. 6*. 27*. 61 7. 21. 62 8.
 γαστήρ: μῦθον ἐν -στρὶ πεπλασμέ-
 νον 58 24. εἶσω -στρός 58 28. ἐν

-στρὶ μῦθον ἀναπλάττειν 61 20.
 ἐκ τῆς -στρός ἐξηγεῖ 61 23.
 γε passim; onumero εἴ γε 19 6. 21 17.
 τί γε 22 18. 31 10. μὲν γε 22 28.
 27 13.
 γεγωνότως: βοᾶν — 32 22. 46 2.
 γέλως: γέλωτας καὶ κλανθμούς
 59 18.
 γένεσις: πολέμον -ιν 17 21. 38 4. 39 5.
 θανάτου -ιν 54 28.
 γενητός: ἅπαντα τῶν γενητῶν ἡ σύ-
 στασις 46 22.
 γένος 45 24. 47 9. 56 25. 58 28.
 γέρον: οὐ γὰρ ἡμφικυριον οὐδὲ
 κεκυφότη -ντα 23 23.
 γεωργέω 48 11*.
 γῆ 18 31*. 19 30*. 20 2*. 4. 22 11*. 32*.
 23 27. 29 9*. 30 10*. 15. 39 28. 41 20*.
 42 6*. 45 7*. 46 8. 10. 18. 20. 26*. 31.
 47 10*. 25. 54 19*. 56 20*. 61 27.
 γήινος: ἐκ τῶν γῆινων ἐρανίζεσθαι
 τὴν ἐπικουρίαν 57 4.
 γίγνομαι: ἐγίγνετο 38 9. ἐγίνετο
 26 32. ἐγένετο 30 11. ἐγένετο εἰς
 τὸ καταπαίξεσθαι 62 13.
 γέγονεν: ὡς εἶπεν ... οὕτως 37 9.
 (ἐν ᾧδου) ... 44 3. ... ἡ προᾶξις
 58 9.
 γηγόναισι 33 6. 46 19.
 περιδεῆς ἐγεγόνει 41 25. γεγρονῶς
 κατ' ἀλήθειαν 59 2. παρὰ τὸ γε-
 γρονός 37 11. ὡς ἤδη γεγονότα
 35 2. τὰ προ πολλοῦ -ότα 36 9.
 ἐναντία τῶν -ότων 37 17. ὅμοια
 τοῖς διὰ Μωσέως γενομένοις
 27 11.
 γίγνεσθαι 60 11. γενέσθαι 40 28.
 γεγονέναι 43 28. 58 11.
 γινώσκω: ἔγνω 24 30. 32. 25 9.
 ἔγνωσαν 52 18. ἐγνώκαμεν 44 2.
 γινώσκων 18 29. γινώσκειν 51 18.
 γινῶναι 17 27. 52 9. ἐγνώκεναι

1931*. 203*. 11*. 226*. 8*. 9 (bis)*.
242*. 25*. 256*. 19. 308*. 12*.

γλίχομαι 1727. 284. 4427.

γλώττα (-σσα): γυμνοτέρη τῇ -ῃ
βλασφημιῶν 1920. ὑποστήναι τὸν
τῆς-σσης ἦχον 339. „καταψύξῃ“
δὲ τὴν -τταν 403 (cf. h. d. p. 5).
σώματι καὶ -τῃ παρῶν 4122.

γνήσιος: φύσει θεοῦ γνήσιον υἱόν
3112.

γνώμη: πῶς ἂν ἔχοιμι -ης 1611.
τὴν ἀμείνονα -ην αἰρεῖσθαι 1627.
τὰς τῶν ἀντιδοξούντων -ας 4218.
προθυμία -ης 472. -ης ἄριστος
5123.

γνωρίζω 3321*.

γνώρισμα: τὸ τῆς εὐσεβείας ... 169.
... σωματικῆς εὐεξίας 2322.

γνωσιμαχέω: -ήσας ἐάλω 581.

γνώσις: ἀληθῆ -εως ἡκριβωκῶτι
κατάληψιν 2014. ἡ τοῦ δαιμονι-
ζομένου ... 2430. -ιν ἀγνω-
σίας ἀνάπτειν 4310. τούτων ἐν
-ει καθέστηκεν 5227.

γνώσις, ὁ 1716*. 5528*. 561*.

γούν 171. (= οὖν) 1711. 217. 24.
242. 17. 32. (= οὖν) 2814. 416. 4427.
5014. 586. 27. 6132. ἀμέλει ...
5932.

γούδης: τὰ περίεργα καὶ γούδη
2712. περιεργίαι -ει 2831. γου-
δῶς: ἐπὶ προσχήματι ... 856.

γούδα, ἡ: κορυβαντιῶσαι -αι 6113.

γράμμα 1622. τὸ τῆς ἱστορίας

γράμμα 1711. ἐπανιτέον εἰς
τὴν τοῦ -ατος ἱστορίαν 1825.

sim. 2616. 3518. τοῦ θεῖου κατα-
γεύεται -ατος 1914. sim. 206.

2314. σιγῇ τὸ ... κρύπτεις 2420.

2610. ἡ διηγηματικὴ τοῦ -ατος
φωνή 3714. 436 (δραῦμα scribi

vult Brinkm.). τῇ διηγηματικῇ

τοῦ -ατος ἐκδοχῇ 4314. 4822.
ἐπὶ τοῦ -ατος ἐκδέχεσθαι τι 484.
τοῦ εὐαγγελικοῦ γραμματος 4921.
τοῖς ἱεροῖς ἐγκεχώραται γραμμα-
σιν 5229. 564. 4810*.

γραμμῇ: τὰς νομικὰς ἀκριβῶσαι
-άς 3419. αὐτῇ διαχαράττεται
τῇ γραμμῇ 5911. σχηματίζει τὰ
πράγματα -αῖς ἐντεταμέναις
5913.

γραῦς: ἡ κακοδαίμων αὐτῇ ... 194.
ἡ δαιμονῶσα γραῦς 615.

γραφῇ: ἡ θεία γραφή 1728. 1915.
203. 359. 3731. αἱ θεῖαι -αί
422. 5522. 4225. ταῖς ἱεραῖς ἀνεί-
ληπται ταῦτα -αῖς 435. ταῖς
ἀγλαῖς ἐπισκῆπτει -αῖς 4312.
4318. 483. 19. 504. 5221. ἐκ τῶν
ἀγλῶν -ῶν ὀμιλεῖν 5228. 5615.
578. 18. 27*. 30.

γραφικός: δι' αὐτοῦ τοῦ -οῦ μη-
νύματος 2723.

γράφω 1617. 1819. 2119. 225. 7*.
8*. 13*. 2423*. 24*. 4225*. 26*. 10*.
4815. ... περὶ τινος 499. 4917.
... εἰς ὅλον τὸ εὐαγγέλιον 504.
... εἰς τόδε τὸ θεώρημα 5033.
5223*. τὰ γεγραμμένα 5227. 29.
5722*. 5915.

γραωδῶς: ταντολογεῖ ... 4331.
κατετοίβη ... 496.

γυμνός: -οτέρη τῇ γλώττῃ 1919.
247. -ὸν ὑποδεικνύει τὸν θῆρα
415. γυμνῶς 581.

γυμνώω: ὀπλα-ώσαντες 1722. τῆς
ἐπικουρίας γυμνωθεῖς 181.

γυνή 184*. 27. 193. 15. 22. 25*. 2112*.
14. 19. 224*. 16. 23. 2318. 18*. ...
ἐκφρων 257. 308. ... ἐμμανῆς
3110. μαινὰς ... 4720. 556*.
5730. 584.

δαιμονάω 2114. 20. 2428. 252. 616.
δαιμονίζομαι 2013. 2428. 29. 2622.
291.

δαιμόνιον, τὸ 2911. τὸ τῆς ἐγγαστρι-
μύθου ... 3213. 4711. δαιμό-
νιον 224*. 2318*. 426*. 5114*. 22*.
δαιμονιώδης: μαντεία -ει ψυχὰς
ἀνάγειν 5324.

δαίμων, ὁ: πρὸς τοῦ ἀλιτηρίου
ἡλαύνετο δαίμονος 1717. 1815.
199. διὰ τοῦ ἐμβακχεύοντος
(ἐκβ. Μ) αὐτῇ δαίμονος 208.
sim. 4023. δαίμονι καυχωμένῳ
2014. 28. 27. 30. 213. 20. 2521.
τὴν τῶν -όνων σιγατιάν ὀπλί-
σας 2913. 29. 3013. 317. 327.
10. 25. 3311. 3620. 378. 16. 4022. 23.
423. 30. 444. 478. 8. 19. 5116. 523.
12. 30. 5311. 13. 549. 13. 5812. 22. ἐν
τοῖς ἐνδοτάτῳ μορίοις ἐμφω-
λεύων ὁ δαίμων 6122. 6211.

δάκνομαι: οἱ -μενοι τὰς ψυχὰς
1618.

δάκτυλος 403

δέ passim.

δέησις: συγχωτέρα -ει 182. ἐφέσει
καὶ πρεσβεία καὶ -ει προσλι-
παρῶν 287.

δεῖδω: ἔδεια 1723. 4710.

δεῖκνυμι: ἐδείξαμεν 438. 5311.

δεικνύτω 4724. δεικνύων 4817.

-υμένων 281. -ύναι 2118. 2910.

3812. 3917. δεῖξαι 4322.

δεικτικός: ὑποκρίσει -ωτέρῳ φθέγ-
γεσθαι 3422.

δειλινόν, τὸ 265*. 16*.

δεῖμα: καταπλήττει τοῖς -ασι τὴν
ψυχὴν 626.

δεινοποιέω: ἐδεινοποiei δημα-
γαγῶν 81. 4328. σκνυρωπὰ
φάσματα παριστῶν -εῖ 623.

δεινός: τοῖς περὶ ταῦτα -οῖς
1820. συσχηματίζεσθαι τοῖς
-οῖς 629. δεινῶς 281.

δεινότης: δικανικῇ -ητι 2131.

σὺλλογιστικῇ -ητι 4228.

δεισιδαιμονία: -αν Ἑλληνικὴν πυ-
ρεῖτων 5829.

δελεάζω: ἀπάτη τὸν ἔκφρονα
-ουσα 2326.

δεξιός 3815*.

δέρω: τὸν ἀέρα δέρων 175.

δεσμός 624.

δεσμώτης 4720.

δεσπόζω: ὁ πάντων ὁμοῦ -ων
θεός 1910.

δεσπότης: τοῦ δεσπότου Ἰησοῦ
2018.

δεῦρο: ἡ διηγηματικὴ μηδὲ δεῦρο
διαρεῖ φωνή 278. τοιαύτας δ
ἀσεβῆς ἐρρηξε δεῦρο φωνάς
3122. ... περαιοῦνται τὸ κή-
ρυγμα 3728. δεῦρο ἀφικέσθαι
4013. sim. 4528. 5518. δεῦρο
παρῶν 464. ... δὲ καταφανῶς
ἀλισκόμενος 5731.

δεύτερος: τὸ -ον 307. -ον δὲ 8019.
3917. τὰ πρῶτα καὶ τὰ -α 3118.

3629. 3710. 5719.

δευτερόω 3433. 4227. 5717.

δέω: δεῖ impers. c. inf. 2013. 2117.

508. 524. c. acc. c. inf. 198. ἔδει

c. inf. 2612. 2819. c. acc. c. inf.

3418. 3529. δεήσει c. inf. 4313.

δέοι c. acc. c. inf. 2623. δεῖν c.

inf. 208. ὄντο δεῖν c. acc. c. inf.

2813. ὄντο δεῖν c. inf. 3521.

227*. 2423*. 6018. τὸ δέον 3329.

4129. παρὰ τὸ ... 3131. ὡς δέον

1618. 578. 5832. 6118. τὰ δέοντα

2518.

δέομαι 1813. 2728. ἔδειτο γάρ, ἴνα
401. 5517. ... τινος 587. 8. 4716*.

δή: ἀλλὰ δὴ 439. 485. ἄτε δὴ 1715.
3013. 627. αὐτίκα δὴ μάλα 187.
οἷα δὴ 1821. 238. 2828. 478.
πόσῳ δὴ μᾶλλον 258. 4017. 548.
614. καὶ δὴ καὶ 4411. 186. 11*.
2032. 2225. 2427. 264. 3110.
3331. 354. 365. 3914. 4423. 4812.
518. 18. 31. 551. 5819. 605. 6. 612.

δῆθεν 447.

δηλαδή 1727. 563.

δηλονότι 4627.

δῆλος: οἱ δῆλοι 1739*.

δηλὸς 2514. 2620. 5032. 5832. 6038.
pass. 2929.

δημαγωγέω: ἐδεινοποίει -ῶν δι
4328.

δημηγορία: -ας ἀρχοντικός 5917.

δημιουργέω: ὅσα -ηκέναι ἰστο-
ρεῖται θεός 4813.

δημιουργός 4319.

δήποτε 193. 3629. 4419. 5321. 5834.

δήπουθεν: τί ... 2315. 2731. 3028.

διά: cum gen. 1719. 28*. 1813. 2078.
2710. 13. 14. 23. 2811. 12. 28. 2915. 23.
3123. 30. 3313. 343. 21. 355. 362. 16.
3725. 396. 17. 4117. 428. 21. 4413.
4515. 4619. 4719. 4818. 492. 10.
5030. 522. 19. 5413. 552. 5812.
15. 16. 31. 607. cum acc. 1728.
223*. 2317*. 241. 358. 15*. 459.
4915. 5428.

διαβαίνω: 409*. ἐντεῦθεν ἐκεῖσε
... 625.

διαβάλλω 5520. 6118.

διαβεβαίωμαι: πιστωσάμενος
ὄρκῳ -ώσατο 191.

διαβολικός: -ας μύθων ἐνεργείας
1816. -ὄν ὄργανον 391.

διάβολος 2012. 2910. 317. 386.
397. 4313. 5118.

διαγινώσκω: διαγινώσκειται 177.
261.

διαγνωστικός 165 (in titulo.)

διαγορεύω 1738. 203. 3627. 5922.

διαγράφω 2518.

διάγω 247.

διαγωγή: τὸ σύνθετον ὄνομα πο-
ταπὴν ἔχει διαγωγήν 5823.

διαδείκνυμι: -νύειν 2418. διέδειξεν
ὡς 2829. -έδειξεν ὅτι 511.

διαίρῃω: -εἰ τὰς ἑκατέρων τάξεις
278.

δαίτα: πόρρω τῆς τοῦ Λαζάρου
δαίτης 3922.

δαιτάομαι: κόλπων εἶσω δαιτώ-
μενος 469.

διακονέω: τῆς καὶ τοὺς λόγους
αὐτῷ διακονούσης 2431. τὰς
τῶν νεκρῶν διακονεῖσθαι φωνάς
5632.

διακονία 6128.

διάκονος 2128* (bis).

διαλαλέω: περὶ αὐτοῦ -οῦσιν αἱ
γραφαὶ 422.

διαλαμβάνω: διαληπτέον 321.

διαλέγομαι: ... πρὸς 2131. 4128.
... τινι 3511 ... περὶ 2229.
486. προφητείας ἄξια διαλε-
θεῖς ἐτύγγανεν 5312.

διανοέομαι: διανοητέον ὅτι 341.
-ητέον ὅπως 4019. -ητέον ὡς
523.

διαπεράω 4011*.

διαπονέομαι 3228*.

διαπορθεύω: ἐνθεν ἐκεῖσε δια-
πορθεύσαι 4012.

διαπράττω pass. 2831. 293. 436.
med. 3128. 4028. 5218.

διαπρεπής: ὃ διαπρεπέστατε τῆς
ὁρθοδοξίας ἱεροκλήρου 168.

διαπρέπω: ὁ δικαιοσύνης ἀρετῇ
διαπρέφας 5530.

διαπτύσσω: τὰ δίχα διαπτυσσό-
μενα ῥήματα 414.

διαρρηγνυμ 35 12*. 24*. 51 12*. διαρ-
 ραγήσοιτο 51 19.
 διαρρηδην: τοῦ διαβόλου . . . ελ-
 ρηκότες 20 19 . . . ὁμολογεῖ 35 3.
 διασαφέω 44 32.
 διαστέλλω: διέσπειλε 26 10.
 διατρίβω: τὴν ἡμέραν 37 9. 47 1.
 διατριβή: τῶν ἀνωτάτων . . . -ῶν
 ἔχεσθαι 44 28.
 διαφέρω: μηδὲν ὁ δίκαιος ἀδίκου
 διαφέρει 39 18. sim. 59 9. μηδὲν
 ἐν μηδενὶ τῷ ζητήματι -ουσι
 57 9. . . περὶ τίνος 44 1. πρὸς
 τι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρήσει δια-
 φέρον 58 34.
 διαφθείρω: -φθαρεῖς 36 24. 39 5.
 διαφορά: περὶ τῆς ἐκάστων δια-
 φορᾶς 60 23.
 διάφορος: εἰς -ους ἰδέας 31 7. ἐν
 -οις καιροῖς 50 1. -οις ἰνδάλ-
 μαι 61 25.
 διαχαράττω: . . . τὰ ἔγχεα 43 9.
 ἡ διηγηματικὴ διεχάραιζε φωνὴν
 τὰς μεγαληγορίας 43 21. ἀντὶ
 -εται τῇ γραμμῇ 59 10.
 δίδωμι 19 10. 20 10. 22 33. 23 14.
 31 21*. 35 13*. 16*. 36 19*. 38 28*.
 39 28. 42 30. 51 2. 20*. 53 1*. 5. 28*.
 54 19*. 56 23*. 24*. δοθήσεσθαι
 35 27.
 διεγείρω: ζήλων θεῶν διεγηγε-
 μένος 56 8. 61 4.
 διείργω: χάσματος ἰδέα διείργουσα
 μεταξὺ 40 11.
 διελέγχω: . . . τινὰ 25 28 . . . τι
 29 1. 56 15. -εται 39 11. -όμενος
 ὑπὸ 57 18.
 διέξομαι: ἐγκώμια -ιών 42 2.
 διηγέομαι 32 30. 38 27. 48 7. 56 12.
 διήγημα 42 25.
 διηγηματικός 21 3*. ἡ -ῇ τοῦ συγ-
 γραφέως βοή 26 6. ἡ -ῇ φωνή

27 7. 28 17. 43 21. ἡ -ῇ τοῦ
 γραμματος φωνή 37 13. ἡ -ῇ
 τοῦ γραμματος ἐκδοχή 43 14.
 21 18*.
 διήγησις 59 8. 25.
 δικαιοκτονέω 55 27.
 δίκαιος 20 15. 32. 27 22. 29 12. 30 5.
 39 18. 40 12. 41 9. 14. 44 4. 27. 31.
 46 22. 49 18. 50 12. 54 10. 56 6.
 57 14*. 62 13. δικαίως 55 13. 18.
 δικαιοσύνη 21 25*. 55 25.
 δικαίω c. inf. 48 21.
 δικανικός: ἄγωνα -ὄν εἰσάγειν
 16 20. -ῇ δεινότητι 21 30.
 δίκη: κατὰ τῶν ἀλίσκομένων ἐπὶ
 τῇ -ῇ 34 18. δξεία δίκη 46 24.
 τὴν ἐγκληματικὴν ἀποδοῦναι
 -ην 58 2.
 διώ = δι' ὁ 56 8.
 διοιδέω: τὰ διωδηκότες σώματα
 49 13.
 διόπερ 60 11.
 διορίζομαι 35 8.
 διώτι 35 13*.
 διπλοῖδιον, τό: τὸ τοῦ διπλοῖδιου
 πτερυγίου 35 25.
 διπλοῖς 20 2*. 22 27*. 23 27*. 24 6.
 30 10*.
 διασχίζω: ἔδει τὸν Ἰσραὴλ -σθή-
 σεσθαι 35 30. -σθήσεσθαι τὸν
 λαόν 37 22.
 διττός: διττῷ τρόπῳ 41 8. ἐν -οῖς
 χωρίοις 50 1. 59 33*. διττῶς 34 1.
 δίφρος 37 1*.
 δίχα: . . . διαπνυσσόμενα 41 4.
 διχάζω 35 28.
 δίψα: πιεζόμενοι τῇ -ῇ 27 28.
 διώκω 39 28. 40 16. 21. 41 14. 15. ὁ
 διώκων ἀντὶ τοῦ διώκεσθαι
 50 18.
 δόγμα: ἐαντιῶ -ατα πλάττων 41 28.

δογματίζω: ὁ παρά σοι -όμενος
δρος 20²⁹. 54¹⁸.

δογματικός: ταῦτα -ῶ βεβαῖοι
προγράμματα 48¹⁸.

δογματιστής: ὡ βέλτιστε -ά 24²⁰.
ὁ ... Ὡριγένους 28¹⁹.

δοκέω 16¹⁹. 21⁹. 22². 31²⁴. 43²³. 20.
47²¹. 51¹¹. 17¹⁹. 58¹⁴. 59⁸. 61²⁰.

τῷ δοκεῖν: ἐπροεφήτεον ὡς
ᾤοντο ... 26¹³. ... ἐφάνταζε

τάς ὕψεις 27¹⁵. ἐποίησαν τὰ
παραπλήσια ... 28²¹. ... ᾤετο

προφητεύειν 36¹⁴. ἄνω ...
παρῆν 47². τῇ γραφῇ ...

ἀναθεῖς 48¹⁹. ὡς ᾤετο καί
... ἐκόμπαζε 56¹².

δόκιμος: ἵππος κρύνεται ... 17¹.
δολομήτης 32³. 33¹⁴. 39¹⁶.

δόξα 16²³. 20. 51²⁴. 58¹. 60¹⁵.
δοξάζω 16²⁴. 26²⁴. 47⁵. τὴν τοῦ

Χριστοῦ μεγαλοφυῶν ... 49⁹.
57²⁹.

δοξοκολία: τῇ προλαβούσῃ -α
ἀναπειθόμενοι (coni. Schoene).

16¹⁸. τὰς Ὡριγένους -ας 55¹⁰.
τὴν αὐτὴν εἰσηγεῖται -αν 58¹⁵.

δορυφόρος: νεολέκτους στρατολο-
γεῖν -ους 28³.

δοῦλος 32²³.
δοῦμα 26²³. 28³². 34²⁴. 41³⁰. 49¹⁹.

51¹⁸. 54¹³. 55¹³. 58⁸. 62¹. 43⁶
(cf. γράμμα).

δραματογραφέω 34⁷.
δραματογράφος: ἐχθρίστων ὁ δρα-

ματογράφος ἀπάντων 39⁸.
δράω 17³¹. τὰ δεδραμένα τοῖς

φαρμακοῖς 27¹⁰. ἐκ τῶν δρω-
μένων τὴν ἀλήθειαν ἐξέφαιεν

27¹⁴. 28¹⁸. 33²². 39²². 50²⁷.
55²⁵. ἔδρασεν 57¹⁵. τὸ δραθέν

58¹⁰. 61¹⁴.
δρομαῖος: ... ᾤχετο 18⁹.

δύας, ἡ: τὴν -άδα πατρός τε καὶ
μονογενοῦς υἱοῦ 54¹. ἐκ -άδος

τὴν μίαν ἀποδείξοι θεότητα 54⁴.
δύναμις 17⁴. 25³¹. 27²⁰. 32⁹. 33⁸.

38²⁶. 40¹⁰. 12. 15. 44²³. 51²².
53¹. ἐδύναντο 52¹⁹. ἡδύνато

(vel -αντο) 19⁷. 27¹⁹. 28²⁴. 32⁷.
36²³. δυνηθεῖς 34²⁰. δεδύνηται

37²⁹.
δύναμις: αὐτοσχεδίῳ -ει 28¹⁶. 23.

ἀναντιρρήτῳ -ει 30². ποταπῇ
-εως ἀρετῇ 33¹⁰. θεοπεσία -ει

45⁹. 53². θειοτέρας ἐξήπται
-εως 53²³. ἡ τοῦ σημείου ...

54⁸.
δυνάστης 18²⁸. 19²⁸. 31. 26³². 31⁸.

31. 33¹⁷. 35¹¹. 26. 37²⁰. 25. 41²⁴.
43¹⁰. 56¹³.

δύο: ἡμα δυοῖν ἀνδράσι 18¹⁰.
ὥστε δυοῖν ἀνάγκῃ θάτερον

55¹⁹. 58¹⁰. δύο πρόσωπα βιο-
λογεῖ 56⁴.

δυοδαίμων: -ονα μαντεῖαν 48².
δυσεκμπιτος: οἱ τύποι τῆς κακο-

δοξίας φιλοῦσι γίνεσθαι δυσέκ-
μπτοι 60¹¹.

δυοφημία 20¹⁶. 39¹². 44¹⁴.
δῶρον 56²⁴.

εἶν: ἄλλως τε κἄν c. optat. 25².
31²¹. 44²¹. κἄν c. ind. aor.

44³¹ (codd. καὶ οὐ). 53²⁷. κἄν
c. coni. 54⁷. 58²⁹. ἄν 55⁶. 56¹⁹.

ἐαυτοῦ, -ῆς passim. adnoto: ἐαντῷ
τρέχων 17¹.

ἐγγαστρέμυθος 16⁵ (in titulo). 12.
17¹⁴. 18⁵. 12*. 13. 30*. 20⁷.

21¹⁰. 25¹⁴. 28³². 29⁷. 32³¹.
μόντιν ... ον 33³¹. 34⁴. 9*. 36⁷.

12. 41³⁰. 42⁵. 19 (bis)*. 22. 43⁹.
48¹⁸. 51⁸. 54¹⁷. 24*. 29. 55². 6*.

11. 20. 24. 23*. 22*. 56⁷. 8. 12. 10. 25.

57 12*. 13*. 20*. 21*. 26*. 58 α. 12.
20. 23. 61 α. 20.
εγείρω: -ει τὴν φλόγα εἰς ἄμετρον
ῥυθον 28 β.
ἐγερτικός: σκυβάλων, ἐγερτικῶν
ἀρρωστίαι 54 31.
ἐγκαλέω: -έσαι περὶ τινος 34 18.
ἐγκαλινδόμεαι: τοὺς ταῖς τοιαύταις
-οιμένους ἐπαοιδαῖς 34 14.
ἐγκλημα: τὰ τῶν -άτων αἴτια 33 30.
τὰ συνεκτικὰ παρεῖς -ατα 34 31.
ἐγκληματικός: τὴν . . . ἣν ἀπο-
δρᾶναι δίκην 58 2.
ἐγκροῖνω 60 19 (bis)*.
ἐγκώμιον: τοῦ Σαμουὴλ -α 42 1.
ἐγχαράττω: τοῖς ἱεροῖς ἐγκεχάρακ-
ται γράμμασιν 52 29.
ἐγχειρέω 20 28. 34 7. 41 14. 48 3.
ἐγὼ 25 5*. 29 25*. 34 6*. 38 22*. 53 1*.
μου 25 6*. 29 20*. 33 20*. 34 11*.
21*. μοι 18 11*. 12*. 22 14. 31 21*.
32 5*. 33 15*. 21*. 24. 47 21. 59 8.
με 19 27*. 34 28*. 35 3*. 50 21*.
57 27*.
ἐγωγε 16 14. 23 19. 45 12. 53 10.
ἐδαφος 26 29. 36 31. 39 24. 62 18.
ἐδρα: μηδεμιᾶς ὑποκειμένης ἐδρας
ὡς οἷόν τε βεβαίαις 59 8.
ἐδωδὴ 36 28. 37 3. 10.
ἐθέλω 19 13. 29 15. 36 11. 42 24. 54 12.
ἐθνος 53 18*. 54 20*. 56 21*.
ἐθός: κατὰ τὸ πρόθετον . . . 22 27.
26 6*.
εἰ passim.
εἶδον cf. ὄρω.
εἰδοποιέω: ἀνυπόστατα εἰδοποιεῖ
πράγματα 59 7.
εἶδος: τί γε σχῆμα σκιαγραφίας
-ει περιβεβλημένον 22 18. ἐν
σκιᾷ καὶ φαντασίας -ει φαινό-
μενοι 27 33. ἐπὶ εἶδους, οὐκ ἐπὶ
σώματος 51 2. ποικίλα χρωμά-

των -η 59 23. γενεθὴ μύθων -η
61 17. εἰς ποικίλα μεταμορφου-
μενος -η 61 23. ὠχρὰ -η πλάτ-
των 62 7.
εἰδωλολατρεία: τῆς ἐχθίστης -ας
αἴτια 18 22. sim. 54 30. -ας ὄργανα
19 12. sim. 58 21. 54 7.
εἰδωλόατρος 26 19.
εἰδωλόμορφος: παντοίας ἐθρή-
σκευεν εἰδωλομόρφους ὕλας
55 28.
εἰδωλον 56 1*.
εἰκονίζω: πραγματίων ὕλας -ει τῇ
πράξει λειπομένη 59 5. ζωδιο-
γράφοι τὴν τῆς ὄψεως -ουσι
ὥραν 59 28.
εἰκοτολογία: -α ἅπαντα χαρακτη-
ρίζει 59 20.
εἰκός: ἐκ τῶν -ότων 37 19.
εἰκών: μίαν παραδείγματος -όνα
26 27. ποικίλλουσι τὰς τῶν μύ-
θων -όνας 59 30.
εἰλικρινῶς: τὰ τοῦ Χριστοῦ φρο-
νοῦντες . . . 32 11.
εἶμι: ἴωμεν ἐπὶ 29 5. ἵεναι ἐπὶ 36 α.
ἵτεον εἰς 38 12.
εἶμι passim: enumeratio haec exempla:
τὸ ὄν 25 α. τὰ οὐκ ὄντα 59 3.
ὄντα 59 α. τίς δὲ τῶν ὄντων 41 12.
εἵπερ 18 13. 23 21. 28. 25 α. 29 29.
30 31. 33 28. 37 α. 38 30. 45 23.
50 23. 52 38. 56 3.
εἶπον cf. λέγω.
εἰρκτή: εἰρκτῆς ἡ δεσμῶν ἀνειμένα
62 4.
εἰρωνεία: μετὰ -ας ἀποκρίνεται
32 4.
εἰς, μία, ἐν: ἐξ ἑνὸς ὁποτέρου 17 7.
26 28. τὸν μὲν ἐν, τοὺς δὲ πλείους
31 2. οὐχ ἐνὶ μόνῳ 37 15. δι' ἑνὸς
ἀνθρώπου 45 15. ἐκ τοῦ ἑνὸς
ὀνόματος 50 13. 53 15*.

εἰς, ἐς: διαγνωστικὸς εἰς 16⁵ (in titulo). ἐξέδωκέν τι εἰς 16¹⁵. εἰς μάχην ἐξήσαν 17²³. ἐκτραπείς... 18¹⁶. ἐμβάλων... 18¹⁸. ἐπανιτέον... 18²⁵. παριδένεσθαι τὴν ψυχὴν... θάνατον 18³². ἀναφέρει τι εἰς 19²⁰. ... ἐνέδραν sc. ἐδίδον τὰ σημεῖα 20¹⁰. ἐκπέτωκεν... 20²⁸. ἐξαλλάττειν... 21²⁴. sim. 31⁷. 17. ἀτηνθυμένον εἰς πόλεμον 23²⁴. ... ἔδαφος ἐκρίψειν 26²⁹. sim. 36³¹. 39²⁴. εἰς ὅψιν (fortasse legendum est ὄψιν) ἀμείψασα τὸ σχῆμα 26³⁰. sim. 27²⁶. 32³. μεταβάλλεσθαι τι... 27²⁵. στρατολογεῖν τινα... 28³. ... ἄμετρον ὄψος ἐγείρει τὴν φλόγα 28⁹. ἐκκαλέσασθαι... 31²³. ἀναδραμέτω... 32¹⁵. ἀφίκετο... 32¹⁷. sim. 45¹³. παριών... τοῦ εμφανέως 33⁹. ἀντιπατατατόμενοι... πόλεμον 33²⁵. ἐξεκυσσῶσαι... 34²¹. ὑπαγόμενοι τινα εἰς 36¹⁰. ... ἄλλας ἀφίκετο νυκτερίους ὥρας 37⁵. ἐβύδιπεν... 37¹⁰. παρεισδύς... 38⁹. ἱτέον... 38¹². ... πόλεμον ἀπυών 39⁹. ἔληξε... 39²⁷. κατασπάσας... 41⁸. ἐπικαλούμενος εἰς 41³¹. ... αὐτὰς ἀναγέγραπται τὰς γραφάς 43¹⁵. ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλα μεταχειρίζεσθαι τινα 43³¹. κατήλθεν... 44⁹. sim. 47²⁷. 45⁷. 17. 46³¹. καταχθέντες... 44³⁰. εἰσῆγεν... 45¹⁵. ἀναβέβηκεν... 45²². ἀνῆλθεν... 45³⁰. 47³⁰. μεταθεῖς... ἕτερον νοῦν 48²⁵. προτρέψασθαι... 49³. ὁρμήσας... 49⁶. ἐφωλόρησεν... 49⁶. ἀλληγορῶν ἀνῆγαγεν... 49¹⁵. γράφων... 50⁴. sim. 55³³. κατέφυγε... 52³². βλέποντας... 57⁴.

ἀποβλέπονσα... 59¹². ἐς τὰ μά-
 λιστα 59¹⁴. μεταμορφούμενος...
 61²¹. ἐαυτὸν ἀλλάττει... 62¹⁰.
 ἐγένετο... τὸ καταπαίξεσθαι
 62¹⁴. ... τοῦδαφος ἀπορραγείς
 62¹⁵. 21²⁷. 29¹⁵. 33⁴. 35¹⁶.
 36¹⁹. 38¹⁹. 42¹³. 46³. 54¹⁹.
 56²³.
 εἰσαγγέλλω 42¹⁵. 55¹⁴.
 εἰσάγω 16²⁰. 24¹⁸. 34²⁹. 45¹⁴.
 47¹⁸. 51¹⁰. 56⁵. 59⁶. 62².
 εἰσέρχομαι 54¹⁹.
 εἰσηγέομαι 43¹⁵. 50³¹. 54⁷. 58¹⁴.
 18. 30.
 εἰσοράω: εἰσιδῶν 31¹¹.
 εἶσω: κόλπων... διαιτώμενος 46⁹.
 ... γαστήρ 58²⁸.
 εἶτα 19¹⁷. 20⁹. 21⁶. 22⁶. 13. 24²⁴.
 25⁷. ... οὕτως 25¹⁵. ... ἐπὶ τούτοις
 26⁸. 29¹. 32⁴. 8. 30. ὁπηνίκα —
 εἶτα 37¹⁰. ... καὶ 38¹⁶. 48⁷.
 56²; 48². 49²³. 53⁵. 56⁵. 21.
 57²¹. 60²³. 61²⁸. 62⁵.
 εἶωθα: εἶωθε(ν) 21²⁴. 29¹⁷. 55¹.
 62⁸.
 εἰωθότως 20²⁸. 26⁴. 28¹⁸. 31¹⁶.
 εἶ: αἰρεῖσθαι τι... 16²⁷. ἀντι-
 ἔξειτάζειν... 16²⁵. διαγινώσκονται
 τι... 17⁷. sim. 26¹. ... νεκρῶν
 ἀνάξαι τινά 19⁵. μεταπέμ-
 πεσθαι ἐξ ἄδου 19¹¹. sim. 20¹⁵.
 30⁴. 43³. 49¹¹. 52¹⁴. 54⁹. 62¹².
 ἔγνω... 20¹¹. ἀνάγειν ἐξ ἄδου
 20³². 33¹². 52⁹. 53⁷. 13. 24. 55¹⁶.
 62¹⁸. ... τούτου περιγράφειν
 τινά 22¹. τὴν ἐρώτησιν ποιή-
 σομαι... 22¹². ὁ κραῖον ἔχων
 ... 22²⁰. ... τῶν ἐναντιῶν 23²¹.
 24¹⁸. 30²⁶. 37¹³. 48¹⁵. 55²⁴.
 ἔκδηλος... 25²³. ἔστιν ἰδεῖν...
 26¹⁸. 29²⁷. 31⁶. τὸν νοῦν ἀνάγει
 ... 26¹⁸. τὴν ἀλήθειαν ἐξέφαιεν

... 27 14. *ἐλεγχον ἐπεφέρετο* ...
 27 18. *ἀποτελεῖν τι* ... 27 18. *ἐξ*
ὁμοίας ὁρμᾶται δυνάμειος 28 22.
τινες ... *τούτων* 31 1. *ἵνα* ...
τούτων πλείστον δούσιν ἐξαπα-
τήσοι 31 9. *ἀναβαίνουσιν* ...
 32 12. *sim.* 45 23. 61 27. ... *ἀπα-*
λῶν ὀνύγων 34 17. ... *μειρακίου*
 34 19. *τὰς* ... *τούτων* (sc. *τῶν*
σκύλων) *ἀναφέρειν ὀλοκαυτώ-*
σεις 35 20. ... *θείας ἐπικρίσεως*
ἀποσταλείς 36 1. ... *τῆς ἄγαν*
ἀθυμίας 36 25. ... *τῶν εἰκότων*
 37 19. ... *τούτων νοεῖν* 37 31.
μεταδούς τι ... 40 17. ... *ἰδίου*
προσώπου τὸ τοιοῦτο διαπε-
ποῦσθαι *δρᾶμα* (corr. Br.) 43 5.
ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλα μεταχειρί-
ζεσθαι 43 31. *ἀνακαλεῖσθαι* ...
 44 4. *τὸν* ... *τοῦ ἀνθρωπείου*
γένους ὁρμώμενον 45 24. *μονώ-*
τατον ... *πάντων* 45 25. *ἀνιέναι*
 ... 47 25. ... *τῶν ὀνομάτων ἀλλη-*
γορῶν ἅπαντα 50 10. *κρίνεσθαι*
 ... 50 13. *ἐρμηνεύειν* ... 50 25.
τὸ σαφὲς ἱστορεῖν ... *αὐτῆς τῆς*
ἀκολουθίας 51 9. *λέγειν* ... *ἐπερ-*
βολῆς 52 4. *ὀμιλεῖν* ... 52 28.
ἀποδείξει ... 54 4. ... *τῶν γηίνων*
ἐρανίζεσθαι τι 57 4. ... *τοῦ ὀνό-*
ματος ὑποπιεῦσαι τὸ προᾶγμα
 61 10. ... *τοῦ φησικοῦ φθέγγεται*
νοῦ 61 21. *τῆς γαστροῦ ἐξηγεῖ*
 61 23. *ὑπολαβεῖν* ... 61 32. *μετα-*
κεκλημένα ... 62 3. *καταπλήττει*
τοῖς δέμασι ... *τῶν ὄψεων* 62 8.
 ... *τῶν ἀνωτάτω κατενεχθεῖς*
 62 18. 19 30*. 20 1*. 22*. 22 28*.
 32*. 23 27*. 29 9*. 30 10*. 34 13*.
 35 12*. 24*. 38 17*. 45 22*. 46 15*.
 47 9*. 51 12*. 56 20*.
ἐκασταχοῦ 51 4. 57 32.

ἐκαστος : *ἐκαστος ἀνθρώπων* 24 32.
 27 4. 28 31. 29 3. *ἐκαστον ἐν*
ἐκάστῳ μέρει εἰληφέναι 40 8.
 59 14. 60 7*. 23. 61 8.
ἐκάστοτε 29 28. 44 28. 47 31.
ἐκάτερος 16 22. 25. 28. 25 28. 26 18.
 27 8. 56 4. 61 28.
ἐκατέρωθεν 28 25.
ἐκατόν : *τριακόνα πρὸς τοῖς* ...
 49 30.
ἐκβάλλω 60 22*.
ἐκβιάζομαι : *ἄσσαν τὴν ὑπόθεσιν*
-σάμενος 48 29.
ἐκβούω : *τῆς γραφῆς ἀναφανδὸν*
-ώσης 19 16. 52 12.
ἐκδέχομαι : *ἐπὶ τοῦ γράμματος*
-έχεσθαι τι 48 4.
ἐκδηλος 24 13. 25 30.
ἐκδίδωμι : ... *τις εἰς* 16 13. *ἡ διη-*
γηματικὴ τοῦ συγγραφέως ὁμι-
λία ταῦτα ἐξέδωκεν 21 9. *-δοῦ-*
ναι τὴν ἐμβολὴν 37 21. *τὰ διὰ*
Μωσέως -δοθέντα μηνύματα
 48 20. *καθάπερ -έδωκεν Ἰωάννης*
 53 18. *φωνὰς -εδίδον* 56 10.
-εδόθη τινί 62 14.
ἐκδιηγέομαι : ... *περὶ* 21 11. 25 7.
ἐκδικία : *-αν εἰσάγειν* 34 28.
ἐκδοχή : *ἡ τοῦ θείου γράμματος*
ἐρῆσεν ... 20 8. *τῇ τοῦ διηγῆ-*
ματος -ῆ 21 7. *τῇ διηγηματικῇ*
τοῦ γράμματος -ῆ 43 14. 48 10*.
τῇ τοῦ γράμματος -ῆ 48 22. 49 28.
ἐκεῖ 26 22. *ἐκεῖ γάρ* ... *δεῦρο δέ*
 57 29. 38 20*.
ἐκεῖθεν : ... *ἐξορμήσας* 37 8. *μήτε*
δεῦρο τοὺς ἐκεῖθεν ἀφικέσθαι
 40 13. 40 10*.
ἐκεῖνος 16 17. 17 9. 18 14. 15. 20 20*.
 21 10. 24 30. 25 20. 26 3. 11. 17.
 27 5*. 17. 18. 30 17. 32 27. 34 12*.
 33. *κατ' ἐκεῖνον καιροῦ* 35 23.

36 18. 27*. 30. 37 15. 20. 39 22. 41 10.
21. 43 21. 46 4*. 47 6. 21. 48 11*. 29.
49 5. 53 18*. 31*. 32*. 54 5. 11. 20.
56 13. 30. 57 7*. 58 7. 60 15*.

ἐκείσε: τοὺς ἐνθεν ἐκείσε δια-
πορθμεῦσαι 40 12. τὰς ἐκείσε
πύλας 45 8. ἐκ τῶν ... κατα-
βεβηκέναι ἐνθάδε 45 25. τῇδε
κἀκείσε περιτρέχων 61 30. ἐν-
τεῦθεν ... διαβαίνοντα 62 5.

ἐκζητέω 56 22*.

ἐκθύμω 39 31.

ἐκκαλέομαι: εἰς ὁργὴν -έσασθαι
31 23.

ἐκκείμαι 56 33.

ἐκκλησία: τῷ τῆς -ας χορῷ 19 13.
50 18.

ἐκκλησιάζω: οὐ γὰρ ἂν ἐκκλη-
σίαζεν ἢ βίβλος 43 7.

ἐκκόπτω: τὰς τῶν εὐσεβῶν -ψαι
προθυμίας 39 18.

ἐκκροτος 30 21. 43 30. 45 4. 62 20.
ἐκκρότως 45 28. 49 17.

ἐκκρούομαι: -εσθαι τοῦ ζητήμα-
τος 43 25.

ἐκλάμπω: φεγγοβόλοις -οντα μαρ-
μαρυγαῖς 24 9.

ἐκλείπω 18 9.

ἐκλύτως: εἰς τοῦδαφος ἐρριμμένον
... 36 31.

ἐκονοίω 57 25*.

ἐκπειράζω: ... τινά 31 15. 54 12.

τὸν -οντα κύριον 54 2.

ἐκπέμπω: ... τινά πρὸς 40 1.

ἐκπεριπλέω: πάντα -εῖ συλλήβδην
45 29.

ἐκπίπτω: ἐκπέπτωκεν εἰς ἀποτίαν
20 28.

ἐκπληρώω: τῷ Σαουλ ἐκπληρώ-
σαντι τὰς μαντικὰς μαντείας
39 15.

ἐκπλήττω: -ονσι τοὺς ἀντηκόους
36 10. -όμενός τι 16 9.

ἐκπνέω: νεκρῶν ἐμπνεῖν καὶ πάλιν
ἐκπνεῖν ὑπασχνουμένων 62 8.

ἐκποδῶν: ... ὥχεται ἢ ἐλπίς 33 2.

ἐκπονέω: τοῖς -ηθεῖσιν αὐτῷ σπου-
δάσμασιν 50 7.

ἐκπορνεύω 34 10*.

ἐκρίπτω 26 29. 39 24.

ἐκστασις 25 6*.

ἐκτελέω: τὰς ὀφειλομένας -εῖν
λατρείας 47 31.

ἐκτίθηναι 58 1. ἐκτίθεμαι cf. ἔκκει-
μαι: ... τι 21 12. 42 18.

ἐκτός: ... εἰ μὴ 23 2.

ἐκτραχηλιάζω: ... τινά 21 2. 29 9.

ἐκτρέπομαι: -τραπεῖς εἰς 18 18.
-ετρόπην παρασυρρεῖς 19 18.

ἐκτύπωμα: τὰ τῆς ἀψύχου φαντα-
σίας -ατα 28 27.

ἐκφαίνω 24 2. 27 14. 29 3. 44 14.
60 8.

ἐκφαιλάζω: -εφαύλισε τοὺς ἀγίους
ἄνδρας 47 22.

ἐκφέρω: ἐναργεῖς ἐξέφερον ἐλέγ-
χους 28 12. ἀπόφασιν ἐξήνεγκε
κατὰ τινος 55 5.

ἐκφράζω 49 1.

ἐκφεύγω: ... τὴν αἰτίαν 57 31.

ἐκφρων 18 27. 23 25. 25 7. 19. 26 24.
31 31. 51 18.

ἐκφωνέω 18 31*. 19 23. 58 27.

ἐκχυσίς 26 7*.

ἐκῶν 20 31.

ἐλαιον 29 9. ἢ τοῦ -ον χρίσις 52 5.

ἐλαύνω: ... πρὸς τινος 17 17.
... ὑπὸ τινος 18 18. sim. 21 22.

25 21. 31 7. -εται βασκανία 40 20.
ἐλήλαται 59 4. (coni. Br.)

ἐλάττων cf. ὀλίγος.

ἔλεγχος 24 27. αὐτοτελή -ον 27 18.
 ἐναργείς -ους 28 12. καθ' ἑαν-
 τοῦ ποιεῖται τὸν -ον 53 21.
ἐλέγχω 17 20. 29 18. 35 9. 37 7.
 41 16. 57 27*. 57 28. 58 31. 59 4
 (cf. ἐλαύνω).
 ἐλεημοσύνη 33 30.
 ἔλκω 33 4. 58 3.
ἐλπίς 33 3. μεγίστας -ίδας ὑπο-
 τίθεται τινι 47 17.
 ἔμαντοῦ, -ῆς: κατ' ἔμαντόν 16 20.
 ἐμβακχεύω: διὰ τοῦ -οντος αὐτῇ
 δαίμονος (ἐκβακχ. Μ) 20 8. τοῦ
 ἐμβακχεύοντος ἐν αὐτῷ δαί-
 μονος 40 23.
 ἐμβάλλω: ... εἰς 18 19. 39 4.
 ἐμβατεύω: ἐπ' ἀντίων τῶν χωρίων
 -εύσας 32 16.
 ἐμβροθῶς: ... εἰρηκέναι 37 22.
 ἐμμανής 25 15. 31 30. 41 7. τὴν
 -ῇ τοῦ δυνάστου γινώσκιν 43 10.
 ἐμμελέτημα: τὸ τετροάμορφον ...
 τοῦ καλουμένου Βάαλ 26 4.
 ἐμμένω: ... τῇ ἐκδοχῇ 48 21.
 ἐνέμεινε ἀμεταστάτως 58 5.
 ἔμμουσος: τὰς -ους ποιήσεις 61 17.
 ἐμπληκτος: τὴν -ον 18 7.
 ἐμπνέω 62 8. cf. ἐκπνέω.
 ἐμπολιτεύομαι 26 14.
 ἐμπυρρίζω 56 2.
 ἐμφαίνω 58 25.
 ἐμφανής: παριῶν εἰς τοῦμφανές
 33 9.
 ἐμφρων 26 24. 51 25.
 ἐμφωλεύω: λυμῶνας -οντας ἐχ-
 θίστους 17 16. ἐν τοῖς ἐνδοτάτω
 μορίοις -ων ὁ δαίμων 61 22.
 ἐμψυχος 27 18.
 ἐν: ... τῇ πρώτῃ τῶν Βασιλειῶν
 16 12. τρέχειν ... σταδίω 17 4.
 ἐν πρώτοις προτακτέον 17 8.

... πρώτοις βοᾷ 29 7. πυνσό-
 μενος ὡς ... μαντέω 18 11.
 γράφαι ... τοῖς Ἀριθμοῖς 18 19.
 παραφέρεις ... μέσω 24 27. ἐν
 θυσίᾳ ἀντεξετάζεσθαι 25 27. ἐπα-
 κοῦσαι ἐν φλογὶ πυρός 25 31.
 ἐμπολιτεύεσθαι ... 26 14. ...
 τῷ τῆς Ἐξόδου κατασεύμανται
 προγράμματι 26 27. ἐν σκιᾷ καὶ
 φαντασίας εἶδει φαινόμενοι 27 32.
 ... τοῖς θεάτροις 28 15. ...
 ταυτῶ 29 13. 45 14. 46 23. 52 15.
 ... μιᾷ ὥρῃς ὥρα 29 14. ...
 τῷ θεῷ δνόματι 32 10. ...
 αὐτῇ τῇ ὥρῃ 33 7. ... τῷ
 Λευϊτικῷ 34 3. 55 4. συνομολο-
 γεῖ ... μέρει τοπικῶς 35 10.
 τὰ ... μέσω 38 20. ... τῷ ἥδη
 39 29. ἑκαστον ... ἑκάστῳ μέρει
 40 6. ἐμβακχεύοντος ... 40 23.
 ... ὥρα θέρους 40 28. ... ταῖς
 ἱεραῖς γραφαῖς 43 4. ... ἥδου
 γεγονέναι 43 29. sim. 44 3. ...
 τοῖς κατωτάτω ἀφ' ἧς 47 17. ...
 ἥδου κατελθὼν 44 28. ... τοῖς
 κόλποις 46 7. τοὺς ... τοῖς
 οὐρανοῖς ἐστιωμένους 47 25.
 ὁ μῦθος ... γαστροὶ πλαττό-
 μενος 48 16. ... τῷ μεταξύ 49 29.
 ... διττοῖς χωρίοις ἀναγέ-
 γραπται 49 31. ... διαφόροις
 καιροῖς 50 1. βληθεῖς ... κα-
 μίνω 50 18. ... τοῖς πολέμοις
 51 28. τούτων ... γνώσει καθ-
 ἔστηκεν 52 27. ... τῷ Δευτερο-
 νομίῳ 53 26. μηδὲν ἐστὶν ἀληθές
 ... ἀπὸ τοῖς 55 3. μηδὲν ἐν μη-
 δενὶ τῷ ζητήματι διαφέρουσιν
 57 2. μῦθος ... γαστροὶ πεπλασ-
 μένος 58 24. πρὸς τι τῶν ...
 τῷ βίῳ 58 34. ... τῇ Ἑλλάδι
 φωνῇ 61 8. ... ταῖς παιδιαῖς

61 12. . . . γαστρὶ μῦθον ἀνα-
 πλάττειν 61 20. . . . τοῖς ἐνδοτά-
 τω μορίοις ἐμφωλεύων 61 22.
 χοροὺς ἀγγέλων . . . τάξει παρ-
 εστῶτας ἔχειν 62 19; 17 29 (bis)*.
 30*. 18 11*. 20 (bis)*. 20 20*. 21*.
 25 6*. 29 19*. 25*. 32 29*. 33 19*.
 30*. 21*. 34 5. 27. 35 14*. 38 23*.
 24*. 25*. 39 14*. 44 15*. 22*. 45 23*.
 46 14*. 48 6*. 12. 16*. 49 22*. 53 27*.
 54 21*. 22*. 55 7*. 60 1*. 2*. 14*. 24*.
 ἐναγής 55 14
 ἐναντίος 177. 21 30. 28 24. . . . τινι
 21 6. 34 6. 43 7. . . . τινος 37 16.
 ἐκ τῶν ἐναντίων 23 21. 24 18.
 29 13. 30 26. 37 13. 48 16. 55 24.
 τοῦ ἐναντίου 18 3. 19 18. 20 21.
 22 25. 30. 23 16. 28 8. 32 11. 35 6.
 62 13. 60 15*.
 ἐναογής 25 23. 28 12.
 ἐνδιαλάττω: -ει τὴν ἔννοιαν 48 21.
 ἐνδοθεν 30 13. 31 12. 54 31.
 ἐνδόσθια, τὰ: τὰ τῶν ἀνθρώπων
 . . . 38 10.
 ἐνδοτάτω 41 5. 61 22.
 ἐνδύμα: τὰ τῆς ἐσθῆτος -ατα 24 2.
 ἀδιάφθορα -ατα 24 9.
 ἐνδύομαι 60 6*.
 ἐνέδρα: εἰς -αν 20 10.
 ἔνεκα: πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης . . .
 τῆς ἐγγαστριμύθου 16 11. . . .
 τούτου 18 31. τίνος . . . 23 20.
 . . . τίνος 27 28. ἐρωτήσων . . .
 τῶν ὑποζυγίων 30 23. αἰσχροῦ
 μὲν . . . κέρδους 40 13. ὧν . . .
 ἀμφισβητεῖν ἐγνώκαμεν 44 2.
 τῆς δεομένων . . . σσητηρίας 47 13.
 οὐδὲν . . . τούτου λέγει 49 13.
 ὅσα τῆς ἀναστάσεως . . . εἰσηγεῖται
 50 31. παιδεῖς . . . 61 2. 54 27*.
 ἐνέργεια: διαβολικὰς μύθων -ας
 18 17. θεϊότητος -α 47 3.

ἐνεργέω: ἡ σημεῖον δύναμις -οῦσα
 54 8.
 ἐνθα 35 19.
 ἐνθάδε: καταβεβηκέναι . . . 45 28.
 ἀνῆσαν . . . 47 18. 57 13*.
 ἐνθεν: τοὺς . . . ἐκείσε διαπορθ-
 μεῦσαι 40 12. 10*. ἐνθεν δέ ποθεν
 (coni. Br.) ἀρκτέον 17 12. . . . ἡ
 πρώτη διελέγχεται δυσσημία
 39 11.
 ἐνθεος: τῆς -ου πολιτείας 16 7.
 -ω ζήλω 25 26.
 ἐν: ὡς . . . μάλιστα 17 21. 47 3.
 48 13*. 60 4*.
 ἐνίοτε 23 8. 42 8.
 ἐνίστημι: τὰς -εσιώσας κινήσεις
 37 27.
 ἐννοέω 27 18. 32 28. 41 28. 45 2. 46 8.
 50 11.
 ἐννοια: τὸ τῆς -ας ὄμμα 23 4.
 ἐορᾶσθαι κατὰ -αν 24 12. ἐδή-
 λωσεν κατὰ -αν 26 20. ἔγνω
 κατὰ τὴν -αν 30 12. ἐπ' ἄλλην
 ἀπεπήδησεν -αν 43 27. ἐνδια-
 λάττει τὴν -αν 48 21.
 ἐνοχος 55 8*.
 ἐνσημαίνω 60 7*. 10.
 ἐνταῦθα 22 13. 26 19. 28 28. 43 4.
 47 20. 51 21. 54 1. 56 4. 58 1.
 ἐντελής: -έστερον ἐροῦμεν 18 25.
 ἐδγλωττίαν -ῆ 61 4.
 ἐντείνω: ἐντεταμένον (sc. γέροντα)
 23 24. σχηματίζει τὰ πράγματα
 γραμμαῖς -τεταμέναις 59 13.
 ἐντεῦθεν: μετάραντες . . . 39 27.
 . . . πάλιν ἀπόφασιν ἐξήνεγκε
 55 4. κἀντεῦθεν ἐλέγξει 58 31. . . .
 μουσική τις ἁρμονία συνίσταται
 59 30. . . . ἐκείσε 62 6.
 ἐντυγχάνω 50 7.
 ἐνυπνιάζομαι 53 28*. 32*.
 ἐνύπνιος 17 29*. 33 21*. 53 28*. 32*.

ἐνώπιον c. gen. 3821*.
 ἐνώτιον 4827*.
 ἐξαγορεύω 237. 279. 3613. 3718.
 5328.
 ἐξαίρω: ἦρε πάντας τοὺς ἐγγα-
 στριμύθους 1714. sim. ἐξᾶραι
 568.
 ἐξαιτέομαι τινα 387.
 ἐξαίρην 387.
 ἐξαλλάττω: ... τινὰ εἰς 2123. 318.
 παντοδαποῖς -εται σχήμασι 6123.
 ἐξανατέλλω: ἀνέτειλε τὰ καρπο-
 φόρα ξύλα 487.
 ἐξαπατάω: ... τινὰ 2428. 319.
 5117.
 ἐξάπτομαι: θεοπεσίας -ῆπτο πολι-
 τείας 4918. θειοτέρως -ῆπται
 δυνάμεως 5323.
 ἐξειμι: -ῆσαν εἰς 1723.
 ἐξελαύνω: -ῆλασέν τινα 337.
 ἐξελίττω: ἴαμεν δὲ πάλιν -οντες
 ἐπὶ τὰ τῶν λόγων ἔχνη 296.
 ἐξέλκω: -υσθῶσιν εἰς μαντείας
 3421.
 ἐξέροχομαι 3229*. 331*. 3821*. 23*.
 26*.
 ἐξεστι: ἐξῆν ἂν ἴσως 5126.
 ἐξετάζω: ... τὸν ἀντιπύπτοντα
 νοῦν ἐκείνους 179 ... τὴν γυ-
 ναῖκα 2222.
 ἐξέτασις: εἰς τὴν -ιν ἐπικαλού-
 μενός τι 4131.
 ἐξηγέομαι 464.
 ἐξηγήσεις 1621. 5719.
 ἐξῆς: τῇ ... ἡμέρᾳ 3621. sim. 379.
 ἐξηγέω: -ῆχησε τὴν φωνήν 452.
 ἐκ τῆς γαστρός -εῖ 6124.
 ἐξιλεύσομαι: -ώσασθαι συχνοτέρᾳ
 δεήσει 182. -οῦμενος ὑποκλι-
 θῆναι θεῷ 3323.
 ἐξίσταμαι 1723*.
 ἐξολοθρεύω 1830*. 5428*.

ἐξομοῖω: -οῦται τὰ περίεργα καὶ
 γοῶδη τοῖς οὐρανίοις ἀπομι-
 μῆμασιν 2712.
 ἐξορκίζω: δαίμων -όμενος ὑπὸ
 2121.
 ἐξορμάω: ἐκείθεν ... 377.
 ἐξουσία: -αν ἔχουσιν τινος 199.
 sim. 1922. -αν ἔχειν (corr. Br.)
 κατὰ τινος 328. ἡ τοῦ κρείττο-
 νος ἐξουσία 261. ἐπ' -ας εἶχεν
 2911. ἀπονέμων -αν 304. τῇ
 τοῦ ὀήματος -α 338. ὑπὸ τὴν
 -αν τινός 423. sim. 4719. τοιαύ-
 της -ας ἐπίτασις (coni. Br.)
 433. 444. ὁ ἐξουσίᾳ μεταπεμ-
 ψάμενός τινα 4912. θειοτέρως
 ἐχόμενον -ας 538.
 ἐξωτάτω 3113.
 ἔοικα: ὥς -εν 2018. 2332. 4716.
 481. ἔοικεν cum inf. 248. (ἐφ' -
 κει) 3620. 3919. 5324. 5710. 5815.
 596. 6120. ἔοικότα βάσει 5915.
 6017*.
 ἐπαγγελία 5413.
 ἐπαγγέλλομαι 549.
 ἐπάγω 1928. 2528. 28. 4220. 4612.
 531. 5427. 555. med. 4727.
 ἐπιδώω 6114.
 ἐπαθλον: ἀμοιβὰς -ου χάριν εἰλη-
 φέναι 407.
 ἐπαινέω: -έσαι τινὰ 4831. sim. 568.
 ἐπαίρω 478.
 ἐπακολουθεῖω 343*. 9*.
 ἐπακούω 2531. 5325. ... τινός
 3327.
 ἐπαμφοτερίζω: καθάπερ -ων εἰρη-
 κώς 5713.
 ἐπαναλαμβάνω: -λαβόντες ἐροῦ-
 μεν 1824.
 ἐπάνειμι: -ιτέον εἰς 1828. -ίτω
 ἐπὶ 3518.

ἐπαντλέω: βλασφημίας -ὦν ἐπὶ
(corr. Br.) τὰς τῶν ἀκροατῶν
ἀκοάς 446. ψευδηγορίας -εἶν
ἀκράτους ταῖς τῶν νεηλῶδων
ἀκοαῖς (corr. Brinkmann) 609.
ἐπάνω 2920*, 22*.
ἐπαισιδή: ἐγκαλινδουμένους -αῖς ἢ
μαντείαις 3415. μύθων -ῇ 603.
5423*.
ἐπαισιδός 272*, 7*, 9. 15. 2818*, 21*, 28.
344*, 9*, 5423*, 556*.
ἐπαπορέω: ὥς -ὦν ἢ τάχα ἴσως
ἐρόμενος 427.
ἐπαπόρησις 4214*, 19*.
ἐπαφύσσομαι: νοτίδος -σάμενος
ἰκμάδα 403.
ἐπεγείρω: ... πυρετῶ πυρετὸν
284. ... στάσεις 335. ... πόλε-
μόν τι 387.
ἐπεὶ caus. 269. 277. 445. 583.
instituit enunt. princ. 2613.
2718. 5727*.
ἐπείγομαι ... cum inf. 367. 4732.
(-ειγθεῖς) 582. 5928.
ἐπειδὴν c. opt. 4318. 6015*.
ἐπειδὴ temp. 1718. 1832. 1930. 307.
373. 3928. 405. 4728. 6023. caus.
299. 397. 4312. 609. 6125.
ἐπειδήπερ temp. 3814. caus. 5111.
ἐπειμι: ἐμοιγε θαυμάζειν -εισιν
5124.
ἐπεισκυκλέω: νεκνομαντείας ἐνρή-
ματα τῶ τῆς ἐκκλησίας -ῆσαι
χορῶ 1913. -εἰ ἐκείνας sc. τὰς
μαρτυρίας 578. ἀσεβῇ μαντεία
(corr. Br.) δαιμόνων -ὦν 5822.
ἐπειτα: τὰ πρῶτα διὰ τῶν ...
βεβαιῶν 355. διὰ τῶν ... ἐπι-
λόγων 429. πρῶτον μὲν ...
δὲ 4718.
ἐπέοικα: -έν τι 2617.
ἐπερείδομαι: ... τι 2928. 5024.

ἐπερωτάω: -αῖται ὑπὸ 3813. 3425*.
353*. 5424*.
ἐπὶ c. genet. ... λέξεως 2111.
357. 23. 505. τὴν ἐπὶ Ἡλίου τοῦ
προφήτου προσαγάγωμεν ἱστο-
ρίαν 2524. ... ἐξουσίας εἶχεν
2911. ἐμβατεύσας ... 3215.
... ὀνόματος ἐμνημόνευσεν
3730. ... τοῦ Σαουλ ὅσα συνέ-
ξεν 399. ἐσιώμενον ...
γῆς 468. ... τοῦ γραμματος
ἐκδέχεσθαι 483. φρεάτων ...
χωράς φαινόμενων 4828. ...
τοῦ νοητοῦ παραλαβόν 4829.
... τοῦ παρόντος 5032. ...
εἶδους οὐκ ... σώματος 512.
... τοῦ κρείττονος ἀποδέδεικται
προσώπου 5210. ἀνομολογίαν
ἐφ' ἐκάστων τηρεῖ 5914; 371*.
3815*. 4618*, 28*. 5224*. c. dat.
μεμφομένους ἐπὶ 1615 ... τοῦ-
τοις 202. 3027. 3424. 5128.
πρὸς ... τούτοις 225. 3527.
3622. 4221. 4323. 5110. 5232.
εἰτα ... τούτοις 268. τὸ πρόσ-
ωπον ὑποκλίνας ... τῇ γῇ
3015. τοῦ θεοῦ χρησιμοδοῦντος
... τῷ τολμήματι 348. ἀπειλεῖ
κολαστήρια ... τῇ δίκῃ 3418.
ἐπὶ προσογγίματι 355. ... αὐτο-
φάρω ληφθεῖς 445. ἐπ' ἐν-
βολίᾳ 5124. προεφῆτευσεν ...
5314. 4028*. c. accus. τραπεῖς
... 1718. ὥχeto ... 1718.
παρεκβάς ... 2212. βραδιοῦμαι
... 2213. ἴωμεν ... 298. sim.
366. καταφεύγειν ... 3381.
sim. 447. ἐπανάτω ... 3518.
ἀπελήδησεν ... 4327. 204*
(bis). 2211*. 2921*. 3225*. 334*.
3412*. 3829*. 4126*. 4213*, 23*.
4928*. 6015*.

ἐπιβαίνω: τῶν οὐρανῶν ἐπιβεβήκει
46 β.

ἐπιβρέχω: οἶνω μὲν -ουσαι (sc.
κορυβαντιῶσαι γραῖαι) τὸν φά-
ρυνγα συγχῶ 61 14.

ἐπιγινώσκω: -εγίνωσκεν 52 3.
-γινῶναι 52 18.

ἐπίγνωσις: ἐφώτισε Λυδίαν εὐσε-
βείας -ει 32 18.

ἐπιγράφω: ... τινί τι 54 12. 57 15.
58 10.

ἐπιδείκνυμαι: ... τι 17 3. 23 9.

ἐπιδημέω: ... τῇ γῇ 46 10.

ἐπιζητέω: ... τὸ παῖσμα 34 30.

[ἐπιθυμία] 47 2.

ἐπικαλέομαι: ... τινα 26 4. εἰς τὴν
ἐξέτασιν ... τι 41 31. οὐρανόθεν
... τὴν βοήθειαν 57 3.

ἐπικελεύομαι: ... c. acc. c. inf. 27 24.

ἐπικομπέω 20 9.

ἐπικουρία 18 1. 57 4.

ἐπικρατέω 55 23.

ἐπίκρισις: ἐκ θείας ἀποσταλείς
-εως 36 1.

ἐπιλαμβάνομαι 31 24. ... τι 35 28.
... τινος 46 28. 33 3*.

ἐπιλέγομαι 26 3.

ἐπιλείπω: ὁ χρόνος ἡμᾶς -λείπει
λέγοντας 26 28.

ἐπίληπτος: τὰ τῆς -ου ῥήματα 19 19.

ἐπίλογος: διὰ τῶν ἔπειτα -ων 42 9.

ἐπιμαρτύρομαι 56 33.

ἐπιμελέομαι: ... τινος 44 31.

ἐπινέμομαι: ὁ δαίμων αὐτὴν -εταί
61 23.

ἐπιπλέκω: ἄλλην -ει δυσφημίαν
44 13.

ἐπιπλοκή: τὰς τῶν ῥημάτων -ὰς
ἢ συζυγίας 50 2.

ἐπίρροια: πλούτων -ας 59 20.

ἐπιρροήννυμι: -οθεῖσα τῇ κακίᾳ
19 2.

ἐπισκῆπτω: ταῖς ἀγίαις -ῆναι γρα-
φαῖς 43 12.

ἐπισκώπτω: ... τινά 56 30.

ἐπίσταμαι 36 14.

ἐπιστατέω 60 11*.

ἐπιστήμη: -ῃ καὶ συνέσει sc. ἔγνω
24 31. τὰς ἀνομοίας -ας ἢ πολι-
τειῶν ἀναγωγὰς 50 25.

ἐπιστημόνως 35 22.

ἐπιστρέφω 35 30.

ἐπισυνάγω 59 25.

ἐπιταγή 46 16.

ἐπίταγμα: τὸ θεῖον ... 40 20.

ἐπίτασις 43 3 (coni. Br.).

ἐπιτάττω (vel ἐπιτάσσω): ... τινί
26 2. ... τινί c. inf. fut. 26 28.
-ταχθεῖς ὑπὸ 33 17 (quod 43 3
exstat exemplum, in ἐπίτασις
mutavit Br.).

ἐπιτεχίζω: εὖρημα δὲ μαντείας
-ων ἅπασιν ἀσεβοῦς 24 29.

ἐπιτεχίσμα: τὸ τῆς παρεμβολῆς
... 17 24.

ἐπιτελέω 26 3.

ἐπιτεχνάομαι 27 27. 39 19.

ἐπιτήδευμα: τὰ τῆς ἀποστασίας
-ατα 18 3. τὰ τῆς φαρμοκείας
-ατα 28 28. 55 10.

ἐπιτιμάω: ... τινί 33 6. 42 21.
43 27.

ἐπιτρέπω: ... τινί c. inf. 18 19. 45 5.
53 6.

ἐπιτυγχάνω: οὐδὲ τῶν -χόντων
οὐδενός 19 7. 60 13 (his)*.

ἐπιφανής 23 7.

ἐπιφέρω: αὐθις -ει 19 25. εἴτα πά-
λιν -ει προῖων 22 6. εἴτα ἐπὶ
τούτοις -ει 26 8. εὐθὺς -ει 38 27.
42 7. -έφερε πρὸς τοῖς ἄλλοις
48 6. -ει προσθείς 49 30. -ει πά-
λιν 57 24. ἀκολούθως -ει πάλιν
60 12. σημασίας μωλώπων -όμε-

νοι 23 12. ἔλεγχον - ἐφέρετο 27 18.
 τὰ κατὰ τοῖς ἀδίκους - ὅμενα 39 7.
 ἐπιφθέγγομαι 22 33. προσθεῖς - ἐ-
 φθέγγατο 40 8. 44 11.
 ἐπιφοιτάω: δεῦρο παρὼν ἐπεφοίτα
 ὁ Χριστός 46 4.
 ἐπιφορὰ: ἐπάγεσθαι πυρὸς - ἄν
 25 29. αἰσθητὴν ἔχει τὴν τῆς ἀφῆς
 - ἄν 52 5.
 ἐπιφράζω: - ἐφρασε προῶν 34 11.
 αὐταῖς - ἐφραζε συλλαβαῖς 42 4.
 ἐπιφροντίζω: ... τινός (corr. Br.)
 27 33.
 ἐπιχειρέω c. inf. 31 19.
 ἐπιχέω 28 9.
 ἐπιχρώννυμι: λόγοις - σάντες ἡδέαι
 59 24.
 ἐπινηφίζομαι: τούτοις - εἶται καὶ
 μάργυς ἄλλος 56 16.
 ἐποπιεύω 31 14.
 ἔπος: ἀνθυπήνεγκε πρὸς ... 20 1.
 sim. 40 5. 50 20. ὡς ... εἰπεῖν
 50 9.
 ἐπωφελῶς 55 17.
 ἐρανίζομαι: ... τὴν ἐπικουρίαν
 57 4.
 ἐραστὴς: ὁ τοῦ προφήτου Δαβὶδ...
 41 13.
 ἐράω τινός 44 30.
 ἐργασία 32 20*. 33 3*.
 ἐργάζομαι 27 22.
 ἔργον: εἶδει, ἔργω 27 33. 31 5. τὸ
 τοῦ Χριστοῦ πρόσωπον ἔργω
 καὶ πράξει θεόν 31 11. sim. 46 24;
 35 31. 39 6. τὴν ἐμμανῆ γνῶσιν
 ἔργοις ἀγνωσίας ἀνάπλεων 43 10.
 55 12. ἔργω, λόγῳ 59 4. ῥήμασι
 δὲ καὶ σχήμασι, ἔργω 59 28.
 ἔργοις καὶ λόγοις 61 31.
 ἐρμηνεύω: ... ἐκ 50 28. ... πάσας
 τὰς γραφὰς 57 6. ἐργαστρίμυθος
 - εἶται παρὰ 58 24.

ἐρυνθιάω: ... sequitur inf. 19 18.
 ... sequitur partic. 24 22. 48 3.
 ἐρυνθρός: - οἷς ἡδ' ἀνθινοῖς χρώ-
 μασι 59 26.
 ἔρχομαι 52 13*. 53 29*.
 ἐρωτάω 17 28. 19 22. 31. 20 23. 29 6.
 30 7. 22. 42 8. 56 30. 59 22*. 60 23. 25.
 ἐρώτησις: ἔκ τινος ποιέσθαι τὴν
 - ἰν 22 13. ἀνθυπενέγκασα πρὸς
 τὴν - ἰν ἔφησεν 30 9.
 ἔσθημα: ποικίλα φοροῦντες - τα
 23 11. περιβολῆς ὑφαντὸν ἔσθη-
 μα χειρότενκτον 24 18.
 ἔσθης: τὰ τῆς - ἤτος ἐνδύματα 18 8.
 24 2. - ἤτος ποικίλης ὑφάσματα
 24 10.
 ἔσθίω 36 20*.
 ἔσμός: ἀποτείνας λόγων - ὄν 48 24.
 ἐστιάομαι: - ὥμενον ἐπὶ γῆς 46 7.
 τοὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς - ὠμένους
 ἀγγέλους 47 33.
 ἔτερος: ἐφ' ἑτέρα τῶν παραδειγ-
 μάτων 22 12. 23 29. 24 15. 25 23.
 28 2. 34 7. 42 21. 48 25. 50 16. 53 21.
 30*. 58 10.
 ἐτέρωθι 52 32.
 ἔτι: ... γε μὴν 27 5. 30 21. ἔτι δέ
 31 31. 50 17. 33 20*. 35 1. ... γε
 καὶ 37 21. ... καὶ 50 28. 55 25.
 61 27. ... καὶ νῦν 48 28. οὐ γὰρ
 ἂν ... νομίζοιτο μῦθος, εἰ 59 2.
 ἔτος: τοσοῦτοις - εἰ 24 5. τοσαύ-
 ταις ἑτῶν περιόδοις 25 20. ἐκείνου
 τοῦ - οὗς 53 19.
 εἶ: ... οἷδ' ὅτι 16 14. τοῖς ... φρο-
 νοῦσιν 25 18. 31 29. sim. 30 5.
 εὐαγγελικός: τὰς - ἀς φωνάς 46 11.
 τοῦ - οὔ γραμματος 49 20. ταῖς
 - αῖς ἀποφάσει 50 7.
 εὐαγγέλιον, τὸ 50 5.
 εὐαγγελιστής 49 27.
 εὐβουλία: ἐπ' - α 51 24.

εὐγλωττία: διεγείρει τὸ φρόνημα
 πρὸς -αν 614.
 εὐγνωμόνως 485.
 εὐδιάφθορος: ἐσθλήτος ὑφάσματα
 -α 2410.
 εὐδεξία: γνώρισμα σωματικῆς -ας
 2323.
 εὐεργέτης 5518.
 εὐήθης 2113. εἰς -ῃ πίστιν ὑπαγό-
 μενοι 3610.
 εὐθέως 3827. 54 27.
 εὐκλείης: τὸν -ῇ Σαμουήλ 4329.
 εὐλάβεια: μετὰ τῆς ὀφειλομένης
 -ας 4129.
 εὐπειῶς 235.
 εὐρεσις: ποιητικῆς οἰησικοπίας ...
 5931.
 εὐρετής 5514.
 εὐρημα: νεκρομαντείας -ατα 1913.
 ...μαντείας ἀσεβοῦς 2423. μαν-
 τικῆς ... ατα ἀσεβῆ 291.
 εὐρίσκω: εὐρήσιεν 3522. 4921*.
 508. 5231. 5421.
 εὐρώστως 1723.
 εὐσέβεια: τὸ τῆς -ας γνώρισμα 169.
 -ας ἐπιγνώσει 3218. τὰ τῆς -ας
 σύμβολα 3332. ὑπὲρ τῆς -ας
 ἀθλεῖν 494.
 εὐσεβής 2121. 3018. 3918.
 εὐσκελῶς: τρέχων ... 172.
 εὐτρεπίζω: ἡντρεπίζεν ἐδωδάς 373.
 εὐφημέω 491.
 εὐχερής: πῦσαι τοὺς -εῖς 4224.
 εὐχερῶς: ... ἐστιν ἰδεῖν 315. 3616.
 εὐχή 2529. 3219.
 εὐπνυχία: -α καὶ δρόμη φρονήσεως
 493.
 εὐώνυμος 3817.
 ἐφρεῖς: ἐφρεῖ καθαρή καὶ πρεσ-
 βεία καὶ δείσει προσλιπαρῶν
 286.
 ἐφικτός: κατὰ τὸ -όν 1712.

ἐφίστημι 3411*. ἐφίσταμαι: πνεύ-
 ματα καὶ ψυχὰι τοῖς ἀνθρώποις
 -ανται 239.
 ἐφοδιάζω: -ουσι τοὺς θεομένους
 5517.
 ἐφοῦδ 2510*.
 ἐχθρός 3428. 569. ἐχθιστος 1718.
 1822. 398. 5510.
 ἔχω: πῶς ἂν -οιμι γνώμης 1611.
 ὅπως ἔχει (corr. Br.) δόξης 1628.
 ἐξουσίαν ... τινός 199. 23. κατὰ
 τινος 328. ὁ ἀνθρώπος ὁ κρᾶσιν
 -ων ἐκ 2220. οὕτως ἔχει 429.
 569. τοῦτον -ει τὸν τρόπον 2522.
 ἐπ' ἐξουσίας ἔχεν 2911. ... λέγειν
 3027. sim. 3312. 3220*. 371. 4017.
 424*. 443. 4511. 502. 5215.
 5725*. 5823. 6016*. 6219.
 ἔχομαι: ... τινος 4423. 4623. 588.
 567.
 ἔωλος: τοῦτων (sc. οἱ ψηφοπαῖκται)
 ἀλκομένων ἐόλων 2817. ἔωλα
 καὶ ψευδῆ (sc. ῥήματα) 5520. -ω
 κενολογίῃ 5620. κουφολογίαις
 ἐώλοις 572.
 ἔως 269*. 15*.
 ζῶω 5622*. 30.
 ζῆλος: τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου
 πολιτείας σου -ον 168. ἐνθέω
 -ω 2520. -ω θεῖω διεγρηγερμένον
 567.
 ζητέω 185. 3423. 3523. 3620. τὰ
 ἐν μέσῳ παραλείψας ἐρῶ τὸ
 -ούμενον 3821. 431. 443. 4810*.
 4921*. 5619.
 ζήτημα: ἐκκρούεσθαι τοῦ -ατος
 4325. μηδὲν ἐν μηδενὶ τῷ -ατι
 διαφέρουσιν 579.
 ζήτησις 4214*. 29*.
 ζωδιογράφος 5923.

ἡ: ἡ γάρ 313. 341. 523.

ἡ passim.

ἡγεμών: τὸν -όνα νοῦν ἐτύφλωττεν 313.

ἡγέομαι 1620. 5418. 5831. 6117.

παρ' οὐδέν -ήσατο 3127.

ἡδέ: δικαίων ἡδ' ἀδίκων 4012.

5012. ἐροῦσθ' ἡδ' ἀνδρῶσι

χρώμασι 5927.

ἡδὴ 352. 367. 5115.

ἡδύς: λόγοις -έσι 5925.

ἡθος: εἰς ἄλλο μεταλλάσας ἡθος

3118. τὰ τῆς ἀνεξικακίας ἡθῆ

3123. φιλοσοφίας -ῆ 6116.

ἡμεῖς, -άν, -ῖν, -ās 1623. 2019.

2623. 2730. 295. 408*. 10*. 4214*.

29*. 4332. 508. 5212*. 13*. 5315*.

6017*. 27*.

ἡμέρα: ἄχρι τῆσδε τῆς -ας 246.

τῇ ἑξῆς -α 3624. sim. 379. τῇ

δευτέρᾳ -α 3629. 3729; 3225*.

3516*. 3626*.

ἡμερόω: τὴν ἀγοριότητα τοῦ δαι-

μονος -οῦντα 4023.

ἡμέτερος 4217*.

ἡσυχος 4613.

ἡτάω 3117. 3520.

ἡτοι 4717. 497. 5710.

ἡχος: τὸν τῆς γλώσσης -ον 338.

θάλαττα 4620. -σσα 2925*.

θάνατος 1832. 3730. 29. 4617. 5428*.

557*.

θανατώω 557*.

θάτερος, -ον: Ἰούδας ὁ προδότης

καὶ ... Ἰούδας ἀπόστολος 5014.

δουὶν θάτερον 5518. 5811. 601*.

θαυμάζω: ... περὶ τι 1610. ... τι

4831. ἀλλ' ἔμοιγε θαυμάζειν

ἔπεισιν 5124.

θαυμασιουργός: μετὰ τοῦ -οῦ Σα-

μουήλ 4027.

θεόδομαι 1827. 222. 2423. 32. 259.

2730. 331. 477.

θέατρον 2815.

θεῖος: ἡ -α γραφή 1723. 203. 3627.

τῇ -α φύσει 1910. τοῦ -ον γραμ-

ματος 1914. sim. 206. -α ψη-

φοφορία 2923. ἐν τῷ -ῳ δνό-

ματι 3210. ἐκ -ας ἐπιχρίσεως

361. τὸ -ον ἐπίταγμα 4020. τὸ

-ον 1730. 4623. 6220. ζήλω -ῳ

568. αἱ -αι γραφαί 5521. comp.

θειότερας ἐχόμενον ἐξουσίας

538. -έρας ἐξῆται δυνάμεως

5323. superl. ὁ -ότατος παῖς

5216. sim. 6218.

θειότης: -ητος ἐνεργεία 473.

θέλω (cf. ἐθέλω): οὐ -ων 3316.

409*.

θέμυς: ἐπεὶ μηδὲ ... sc. ἔστιν c. inf.

2613. sim. 2718.

θεμιτός: ἀλλ' οὐδὲ -ὄν ἂν εἴη c. inf.

2711.

θεογονία: τὴν ἀληθῆ -αν 545.

θεομαχέω 3118.

θεοποιέω: -εῖν εἰώθεν ἑαυτὸν 2917.

θεοπροπῶς 3125. 4610.

θεός 1818. 1910. 29*. 209. μοι λέγε

πρὸς θεοῦ 2214. 253. 261. 2724.

2918. 25. 26*. 30. 302. 3. 16*. 25*. 3112

(bis). 25. 28. 3223*. 3319*. 28. 29. 342.

5*. 6. 7. 13. 17. 3725. 3828*. 4023.

432. 12. 452*. τὴν τοῦ -οῦ καὶ

λόγου συνοουσίαν 4510. 21. ἡ τοῦ

Χριστοῦ ψυχῇ, τῷ -ῳ συνδιαι-

τωμένη καὶ λόγῳ 4523. τὴν ἀν-

θρωπείαν ἰδέαν, ἣν ὁ ... ἐφόρεσε

καὶ λόγος 4532. 33. 462*. 10. ὁ

μονογενὴς υἱὸς αὐτοῦ τοῦ θεοῦ

λόγος ἀναγορεύεται καὶ θεός

4618 et 19. θεὸς καὶ θεοῦ λόγος

4623. 471. 9*. 31. 486*. 11*. 14 (bis).

4911. 5021*. 5127. 5213*. 18. 17.

23*, 53 3*, 25. 30*, 32 (bis)*. 54 4*,
11. 19*, 56 21*, 62 18.
θεότης: ἀρετὴ τῆς -ητος 45 3. sim.
46 26. ἵν' ἐκ δυνάδος τὴν μίαν
ἀποδείξοι -ητα 54 4.
θεραπευαίνω 33 2.
θεραπεύω 31 2.
θεράπων 48 15*.
θεραφεύω 56 1*.
θέρω: ἐν ὥρᾳ θέρους 40 28.
θεσπέσιος 45 9. 49 18.
θεσπίζω 23 14. 48 4. 53 26. 54 15.
55 18. 58 21.
θεωρῶ 17 11. 20 9. 23 21. 25 18. 34 31.
39 30. 41 23. 49 19.
θεώρημα 16 6 (in titulo) 51 1.
θήρ 21 4. 41 5.
θλίβω 33 13*.
θνήσκω (cf. ἀποθνήσκω): τεθνεῶτα
ταῖς ἀμαρτίαις 49 15.
θρασύνομαι: ἐγνέυστο -όμενος
20 26. -όμενος ἐκόμπαζε 31 20.
θρησκεία: παντοίας ... εἰδωλο-
μύρφους ἔλκε 55 27.
θρόνος 29 20*. 38 16*. 46 15*. 23.
θυγάτηρ 49 5. 54 22.
θυμός: ἀγρίοις -οῖς 18 16. 35 14*.
θύρα 36 6.
θυοσία 25 27.

λατρεύω 47 20.

ιδέα: εἰς πολυπροσώπους ἑαυτὸν
ἐξαλλάττειν -ας 21 25. πνεύματος
-αν 22 18. ἀνδρὸς -αν 24 22. εἰς
αἵματος -αν ἀμείβειν 27 26.
εἰς διαφόρους ἐξήλαττειν ἑαυτὸν
... as 31 8. χάσματος ιδέα διεύ-
γονουσα μεταξύ 40 11. τὴν ἀνθρω-
πείαν -αν 45 32. ἀλλάττει τὰς -ας
61 30.

ιδίος: -α δὲ τάξει ἐξετάσαι τι 17 9.
20 22*. τὰ μὲν ἄλλοτρια προῦ-

ταίεν ὡς -α 36 15. sim. 36 4. 20.
38 1. 41 24. 43 18. 51 17. ὅσα προ-
έθηκεν ἰδια καθ' ἑαυτά 37 28.
ἐξ -ον προσώπου 43 5. c. gen.
24 14. 62 20. c. dat. 31 26. 46 14*.

ιδίωμα: φωνῶν -ατα 59 16.

ιδιωτεύω 30 21. 27.

ιδιώτης 30 28.

ιδρύω 41 25. 47 28.

ιεραιτικός: ἱμάτιον -όν 24 12.

ιερεύς: τοὺς -εἰς ἀποσφάττει τοῦ
κυρίου 40 23.

ιεροκήρυξ: ὡ διαπρεπέσται τῆς
ὀρθοδοξίας ... 16 8. ὁ περίοδος
... Παῦλος 32 18.

ιερός 43 5. 52 29.

ιερουργία 24 12.

ιεροφωνία: -α κηρύττει προφη-
τικῇ 29 18. προδηλω -α ἀπεκή-
ρυξέ τινα 56 25.

ικετία: ἐπρέσβευε τοιαῦτα μεθ' -ας
40 5.

ικμάς: νοτίδος -άδα 40 4.

ἱμάτιον — ιεραικόν 24 11. ἀρχι-
ρατικόν ... 25 11.

ἵνα: fin. 16 19. 17 7. 18 5. 21 25. 22 11.
23 7. 24 6. 12. 25 21. 29. 26 30. 28 22.
30 6. 31 9. 38 20. 39 4. 40 2. 42 8.
43 24. 44 8. 49 28. 51 16. 52 7. 54 4.
12. 57 1. 61 30. consec. 19 5. ὑπο-
κρίνεται μὴ νοεῖν, ἵνα 48 2. 44 15*.
49 23*. 25*. 31*. 56 23*. 32 5*. 33 14*.
34 25. 53 15*.

ἵναλμα: διαφόροις -ασιν ἐπάγει
τὴν ψυχὴν 61 25.

ἵππος: ... ἀγωνιστής 17 1.

ἴσος 28 25. ... τινί 31 28. ἴσως: ...
ἐρεῖς 23 5. τάχα ... 26 26. 42 7;
27 20. 51 25.

ἵσταμαι: ἐστάναι 38 18. ἔστηκεν 46 1.
20 21*. 38 21*. 41 19*. 46 16*.

ιστορέω: τῆς ἐγγαστριμύθου τῆς
ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βασιλειῶν
-ουμένης 16 12. ὅσα δεδημιουργ-
ηγέσθαι -εἶται θεός 48 14. τὰς
ὀπτασίας, ὅσαι -οὔνται διὰ τινος
55 3. τὸ σαφές -ῆσαι ἐκ 51 9.

ιστορία: τὸ τῆς -ας γράμμα 17 11.
τὴν τοῦ γράμματος -αν 18 28.
35 18. sim. 26 17. τὴν ἐπὶ Ἡλίον
τοῦ προφήτου -αν 25 25. τὰ τῆς
-ας δράματα 28 32. ὁμοῦ τῆς
ὄψεως -α 38 18.

ιστοριογραφία: αἱ τῆς -ας συνω-
δία 58 18.

ιστοριογράφος 25 14.

ισχυρίζομαι c. inf. 57 18.

ἴχνος: τὰ τῶν λόγων -η 29 8. τὰ
τῆς τρίτης τῶν Βασιλειῶν -η
38 13.

καθά 34 27*.

καθαίρω: -εἶλεν 55 31.

καθάπερ 19 22. 33 18. 53 17. ... καί
57 12. 62 4. ... οὖν ἀμέλει καί
44 19.

καθαρίζω: -σθῆναι τινος 27 28.

καθαρός: ἀνεπιλόκη καὶ -ῆ λέξει
26 15. ἐφέσει -ῆ 28 6; 31 13.

καθειργώ 45 8.

καθεξῆς: τὰ τούτοις ὑποκείμενα
... 32 1.

καθηγεμὼν 30 25.

καθίζω 29 20*. καθισθῆναι 36 31.

καθίσταμαι: καθίστηκε 18 21. 44 2.
28. 52 28. 57 3. καθιστήκει 52 1. 8.
καθεστάναι 52 6.

καὶ passim.

καινοπρεπῶς 45 8.

καινός 35 7. ὅτετρα εἰδωλολατρείας
ὄργανα 58 21.

καιρός: κατ' ἐκείνο -οῦ 35 23. ἐν
διαφόροις πεπραγμένα -οῖς 50 2.
52 13*.

καίτοι c. part. 20 18. 30 24. 39 22.
40 22. 41 11. 48 4. c. gen. absol.
35 9. 48 23. 49 27. sequitur sen-
tentia principalis: 27 22. 52 10;
42 28. -γε 24 7.

κακία 19 2. 23 25.

κακοδαίμων: ἡ ... γραῦς 19 4.

κακοδοξία: τὰ τῆς -ας σπέρματα
51 4. οἱ τύποι τῆς -ας 60 10.

κακοδόξως 50 31.

κακοθελία 57 11.

κακομαθῶς: οἶδεν ... 52 27.

κακός 38 20*. 39 6. χείριςτος: τρα-
πείς ἐπὶ τὰ -α 17 16; 18 6. ἥτις
οὐδὲν -ττον 26 5. 28 17. 31 15.
55 25. 61 27. ἥμιστος: οὐχ ... περὶ
τόδε μάλιστα 16 10. οὐχ ... καὶ
45 33. 50 30.

καλέω: τοὺς οὕτω -ουμένους δνό-
ματι γνώστας 17 15. τοῦ καλου-
μένου Βάαλ 26 5. sim. 32 17;
50 29. 43 4. 61 29. 33 21*.

καλλιεξία 61 3.

καλός: κάλλιον γοῶν ἴσασιν 21 7.
μακροῦ καλλίους εἶσιν 31 5. καλ-
λίστων εὐρεται πράξεων 55 14.
60 18*.

κάμινος, ἡ: ἐν τῇ -ῃ τοῦ πυρός
50 17.

καρδία 29 19*. 24*. 25*.

καρποφόρος: τὰ -α ξύλα 48 7.

καρσαεῖν 56 2*.

καρτερός 18 2.

καρτεροφυχία 49 2.

κατὰ c. gen. = gegen. κατὰ Ὁρι-
γένουσ 16 4 (in titulo). 28 11. 31 18.
(ἐξουσίαν ἔχειν ...) 32 8. 34 1.
(ἀπειλεῖ ...) 34 18. (τρόπαιον
ἴδρυσσε ...) 47 28. 49 18. 27. 53 14.

19. 21. 55 6. 16. *ἐκ τοῦ ὀνόματος*
ὑποπιεῦσαι τὸ πρᾶγμα, καθ' οὗ
τέτακται 6110. *sim.* 6119. *c. accus.*
κατ' ἐμάντον 16 20. ... *τὸ ἐφικ-*
τὸν 17 12. ... *τὸν ἁγιοφανῆ*
Παῦλον ἀποφθεγγόμενος 21 23.
... *τὸ πρόσθεν ἔθος* 22 27. ...
τὴν ὥραν 23 6. ... *τοὺς ἕπνοους*
23 8. ... *ἔννοιαν ἐορᾶσθαι* 24 12.
sim. 26 20. 30 12. ... *τὴν Ὠριγέ-*
νοους ἀπόφασιν 26 12. ... *ἀπο-*
σιώπησιν ἐμήνησεν 26 23. *τά ...*
πᾶσαν Αἴγυπτον ὕδατα 27 29.
... *ἐκτεῖνο καιροῦ* 35 23. *ἴδια καθ'*
ἑαυτά 37 28. ... *μίμησιν* 39 12.
τῶ ... ἄνδρα 44 11. *ἵνα μὴ ...*
τοὺς ἀποφθεγγομένους ὑπαχ-
θῶσι 57 1. ... *ἀλήθειαν* 59 2.
καθ' ὁμοιότητα 59 10. 26 6*.
48 10*. 50 21*. 54 20*.
καταβαίνω:-*βεβηκέναι* 45 23. 44 21*.
45 22*.
καταγγέλλω 32 24.
κατάγω:-*αχθέντες εἰς ἄδου* 44 30.
καταθέλωμαι:-*τὰ παιδιά -εσθαι*
μύθων ἐπασιδῆ 60 3.
καταιδέω:-*τοὺς αὐτηκόους -έσαι*
19 21. *sim.* 58 16.
κατακολουθέω 32 21*.
κατακομπάζω 25 29 *cf.* *καταπομ-*
πάζω.
καταλείπω:-*λειφθεὶς πρὸς τινος*
37 25.
καταλήγω:-*... πρὸς τινα* 37 13.
... *μετά τινος* 40 27.
κατάληψις:-*ἀληθῆ γνῶσεως -in*
20 14. *ἀκριβῆ -in* 25 4.
καταλέω 17 19.
καταμηνύω 18 7.
κατανικρύν:-*ᾧ καὶ ...* 50 19.
καταπαίζω:-*ἐγένετο εἰς τὸ -εσθαι*
πρὸς 62 14.

καταπίνω 27 5*. 17.
καταπλήττω:-*ἐξέστη καταπλαγείς*
17 25. 26 31. 36 15. 62 6.
καταπομπάζω 25 29 (*cf.* *Brinkm.*
Rh. Mus. 74 p. 309).
καταράομαι:-*ώμενος* 42 23.
κατασημαίνω 26 28.
κατασιγάω 31 24.
κατασκεδάννυμι:-*πλήθος ὑδάτων*
-εσκεδάσθη 40 29.
κατασκευάζω:-*ἄνω καὶ κάτω βού-*
λεται -άσαι c. acc. c. inf. 49 25.
κατασπᾶω ... εἰς 41 6.
κατατέμνομαι 26 6*.
κατατρίβομαι:-*ετρίβη γραωδῶς*
49 6.
κατατρυνάω:-*ὁ πλούτω -ήσας*
ἀπλήστω 39 21.
καταφανῶς 57 31.
καταφεύγω:-*... ἐπὶ* 33 31. 44 7.
... *εἰς* 52 32.
κατάφωρος 31 29.
καταχθάνωμαι:-*τῶν -ων ἀπὸ ἀλλήλων*
τόπων 44 20. *sim.* 45 13. *τά -α*
μέρη τοῦ χάους 45 17. *αὐτὰ τὰ*
-α 57 4.
κατάχυσσις 52 20.
καταψεκάζω:-*ἀντὶ τοῦ σβεστήρια*
-ειν δογῶνα 28 8.
καταψεύδομαι:-*τοῦ θείου -εται*
γράμματος 19 14. *sim.* 49 20.
καταψηφίζομαι:-*... τινος* 55 24.
καταψύχω 40 3*.
κάτειμι:-*-ιοῦσα εἰς* 45 18.
κατέρχομαι:-*ἤλθεν εἰς* 44 9. *sim.*
45 7. 46 31. *ἐν ἄδου -ελθῶν* 44 28.
-εληλύθασιν εἰς ἄδου 47 28.
κατηγορία 34 29.
κατηγής:-*φάσματα -ῇ* 62 2. *ὅμμα*
βλοσυρὸν ἢ -ές 62 7.
κάτοιδα:-*ῆδεσαν ὑπὲρ τινος* 33 28.
κατοικίζω 29 25.

κατιών: ὅσα διὰ τῶν ἐπαοιδῶν
ἐκατιύετο 27 15.

κάτω: ἄνω καὶ . . . 24 28. 43 31.
49 25. 51 5. ἐν τοῖς κατωτάτω
ἀφίχθαι 44 18. εἰς τὰ κατώτατα
κατελθούσα „μέρη τῆς γῆς“ 45 7.
sim. 46 31; 44 14*. 15*. 22 (bis)*.
23*. 52 23*.

καυχάσμαι: δαίμονι -ωμένω 20 14.
κεῖμαι 57 26*.

κελαδέω 56 18.

κελεύω 50 23*.

κενολογέω 56 20*.

κενολογία: ἐώλω -α 56 20.

κενολόγος: -ον ἀπέφηνε τὸ τοιού-
το συνέδριον 56 23. οἱ -οι 56 32.

κέρας 49 8*.

κέρδος 40 19.

κεφαλῇ 42 13*. 23*.

κηρογραφέω: ἐρυθροῖς ἢ δ' ἀνθι-
νοῖς χρώμασι -οῦντες 59 27.

κῆρυγμα 24 30. 37 27.

κηρύττω 29 18. 46 6. 55 17.

κίβδηλος: φαντασιοκοπίας -οις 29 4.

κινέω: ἐνταῦθα κινηθεῖς ἔφη 51 21.

κινούμενος ὑπὸ τινος 53 20.

κίνησις: ὑποπτήρους ἐπιδείκνυται
-εις 17 3. πρὸς τὰς ἐνεσιώσας

κινήσεις ἀναφωνεῖν 37 27.

κλαυθμός: γέλωτας καὶ -οὺς 59 18.

κλέπτω: τὸν νοῦν . . . τινός 36 18.
τὰ ῥήματα τῷ Σαμουὴλ εἰρημέ-
να πρόσθεν ἐκλεπεν ὁ δαίμων

51 18.

κλήδονίζομαι 54 22*.

κλήδων 54 17.

κλήρος 41 11.

κοιλία 56 21*.

κοινωνία: τῶν ἁγίων ἀπολαῦσαι
-ας 40 18. 39 20*.

κολαστήριο: σκυθρωπά καὶ φρι-
κώδη -α 34 18.

κόλπος: εἰς -ους ἔληξε τοῦ Ἀβραάμ
39 27. 31. ἐν τοῖς -οις εἶναι „τοῦ
πατρός“ 46 7. ὡς -ων εἶσω
διατῶμενος 46 3. 9.

κομπάζω 29 15. 31 20. 56 12.

κομπολογέω 29 28.

κομφός: ὁ . . . Ὀριγένης 19 12.

κορέννυμι: κορεσθεῖς τινος 47 13.

κορυβαντιάω: -ῶσαι γραῖαι 61 13.

κόσμος: φρονήσει κοσμίαι 46 30.

comp. καθεσθῆναι -ώτερον 37 1.

κόσμος: πᾶσαν τὴν τοῦδε „τοῦ κόσ-
μου“ περιγραφὴν 31 19. sim. 43 17.

κουφολογία περιγηγῆσας τὸν -ον
44 24. οὐδενὶ -ῳ πρέποντι 40 21.

κοῦφος: σφόδρα . . . sc. ἔπτος 17 2.

κουφολογία 25 13. 44 23. 50 31. 57 2.

κράζω: κέκραγεν 22 31. 23 31. κε-

κραγῶς 42 10. κεκραγότες 52 13.

κράσις: ὁ ἄνθρωπος ὁ -ιν ἔχων
ἐξ ἁμφοῖν (sc. ψυχῆς καὶ σώμα-
τος) ἀνάλογον 22 20.

κραταιόομαι: θεοπεσίᾳ κεκραταίω-
ται δυνάμει 45 9.

κρατέω 41 8.

κράτος 39 13. 45 20.

κρίνω 17 1. 20 15. 50 13. 23. 50 21*.

κρίσις: δικαία -ει σωφρονίζων
ἅπαντας 46 22.

κρύπτω 24 27. 41 5.

κύλιξ: κύλικι προσέχουσαι καὶ
ποτῷ 61 15.

κύπτω: κεκυφότη γέροντα 23 23.
20 4*.

κύριος 17 27*. 28*. 20 25. 28. 26 29. 29 24.
30 18*. 31 25. 32 21*. 33 2*. 34 5*.

28*. 27*. 35 12*. 14*. 16*. 16*. 24*. 36 19*.
38 15*. 22 (bis)*. 20*. 39 12. 40 24. 41 3.

45 1. 49 14. 18. 51 12*. 23*. 52 2. 22.
53 19. 32*. 33*. 54 2. 3*. 19*. 25*. 28*.

κυρίως 39 1. 44 2. 61 11.

κῶμος, ὁ: συμπόσια καὶ -ους 59 17.

καυτίλος: καυτίλοις ἐπάρδουσι λόγοις
6114. (Haec enim Monac. habet;
cf. p. 7410—11 ed. A. Jahn.).

λαλέω 2021, 22, 3427, 3829, 5329.

λαμβάνω: τὰς ἀξίας ἀμοιβὰς εἰλη-
φέναι 407. πόθεν λαβὼν ἔφησε
4726. ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθεὶς
446. σιπῶν ἐλάβετο 375, 6014*.

λαός 1713, 3020, 25, 3723, 24, 533*, 16*.

λατρεία 4732.

λατρεύω 3019*, 5330*.

λέγω: λέγεις (ἄνω καὶ κίτω ...)

2428. (... ὅτι) 257. λέγει 431.

(οὐδὲν ἔνεκα τοῦτου ...) 4913.

5627, 5721. λέγοι 4318. (εἰ... τις)

5323. ἔλεγεν 2415. λέγε: μοι...

πρὸς θεοῦ 2214. λεγέτωσαν 5028.

λέγων 1811, 2317. (ἔφη...) 3228.

(ἐπιφέρει...) 331, 3425, 3914.

(δ... αὐτῷ) 411. (ἔφησεν...)

4120, 4225, 4411, 4921, 5122, 5229.

λέγοντες 2613. λέγοντας 2626.

λέγειν: (παλῆθῃ) 2030, 3815; 219.

2712, 2821. (ἔγω...) 3028; 369.

20, 428. (περαιτέρω...) 509; 5117.

(... ἔξ ὑπερβολῆς) 524. εἶπεν 1915.

2318. (συνάφας...) 306; 3324.

3423, 378. (... κατὰ τινος) 4917;

602. εἶποιμ' ἂν 2128. (δυνάτερον

δὲ πάλιν...) 3020. εἶποις 232.

εἶποι τις ἂν 2328, 2711, 4320.

εἶποιεν ἂν 2031. εἰπέ: (... τοίνυν

πῶς) 2420, 259. (... μοι) 3324.

εἰπάτω 339, 584. εἰπῶν 1931.

2230, 297, 343, 38. εἰπεῖν: (τὸ

σύμπαν vel ξύμπαν...) 1725.

4116; 198, 2117, 2820, 3110, 383.

4030. (συλλήβδην...) 4621, 4710.

(ὥς ἔπος...) 5010; 5232, 5811.

ἐρῶ 3821. (τὸ ὑπερβάλλον...)

527. ἐρεῖς (ἀνθυποφέρων...) 2023.

(ἴσως...) 235. ἐρεῖ (τις

ἀνθυποφέρων...) σοι 2315.

ἐροῦμεν 1825, 439. εἰρηκεν 213.

2320. (... πρὸς ταῦτα) 3825, 4716.

6016. εἰρηκώς 2422, 3712, 4828.

5315, 5712. εἰρηκότος: (διαρρη-

δην...) 2019, 4928. εἰρηκέναι

2612, 354. (ἐμβριδιῶς...) 3722;

508, 5112, 5730. εἰρηται 591.

εἰρημένα: (τὰ ὑπὸ τοῦ Σαμου-

ῆλ...) 363. (τὰ τῷ Σ...) 3717.

(τὰ ὅρματα τῷ Σ...) 5118.

εἰρησθῆναι 4818. τὰ λεκτέα 3531.

256*, 2919*, 25*, 3822*, 4210*, 12*.

13*, 15*, 19*, 4412*, 15*, 5317*, 20*.

5619*, 23*, 5722*, 24*, 604*, 20*, 22*.

26*, 27*, 28.

λεία: τὰς τῶν αἰχμαλώτων λείας

4730.

λείπομαι: ψευδοπροφηταὶ -όμενοι

προγνώσεως 2621.

λεληθόνως 3110, 368, 5830.

λέξις: καθαυτῇ προφωνήσαι·ει 2615.

ἐπὶ λέξεως 3524, 505. τὰς ἀνθη-

ρὰς ἀναλεγόμενοι -εις 5923.

λευκός: -οτέρῳ φησὶ 429. λευκός:

ἡρνήσατο... 5728.

λήγω: εἰς κόλπους ἔληξε τοῦ Ἀβ-

ραάμ 3927.

λήθη: ἐκφυγεῖν ἐσπούδασε -η 5732.

ληστῆς 3913, 4514.

ληστικός: -ὸς ἀρπαγὰς 5919.

λιθάζω 4923*, 31*.

λιθοβολέω 5518, 7*.

λιθοβολία 4919.

λίθος 4927, 4923*, 28*, 31*, 557*.

λογισμός: ἔφρασεν ἂν εὐσεβεῖ -ῶ

3018.

λογοποιία: αἱ Λισώπον -αι 6111.

λόγος 1818, 2028, 214*, οἱ παντοί-

οις ὁμιλήσαντες -οις 218; 2118.

22²⁸, 23¹⁸, 24³¹. ἀποκένους ἀνεργιπίζετο -οις 25¹². τὰ τῶν -ων ἔχρη 29⁶; 30¹¹, 36^{20*}, 41^{20*}, 21. 41²³, 45². τὴν τοῦ θεοῦ καὶ -ον συνουσίαν 45¹⁰. sim. 45²⁸, 32. 46¹⁹, 23, 46⁸, 15*. ἀποτείνας -ων ἐσμών 48²⁴; 48²⁸, 49²⁸. τὰ ὑπό-κενα τῶν -ων 50³⁰; 53^{31*}, 56¹². λόγον ἀπορίᾳ 57¹⁴. οἱ ποικίλαις ὁμολήσαντες -ων ἀναφοραῖς 58²⁸. ἔργῳ, λόγῳ 59⁴. λόγοις ἐπιχρώσαντες ἡδέσι 59²⁴; 59³³. [33]. 61⁵, 31.

λοιμώδης 54³² (cf. λυμώδης).

λοιπός 22¹⁴, 58¹⁸.

λυμαίνω: ἐλυμαίνοντο ὑπὸ 28¹.

ἐλυμῖνάτο τινά τι 39²⁵.

λυμεών 17¹⁵.

λυμώδης: ὑπεκκαυμάτων, οἰδήσει καὶ φθορᾷ τὴν -η νόσον ἀποκνεῖν εἰωθότων 54³². cf. p. 70 adn. 5.

λύω: λυθῆναι 45⁶.

λυτήριος: -ους ἀφέσεις 47²⁷.

μῖγος 28³⁰.

μαινάς, ἡ 23²³, 24¹⁵. διὰ -άδος γυναικός 47¹⁹.

μακροηγορία: -α ἐκκρούεσθαι τοῦ

ζητήματος 43²⁴.

μακροθυμία 31²⁴.

μακρός: -ῶ καλλίους 31⁴. -ῶ ἄμεινον 58²⁷.

μάλα: ἀντίκα δὴ ... 18⁷. ... ἔα-δῶς 33¹³.

μᾶλλον: μᾶλλον, ἀλλ' οὐ 57³⁰.

μᾶλλον ἐξιλεώσασθαι συγχροτέρῳ

δείξει 18¹. ἀξιώπιτος ... 18¹⁷.

... ἡ 22², 25¹, 46³⁰. πόσω δὴ ...

25⁷, 40¹⁷, 54⁸, 61⁴. ... ὠφελος

ἀποκλιθῆναι θεῷ 33²⁸. ... ὑπέρ

τινα 35²⁸. οὐ ..., ἀλλὰ 45³.

πολλὸν ... ἡ 60²¹.

μάλιστα: οὐκ ἦκιστα καὶ ... μάλισ-
τα 16¹⁰. ὥς ἐν ... 17²¹, 47³; 38³.
53⁹. τὰ ... 58²⁹, 45⁴. ἐς τὰ ...
59¹⁴; 61², 60^{6*}.

μανθάνω 23³⁰, 54^{20*}.

μανικός: -ας μαντείας 34²¹.

μανιώδης: -ει μαντικῇ 33³².

μαντεία: τὰ φάσματα τῆς -ας 17¹⁸.

εἰς ἀνηκέστους ἐκτραπείς -ας

18¹⁸, 18^{20*}. εἶρημα δὲ μαντείας

ἐπιτειγίζειν ἀσεβοῦς 24²⁸. ὡς τῆς

ἀθεμίτου -ας ὑποθήμων 23¹.

-ας ἀθεμίτου δράματα 26²². τοὺς

ταῖς τοιαύταις ἐγκαλιδουμένους

ἐπαισιδαῖς ἡ μαντείας 34¹⁵.

μανικᾶς -ας 34²¹. ἐκπληρώσαν-

τι τὰς μανικᾶς -ας 39¹⁵. δυσδαί-

μονα παρασκευάσῃ -αν 48². -α

δαιμονιώδει 53²⁴. τὸ τῆς -ας ἄγος

54¹⁵, 54^{22*}. ἡ -α τῆς ἐγγαστρι-

μύθου 54²⁹. Ἑλληνικὴν -αν

58³⁰.

μαντεῖον, τὸ: ὡς ἐν -ῳ 18⁶. τὰ

τῆς ἐγγαστριμύθου -α καὶ σύμ-

βολα κληδόνων 54¹⁷. ἀσεβῇ μαν-

τεῖα (corr. Br.) δαιμόνων ἐπεισκυ-

κλιῶν 58²².

μάντευμα 42²².

μαντεύω, -ομαι 18^{11*}. ἐδεῖτο διὰ

τῆς ἐγγαστριμύθου -σασθαι 18¹⁴.

μαντενόμενος (de Saul dicitur)

19²⁴, 25¹⁹, 29², 32^{21*}, 40²⁵.

54¹¹, 22*.

μαντικός: -ῆς εὐρήματα 29¹. μα-

νιώδει -ῇ 33³².

μάντις: -ιν ἐγγαστριμύθου 33³¹.

ἀγύρται (καὶ) μάντις 36⁸.

μαρμαρυγή: φεγγαβολοῖς ἐκλάμ-

ποντα -αῖς 24⁹.

μαρτυρέω 29²³. μεμαρτύρητο ὑπὸ

51²⁷.

μαρτύριον 25²⁵.
 μαρτυρία 307. 3227. 577. 5818.
 μαρτύρομαι 4521.
 μάρτυς 1823. 389. 461. 5618.
 μαστίζω 2122. 285.
 μάλιστα: ἀοράτω -γι στρεβλούμε-
 νος 3228. -ξιν αἰκισάμενος 3925.
 μάχαιρα 266*.
 μάχη 1723. 5523.
 μάχομαι: τὰ -όμενα 176. τὰ πράγ-
 ματα -εταί σου τοῖς λόγοις 2228;
 2314. τῇ ἀληθείᾳ -εταί 421; 5522.
 5610. 14. 5732.
 μεγαληγορία: τὰς -ας 4321.
 μεγαληγός: ὁ... Ὁριγένης 4710.
 μεγαλονογία 4910.
 μέγας, μεγάλη, μέγα 1928*. 2127*.
 409*.
 μεῖζων: μεῖζον τὸ πάθος αἰξεί
 2810. πολλῶν πλείονα καὶ -ονα
 se. δρωσιν 2815. -ων ὁ ἀνάγων
 (Μ μεῖζω) 2931. ἂν εἴη -ον (Μ
 μεῖζω) 528. ὅπερ ἔστι -ον καὶ
 προὔχον 538; 6024.
 μέγιστος 4718. 605*.
 μέθη: -ας ἀκολούστους 5918.
 μέθοδος 5024. 517. 5814.
 μετράκιον 258. ἐκ -ον 3419. 6112.
 μεῖραξ, ὁ 6010.
 μέισιν cf. ὀλίγος.
 μελίζω 263.
 μέλλοι: ἡμελλεν 3527. 392. τὸ -ον
 237. 5517. τὰ -οντα 3611. 5020*.
 534*.
 μελογράφος 255.
 μελοποιέω: ὀήμασι καὶ σχήμασι
 -εῖν χαρακτηριστικὸς 5928.
 μέμφομαι: ... ἐπὶ τινί 1614. ... τινά
 564.
 μέν (μέν- δέ) passim.
 μέντοι 2115. 3728. 399. 4224. μέν,
 μέντοι 2411. μέντοιγε: ὁ μέντοι-

γε Σαούλ 1723. ὁ... Ὁριγένης
 5121. οἱ... ἡγούμενοι 6118.
 μένω 245.
 μέρος: περὶ τὸδε μίλιστα τεθάνυ-
 κα τὸ ... ὅτι 1610. ὅπως ἔχει
 (corr. Br.) δόξης ἐκάτερα τὰ -η
 1628. ἐν-ειτοπικῶς 3510. ἔκαστος
 ἐν ἐκάστῳ -ει 406. τὰ κατώτατα
 ἡ-η τῆς γῆς 457. 4631. εἰς τι...
 ἀποβλέπουσα 5912.
 μεσάζω 4614*.
 μέσος: παραφέρεις ἐν -ω τὸν ἔλεγ-
 χον 2427. ἵνα τὰ ἐν -ω παρα-
 λείψας ἔρῳ τὸ ζητούμενον 3820.
 ὀλῆα ἅπτα διὰ -ον ἰατῶν 4413.
 μεστός: ... τινος 431.
 μετά: cum genet. ... ἐποκρίσεως
 244. ... ἐλθωνείας 324. „κοινω-
 νία“ πιστῶ ... ἀπίστον 3920.
 ἐπρέσβευε τοιαῦτα ... ἰκετείας
 405. ... τοῦ προφήτου Σαμονήλ
 4014. 30. sim. 4015. 27. ... τῆς
 ὀφειλομένης εὐλαβείας 4123.
 συνέζευκται ... 5429. συγκείμε-
 νον ... 5833. 3516*. 3618*. 378*.
 3914*. 16*. 411*. 5*. c. acc. ... δὲ
 τοῦτο 1728. 3627. 4215. 5425.
 ... ταῦτα 1731. 3510. 3617. 5621.
 ἄκουε καὶ ... ἕτερα 347. ... οὐ
 πολὺ 3531. ... τὴν πάννηχον
 ἁσιάν 3620. εἰτα μετ' ὀλίγα
 4923. 562.
 μεταβάλλω: ἐπεκέλευετο τὰ ζεύθρα
 τῶν ὑδάτων εἰς „αἷμα“ -εσθαί
 2723.
 μεταδίδωμι: τινί τι 3923. τινί ἐκ
 τινος 4018.
 μεταίρω: μετήλλαξαν -άραντες
 ἐντεῦθεν 3927.
 μετακαλέω: ἐξ ἥδον -κεκλημένα
 623. -καλέομαι τινα 3311. 5215.

μεταλλάττω: ... εἰς 31 18. 39 26 (cf. μεταίρω).
 μεταμορφώω 30 17. 33 13. 36 12. 38 8. 61 24.
 μεταξύ c. gen. 40 8*. 11. ἐν τῷ ... πέντε πον καὶ τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν στίχους ὑπερβάς 49 20.
 μεταπέμψω 32 12. 33 17. μεταπέμψομαι τινα 19 11. 23. 20 15. 30 4. 32 8. 43 3. 49 12. 52 14. 54 9. 62 12.
 μεταρσίως: ... ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς 47 30.
 μεταστέλλομαι τινα 53 7.
 μετασχηματίζομαι 27 27*. 28*.
 μετατίθημι: τὴν πραγματείαν αὐτῶν (sc. τῶν λόγων) ἀναίρει -θεῖς εἰς ἕτερον νοῦν 48 25.
 μεταχειρίζομαι: ... τοὺς αὐτηκόους ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλα 43 31.
 μετέπειτα 57 18.
 μετέωρος: ἵνα ἐκ τοῦ καταπομπιζομένου (cf. καταπομπάζω) μετεώρου οὐρανῶθεν ἔκδηλος μὲν ἦν εἴη κ.τ.λ. (locus corruptus) 25 30.
 μετεώρως 49 5. 57 15.
 μετρίως 16 16. 43 25.
 μή passim.
 μηδαμῶς 58 12.
 μηδεῖς (vel μηδεμία, μηδέν) 19 1. 25 23. 26 13. 30 11. 34 22. 39 17. 19. 22. 40 16. 50 8. 53 10. 55 3. 57 8. 9. 59 7.
 μηδεπώποτε 58 11.
 μηκέτι 35 30.
 μὴν: καὶ ... 19 5. 25 5. 30 30. 42 17. 46 4. 55 23. ἀλλὰ μὴν -γε 17 30. 21 17. 25 22. 35 2. 46 24. ἀλλὰ μὴν -γε καὶ 41 16. ἀλλὰ μὴν ἔγωγε -καὶ 45 12. οὐ μὴν 20 31. 43 5. 22. οὐ μὴν - ἀλλὰ καὶ 16 14. 50 18. οὐ μὴν - ἀλλὰ γε 55 31. οὐ μὴν ἀλλὰ γε καὶ 61 3.

μῆνυμα 23 7. 27 23. 41 17. 48 20.
 μηνύω 26 23. 47 19. 54 28.
 μήποτε 52 23.
 μῆπο 52 7. Μ μὴ τοιαῦτα. Brinkm.
 μὴ (ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα).
 μήτηρ* 60 20.
 μήτι pron. interrog. ... γε καὶ 47 12. ... γε δὲ 33 31.
 μηχάνημα: ἐπιτετεχισμένα πολέμου -ατα 37 23.
 μία cf. εἰς.
 μαινώ 34 5*.
 μαρός: ὁ ... Ἀχαῖβ 39 3.
 μίασμα 34 2.
 μικρός: -ὄν ἕστερον 43 8.
 μίμησις: -ιν εἰσαγεῖ πεπλασμένην 59 6. σχηματίζει τὰ πράγματα τῇ -ει 59 13.
 μῖξις: καθαρισθῆναι τὰ ὕδατα τῆς αἵμοφόρου -εως 27 30.
 μισθοφορία: ἀποφέρεται τὴν -αν 41 15.
 μνημα 49 11.
 μνήμη 50 33.
 μνημονεύω τινός 37 31.
 μονογενής 46 3*. ὁ ... υἱὸς αὐτοῦ τοῦ θεοῦ 46 18. sim. 54 1.
 μόνος 19 11. 25 3. 37 15. 43 2. 44 16. 48 3. 52 4. 15. 58 8. 62 17. μόνον adv. 21 18. 51 8. 58 5. μόνον - ἀλλ' οὐκ 23 13. οὐχὶ μόνον - ἀλλὰ 47 11. οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ 39 10. οὐχὶ μόνον - ἀλλὰ καὶ 29 11. 37 11. οὐχὶ μόνον - ἀλλ' ἔτι γε καὶ 56 15. superl. Ἰωάνθαν μονώτατον 37 12. μονώτατος ἐκ πάντων 45 23.
 μόριον: σκιάς ... 24 22. ἑτήτων χωρίου ... 46 28. ἐν τοῖς ἐνδοτάτω -οις ἐμφωλευσὼν ὁ δαίμων 61 22.
 μορφή 61 28. 62 10.

μοσχάριον: ... γαλαθηνόν 37 1.
μουσικός: -ῆ τις ἁρμονία 59 30. 32*.
μοχθηρός: ὑπεκκαυμάτων -ὄν
54 32.

μυθοποιία: εἰ δὲ πλάσματος αὐτο-
σχεδίου σύνθεσις ἐστιν ἡ ... 59 3.
-ας ψευδεῖς 61 5.

μυθοποιός 59 22. 60 18*.

μῦθος: διαβολικὰς -ον ἐνεργείας
18 17. 48 9*. 13. ἅπερ ὁ ... ἐν
γαστρὶ πλατιόμενος ὑπὸ χειρὶ 48 16.
ἐγγαστριμῦθος ἐρμηνεύεται πα-
ρὰ τὸ μῦθον ἐν γαστρὶ πεπλασ-
μένον ἐμφαίνειν 58 24. ἡ τοῦ
-ον σύνθεσις λοχηματίζεται σκη-
νοποιημένη πιθανῶς εἶσω γασ-
τρὸς 58 25. μῦθός ἐστι πλάσμα
συγκείμενον μετὰ ψυχᾶς γωγίας
πρός τι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρήσει
διαφέρον 58 33. 59 2. ἡ τοῦ -ου
πλαστοουργία 59 9. 25. τὰς τῶν
-ων εἰκόνας 59 30. -ων ἐπαιδιῇ
60 3. Ὀμήρον τὰ ἔπη καὶ Ἡσιό-
δον -ους ἀποφαίνει ψευδεῖς 61 1.
πλάσματα ψευδῆ τοὺς -ους ὀνο-
μάζουσιν 61 9. -ων πλάσματα
61 12. ψευδῆ -ων εἶδη 61 17. ἐν
γαστρὶ -ον ἔοικεν ἀναπλάττειν
ἢ ἐγγαστριμῦθος 61 20. 60 13*.
18*. 21. 24.

μυθώδης: -ῆ πλάσματα 61 24.

μυριάς 51 30*.

μυρμηξ 19 8.

μυσερός: βδελύγματα -α 18 22. 54 18.

μύσος, τὸ: τὰ -ῆ 56 17.

μύλων: -ώπων sc. σημασίας 23 11.

ναί: ..., φησὶν, ἀλλ' 21 2.

ναός: -οῦ χρῆμα περικαλλές 31 14.

τὸν ἐκκρίτων ἑαυτοῦ „ναόν“ 45 5.

νεάζω: αἰεῖ -οντα περὶ τῆς κα-
κίας ἀναδόσεις 23 24.

νεκρός 19 5. 23. τὸν ὁδωδότα -όν
49 11. 54 24. 56 23*. 31 (bis). 32.
61 32. 62 7. αἰῖ. τὰ -ὰ ξύλα 27 20.
· νεκρῶς ὁδμῆς ἀνάπλευ 62 2.

νεκρομαντεία: -ας ἐδρηματὰ 19 12.
νεόλεκτος: -ους στρατιολογεῖν δο-
ρυφόρους 28 3. προτρέψασθαι
τοὺς -ους εἰς ἀρετὴν 49 3.

νέος 60 5*.

νεφέλη 29 23*.

νικηφόρος: -ον τροπαιοῦν 47 28.

νόεω: τι 20 17. 29 5. ... πῶς 21 6.
... ὅτι 21 13. 29 31. 32 9. 41 12.
43 19. 47 1. 51 13. ... ὥς 37 6. 31.
... περὶ τίνος 25 17. 20. ... ἵνα
48 1. ... c. acc. c. inf. 38 30. ...
ἀσθενῶς ἢ πτωχῶς 53 9. τὰ
νοητὰ πράγματα 24 18. sim. 24 13.
τὸ νοητὸν sc. ὄμμα τῆς ἐννοίας
23 4.

νομή: τῇ ἀρχαιοτάτῃ τοῦ παρα-
δείσου -ῇ 45 19.

νομίζω 22 7*. 23 33. 24 23*. 32*. 25 2.
34 6. 38 11. 40 27. 46 28.

νομικός: τὰς -ὰς ἀκριβῶσαι γραμ-
μὸς 34 19.

νομοθετέω 28 20. 34 13.

νομοθέτης 54 15. 55 13. 18.

νομοθετικός: -αὶ ψηφοφορίαί 58 17.

νομομαθής: ὁ ... ἐκ μισρακίου
34 19.

νόμος 50 23*. 55 15. 56 23*. ... ἀρ-
ραγῆς ἔκκεται 56 33. 57 2.

νομοφύλαξ: -ακα βέβαιον 34 17.

νόσος: τὴν λυμώδη νόσον ἀπο-
κνεῖν 55 1 (cf. s. v. λυμώδης).

νοτὶς: νοτίδος ἐπαφυσάμενος ἐκ-
μάδα 40 3.

νουθετέω: ἐσωφρόνισε τὸν ἄνδρα
-ὦν 33 23.

νοῦς: τὸν ἀντιπίπτοντα νοῦν ἐκεί-
νοις ἐξετάσαι 17 9. ὅμοιον ἐξ

ἀμφοῖν ἀνάγει τὸν -ν 26 19. τὸν
ἡγεμόνα -ν ἐτύφλωττεν 31 6.
τὸν -ν ἐκλεπτεν ἐκείνον 36 16.
προσέχει τὸν -ν 43 2. μεταθεῖς
εἰς ἕτερον -ν 48 25. τοῦνομα
τοῦτον ὑπαγορεύει τὸν -ν 61 7.
ἐκ τοῦ φυσικοῦ φθέγγεται νοῦ
61 21.

νυκτέριος· εἰς ἄλλας ἀφίκετο -ους
ῥας 37 6.

νύκτωρ 18 10. 58 9.

νῦν 22 8*. 24 24*. 30 26. 33 21*. 38 26*.
48 26*. 60 22*. νυνί· καὶ νυνί
δρῶσιν 28 14.

νύξ· ᾧχετο -κτός ἐκεῖθεν 37 6.
36 27*. 46 14*.

νῶτον· κατενεχθεὶς ὑπεσφόρσε τὰ
-α 62 17.

ξένος· τί ξένον ἐστὶν εἰπεῖν 31 10.
οὐδὲν ἀπήγγελλεν -ον 36 2. τί
-ον ἢ τί παράδοξον 52 1.

ξίφος 46 18*.

ξύλον, τὸ· τὰ νεκρὰ -α 27 20. τὰ
καρποφόρα -α 48 7. 10*. 13*.

ξύμπας (cf. σύμπας) τὸ -αν εἰπεῖν
41 16.

ξυνήμι 44 24.

ῥδε, ἦδε, τόδε 16 13. 21. 24 6. 28 31.
29 15. 33 13. 41 17. 43 17. 45 6. 50 32.
54 13. (τῇδε κίκεϊσε) 61 30.

ῥδμή· φάσματα νεκρῶς -ῆς ἀνά-
πλεα 62 3.

ῥζω· τὸν ῥδωδότα νεκρόν 49 11.

ῥδός 32 24*.

ῥδύνη· πυροφόροις ἀλγυνόμενος
-αις 40 4.

ῥθεν caus. 41 7. 56 22.

οἶδα· εὖ οἶδ' ὅτι 16 14. οἶδε(ν) 41 21.
52 4. 27. ἴσασι 21 7. 58 27. 61 12.

ἦδει 52 30. εἰδώς 25 2. 41 27. ὥς
πρὸς -ότας ὁμιλῶν 21 19. εἰδέναι
18 28. 50 3. 57 7. 60 25.

οἶδησις· -ει καὶ φθορᾷ τὴν λυμῶδη
νόσον ἀποκνεῖν 54 32.

οἰησικοπία· -α φαντασιούδει ψυχα-
γωγεῖν 28 13. ποιητικῆς -ας εὐ-
ρεσις 59 31.

οἰκείος· -α χρῶμένος ἀπονοία 29 18.
οἰκείως 41 7.

οἰκέω· τὴν ἡδὴν -οῦσιν 47 32.

οἰκοδομέω· -ὼν ὅσα κατέλυσεν
17 18.

οἶκος, ὁ· τῶν -οι πιπραμένων 28 7.
οἰκονμένη, ἡ 51 6.

οἰκτρῶς· ... ἐξεφαύλισε τοὺς ἄν-
δρας 47 22.

οἶνος· -ω μὲν ἐπιβρέχουσαι τὴν
φάρυγγα συγχῶ 61 14.

οἶμαι (οἴμαι)· οἶμαι 24 4. οἴμαι
31 28. 55 4. 57 2. 18. 59 10. οἶεται
25 1. 32 13. οἶοιτο 16 23. ᾧετο·
(δεῖν) 35 21. 36 14. 21. 38 3. 56 12.
ᾧοντο 26 13. (δεῖν) 28 13. οἶδ-
μενος 22 1. 24 28. 31 22. 50 3. οἶη-
θεῖς 57 6. 60 18*.

οἶος, οἶα, οἶον 49 8. οἶοί τε ἦσαν c.
inf. 28 23. οἶός τε ἦν c. inf. 29 29.
-ός τε ἐγένετο c. inf. 51 7. οἶόν
τε 17 12. 40 28. 43 24. 49 8. 50 12.
= opus est 16 25. 50 32. 59 8.

οἶα 25 8. 30 23. 25. 46 10. 47 20. 53 25.
61 12. 17. οἶα δὴ 18 21. 23 8. 28 28.
47 8.

οἰωνίζομαι 54 23*.

οἰωνισμός 18 20*.

οἰωνοσκοπία· τὰ τῆς -ας αἷτια
54 18.

ὀκτακόσιοι· ... ὄντες πρὸς τοῖς
πεντήκοντα 25 28.

ὀλίγος· -ω πρόσθεν 17 19. 35 18.
54 18. -ον ὕστερον 18 24. -α ἅπτα

37 18. 44 13. εἴτα μετ' ὀλίγα 49 23.
 56 2. δι' ὀλίγων 58 22. δεσμών
 ἀνεμμένα πρὸς -ον 62 4. ἐλάτ-
 τω: οὐκ -ον δὲ καὶ 49 18. 60 23*.
 μείων: -όν τινος 47 31.
 ὀλοκαύτωσις: ἀναφέρειν -εις 35 21.
 ὄλος: -ον τὸ εὐαγγέλιον 50 4. -οι
 νεκροὶ τυγχάνοντες οἱ κενο-
 λόγοι 56 31. φάσματα εἰσάγων,
 ὅλα δὲ κατηφῇ 62 2. 36 26*. 53 16*.
 60 4. ὅλως: οὐδενὸς οὐδ' ὅλως
 19 8. οὐδὲν ... 22 29. 24 26.
 ὀλόσωμος 22 30.
 ὀμιλέω: οἱ παντοίοις ὀμιλήσαντες
 λόγοις 21 8. sim. 58 28. ... μειρα-
 κίοις 25 8. ... πρὸς τινα περὶ
 τινος 21 20. ... προφητικῶς 36 5.
 ... ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν 52 28.
 ὀμλία: ἡ διηγηματικὴ τοῦ συγ-
 γραφέως ... 21 9.
 ὀμμα: τὸ αἰσθητόν ... 23 3. ...
 βλοσυρὸν καὶ κατηφές 62 7.
 ὀμογαστριος: τοὺς -ους αὐτῇ δαι-
 μονας 47 7.
 ὀμογενής: τὰς -εῖς ψυχάς 45 17.
 ὀμόδοξος: τὸν -ον τῷ Παύλῳ Σα-
 μονήλ 33 10. -φ συνωδία 46 19.
 αἱ τῆς ἱστοριογραφίας -οι συνω-
 δίαί 58 19.
 ὀμοήθης: τοῖς -εσιν αὐτῷ δαίμοσιν
 62 11.
 ὀμόθυμος: -φ σπουδῇ 17 20.
 ὀμοιος 25 18. 24. 26 18. 28 22. 45 1.
 τινι 27 10. 28 23. 29 23. 39 22.
 29 22*. ὁμοίως 49 28.
 ὀμοιότης: κατ' -ητά τινος 59 10.
 ὀμοιότροπος: ἐκ τῶν εἰκότων -α
 συμπλέξας 37 19.
 ὀμοκοίλιος: -ους ἀδελφούς 47 8.
 ὀμολογέω 35 3. 39 13. 37 25. 58 3.
 ὀμομήτριος: τὰ -α γένη 47 9.

ὀμόσε: συνεκαλέσατο ... 27 1.
 παντὶ τῷ τῶν ἁγίων ... χορῶ
 47 18.
 ὀμοῦ: πᾶσαν ὀμοῦ συξεῦξαι τὴν
 ἐξήγησιν τινι 16 21. ὁ πάντων
 ὀμοῦ δεσπότης θεός 19 10. sim.
 29 12. 31 5. 32 14. 43 17. 44 20. 46 10.
 48 24. 50 4. 54 30. 55 30. ὀμοῦ τινι
 35 31. 37 12. 38 17. 44 10. 61 28.
 ὀμόφρωνος: -φ συνωδία 55 24.
 ὀμωνυμία: -αι δικαίωσιν ἢ δ' ἀδίκωσιν
 50 11. 25.
 ὀμως: ἀλλ' ... 28 18. 39 26. 53 20.
 58 30.
 ὄναρ: οὔτε ... οὔτε ὄναρ 38 28.
 ὄνομα: 16 18. τοὺς οὕτω καλου-
 μένους -τι 17 15. 19 21. 21 15. 24 16.
 25 14. 26 19. 28 28. τοὺς ὀνόματι
 „θεοὺς“ ἀνακικλησκομένους
 29 30. 32 10. 29. ἐπὶ -ατος 37 30.
 49 6. 7. 50 10. 13. 23. 27. τὸ σύν-
 θετον ... 58 23. 61 8. 10. 19.
 ὀνομάζω 24 17. 29 1. 48 13. 21. 54 2.
 55 1. 61 9.
 ὀνομασία: τῇ τῶν σημείων -α 30 14.
 ὀνοματοποιία: Ἑλλήνων παῖδες, οἱ
 καὶ τὰς -ας ἐκάστου πράγματος
 ἀκριβοῦντες 61 8.
 ὄνος, ἡ 30 22.
 ὄνυξ: ἐξ ἀπαλῶν -χων 34 17.
 ὄξυς 46 16*. -εῖα δίκην 46 24.
 ὀπηνίκα caus. 24 21. 37 9. 61 8. temp.
 17 12. 25 25. 30 20. 35 11. 45 13.
 46 5.
 ὀπίσω c. gen. 34 10*.
 ὀπλίζω 29 14. 49 4.
 ὀπλον: -α γυμνώσαντες 17 22.
 ὀποῖος, -α, -ον: ποταπὴ καὶ ὁποία
 καὶ τίς 19 4. 23 30. 25 15. 34 10.
 50 24. 58 28.
 ὅποτε 35 25.

δπότερος: ἔν' ἐξ ἑνός -ον διαγινώσκηται τὸ προῦχον 17 γ.

δπου caus. ὅπου γε καὶ 31 η. 4421*.

δπτασία: τὴν -αν ἐορακέναι 25 16.

τερατοσκοπίας ὠνόμασε τὰς

ἀμειδεῖς -ας 552.

ὅπως: ἀντεξετάζειν ὅπως ἔχει

(corr. Br.) δόξης 1623. φαίνεται

... 38 13. ἀγνοεῖν ὅτι ..., ἢ αὐ

πάλιν ὅπως 3920. ἡξίου τὸν

Ἀβραάμ, ὅπως 401. οὐ διανοη

τέον ὅπως 40 19. ἔμοιγε θαν

μάξιν ἐπεισιν ὅπως 5124. οὐχ

ὅπως [οὐκ] — ἀλλ' οὐδέ 296.

οὐχ ὅπως sc. εἶδεν ἀνδρὸς ἰδέαν

2422.

ὅπως δῆποτε 1623.

ὅπωςτιοῦν 60 16*.

ὁρατός 5220.

ὁράω: ὁρᾷς 2028. ὁρᾷ 3930. ὁρῶν

25 12. 3723. ἑώρα 31 12. εἶδον

23 18. 309. εἶδεν 2123. 232. 2421.

ἰδεῖν 32 16. ἰδὼν 1725. 30 11.

ἰδοῦσα 2231. ἰδεῖν 26 17. 28 14

(ῥᾶδόν ἐστιν ...) 2927. 516. (εὐ

χερῶς ἐστιν ...) 316. (ῥαδίως

ἐστιν ...) 33 13. 4324. ἐόρακεν

2221. 2329. ἐορακέναι 2223.

2320. 25 18. 38 15. ἐωρακώς 2229.

ἐωρᾶτο 24 1. ἐωρᾶσθαι 24 12.

1923*. 2830*. 21 16*. 223*. 23*. 30*.

23 18*. 297*. 8*. 3826*. 4220*.

479*. 5333*.

ὄργανον: εἰδωλολατρείας -α 19 12.

5822. τὸ τῆς ψυχῆς ... 236.

οβεσθήρια κατασκευάζειν -α 288.

διαβολικόν ... 39 1.

ὀργή: εἰς ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι 3123.

35 14*.

ὀρθιος 20 1*. 2226*. 31*. 23 17*. 22*.

21. 24 17*. 25 10*. 309*. 29*. 58 13*.

ὀρθοδοξία: τῆς -ας ἱεροκήρυξ 168.

ὀρθός: ὀρθότατα: φαίη τις ἄν ...

30 18. ἐννοήσας 3223. οἱ ...

φρονούντες 4323. 57 19. παραι

νῶν ... 56 18. ὀρθῶς 6120.

ὀρίζομαι: 16 15. 2027. 23 12. 24 11.

476. 14. 513. 5729. 585. 5933.

ὀριεῖται 2022. 303. 616.

ὀρκος: πιστωσόμενος ὀρκῷ διεβε

βαιώσατο 19 1.

ὀρμάω: -ήσας εἰς 495. ὀρμάομαι:

ἐξ ὁμοίας -ᾶται δυνάμειος 2822.

τὸν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου γένους

-ώμενον 4524.

ὄρος, τὸ 2920*. 21*.

ὄρος: ὁ παρὰ σοὶ δογματιζόμενος

... 2029. ὁ τῷ τοιῷδε συνιστά

μενος ὄρῳ 33 10. sim. 4723.

ὀρύττω: τὰ ὀρρωγμένα φρέατα

4823.

ὅς, ἡ, ὃ passim.

ὅσιος: τῶν -ων 2922.

ὅσος 17 18. 1829*. 20 16. 28. 27 13. 14.

2926. (πλείστοντος ὅσου) 319. 35 1.

3723. 38 1. 399. (πλείστοι μὲν

ὅσοι) 4127. 422. 48 13. 5031. 552.

5630. 578. 615.

ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ: ἥπερ 3220. ὅπερ

2322. 37 1. 537. 57 15. 62 19. ἥπερ

2024. 219. 352. 36 11. 42 15. 48 15.

5723.

ὅστις, ἥτις 3224*. 349*.

ὅστισοῦν 4423. 608*.

ὅταν 20 21*. 488*.

ὅτε 3029. ἔσθ' ὅτε 16 17. 2030. 61 14.

ἔσθ' ὅτε μὲν — ἔσθ' ὅτε δέ 62 10.

ὅτι passim.

οὐ, οὐκ, οὐχ passim.

οὐδαμόθεν: ὁ οὐδὲν ... ὁρῶν 25 11.

οὐδαμοῦ: ... τὸ παρόπαν 205.

21 15. ... δὲ δὴ 24 27. 3023.

οὐδαμῶς: οὐκ — οὐδαμῶς 1731.

οὐδέ τις — δυνάμενος ... 21 17.

οὐδὲν ἦτον ἐπρατεν ... 266.
 οὐδ' — δυνάμενος οὐδείς ...
 4823. οὐδὲν ἐπροφήτευσεν ...
 5230.
 οὐδέ passim.
 οὐδείς, οὐδεμία, οὐδὲν, 174. 198.
 2121. 229*. 29. 247. 14. 28. 258*.
 11. 2517. 265. 2721. 281. 17. 28.
 305. 28. 3115. 27. 3312. 3422. 362.
 14. 3716. 381. 3919. 24. 4021. 4323.
 4427. 4521*. 30. 462*. 4913. 16.
 526. 17. 30. 5514. 25. 5627 (bis).
 598. 6123.
 οὐδέποτε 419.
 οὐδέπωποτε 3214. 3923. οὐδὲν
 οὐδείς ... λέγει τὸ παράπαν ἀλη-
 θές 5627.
 οὐκέτι 431. 4417. 5717. (quod
 Klostermann 273 in textum re-
 cepit, ferri non potest; cf. Brinkm.
 p. 309).
 οὐκοῦν 2223. 2330. 2824. 315. 3715.
 4312. 4627. 5228. 5728. 604*.
 οὐλή: σημασίας -ων 2311.
 οὖν 332. 22. 3413. 3723. 3812. 404.
 4320. 4716. 5217. ἄρ' οὖν 2227.
 ἄρ' οὖν 362. 5813. ἐπεὶ ... 277.
 ἦν' οὖν 1619. ὅτι δ' οὖν 2916.
 πῶς ... 3023. τί ... 202. 231.
 28. 296. 3617. ὥς ... 1827. 262.
 322. 3923. 4328. 5118. μὲν οὖν
 1922. 2711. 3122. <3129> 3428.
 3825. 4330. 5921. εἰ μὲν οὖν
 2025. 2217. 5128. 5512. πρῶτον
 μὲν οὖν 3018. 3623. ὥσπερ οὖν
 ἀμέλει καὶ 234. 2512. 581. κα-
 θάπερ ... ἀμέλει καὶ 4419. 229*.
 424*. 4928*. 30*. 5712*. 6012*.
 οὐράνιος 2713. στρατιάς -ους 3817.
 οὐρανοδρόμος: φωσιήρες -όμοι
 4621.
 οὐρανόθεν 248. 2530. 4623. 573.

οὐρανοπέτης (cf. diss. p. 47). τὸ
 τῶν -των ἀγγέλων τάγμα 4723.
 χοροὺς ἀγγέλων -ταις 5215.
 οὐρανός 4524. 27. βέβηκε τὸν ἀνό-
 τατον -ν 4530. pl. 468. 20. 4728.
 4730. 2919*. 4522 (bis)*. 23*.
 4615*. 17*. 23*.
 οὔτε: οὔτε — οὔτε 3327. 3422. 3729.
 3924. οὔτε — οὔτε — οὔτε 1729.
 6212. οὔτε γούν — οὔτ' αὖ —
 οὔτε — οὔτε — οὔτε 1718 sqq.
 οὔτι: (... γέ μοι δοκεῖ 4721.
 οὔτος, αὐτή, τοῦτο passim: enu-
 mero: ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα 2016.
 <527> conl. Br.
 οὔτω 1715. 2110. 2622. 295. 4430*.
 6012*. οὔτως 2113. 2213. 2321.
 2811. 3612. 379. 19. 413. 429.
 4311. 451. 4622. 4722. <4728>.
 (conl. Br.). 4917. 539. 12. 5524.
 569. 5722. 3828*. 4415*.
 ὀφείλω: οὐ ταύτη μᾶλλον ὀφείλες
 ὑποκλιθῆναι 3329. ὀφείλομαι:
 μετὰ τῆς -μένης εὐλαβείας 4129.
 τὰς -μένας λατρείας 4731.
 ὄφρις <2630> (cf. diss. p. 34). ὁ πολύ-
 τροπος ὄφρις 3017.
 ὄχετός: τοὺς -οὺς 2727.
 ὄχλος: τοὺς -ους sc. τῶν βασιλέων
 2731.
 ὀχυρότης: πίστεως -ητα 254.
 ὄψις: τὸ σχῆμα τῆς πεφαντασιο-
 κοπημένης ὄψεως 2124. τῷ
 δοκεῖν ἐφάνταζε τὰς -εις 2715.
 ὁμοῦ δὲ τῇ τῆς -εως ἱστορίᾳ 3818.
 ἀμειδίεις -εις (corr. Br.) 621. κατα-
 πλήττει τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν -εων
 626. τὴν τῆς -εως εἰκονίζουσι
 ὄραν 5928. ἀκοῇ μᾶλλον ἢ -ει
 251. ἵνα εἰς ὄφιν (fort. ὄφιν)
 ἀμείψασα τὸ σχῆμα sc. ἡ ἑβδόμος

2630. τῶν φρεάτων ὕφει φαινο-
μένων 4826.
δυσφοποιέω 372.

παριδέω: -εσθαι πρὸς αὐτοῦ
"τὴν ψυχὴν" εἰς θάνατον 1831.
παγκρατιάζω 175.
πάθος: αὖξιν τὸ ... 2728 sim.
2810. 341.

παιδεία: -ας ἐνεκα ψυχαγωγεῖν
τοὺς αὐτηκόους 612.

παιδεύω 601*.

παιδιά 6113.

παιδίον 603.

παιδίσκη 3219*.

παίζω 6113.

παῖς 3715. 4521. 33. 5218. Ἑλλήνων
-ες 617. 6218; 184*. 6014*. 20*.

πάλαι 356.

παλαίω: -ων ἐγγρῶς 174.

πάλιν 1717. 1825. 1911. 29. 295. 301.
19. 3322. 3511. 3628. 3823. 4215.
434. 445. 4519. 28. 5418. 554. 5719.
6012. 25. 628. αὖ πάλιν 1624. 2730.
3920. 4316. 5015. 5529. αὐτίκα
πάλιν 1931. 308. 455. εἶτα πάλιν
226. 626. τηρικαῦτα πάλιν 423.
δεύτερον δὲ πάλιν 3019. πάλιν
οὖν 3322.

παμμελεῖ 239.

παμπληθεῖ 1722.

πανάγιος: τὰ-α ἀποφθέγματα 5819.
πανήμερος: μετὰ τὴν πάννηχον καὶ
-ον ἀοσίαν 3630.

πάννηχος 3630 (πάννηκτον Monac.).

παντάπασι 546.

πανταχοῦ 4533.

πανταχῶς: πάντα πληροῖ... 4627.
474. 517.

παντέφορος: -ον ἐξουσίαν 4510.

παντοδαπός 6126.

παντοδύναμος 4625. 16*.

παντοῖος 217. 498. 5527. παντοῖως
299.

παντοκράτωρ: τῷ-ορι πάρεστι θεῷ
6217.

πάνν 4431. 4921*.

παρά c. gen. μαθεῖν ... 2329.
ἀκούειν ... 2425. c. dat.: κρί-
νωμεν ... ἑαυτοῖς 2018. ὁ παρὰ
σοὶ δογματιζόμενος ὕρος 2029.
ὑπονοεῖται λέγειν ... τισι 428.
πολλοὶ ... Ἑλλήσιν Πέτροι 5028.
ἀποφέρειται δόξαν ... τοῖς πολ-
λοῖς 5125. c. acc. λέγειν παρὰ τὰ
ὄντα 2416. παρὰ τὸ δέον 3131.
παρὰ βούλησιν 3316. ... τὸ γεγο-
νός 3711. ... τοῦτο φαιήτις ἄν 2611.
279. 4313. 19. 5322. παρ' αὐτό 4028.
(παρὰντὶ coni. Croenert). ἐρμη-
νεύεται ... 5824. πλάσμα εἴρεται
παρὰ τὸ πεπλάσθαι 591. ... οὐδὲν
ἡγήσατο 3127. εἶτα ... ἑκάτερα
τὰς διακονίας ἡμεῖς ὁμοῦ ταῖς
μορφαῖς 6128. ἄλλον παρὰ 543.
6129.

παραβάτης 1719*.

παραγγέλλω 3229*.

παραγωγή: πάντα-ειν sc. παραδείγμα-
τα 4324.

παραδείγμα: παρεκβὰς ἐφ' ἕτερα
τῶν -άτων 2212. ἐπὶ τὰ λοιπὰ
βαδιοῦμαι-ατα 2214. 2524. ἄλλην
δὲ μίαν-ατος εἰκόνα 2626.

παραδείσεις 4515. τῇ ἀρχαιοτάτῃ
τοῦ -ον νομῇ 4519. 488; 3914*.

παραδόξος 2632.

παραινέω 3628. 4411. 5618.

παραιτέομαι 2731. 5830.

παραλαμβάνω 251. 357. ἐπὶ τοῦ
νοητοῦ ... 4829.

παραλείπω: τὰ ἐν τῷ μέσῳ-λείπας
3820.

παράλληλος: ἐκ τῆς -ου συγκρίσεως ἀντιτετάξιν 1625.
 παραλογίζομαι: τὰ παράγια -σάμε-
 νος ἀποφθέγματα 5819; 1927.
 παρανομέω 5023.
 παράπαν: τὸ παράπαν: οὐ τὸ παρά-
 παν 1728, 2830, 3328. οὐδαμοῦ...
 206. οὐδεὶς . . . 3011, 5217.
 οὐδεπώποτε... οὐδὲν 3923. οὐδὲν
 οὐδεὶς οὐδεπώποτε . . . 5637.
 παραπλήξ: ἡ . . . 2123, 298. δ . . .
 307. τοῦ -ἡγος 5119.
 παραπλήσιος: -ά τινι 2722, 2820.
 5911.
 παραπλήττω: ὡς πρέπει τοῖς εὖ
 φρονοῦσι περὶ τοῦ -πεπληγμένου
 νοεῖν 2517.
 παρασκευάζω: . . . θυοδαίμονα
 μαντείαν 482.
 παρασύρω: ἐξετράπη -εἰς 1918.
 παραφέρω: τὰ τῶν αἰσθητῶν ὀνό-
 ματα -ονσα καὶ τὰ νοητὰ δια-
 δεικνύονσα πράγματα 2416. -εἰς
 ἐν μέσῳ τὸν ἔλεγχον 2427. εἰ
 -οιμι μαρτύρια 2625.
 παράφρων: ὁ . . . Σαούλ 2010.
 παραχρῆμα 369.
 πάρεμι (εἶμι): παριῶν εἰς τοῦμφα-
 νές 399, 269*, 15*.
 πάρεμι 248, 4122, 454, 33, 464, 10.
 473. ἐπὶ τοῦ -όντος 5032, 6218.
 παρεισδύομαι: -δύς εἰς 3810.
 παρεκβαίνω: -βάς ἐπὶ 2212.
 παρεμβολή: τὸ τῆς -ῆς ἐπιτείχιμα
 1724. τὴν τοῦ Ἰσραὴλ -ῆν 3721.
 παρενοχλέω 325*, 3314*.
 παρέχω 3230*, 4214*, 29*.
 παρήμι 3431, 6013*, 17*.
 παρίσταμαι: ἄγγελοι τῷ θεῷ παρ-
 εστᾶσιν 4731. χοροὺς ἄγγελων
 ἐν τάξει παρεσιτώτας 6219.
 παριστάω 542, 6120, 623.

παροδεύω: τὰ μὲν ἡδη -σαντα τοῦ
 βίου πράγματα 367.
 πάροδος: ἔδωκε -όν τινι 512.
 παροιμία 4713. -ας ἐρωτικές 5918.
 παρρησιώδης: -έστερον ἀποκρίνε-
 ται 192.
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν 1621, 1714, 1910,
 2531, 262, 2729, 2912, 3020, 315,
 18, 28, 30, 3210, 3324, 4317, 24, 4525,
 451, 29, 4610, 27, 474, 18, 482, 503,
 528, 5430, 578, 5925. τὸ πᾶν 1921,
 4314, 5716. πᾶς ὁποιοῦν ἀνθρώ-
 πων 4425; 3121*, 3824*, 28*, 408*,
 4130*, 4412*, 4614*, 17*, 5425*,
 604*.
 πάσχω: πεπονθέναι βίαν 323. πεί-
 σεται 3410. ἱατρεῦσαι τοὺς -οντας
 4720.
 πατέω: ἐξεδόθη ὥστε -εἶσθαι 6215.
 πατήρ 3022, 4110, 16; 2023*, 464*, 7*.
 πείθω: . . . τινά 5822. . . τινα ὡς
 2232, 2328, 2915, 3630, 4224, 6019*.
 πείθομαι c. acc. c. inf. 4512.
 πειράζω 5322.
 πειράομαι: πειρᾶται 4920, 608.
 ἐπειρᾶτο 2910. πειρώμενος 1921,
 419. πειραθεῖς 1824.
 πένης 3330, 401, 15.
 πένια: -ας ὑποκρίσεις 5920.
 πένομαι: τῷ πενομένῳ 3923.
 πέντε: . . . καὶ τριάκοντα πρὸς τοῖς
 ἑκατόν 4920.
 πενήκοντα: ὀκτακόσιοι πρὸς τοῖς...
 2527. τριακόσιοι πρὸς τοῖς . . .
 4024.
 πεπλασμένως 622.
 περαιῶ: -οῦται τὸ τοῦ προφήτου
 κήρυγμα 3720.
 περαιτέρω: . . . που γῆς sc. ἐδίωξε
 3928. . . λέγειν 509.
 πέρας, τὸ: τὸ . . . sc. τῶν τοῦ πο-
 λέμου συμβόλων 4128.

περί: c. gen. λέγειν περί 2019. 255.
 εκδιηγείσθαι... 2110. 257. δι-
 λειν 2120. διαλέγεσθαι... 2229.
 485. νοῦν... 257. 30. ὑπολαμ-
 βάνειν... 2620. δοξάζειν... 2623.
 476. ἐγκαλεῖν... 3418. πλάττειν...
 3611. διαλαλεῖν 422. διαφέρεσθαι
 441. συνομολογητέα καθέστηκεν
 ... 441. προσομιλεῖν... 4416. 4830.
 γράφειν... 499. ἐξαγορεύειν...
 5325. ἐροῦν... 5630. 6023. τὰ
 γραφαῖς ἀνακείμενα... 5221.
 νόμος ἔκκειται... 571. μάστιγος...
 461. c. acc.: θαυμάζειν... 1610.
 οἱ περί ταῦτο δεινοί 1829. νεά-
 ζοντα... 2325. τὰ ἐκπονηθέντα
 περί τοῦτο σπουδάσματα 508.
 5114*. 533*. 4*. 5622*. 24*. 3816*.
 5713*.

περιάπτω: ... τινί τι 4224.

περιβύλλομαι: σχῆμα σκιαγραφίας
 εἶδει-βεβλημένον 2218. διπλοῖδα
 -βεβλημένον ἐωρᾶτο τὸ φάσμα
 241. πολλοὶ προφητῶν ὀνόματα
 -όμενοι 5027. τῷ κυρίῳ -όμενον
 τὸ σῶμα 5222.

περιβλεπτός: δ... προφήτης 3322.

περιβολή: -ῆς ἔσθημα 2417.

περιγραφή: τὴν τοῦδε «τοῦ κόσ-
 μου»... 3119. 4317.

περιγράφω: -ειν τοὺς τὴν ἀλήθειαν
 ἀντιεσάγοντας 221. χωρίον μο-
 ρίῳ -εσθαι τὸ θεῖον 4629.

περιδεῆς: acc. sing. -δεῖ 3724.
 ... ἐγγεγόνει 4125.

περίειμι: -ῶν ὁ Σαμουὴλ ἐτι 351.

περιεργία: -α γούδει 2831.

περιεργός: τὰ -α καὶ γούδη 2712.

περιέχω 2511. 4614.

περιηγέω: κουφολογία -ήσας τὸν
 κόσμον 4423.

περίσταται: -έστηκαν οἱ ἀλλογε-
 νεῖς 3325.

περικαθαίρω 5421.

περικαλλής: ναοῦ χρῆμα -ές 3114.

περίκειμαι: τὸ τοῦ Χριστοῦ πρό-
 σωπον, ἀνθρώπων περικείμενον
 3113.

πέριξ: οἱ... ἀλλογενεῖς 1720.

περίοδος: τοσούταις ἔτων -οις 2520.

ὁ... ἱεροκήρυξ Παῦλος 3218.

περιτίθημι: τὰ ῥήματα -θῆναι τινί
 1918.

περιτρέχω: τῇδε κάκεισε -ων 6130.

περίτευμα 3924.

περιτύπος: τί τὸ -ὄν ἀπήγγελλε τοῦ
 κυρίου 4432. περιτύως 5515.

πέττω: ... τοὺς ἀζύμους 372.

πῇ 246. 3420. πῇ μὲν —πῇ δέ
 5617. 18.

πηρός: νεκροὶ καὶ -οί 5631.

πιέω: -όμενοι τῇ δίψῃ 2722.

πιθανολογέω 5113. 5916.

πιθανός: -ῇ δὲ τεχνουργία ταυ-
 τολογῶν 364. πιθανῶς 3910.
 5820.

πικρῶς: ... ἠλαύνετο πρὸς τινος
 1717. sim. 2521.

πίμπλημι 3514*.

πίμπρημι: τῶν οἴκων πιπραμένων
 287.

πίναξ 5910.

πίπτω 2210*. 3121*. 4119*.

πιστεύω: ... τινί 2013. 4313. 549.
 215*. 4219*.

πίστις: -εως δυνάμει 254. εἰς
 ἐνθήθη -ιν ὑπαγόμενοι τινα 3610.
 ἀποδέξασθαι τὴν -ιν 491.

πιστόμας: -ωσάμενος ὅρκου διεβε-
 βαίωσατο 191.

πιστός 3920. πιστότατος 4814.

πίττα 289.

πλάσμα 5833. 34. 593. 619. 12. 24.

πλαστογράφος: εἶπνε γὰρ ὑπο-
κρίσει οὐ συζηματίζεσθαι τοῖς δει-
νοῖς δ... 629.

πλαστοουργία: ἡ τοῦ μύθου... 599.
πλάττω 2732. 3611. Ὡριγένης δόγμα-
τα -ων 4126. 506. 5628. 627. 6020*.
ὁ μῦθος ἐν γαστρὶ -όμενος 4818.
sim. 5824. πλάσμα εἴρηται παρὰ
τὸ πεπλάσθαι 591. μίμῃσιν πε-
πλασμένην 597. πλάττωμαί τι
328. 5111. c. inf. 1827. 3432. (cf.
622).

πληγὴ 2312. 2728. 285. 6. 335. 3925.
πληθὺς 282 (bis). 4028.

πληρώω: θεότητος ἀρετῇ πάντα -οῖ
πανταχῶς 4627. sim. 474. ἐπλή-
ρωσε τὴν οἰκουμένην ἀμέτρω
φλυνάρι 518. 4616*.

πλησίον, ὁ 3427*. 3513*. 28*. 5120*.
πληττω: πληγείς: ἀσρασία -γείς
2330. δαίμονι... 4020. ἀσυνε-
σία... 432.

πλούσιος, ὁ 386. 4015.
πλοῦτος: ὁ -ω κατὰ τρυφήσας
ἀπλήστω 3921. πλούτων ἐπιρ-
ροίας 5920.

πνεῦμα 3228. 336. 7. 381. 31. 6212.
πνεύματα καὶ ψυχὰι 238. 304.
5313. 5410. τὸ ἅγιον πνεῦμα
1919. 20. 4818. 5218. 5610. πνεύμα-
τος ἰδέαν 2218. πνεῦμα φαντα-
σιώδες 2418.

πόθεν: ... λαβαίν 4725.
ποθέν: ἐνθένδε (δέ) ποθεν 1712.
ἐνθένδε ποθέν 3911.

ποιέω: ... τινί τι 1829. 279. 2820;
272* 6*. 2818*. 3321*. 3427*. 3515*.
3826*. 5420*. 25*. 5528*. 5712*. 13*.
6018*. ποιέομαι: τὴν ἐρώτησιν
ποιήσομαι ἐκ 2218. καθ' ἑαυτοῦ
-εῖται τὸν ἔλεγχον 5321.

ποιήσις: τὰς ἐμμούσους -εις 6117.

ποιητικός: -ῆς οἰηκοπίας εἴρε-
σις 5931.

ποιεῖλλον: -ουσι τὰς τῶν μύθων
εἰκόνας 5928.

ποικίλος: διάφορα καὶ -α ἐσθήματα
2310. ἐσθήτος -ης ὑφάσματα
2410. -αῖς λόγων ἀναφοραῖς
5827. -α χρωμάτων εἶδη 5923.
εἰς -α μεταμορφούμενος εἶδη
6124.

πολέμαρχος de diabolo dicitur 389.
πολεμέω 3319*.

πολέμιος 282. 4720.

πόλεμος 2324. 3325. 386. 7. 393.
5128. -ου γένεσις 1721. 384.
394. -ου μηχανήματα 3723. τὰ
τοῦ -ου σήμβολα 4124. ἄκρα
πολέμον καὶ τέλος 5915.

πολιορκέω: -οῦμενος ὑπὸ τοῦ δαι-
μονος 3013.

πολιτεία: τὸν ἀξιοφανῆ τῆς ἐνθέου
-ας σου ζῆλον 167. θεοπεσίας
ἐξήπτο -ας 4918. τὰς τοῦ βίου
-ας 5013. -ὦν ἀναγωγὰς 5025.

πολλάχως 169. 6112.

πολυαιθρία: προύστατο τῆς τοῦ
λαοῦ -ας 1713.

πολύστομος: ὁ... Ὡριγένης 5121.

πολυπευστέω: τὰ παροδεύσαντα
τοῦ βίου πράγματα -οὔντες ἀνιχ-
νεύουσι 368.

πολυπρόσωπος: εἰς -ους ἑαυτὸν
ἐξαλλάττειν ἰδέας 2125. τὸν -ον
θῆρα 415. 6128.

πολύς, πολλή, πολύ 2717. 4220.
5011. 28. 28. 5218. 5522. 23. 5723.
6210. οἱ πολλοί 3812. 5125. τὰ
πρὸ πολλοῦ γεγονότα 369. πολὺ
τῆς ἀληθείας ἐσφάλη 2017. μετ'
οὐ πολὺ 3531. πλέον, ἀλλ' οὐ
243. πολλῶ πλέον 5218. πολλῶ
πλείονα 2814. 15. πλείοσι 311.

πλείους acc. pl. 313. πλείστους
 ὄσους 319. sim. 4127; 3220*. 25*.
 6015*. 21. 22.
 πολύτλας ὁ ... Ἰώβ 4830.
 πολύτροπος: ὁ ... ὄφις 3017.
 πολύφημος: ὁ ... Ὀριγένης 5231.
 πονηρός 3830.
 πόνος 2031. 4831.
 πορεύομαι 5330*.
 πόρος: ... τῆς τοῦ Λαζάρου διαί-
 τος 3921. ... τῆς ἀληθείας 594.
 πόρρωθεν 3920.
 πόσος, -η, -ον 4230. πόσῳ δὴ
 μᾶλλον 258. 4017. 548. 614.
 ποταπός, -ή, -όν: ποταπὴ καὶ ὁποία
 καὶ τίς 194. ποταπὴ δυνάμεως
 ἀρετῇ 3310. -ὄν ἀξίωμα 4431.
 -ὴν ἔχει διαγωγὴν 5823.
 ποτέ: τί δὴ ποτε 2225.
 πότερος: -ον—ῆ 2021. 2215. 2610.
 528. 5510. πότερον — καὶ πό-
 τερον — καὶ εἰ 3621.
 ποτὶν: κύλικι δὲ προσέχουσαι καὶ
 ποτῶ 6115.
 πού: περαιτέρω πον γῆς 3928.
 πέντε πον 4929. 603*. 27*.
 πούς 5225*.
 πράγμα 1610. 2228. 2331. 251. 23.
 3230. 367. 4827. 5010. 23. 597. 13.
 618. 10. 19. νοητῶν ἐπιπραγμά-
 των ἴδια 2413. sim. 2418. πραγ-
 μάτων ὕλας εἰκονίζει 594.
 πραγματεία: ἄπαυσεν τὴν -αν (sc.
 τῶν λόγων) ἀναγρεῖ 4824.
 πραγματεύομαι c. inf. 319. 5711.
 πράξις: ἔργῳ καὶ -ει θεός 3111.
 sim. 4625. 5515. 5810. ὕλας εἰ-
 κονίζει (sc. ἡ μυθοποιία) τῇ -ει
 λειπομένη 595. -εις ἀδρανεῖς
 5922 αἱ τῶν ἀποστόλων Πράξεις
 3215.

πράττω 181. 219. 265. 2721. 2812.
 23. 3225. 4527. 5029. 5710. pass.
 1727. 2713. 501. 5220.
 πρέπω 2123. 2518. οὐδενὶ κόσμῳ
 -οντι 4022.
 πρεσβεία: ἐρέσει καθαρῶ καὶ -α
 καὶ δέήσει προσλιπαρῶν 287.
 πρεσβεύω: ... ἐπὲρ τινος 3327.
 ἐπρόσβενε τοιαῦτα μεθ' ἱκετείας
 ὁ τάλας 404. οἱ φιλοσοφίας ἦθη
 -ειν ἡγούμενοι 6118.
 πρηγής 6215.
 πρό c. gen. ... πολλοῦ 368. 4520.
 4923*. 5213*.
 προάγω 1624. 4721.
 προαίρεσις 4430. 5820; 4415*. 18*.
 23*. 26*. 453*. 471*.
 προακούω 392.
 προαναφωνέω: ὡς ἡδὴ γεγονότα
 -ανεφώνει 352. τὰ πάλαι τῷ
 προφήτῃ προαναφωνηθέντα
 356.
 προαγινώσκω 3623.
 προγινώσκω 2614. 21. 3133. 3718.
 πρόγραμμα: ἐν τῷ τῆς Ἐξόδου
 -ατι 2628. 3414. 4817.
 προγράφω 2817. προῦγραψεν
 4923.
 πρόδηλος 241. 2827. 3623. 412.
 4516. 526. 5624.
 προδότης: Ἰούδας ὁ ... 5014.
 πρόειμι: ἐπιφέρει -ῶν 226. ἐπέ-
 φρασε -ῶν 3411.
 προέχω: προῦχει τινός 2932. προῦ-
 χόν τινος 3214. μείζον καὶ προῦ-
 χον 538. τὸ προῦχον 1718.
 προηγέομαι 4925.
 προηγουμένως 207. 602.
 προθυμία: τὰς τῶν ἐπισβῶν -ας
 3918. -α γνώμης 472.
 προϊσταμαι: -ίστατό τινος 1713.
 τὸν τοῦ λαοῦ -εσιῶτα 3724.

προκαλέομαι: -εσόμενος καθ' ἑαυ-
τοῦ 31 17.
 πρόκειμαι 36 28.
 προκύπτω 23 28.
 προλαμβάνω: τῇ -ούσῃ δοξοκοπία
ἀναπειθόμενοι (coni. Schoene)
16 17.
 προλέγω 35 23, 37 29, 41 30, 45 21,
51 19, προὔλεγε 35 1, 26, 36 21, 43 6.
 προλείπω: -λιπὼν τὸ σκήνωμα
21 23, ὑπερωφίας ἀνοία -λιπεῖν
τινα 31 3.
 προμανθάνω: -μεμάθηκεν 39 7.
 προπάτωρ 39 28, 30, 40 8, 50 27.
 πρὸς c. gen. ... θεοῦ 22 14, ἐλαύ-
νεσθαι ... 17 17, παριδύεσθαι
... 18 32, μεταπέμπεσθαι ...
32 13, καταλείπεσθαι ... 37 28,
καταπαίττεσθαι ... 62 14, c. dat.
ἐπτακόσιοι ... τοῖς πενήκοντα
25 27, τριακόσιοι ... τοῖς πενή-
κοντα 40 24, τριάκοντα ... τοῖς
ἑκατὸν 49 29, πρὸς τοῖς ἄλλοις:
φύσκουσι ... 43 28, ἐπέφερε ...
48 8, ... εἶχετο καὶ 56 7, πρὸς
τούτοις ἔφη 55 32, πρὸς οἷς ἐδι-
καιοκτόνει καὶ 55 27, καὶ ἐξάραι
πρὸς ἅπασιν τοῖς ἐχθροῖς 56 9,
c. acc. ἀφικνεῖσθαι πρὸς 18 5, 10,
καταλήγειν ... 37 13, ἐκπέμπειν
... 40 1, ὁμιλεῖν πρὸς 21 19, δια-
λέγεσθαι ... 21 30, 41 28, ἀνθυ-
ποφέρειν πρὸς ἔπος 20 1, sim.
30 9, 51 13, ἀποκρίνεσθαι ... ἔπος
40 5, ἀντιφθέγγεσθαι ... ἔπος
50 20, ... ταῦτα εἶρηκεν 38 25,
βεβαιωῦν ... ἀκριβῆ κατάληψιν
25 4, διεγείρει τὸ φρόνημα ...
εὐγλωττίαν 61 4, ... τὰς ἐνεστιώ-
σας κινήσεις ἀναφωνεῖν 37 27,
πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρήσει
διαφέρειν 58 34, πρὸς σύγκρισιν

52 8, ... ὀλίγον 62 4; 29 21*,
40 10 (bis)*, 52 23*, 53 29*, 56 19*,
21*, adv. πρὸς ἐπὶ τούτοις 22 5,
35 27, 36 22, 42 21, 43 23, 51 10,
52 32.
 προσάγω 25 23.
 πρόσκειμι: -ῃσι 31 16.
 προσεμμέρειν: παραπλησίῳ -α
προσωποποιεῖ (sc. ἡ τοῦ μύθου
πλαστουργία) 59 11.
 προσεμμερής: προσωποποιῶ -ει
διαγορεύει πράξεις ἀδρανεῖς
59 21.
 προσεπιφέρω τινί τι 28 5.
 προσέρχομαι τινί 52 22.
 προσέτι: ... δὲ καὶ 37 24.
 προσέχω: τινί 16 19, 48 5, 61 15,
... τὸν νοῦν τινι 43 1, -εκτέον
δι 53 22.
 προσήκω: τὰς μαρτυρίας τῷ ζητή-
ματι φῦσει -ούσας 57 10, -ει νοεῖν
43 19.
 πρόσθεν temp. 22 27, 43 8, 49 28,
51 15, 16, 53 11, 57 29, ὀλίγω ...
17 19, 35 18, 54 18.
 προσίεμαι: οὐ -εται τὰς φωνάς
46 12.
 προσκολλάομαι 34 4*,
προσκομπω 52 25*,
προσκυνέω: -ηθῆναι ὑπὸ τινος
31 8, -εῖσθαι βουλούμενος 31 28,
τινί 30 24, 28, 27, 29, -ήσας ὑπέ-
κυψεν 30 30, ὑπεκλίθη τινί -ήσας
32 2, 20 5*, 22 11*, 30 15*, 19*,
31 21*,
 προσομιλέω 28 7.
 προσομιλέω περὶ τινος 44 16, 48 30,
προσποιέομαι c. inf. 51 17, 57 7,
22 4*, 23 18*,
 προσοπάτω 18 4, 55 11.
 προστίθημι 22 8, 26 27, 28 2, 35 11,
36 17, 37 18, 28, 39 9, 51 20, -θείς

ἐπάγει 1928. -θείς ἐπέφρασε 34 11. -θείς ἐπεφθίγγατο 407. -θείς ἔφησεν 4118. ἔρῳ -θείς 527. ἐπιφέρει -θείς 4930. sim. 5622. λευκοτέρα προσετίθει φρασ-
σει 42 10.
προσφέρειν 3127. 373. -φέρομαι: ἀξιώσεις αὐτῇ -εφέρετο 18 11.
προσφθίγγομαι τινι 417.
πρόσχημα: ἐπὶ -αὐ 355.
πρόσωπον: δαιμονῶντος -ον 253.
ἐγγαστριμύθον ... 25 15. -α δαι-
μονιζόμενα 2622. δαιμονιζο-
μένου τοῦ ... 292. τοῦ τοῦ Χριστοῦ
... 31 11. 448. τοῦ τοῦ προφήτου
... 3425. ἐξ ἰδίου -ον 435. ἐπὶ
τοῦ κρείττοντος -ον 52 11. δύο -α
βασιλέων 564. τὰ -α νεκρῶν
6132. τὸ ... ὑποκλίνας ἐπὶ τῇ γῇ
30 15. 19 16*. 204. 22 10*. 34 11*.
προσωποποιεῖ: ἐσχημάτιζε -ὄν
364. προσεμεφρερία -εἰ 59 11.
προσωποποιᾷ 59 21. 24.
προτάττω 178. προῦταξεν 21 15;
2620. 22. 2828. προῦταττεν 36 15.
πρότερον 354. 364. 37 18. 49 24*.
60 2*.
προτίθημι (cf. πρόκειμαι) -θείς
25 14.
προτρέπω: προῦτρεπεν c. inf. 3628.
-τραπείς 375. -ομαι: -τρέψασθαί
τινα εἰς 492; 42 12*.
προτρέχω 548.
προφανῶς 42 1.
πρόφασις 54 13.
προφέρειν: προῦφερεν 41 23.
προφητεία 357. 43 30. 53 11.
προφητεύω 352. 36 14. 38 3. 538. 20.
προῦφήτευον 26 10. ἐπροεφή-
τευον 26 12. προῦφήτευσεν 35 29.
384. προεφήτευσεν 41 22. ἐπρο-
φήτευσεν 52 30. 53 10. προῦφη-

τεύσεν 53 15. 19; 269*. 15*. 51 14*.
53 2*. 3*.
προφήτης 248. 2525. 26 11. 2923.
3021. 23. 31 1. 327. 3323. 27. 3425.
356. 3722. 28. 38 13. 40 14. 414. 13.
4228. 44 13. 47 11. 17. 50 16. 27.
522. 538. 28. 545. 56 17. 33. 584.
7. 62 12; 1730*. 3320*. 3824*. 29*.
4420*. 47 13*. 53 27*. 31*.
προφητικός: -ὴν ἀνάξαι ψυχῇν
197. sim. 23 18. 478. 529. -ῶ
μηνύματι 237. ἱεροφωνία -ῇ
29 18. τὰ -ὰ ἀποφθέγματα 36 13.
ψαλμοῦ δὲ -ῇ 40 22. ταῖς -αῖς
φωναῖς 437. τοῦ -οῦ χοροῦ 4432.
-αὶ μαρτυρία 58 18. 427*. προ-
φητικῶς 365.
προφωνέω 26 15.
προχείρω 16 15. 40 17. 46 30.
πρῶτος, -η, -ον 16 12. 263. 284.
39 11. ἐν πρώτοις: προτάττειν ...
178. ... βοᾶν 297. πρῶτον:
πρῶτον — εἰτα 25 14. πρῶτον
μὲν οὖν 3623. πρῶτον μὲν οὖν
— δεύτερον δὲ πάλιν — τρίτον
δὲ ἐπὶ τούτοις 30 15sq. πρῶτον
312. 34 18. τὸ ... 3324. ... μὲν
— δεύτερον δὲ 39 12. ... μὲν —
ἔπειτα δὲ 47 18. τὰ πρῶτα καὶ
τὰ δεύτερα 31 16. τὰ πρῶτα διὰ
τῶν ἔπειτα βεβαιῶν 354. 60 17*.
πταῖσμα 3420.
πτερίγιον: τὸ τοῦ διπλοῖδίου ...
3526.
πτωχῶς: νοεῖν ... 539.
πυγμαχέω 175.
πυθόμαντις 1920. 2226. 338. 477.
586.
πύλον 3220.
πύλη 458.
πυνθάνομαι: πυνθόμενος 185.
ἐπυνθάνετο τι 2230. 25 10.

πῦρ 25 28. 29. 31. 28 10. 11. 39 29. 50 17.
55 31. 54 23*.

πυρετός: -ῶ -όν ἐπεγεῖραι 28 4.
-ῶ σκυβάλλων ἐνδοθεν ὑποκει-
μένων 54 31.

πυρετίω: δεισιδαιμονίαν -ων
Ἑλληνιστὴν 58 29.

πυροφόρος: -οις ὁδύνας 40 4.

πυρούω 21 22. 39 31.

πῶ: οὐδείς . . . 30 5. οὐ γὰρ ἄν —
ἐμάχετό πω 56 14.

πῶποτε 46 3*.

πῶς: πῶς ἂν ἔχοιμι γνώμης 16 11.
18 22. 21 1. 6. 22 21. 24 20. 25 9. 26 28.
27 16. 22. 30 25. 31 27. 32 16. 34 31.
39 2. 40 28. 46 8. 54 17.

πῶς: δητέον ὥδε πως 46 13.

ράβδος 27 17. 18. 26 30*. 27 4*. 5 (bis)*;
ράδιος: ραδίως: μάλα . . . 33 13.
60 12*. comp.: ρᾶόν ἐστιν ἰδεῖν
29 27. 51 5; 16 18. superl.: ῥᾶστα
42 24.

ρεῖθρον: τὰ -α τῶν ὑδάτων 27 28.
ρεῦμα: τὰ τῆς αἵματεκχυσίας -ατα
38 5.

ρήγνυμι: ραγείς 31 17. τοιαύτας
ἔρρηξε φωνάς 31 22.

ῥῆμα 19 19. 20 27. 25 4. 28 27. 31 27.
33 8. 35 7. 23. 38 2. 41 4. 42 4. 43 10.
48 18. 49 12. 50 2. 51 8. 15. 55 5. 20.
58 21. -ασι καὶ σχήμασι 59 27.
56 24*.

ῥῆσις 46 6. 56 15. 60 8.

ῥητέος: -ον ὥδε πως 46 13.

ῥητορικός: αἱ-αὶ τεχνογραφία 58 32.

ῥητός: -όν τι χωρίου μόριον
46 29. ῥητῶς 18 19. 34 2.

ῥίπτω: εἰς τοῦδαφος ἐρριμμένος
36 31. 27 4*.

ροῖλημα: -αὶ βιαίῳ κατενεχθεῖς
62 18.

ροπή: ἐν μιᾷ -ῆς ὥρα 29 14. ἐν
αὐτῇ τῇ -ῇ 33 7. ἀθρόα -ῇ 45 8.

ροθμός: ἀνομολογίαν τῶν -ῶν
τηρεῖ 59 14.

ρώμη: εὐψυχία καὶ -ῇ φρονήσεως
49 3.

σατανᾶς 21 27.

σαφής 21 1. 31 27. 45 13. 52 1. 8. τὸ
-ές 16 22. 25 2. 35 17. 51 9. σαφῶς
16 11. 29 11. 49 11. 58 33.

σβεστήριος: -α ὄργανα 28 8.

σειρομάσσης 26 7*.

σημαίνω 32 7.

σημασία: -ας οὐλῶν 23 11. προδή-
λῳ ἐκφαίνεται -α 24 2.

σημεῖον 20 10. 22 33. 23 28. 26 31. 30 14.
53 28*. 29*. 54 5*. ἡ τοῦ -ου δύνα-
μις 54 8.

σήμερον 39 13*.

σιγή: -ῇ τὸ γράμμα κρύπτεις 24 28.
46 13*.

σιτίον 37 5.

σκαῖός 19 2.

σκέπασμα: τὰ τῆς ἐσθῆτος ἐνδύ-
ματα καὶ -ατα 24 3.

σκηνοπηγέω: ἡ τοῦ μύθου σύνθε-
σις -ουμένη πιθανῶς εἰσω
γαστρος 58 25.

σκήνωμα 21 22. ἡ ψυχὴ τοῦδε τοῦ
ἀνθρωπείου σκηνώματος (de
Christo dicitur) 45 8.

σκήπτομαι 51 27.

σκιά: -ά τις ἀφανής 23 32. μηδὲ
-ῆς εἶδεν μόριον 24 21. ἐν -ᾷ καὶ
φαντασίας εἶδει 27 32.

σκιαγραφία: σχῆμα -ας εἶδει περι-
βέβλημένον 22 18. οὐδὲν δια-
φέρειν ἀψύχου -ας 59 9.

οκύβαλον: πυρετῶ -ων ἐνδοθεν
 ὑποκειμένων 5431.
 σκυθρωπός: -ά καὶ φρικώδη κο-
 λαστήρια 3415. -ά φάσματα 621.
 -ότερος: -ότεραν ἀποφασιν 554.
 -ότερον adv.: ... ἀποκρίνεται 325.
 σκυῶν, τὸ: πᾶς κράτιστα τῶν
 -ων 3520.
 σοφιστής 271*.
 σοφός: ὁ -ώτατος Ἰωάννης 5317.
 σπείρω: τὰ τῆς κακοδοξίας ἔσπει-
 ρεν σπέρματα 514.
 σπέρματα 515.
 σπεύδω 4119*.
 σπουδάζω: c. inf. (-αστέον sc. ἐστίν)
 1710; 4128. 5731.
 σπουδαίως 374.
 σπουδασμα: τοῖς ἐκπονηθεῖσιν αὐ-
 τῷ περὶ τοῦτο -ασι (sc. ἐντυχῶν)
 508.
 σπονδή 1720.
 στάδιον 174.
 στάσις: -εις ἐπεγείραντες 335.
 στέργω 4917.
 στηρίζω 409*.
 στίχος: ἐν τῷ μεταξὺ πέντε που
 -ους ὑπερβάς 4930.
 στόμα 1818. 3824*. 28*.
 στοχάζομαι: ὡμολογεῖ -όμενος δι-
 3728. ... τινος 4417.
 στόχος: ἀπὸ -ου καὶ συγκυρίας
 3622.
 στρατιά 189. τὴν τῶν δαιμόνων
 -άν 2914. -ας οὐρανίους 3818.
 -ας ἀγγέλων 5328.
 στρατολογέω: νεολέκτους -εῖν εἰς
 συμμαχίαν δορυφόρους 283.
 στρατόπεδον 3711.
 στρεβλῶ: -οῦσθαι: τοῖς πόνους
 2030. -οῦσθαι μάστιγι 3228.
 -οῦμενοι καὶ ἄκοντες 5211.
 σύ, σοῦ, σοί, σέ passim.

συγγραφεὺς 218. 11. 14. 268. 18. 2829.
 3230. 4119. 438. 563. 214*.
 συγκαλέομαι 271.
 σύγκειμαι μετὰ τινος 5833.
 σύγκρισις: ἐκ τῆς παραλλήλου -εως
 ἀντεξέταξεν 1625. πρὸς -ιν 528.
 συγκροτέω: μυθώδη πλάσματα
 -ῶν 6124.
 συγκυρία: ἀπὸ στόχου καὶ -ας 3622.
 συζεύγνυμι: ... τί τινι 1621. 399.
 -ἐξενκται μετὰ τινος 5429.
 συζυγία: τὰς τῶν δημάτων ἐπι-
 πλοκάς καὶ -ας 503.
 συκοφαντέω 4830. ... τινά 1623.
 συκοφαντία 335.
 συλλάω: ἀπάτη -ληθέντες 3422.
 συλλαβή 424.
 συλλήβδην: πάντα ... 4529. ... εἰ-
 πεῖν 4621.
 συλλογιστικός: -ῇ δεινότητι χρώ-
 μενος 4228.
 σύμβολον: τὰ τῆς εὐσεβείας -α 3332.
 τὰ τοῦ πολέμου -α 4125. -α κλη-
 δόντων 5417.
 συμμαχία 283.
 σύμπας (cf. ξύμπας): τὸ -αν εἰπεῖν
 1725.
 συμπλέκω 3719. 5924.
 συμπόσιον: -α καὶ κώμους 5917.
 συμφέρω 351. 4111. 5315.
 σύμφωνος: -οι μαρτυρία 5818.
 συναγωγεὺς 2916.
 συναναβαίνω 4712*. 14.
 συνάπτω: -άψας εἶπεν 308.
 συναρπάζω 2910. 3014.
 συνδιατάσσομαι τινι 4528.
 συνέδριον: τὸ τοιοῦτο ... (sc. τῶν
 ἐγκασιγυμένων) 5626.
 συνεκτικός: τὰ -ὰ παρὲς ἐγκλή-
 ματα 3431.
 συνεργός 6211.

σύνεσις: ἐπιστήμη καὶ συνέσει (sc. ἔγνω) 24 31.

συνήθως 517.

σύνθεσις 58 25, 59 3.

σύνθετος: τὸ -ον ὄνομα 58 23.

συνιστάω 48 19.

συνίστημι 25 21. συνίστησιν ὡς 30 2.

ἵνα συστήσῃεν ὅτι 42 9, 49 26.

συνέστησεν ὅτι 55 3. διτιτῶ δὲ

συστήσῃ τρώπῳ πειρώμενος ὡς

41 9. μονοκλή τις ἁρμονία -αται

59 31. σύνοδον συστησάμενος

29 14. ὁ τῷ τοιγῶδε συστησάμενος

ὄρω 33 10, 47 24. συνέστηκεν ὡς

(ὅτι) 24 14, 40 13, 45 27, 56 9.

σύνοδος: -ον συστησάμενος 29 14.

σύνολος: οὐδεὶς πῶ τὸ -ον 30 6.

συνολογέω 35 10, 41 11, 44 1.

συνολογούμενος 59 1 (cf. diss.

p. 12).

συνουσία: τὴν τοῦ θεοῦ καὶ λόγον

-αν 45 10.

συντίθημι 60 23.

συνυπάρχω 39 20.

συνωδία: ὁμοδόξῳ -α 46 19. ὁμο-

φώνῳ -α 55 24. αἱ ὁμόδοξοι -αι

58 19.

συσταδόν 17 6, 33 23.

σύστασις 46 22, 53 14.

συσχηματίζομαι: ὑποκρίσει -εσθαι

τοῖς δεινοῖς 62 9.

συχρός 16 15. -οτέρῳ δέησει 18 2.

57 23. ὁλῶ -ῶ 61 15.

σφαγή: -ὰς ἀκρίτους 59 19.

σφάλλομαι: τῆς ἀληθείας ἐσφάλη

20 18.

σφάττω 37 2.

σφειρίζομαι τι 35 20, 38 2.

σφόδρα: ... κοῦφος 17 2. ... σχέ-

λιος 44 25, 33 18*, 41 20*.

σχέλιος 17 23, 33 24, 40 17, 44 25.

σχῆμα 21 24, 22 18, 24, 26 31, 32 3.

38 11, 59 27, 61 28.

σχηματίζω 28 23, 59 12, pass. 23 6.

58 25.

σχολαῖος: σχολαιότερον adv. 21 7.

σῶμα 22 18, 19, 23 13, 28, 24 3, 41 22.

46 8, 47 30, 48 6, 49 13, ἐπὶ εἶδους,

οὐκ ἐπὶ -ατος 51 2, 52 22, 60 21*.

σωματικός: γνώρισμα -ῆς ἐδεξίας

23 22, τὰ -ά 52 4. σωματικῶς

46 6.

σωτήρ 20 21.

σωτηρία 45 18, 32 24*, 47 16*.

σωφρονίζω: ... τινὰ νουθετῶν 33 23.

δικαίᾳ κρίσει -ον ἅπαντας sc.

θεός 46 22.

σωφρόνως 61 21.

τάγμα: τὸ τῶν ἀγγέλων ... 47 24.

τάλας, ὁ 40 6.

τάξις: ἰδία δὲ -ει ἐξετάσαι τι 17 9.

τὴν ἐκατέρων ἀντεξετάζεσθαι -ιν

25 28. διαιρεῖ τὰς ἐκατέρων -εις

27 8. ἀπαρλείπτω δὲ -εως ἀκο-

λουθία προσθεὶς ἔφησεν 41 18.

χοροὺς ἀγγέλων ἐν -ει παρεστῶ-

τας 62 19.

τάρταρος: τὸ τοῦ -ον χάσμα 41 6.

τάττω 21 31, 44 13, 61 11, 29.

ταυτολογέω 35 4, 35 5, 43 31, 51 6.

57 24.

τάφος 24 5.

τάχα 27 21. ... ἴσως 26 25, 42 7.

τάχος 46 14*.

τε 16 25, 17 12. (ἄλλως τε καὶ) 25 2.

28 23, 29 29, 40 28, 43 24, 49 8.

50 12, 32, 54 1, 59 8, cf. οἶος.

τεκμήριον: ... σαφές 45 12.

τελειῶω 60 15*.

τελετή: βακχείας ἥ -άς 59 18.

τελευταῖος: τὸ -ον 19 30.

τέλος: ἄκρα τοῦ πολέμου καὶ ...
59 16.

τέρας 53 28*. 20*. 54 8*.

τερατοσκοπία: -ας ὠνόμασε τὰς
ἀμειδίους ὀπτασίας 55 1.

τερατοσκόπος 54 24*.

τέταρτος 55 23.

τετεγνασμένως 34 33. 52 32.

τετράμορφος: τὸ -ον ἐμμελέτημα
τοῦ καλουμένου Βάαλ 26 4.

τεχνάομαι: c. inf. 43 32.

τέχνη: ἀτεχνία μᾶλλον ἢ -η 22 2.
ἀπατηλῇ ὑπεκλίνει -η 44 7.

τεχνογραφία: αἱ ῥητορικαὶ -αι
58 32.

τεχνοποιά: πιθανῇ -α ταυτολογῶν
36 5.

τεφρώω: πυρὶ -ώσας τι 55 31.

τήμερον: πολλοὶ καὶ ... Ἰουδαῖοι
50 23.

τηλικούτος -αὐτῇ 42 4*. 53 2*.

τηνικαῦτα 18 11. 38 20. 51 20. ... πάλιν
42 2. ὥς - τηνικαῦτα 30 14.
32 18. ὅτε - τηνικαῦτα 30 30. ἐπει-
δὴ - τηνικαῦτα 40 7.

τηρέω 59 14. 57 20*.

τίθημι 57 7. 29 20*. τίθεμαι: οἱ -μενοι
c. acc. c. inf. 55 10.

τιμάω 43 30.

τιμωροῦμαι τινα 46 24.

τιμωρία 27 25. 29 27.

τίς, τί et τίς, τί passim.

τοί: γάρ τοι 19 14. 24 29. 43 20. 58 32.
59 22.

τοιγαροῦν 18 13. 26 27. 29 29. 32 21.
38 29. 41 1. 45 23. 50 22. 56 3.

τοιγάροι 62 5.

τοίνυν 18 21. 20 5. 23. 23 12. 24 20.
25 9. 25. 26 9. 28 19. 31 28. 33 8.
38 13. 40 11. 44 5. 29. 46 18. 50 29.
54 29. 55 9. 58 3. 59 7. 61 1.

τοιόσδε, -άδε, -όνδε 18 21. 31 24.
33 9. 34 2. 8. 23. 38 18. 51 18. 56 17.
62 1.

τοιοῦτος, -αὐτῇ, -οὔτο 19 19. 20 17.
26 20. 25. 27 29. 28 31. 29 28. 30 3.
31 21. 32 8. 28. 34 14. 38 11. 40 5.
41 4. 42 30. 43 2. 6. 23. 44 3. 46 27.
47 5. 24. 50 23. 30. 51 6. 31. 53 22. 26.
56 28. 57 23. 58 17. 59 29. 60 7. 61 11.

τοῖχος 50 21*.

τοκεύς 46 9 (coni. Brinkm.).

τόλμημα 34 8.

τολμηρῶς 30 31. 52 22. 57 11.

τοπικῶς: ἐν μέρει ... 35 10.

τόπος: τῶν καταχθονίων ἀπηλλάχ-
θαι τόπων 44 29. sim. 45 13. 46 28.
44 12*. 15*. 22*. 48 12*. 57 20*.

τοσοῦτος, -αὐτῇ, -οὔτο 19 17. 24 6.
25 20. 32 9. 47 2. 13. 48 24. 58 17.

τότε: ... -νῦν 30 25. (quod exstat
46 9, delendum est; cf. τοκεύς).

τρανός: ἀκριβολογία -οτέρη ζητῶν
35 22. τρανῶς 47 24.

τρανόω: ... τὸ σαφές 16 22.

τραχύς: -ύτατα παγκρατιάζων 17 5.

τρεῖς: ἅμα τρισὶν παισὶν 37 14.

τρέπομαι: τραπεῖς ἐπὶ 17 16.

τρέχω: -ων εὐσκελῶς 17 1. ὠκύ-
τατα -ειν 17 3.

τριάνκοντα 49 29 cf. πέντε.

τριακόσιοι 40 24 cf. πενήκοντα.

τριήμερος: -ον ἀνήγειρε sc. τὸν
ἑαυτοῦ „ναόν“ (de Christo dici-
tur) 45 5.

τρίτος 38 12. -ον adv. 30 27.

τροπάειον: νικηφόρον ἵδρουσε ... 47 29.

τροπολογεῖν τι 48 13. 27. 49 20. 51 8.

τροπολογία: οἱ ταῖς τοιαύταις ἐπε-
ρειδόμενοι -αις 50 24. ἅπαντα
-αις ἀνέτρεψε 51 3.

τρόπος 23 17. 24 13. 25 18. 22. 35 29.
41 9. 48 7.

τροφός, ἡ 60^{20*}.

τρώσις: σημασίας -εων 23 12.

τυγχάνω: τίς ἡ γραῖς ἐτύγγανε 194. εἴπερ ἐτύγγανεν ἀνὴρ 232. sim. 23 33. 24 21. 30. 30 18. 21. 33 22. 41 27. 44 14. 53 18. 56 31. 58 6. προ-
κύπτων ἐτύγγανεν 23 28. διαλεχ-
θεὶς ἐτύγγανεν 53 12.

τύπος: σημασίας -ων 23 11. οἱ -οι
τῆς κακοδοξίας ἀμετάστατοι φι-
λοῦσι γίνεσθαι 60 10. 60 6*.

τύπτω 50 19. 50 20*. 23*.

τυρεύω: τὰ τοιαῦτα δράματα -ων
34 21.

τυφλώτιω: τὸ αἰσθητὸν ὄμμα -ειν
23 3. τὸν ἡγεμόνα μὲν νοῦν
ἐτύφλωσεν 31 6.

ὔβρις: -εσι 33 4.

ὕγις: οὐδὲν -ές ἀπήγγελλεν 24 14.

ὕγρως: παλαιῶν ... 174.

ὔδωρ: τὰ ῥεῖθρα τῶν -άτων 27 28.
τὰ κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον -ατα
27 29. πληθὸς ἀμέτρητον -άτων
40 20. 40 2*.

δετός 40 28*.

υἱός 31 12. τῶν υἱέων 37 30. 41 18.
υἱοῦ 54 2. 54 21. 86 18*. 39 16*.
45 23*. 46 3*. 52 13*. 23*.

ὕλη: παρτοίας ἐθρήσκειεν εἰδο-
λομόρφους ὕλας 55 28. πραγμά-
των -ας εἰκονίζει τῇ πράξει
λειπομένη 59 5.

ὕλικός: χαρακτηῖρας -ούς 59 28.

ὕμεις, -ῶν, -ῖν, -ᾶς 32 24*. 34 5*.
40 8*. 10*. 53 33 (ter)*. 55 7*. 56 19*.

ὑπαγορεύω 61 7.

ὑπαγορία: οὐεῦθαι τι τῇδε τῇ τοῦ
γράμματος -α 16 22.

ὕπάγω: τινά 61 28. -εσθαί τινα
16 17. 57 1. ὑπάγεσθαι τινα εἰς
36 11.

ὑπαινίττομαι: -ηνίτετο ὅτι 33 15.

ὑπαρ: οὔτε ὄναρ οὔτε ... 33 28.

ὑπάρχω 28 25. 31 30. 39 1. 41 2. 43 2.
45 16. 46 1. 62 20.

ὑπεισδύομαι: τὸν -ύντα τῇ κράτει
τῆς ἀθητήτου βασιλείας 45 19.

ὑπέκκαυμα: -άτων μοχθηρῶν
54 32.

ὑπεκκλέπτω: τοῦ Σαμουήλ -εξέ-
κλεπτε ῥήματα 38 2. -κλέψας
ἀπεπήδησεν 43 27.

ὑπεκκλίνω: ἀπαιτηλῇ μὲν -ει τέχ-
νῃ 44 7.

ὑπέρ: c. gen. ... τοῦ πῖσαι 22 32.
... σου κατήδεσαν 33 27. ἀποθνή-
σκειν ... 41 18. ἀθλεῖν ... 49 4.
53 16*. c. acc. ὁ μᾶλλον ὑπέρ τινα
ἀγαθός 35 28.

ὑπερβαίνω: ἐν τῇ μεταξὺ πέντε
πουν ... σίχους -βάς 49 30. ὀλίγω
πρόσθεν ὑπερβάς ἐδογματίσας
54 18. ὑπερβαίνει sc. τὰς μαρτυρί-
ας 57 9.

ὑπερβύλλω: τὸ -λλον ἐρῶ 52 7.

ὑπερβολή: τὰς τῆς ἀδικίας -άς 17 28.
ἀσεβείας -ῇ 55 27. λέγει ἐξ -ῆς
52 4.

ὑπερηφανία: -α χρώμενος ἀμέτρον
43 16.

ὑπεροψία: -ας ἀνοίει προλιπεῖν τι
31 3.

ὑπεριτίθεμαι: τὸ τῆς ἀξίας ὑπερ-
θεμένους εἰπεῖν 19 6.

ὑπήκοος: τοῖς -οις αὐτῷ κελαδεῖ
56 18.

ὑπηρέτης 18 6. 30 3.

ὑπηγέω: ὁ μῦθος ἐν γαστρὶ πλατ-
τόμενος -εῖ τι 48 18.

ὑπισχνέομαι 19 5. 20 15. 37 22. 54 6.
62 8.

ὑπνος: κατὰ τοὺς -ους 23 8.

ὑπό: ἐλαύνεσθαι ... 1815. 2521.
 317. ἐξορκίζεσθαι ... 2121. λυ-
 μαίνεσθαι ... 2733. πολιορκεῖ-
 σθαι ... 3013. προσκυνηθῆναι ...
 318. μεταπεμφθῆναι ... 3316.
 τὰ ... τινος εἰρημμένα 363. ἐπερω-
 τᾶσθαι ... 3814. τὰ ... τινος
 ὁρωρυγμένα φρέατα 482. ἀνάγε-
 σθαι ... 476. μαρτυρεῖσθαι ...
 5127. χρίεσθαι ... 5128. χειροτο-
 νεῖσθαι ... 522. κινεῖσθαι ...
 5321. διελέγχεσθαι 5718. ἀκούειν
 ὑπό τινος 252. 5123*. 6013. c. acc.
 ὑπό τὴν ἐξουσίαν εἶναι τινος 423.
 4718. 425*.
 ὑπόδειγμα: τὰ τῆς καρτεροφυχίας
 -ατα 492.
 ὑποδείκνυμι: -νύναι 3118. -νύει
 415. -δεῖξαι 546.
 ὑποδέχομαι 466.
 ὑποδύομαι: τὸ πρόσωπον τοῦ προ-
 φήτου -δύς 3425.
 ὑποζύγιον 3023.
 ὑπόθεσις: ἐξέδωκέν τι εἰς τὴνδε
 τὴν ὑπόθεσιν 1614. ἤπασαν τὴν
 -την ἐκβιασάμενος 4828. ἀναιρεῖ
 τὰς τῶν πραγμάτων -εις 5011.
 προσωποποιεῖ μὲν -την 5912.
 ὑποθήμω: τῆς ἀθεμίτου μαντεί-
 ας ... 231. ἀγαθῶν -ας ἔργων
 5512.
 ὑπόκενος: αἰωροκοπίαις -οις 176.
 -οις λόγοις 2512. τὰ -α τῶν λόγων
 5029. ψευδογορία -ω 5628.
 ὑποκλέπτω: τὰ εἰρημμένα -κλέψας
 3718.
 ὑποκλίνω: τὸ πρόσωπον -ας ἐπὶ
 τῇ γῇ 3016. ὑποκλίνομαι: -εκλίθη
 τῷ φάσματι προσκυνήσας 322.
 -κλιθῆναι τῷ θεῷ 3329.
 ὑποκρίνομαι: c. inf. 2113. 323. 365.
 3727. 4112. 481. 6127. ... τι 5128.

ὑπόκρισις: μεθ' -εως λέγειν 244.
 ὑποκρίοι: (δεικτικωτέρω) 3432.
 484. 629. πενίας -εις 5920.
 ὑποκύπτω: προσκυνήσας -ἐκυψεν
 3020. ... τινί 3110. 31.
 ὑπολαμβάνω: c. acc. c. inf. 2517.
 3831. 4329. 506. ... ὡς 2621.
 2822. ... ὅτι 2932. 5312. ... ἔκ
 τινος 621.
 ὑπόμνημα 3428.
 ὑπομνησχομαι: -μνησθεῖς τινος
 4124.
 ὑπομονή 4831.
 ὑπονοέω 369. 429.
 ὑποπίπτω: -πεσεῖν τινι 312.
 ὑπόπτερος: -ους κινήσεις 172.
 ὑποπτεύω: τι ἔκ τινος 6110.
 ὑποστρώννυμι: -εστόρεσε τὰ ῥῶτα
 6217.
 ὑποσυλάω 3616.
 ὑποτίθεμαι: ἐλπίδας τινί 4717.
 ὑποτυπώομαι: c. inf. 3429. 5228.
 5632. 6131.
 ὕφαντος: -ον ἔσθημα 2417.
 ὕφασμα: ἔσθητος -ατα 2410.
 ὕστερον: ὀλίγον ... 1824. μικρόν ...
 439.
 ὕφίσταμαι: διεβεβαιώσατο μηδὲν
 αὐτὴν ὑποσπῆναι σκαιόν 191.
 -στῆναι τὸν τῆς γλώσσης ἤχον
 338.
 ὕψιλος 2921 (bis)*.
 ὕψιστος 2922*. 3223*.
 ὕψος: εἰς ἄμετρον ... ἐγείρει τὴν
 φλόγα 289.
 ὕψω 2924*.
 φαίνω 216. 2723. c. acc. c. inf.
 2327. 407. φαίνομαι 2733. 4828.
 -εται ὡς 205. 5428. -εται ὅπως
 3813. -εται προσκυνήσας 3024.
 sim. 3623. 501.

φάλαγξ: τὰς -γγας ἀντιπαρέτα-
 τον 1723.
 φανερός 262. φανερώς 3728.
 φαντάζω τὰς ὕψεις 2715.
 φαντοσία: ἐν οὐκῇ καὶ φαντασίας
 εἶδει 2732. τὰ τῆς ἀψύχου -ας
 ἐκτυπώματα 2827.
 φαντασιοκοπέω: τὸ σχῆμα τῆς
 πεφαντασιοκοπημένης ὄψεως
 2124.
 φαντασιοκοπία: -αις κιβδήλοις 293.
 -αις ἀδήλοις 5613.
 φαντασιώδης 2419, 2813.
 φάντασμα 2229.
 φαρμακεία 2828, 273*, 2819*.
 φαρμακός 2710, 2812, 272*, 5423*.
 φάρυγξ, ὁ 6115.
 φάσκαω 1832, 2223, 2323, 325, 3624.
 3815, 4328, 4418, 4524, 5327, 5611.
 6024.
 φάσμα: τὰ φάσματα τῆς μαντείας
 1718, 241, 2928, 322, 3512, 3613, 24.
 4123, 5111. σκνθρωπὰ -ατα 622.
 φεγγαβόλος: -οις μαρμαρυγαῖς 249.
 φενακίζω: ἀνοίει -όμενος 2632.
 ἐώλω κενολογία -ουσι τοὺς ἀμα-
 θεῖς 5629.
 φερέγγυος: ... μάρτυς 1823.
 φέρω: φέρε γούν θεωρήσωμεν
 1711. φέρε προσαγάγωμεν 2524.
 πάντα ἀνεξικάκως -ειν 3126.
 4616*.
 φεύγω 2122.
 φημί: φῆς 1618, 2028, 2215, 2412.
 φησί 1728, 1812, 193, 24, 212.
 223, 3219, 3319, 348, 3617, 27.
 3820, 26, 409, 4211, 4415, 21, 4811.
 4923, 5224, 531, 31, 5418, 5528.
 562, 5725. φασί 4312, 559, 591.
 ἔφη 3718, ἔφη 1714, 1830, 1917.
 26, 29, 2112, 267, 273. (λέγων...) 3228,
 3318, 3524, 3712, 4228.

4420, 4712, 489, 5121, 5222, 5532,
 5622, 5720, 25, 5933, 6013, ἔφησθα
 2317. ἔφαμεν 5115. φαίην ἄν
 2319, 5310. φαίης ἄν 2431. φαίη
 τις ἄν 1814, 247, 2611, 279, 3018,
 4319, 535, 5410. φῶμεν 5521.
 ἔφησεν 1928, 206, 226, 255, 309,
 3715, 3818, 3915. (προσθεῖς...) 4118,
 4723, 6026. φήσας 3315, 353, 31.
 φῆσαι 244. φάμενος 3412, 4213, 558.
 φθέγγομαι 2923, 3432. (ἔφασκε
 -όμενον) 3625, 4630, 5918, 6121.
 φθείρω τινά 5414.
 φθορά: θανάτου γένεσιν καὶ -ῖν
 5427. οὐδῆσει καὶ -ῇ 5432. -ὰς
 ἀνηκέστους 5919.
 φιλαλήθως 2117.
 φιλέω: οἱ τύποι ἀμετάστατοι -οῦσι
 γίνεσθαι 6011.
 φιλόλογος 1627.
 φίλος 4914*.
 φιλοσοφία: -ας ἦθη 6116.
 φιλοτιμέομαι c. inf. 2811.
 φλογεῖται: αἱ -οι τῶν ἀγγέλων
 ἀξίαι 314.
 φλέγομαι 2810, 3929.
 φλόξ: ἐν -γῇ πυρός 2531, 2810.
 ταῖς ἀκοιμήτοις ἐδόθη -ξιν τοῦ
 πυρός 3928, 3931.
 φλυαρέω: τι εἰς 496. ... ἀμέτρως
 6116.
 φλυαρία 518, 5723.
 φοβέομαι 1928*, 4120*, 4411*.
 φοβερός 2631. -ὼς 3416.
 φορά: τῶν ἄνω φορῶν ἐρῶσι
 (ἀνωφόρων conl. Br.) 4430.
 φορέω: -όντες ἐσθήματα 2311.
 ἵνα ἡ ψυχὴ φορῇ sc. τὴν διπλοῖδα
 246. τὴν ἀνθρωπείαν ἰδέαν, ἡ
 ὁ θεός ἐφόρεσε 4532.
 φράζω 2024, 2225, 3018, 3823.

φροῖσις: λευκοτέρη -ει προσετίθει 4210.

φροῖτω: τὸ ἐπιτελεῖσθαι πεφρογμένον 1724.

φροῖα 4821. 25.

φρονοβλαβής 2518. -ὥς 4722.

φροκώδης 3416. 4328.

φρίττω: οὐ -ει c. inf. 4813.

φρονέω: οἱ εὖ -οὔντες 2518. 306.

3128. τὰ τοῦ Χριστοῦ -οὔντες 3211.

οἱ ὀρθότατα -οὔντες 4828. 5719.

φρόνημα 614.

φρόνησις 4630. 493. 6123.

φροντίζω 2733; cf. ἐπιφροντίζω.

φρυαδεύω 3210. 14.

φυλακή: ἀκροτάτη -ῆ νόμον 572.

φυλάττομαι τι 5414.

φυσικός: ἐκ τοῦ -οῦ νοῦ φθέγγεσθαι 6121.

φύσις: ἡ θεία ... 1910. 4417. 6220.

ἐργῶ καὶ πράξει καὶ -ει 3112. -ει 5710.

φυνεύω 486.

φωνέω: ἐκ τῆς γῆς -εῖν 6127. 5620*. 21*.

φωνή 1814. ἡ τοῦ συγγραφέως...

2114. ἡ διηγηματικὴ ... 278.

2818. 4321. τοιαύτας ἐρρηξε -άς

3122. τοιαύτας ἀφίεναι -άς 3227;

3720. 3818. ταῖς προφητικαῖς -αῖς

438. ἐξήχησε τὴν -ήν 452. τὰς

ἀγγελικὰς -άς 4612. 5520. ἐαυτῶ

μαχομένας ἐξεδίδου -άς 5610.

5632. 5814. 5918. ἐν τῇ Ἑλλάδι

-ῇ 619. 1928*. 211*. (14)*. 3514*.

φῶς 2127*.

φωστήρ: -ῆρες οὐρανοδρόμοι 4621.

φωτίζω: ἐφώτισε τὴν Λυδίαν εὐσεβείας ἐπιγνώσει 3217.

χαλεπῶς: οὐ ... ἰδεῖν 2814. οὐ ...

ἔστι νοεῖν 3731.

χάος: τὰ καταχθόνια μέρη τοῦ -ους 4518.

χαράκτηρ 2310. 5928.

χαρᾶκτηρίζω: εἰκοτολογία ἅπαντα -ει 5921.

χάριν: τιμωρίας ... 2728. ἐπάθλου ... 407.

χάσμα: -ατος ἰδέα 4011. τὸ τοῦ ταρτάρου ... 417. 409*.

χεῖλος: -ῇ φθεγγόμενα 5915.

χείρ 3320*. 3428*. 3512*. 17*. 25*. 3619*. 5112*. 5225*. 6025*.

χειρότεκτος: ἔσθημα -ον 2418. τὰ -α ἀφιδρύματα 5530.

χειροτονέω: βασιλείαν χειροτονημένην 522. 5123*.

χιλιάς 5131*.

χλεύη 498.

χορεύω 5130.

χορηγέω: ἀκράτω κεχορηγημένον ἀδικία 568.

χορός: τῷ τῆς ἐκκλησίας -ῳ 1914.

χοροὶ προφητῶν 311. τοῦ προφητικοῦ -οῦ 4432. τῷ τῶν ἁγίων -ῳ 4718. -οὺς ἀγγέλων οὐρανοπέτεις 5214. sim. 6218. ἀγγελικούς χορούς 537.

χοράομαι: ἀνοσιώτατα ... τινι 1823.

χρώμενος: οἰκεία ... ἀπονοία 2917. συλλογιστικῇ δεινότητι ... 4228. ὑπερηφανία ... ἀμέτρον 4317.

χρεών: οὐ ... ἐστιν c. inf. 2830. 5113. 608.

χρῆ 2620. 549. ἐχρῆν 5312.

χρηζω: τινός 3024. 4412*.

χρῆμα: "ναοῦ" χρῆμα 3114.

χρηματίζω τινί 1731.

χρησις: πρὸς τι τῶν ἐν τῷ βίῳ -ει διαφέρον 5831.

χρησμοδέω: τοῦ θεοῦ -οὔντος 348.

χρῆσμα 5219.

χοῖσις: ἡ τοῦ ἐλαίου . . . 525.
χρῶν: κέχριστο ὑπό 5128. τὴν βασι-

λείαν ἀγίῳ πνεύματι χρυσθεῖσαν
5218. 361*.

χρόνος 2628.

χρυσοῦς 4828*.

χρῶμα: ποικίλα -άτων εἶδη 5928.

ἐρυθροῖς ἢ δ' ἀνθινοῖς χρώμασι
κηρογραφοῦντες 5927.

χώρα: ἐπὶ -ας 4828.

χωρέω 4212*.

χωρίον 2131. 3218. 3518. 4628. 501.

ψαλμωδία: -α προφητικῇ 4028.

ψέλλιον, τὸ 4828*.

ψευδηγορία 3120. 3831. -α μὲν
ὑποκένῳ 5628. -αῖς ἀκράτοις 608.

ψευδής 2610. 4222. 509. 5521. 612.
8. 9. 17. 3824*. 28*. 602*. 27*.

ψεύδομαι 2028. 377. 28. 3910. 4030.
418. 4220*.

ψευδοπροφήτης 2528. -φῆται λει-
πόμενοι προγνώσεως 2621.

ψευδορράφος 4117.

ψεύδος 211. 2718. 394. 5818. 28.
2022*. 601*. 4*.

ψεύστης 2027. 411. 2022*. 6131*.

ψηφίζομαι: εἶται τι 308. -όμενοι
τι 4127. ἐψηφίσαστο κατὰ τινος
5518.

ψηφοπαύκτης: ἐν τοῖς θεάτροις οἱ
-αι 2818.

ψηφος 5528.

ψηφοφορία: θεία -α 2928. νομο-
θετικά -αι 5817.

ψίς: οὔτε περιπτυνμάτων οὔτε -χῶν
3924.

ψύλλα, ἡ: ψυχὴ μύρμηκος ἡ -ης
198.

ψυχαγωγέω: οἰησικοπία -εῖν 2818.
παιδείας ἔνεκα -εἰ τινα 612.

ψυχαγωγία: μῦθος ἐστὶ πλάσμα
συγκείμενον μετὰ -ας 5838.

ψυχή 1616. 197. 9. 11. 2015. 2121.

τὸ τῆς -ῆς ὄργανον 238. 238. 12. 18.

20 (bis). 33. 243. 8. 11. 2912. πνεύ-

ματα καὶ ψυχαὶ 304. 5313. 548.

6212. 4228. 433. 444. 458. 9. 14. 18.

17. -ῆς ἀρετῇ ταῦτα ἐπραττεν ὁ

ἀνθρώπος (de Christo dicitur)

4527. ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ -ῆς,

τῇ θεῇ συνδιατωμένη καὶ λόγῳ

4528. 478. 11. 529. 14. 5324. 5518.

584. 6128. 628. 18. 1822*. 348*.

12*. 428*. 4421*. 4712*. 5714*.

6014*. 21*.

ψυχολατρεία: καρτεροῦ -α 182.

ψυχῶν: τι 2720. 4918.

ὦδε 4613.

ὠκύς: -ύτατα τρέχειν 173.

ὠμότης 4112.

ὦρα: κατὰ τὴν -αν 237. ἐν μᾶ

ζοπῆς ὥρα 2914. εἰς ἄλλας ἀφί-

κετο νυκτερίους -ας 237. ἐν -α

θέρους 4028. τὴν τῆς ὧρας

-αν 5928.

ὥς: conl. temp. 1720. 189. 27. 1927.

262. 31. 296. 3822. 3928. 4410.

477. 4928. ὥς — τηλικαῦτα 3014.

3217. 5118. ὥς — αὐθις 3118. 321.

4328. 6028. ὥς ἄν c. opt. fin. 1622.

ὥς c. inf. consec. 2113. ὥς = ὅτι

post verba: ἀγνοῶν 1815. 313.

ἀνθυπέφερεν 1828. 5113. ἐκβο-

ώσης 1915. (ἐκ)φαίνεται 205.

242. 5428. ἀκήκοεν 2011. πῶς

οὐκ ἂν εἴη σαφές 211. ἴσασιν

218. ἔφησε 2118. sim. 247. 32.

2712. 4319. εἶδεν 2123. πείσαι

2232. sim. 2328. 2915. κέκραγεν

2331. συνέστηκεν 2414. sim. 302.

4014. *ἔγνω* 2421. *ἐπολαμβάνειν*
 2621. *sim.* 2822. *ἀναφερόμενόν*
ἔστιν 276. *ἐγνοεῖν* 2718. *sim.* 469.
ἐξέφερον *ἐλέγχους* 2813. *διέδει-*
ξεν 2830. *νοεῖν* 3211. 375. 381.
θεασάμενοι 382. *εὐρήσειεν* *ἦν*
 3522. *προὔλεγε* 3527. *πρόδηλον*
 412. 4516. *φάσκονσι* 4328. *εἰσ-*
άγων 4718. *διανοητέον* 524.
ὁμολόγησεν 583. *ἐκφαίνειν* 608.
 1830*. *ὥς* = *uti* 1725. 186. 1922.
 2332. 2516. 19. 2613. 2819. 3030.
 359. 3621. 24. 27. 378. 15. 18. 4315.
 4718. 481. 5311. 5415. 5612. 6132.
ὡς *δέον* 1619. 578. 5832. 6118.
 2128*. 5624*. 603*. 15*. 17*. *ὥς* =
als, *als ob*. 2013. 2118. 19. 30.
 2222. 29. 31. 2330. 2732. 3428.

352. 7. 21. 364. 15. 20. 4123. 427.
 4416. 5125. 5510. 12. 20. 25. 562.
 5816. 596. 8. 623. *ὥς* *ἐν* *μάλιστα*
 1721. 473. *ὥς* *ἔπος* *εἰπεῖν* 509.
ὥς *c.* *acc.* *ἀφικνούμενος* ... 589.
ὡσαύτως 2727. 2824. 5013. 273*. 7*.
 8*. 2819*. 22*.
ὥσπερ 172. *ὥσπερ* *οὖν* *ἀμέλει καί*
 233. 2512. ... *ἐνταῦθα* 2619.
 366. 5430. ... *οὖν* *ἀμέλει* *κάν-*
ταῦθα 581. 5925.
ὥσπερ *αὖτε* 5430 (corr. Brinkmann).
ὥστε: *c.* *inf.* 2825. 304. 433. 444.
 4510. 5128. 5519. 6215. *c.* *indic.*
 1918. = *itaque* 178. 1910. 3313.
 377. 395. 414. 5229. 5519. 5810.
ὡχρός 626.

Index nominum

Ἀαρών: gen. 275. acc. 262.
Ἀβραάμ: gen. (εἰς κόλπους τοῦ
 προπάτορος ...) 392. 482. acc.
 401.

Ἀδείμαντος: ὁ ... 602.

Ἄιδης: ἐξ -ον 2015. 32. 304. 3212.
 433. 444. 529. 14. 537. 14. 24. 549.
 5516. 623. 12. 19. ἐν ου 432. (443)
 28. εἰς -ον 449. 30. 4727. ἐν τῷ -η
 3929. τὸν -ην 4722.

Αἰγύπτιος 2631. 2724. 273*. 7*.
 2818*. 21*.

Αἰγυπτος: τὰ κατὰ πᾶσαν -ον
 ὕδατα 2729. 272*.

Αἰσωπος: αἱ -ον λογοποῖται 6111.

Ἀμαλήκ: τὸν ... 3519. 3515*.

Ἀμαλθεΐα: τὸ „τῆς -ας κέρας“ 497.

Ἀνανίας 5017. 18.

Ἀντιοχεία 163 (in titulo).

Ἀριθμοί: γράψαι -ἐν τοῖς -οῖς 1819.

Ἀχαάβ: ὁ μαρὸς ... 392. gen.
 3814. acc. 3819*.

Βάαλ: τὸ τετράμορφον ἐμμελέ-
 τημα τοῦ καλουμένου „Βάαλ“
 265.

Βαλαάμ: τοὺς λόγους εἰς τὸ στόμα
 τοῦ ... ἐμβαλὼν 1818.

Δαβὶδ: ὁ τοῦ προφήτου Δαβὶδ
 ἐρμυσὶς 4113. τοῦ ... 529. 19. 21.

28. τὸν ... 362. τὸν ἀγιοπρεπῆ...
 4021. 3513*. 5121*. 23*. 534*.

Δευτερονόμιον: ἐν τῷ Δευτερο-
 νομίῳ 5328.

Ἐδέμ 486*.

Ἑλλάς: ἐν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ 619.

Ἑλλην: παρ' -ησιν 5028. -ήνων
 παῖδες 617.

Ἑλληνικός: πυρέτων -ήν μαν-
 τείαν 5829.

Ἐξοδος: ἐν τῷ τῆς -όδου προ-
 γράμματι 2628.

Ἐδιστάθιος 162 (in titulo).

Ἐντροπίος: ὃ διαπρεπέσεται τῆς
 δοξολογίας ἱεροκήρυξ **Ἐντρο-
 πιος** 168. ὃ κράτιστε ἀνδρῶν -ε
 2017.

Ζαχαρίας: ... ἀδικώτατος βασι-
 λεύς 5015... ὁ προφήτης 5015.

Ἡλίας: nom. 2528. τὴν ἐπὶ -ον
 τοῦ προφήτου ἱστορίαν 2524.

Ἡμέρα: τὸ τῆς -ας ὄνομα 497.

Ἡσαΐας: nom. 297. ὁ προφήτης ...
 5617.

Ἡοίοδος: -όδου μύθους 611.
 6028*.

Ἰακώβ 1820*.

Ἰεζεκιήλ: τοῦ προφήτου . . . ἦλ
29²².

Ἰησοῦς: τοῦ δεσπότου ἡμῶν -οῦ
20¹⁹, 32^{28*}.

Ἰουδαῖκος: -ῆν ἀρρωστών ἀβλε-
ψίαν 46¹¹.

Ἰουδαῖος: τήμερον -οι 50²⁸, 49^{22*},
31^{*}.

Ἰούδας: . . . ὁ προδότης 50¹⁴ . . .
ἀπόστολος 50¹⁴.

Ἰσαάκ: γεν. 48²⁶.

Ἰσραήλ: γεν. 37²¹, 18^{20*}, 35^{16*},
28^{*}, 36^{19*}.

Ἰσραηλιτικός 51^{14*}.

Ἰωάννης: nom. 46¹, (ὁ σοφώ-
τατος . . .) 53¹⁸, dat. -νῃ 46⁶.

Ἰώβ: τοῦ πολύτλα . . . 48²⁰, τὸν
. . . 38⁷.

Ἰωνάθαν: τὸν . . . 37¹², 41¹⁰, 36^{18*},
39^{18*}.

Ἰωσίας: ὁ δικαιοσύνης ἀρετῇ δια-
πρέψας . . . ὁ βασιλεὺς 55²⁰.

Καϊάφας: ὁ . . . 53¹⁴.

Κασσία: γεν. -ας 49⁷.

Λάζαρος: ὁ . . . 40², τοῦ -ου 39²¹,
49⁹, τὸν „Λάζαρον“ 39³⁰, Λά-
ζαρον 49¹⁴.

Λευϊτικός: ἐν τῷ -ῳ 34³, 55⁴.

Λυδία: τὴν καλουμένην -αν 32¹⁸.

Μαριασῆς: nom. 55²⁸.

Μεθόδιος: . . . ὁ τῆς ἀγίας ἄξιος
μνήμης 50³².

Μιχαίας: ὁ προφήτης . . . 38¹⁴.

Μωσῆς: nom. -ῆς 27²¹, 48¹⁵, 53²⁷,
γεν. -έως 27¹⁰, 13, 34³, 48²⁰,
dat. -εῖ 18¹⁹, acc. -έα 26²⁹, 28²³.

Ὅμηρος: -ου τὰ ἔπη 61¹, 60^{27*}.

Παῦλος: ὁ . . . 32²⁷, 33⁶, 50²⁰, ὁ
περίοδος ἱεροκήρυξ . . . 32¹⁷.

τῷ -ῳ 33¹¹, 32^{23*}, τὸν -ον 33²,
πολλοὶ παρ' Ἑλλήσιν Πέτροι
καὶ Παῦλοι καλούμενοι 50²⁸.

Πέτρος 50²⁸, cf. s. v. **Παῦλος**.

Πλάτων: ὁ . . . 59³².

Ρεβέκκα: τὰ τῆς -ας πράγματα
48²⁷.

Ρεμμόδ Γαλαάδ 38^{19*}.

Σαμουήλ: nom. Σ. 20¹², 22¹⁹,
24²¹, 30¹⁶, 20, 33²², 44³, ὁ Σ.
34²³, 35¹, 24, 41², γεν. τοῦ Σα-
μουήλ 23³³, 24¹¹, 32⁴, 36³, 13,
38², 39¹⁰, (μετὰ τοῦ προφήτου
. . .) 40¹⁴, (μετὰ τοῦ θαυμασι-
ουργοῦ . . .) 40²⁷, 40³⁰, 41²¹, 51²⁸,
dat. τῷ . . . 37¹⁷, 51¹⁸, acc. τὸν . . .
19⁵, 20⁶, 22¹⁵, 18, (τὸν ὁμόδοξον
τῷ Παύλῳ . . .) 33¹¹, 35⁸, (τὸν
εὐκλεῖ . . .) 43²⁸, 54¹¹, 56¹¹, 57¹⁷,
19²⁵ (bis)*, 20^{3*}, 21^{19*}, 22^{4*}, 6*,
7*, 8*, 10*, 23^{19*}, 24^{24*}, 30^{12*},
41^{21*}, 42^{30*}, 44^{20*}, 57^{22*}.

Σαούλ: nom. Σ. 24²⁹, 40³⁰, 58⁶,
ὁ Σ. 17¹³, (ὁ σχέτιος . . .) 17²⁴,
18⁷, 13, 22²¹, 29, 23², 29, 29⁷, 30²¹,
31⁸, 36²⁴, 40¹⁴, γεν. τοῦ . . . 37³⁰,
39⁹, dat. τῷ . . . (τῷ δαιμονιζο-
μένῳ . . .) 20¹³ (τῷ μαντευο-
μένῳ . . .) 21¹⁰, 33¹⁴, 35¹, 39¹⁵,
51¹¹, 31, acc. τὸν . . . (τὸν ἐκ-
φρονα . . .) 18²⁷, 25¹⁹, 51¹⁷, τὸν
ἐμμανῆ . . . 41⁷, τὸν Σ. 37¹⁴,
19^{27*}, 20^{3*}, 11*, 22^{5*}, 7*, 9*, 10*,
24^{23*}, 24*, 41^{19*}, 53^{3*}, 57^{22*}.

Σίλας 33^{14*}.

Σολομών: τὰ τοῦ -ῶντος ἀπο-
φθέγματα 46¹².

Φαραώ 26³⁰.

Φίλιπποι: ἀφίκετο εἰς -ους 32¹⁷.

Χριστός: nom. ὁ Χριστός 449.
465.31. 4728. gen. τοῦ -οῦ 462.
475. 4910. 5211. 5314. τὸ τοῦ -οῦ
πρόσωπον 3111. 448. τὰ τοῦ -οῦ
φρονούντες 3211. ἡ ἀγία τοῦ -οῦ
ψυχὴ 4528.

Ὠριγένης: nom. 1613. 2018. 3031.
355. 4128. 4315. 4630. 4718. 481.

ὁ κομψός ... 1912. ὁ δογμα-
τιστής ... 2130. 2820. ὁ μεγαλη-
γόρος ... 4710. ὁ πολύφημος
... 5231. Ὡ. ὁ πάσας οἰόμενος
εἰδέναι τὰς γραφάς 503. ὁ πάσας
ἐρμηνεύσαι τὰς γραφὰς οἰηθεὶς
... 576. gen. -ους 2612. 5020.
559. voc. -ες 2228. 2333. ὦ -ες
2023. 2215. Ὠριγένεια, τὰ 178.

Index locorum e codice Monacensi emendatorum

Addo nonnullas lectiones e codice Monacensi a me denuo collato sumptas, quae discrepant a lectionibus editionis Erici Klostermann:

17, 5: ἡ πυγμαχῶν.

Mon. fol. 179 v 19: ἡ παμμαχων.

Jahn 22, 23: πυγμαχῶν (adnotat lectionem codicis).

26, 5: οὐδὲν ἦτιον ἔπραττον οὐδαμῶς.

Mon. fol. 183 v 26: οὐδὲν ἦτιον ἔπραττον οὐδὲν οὐδαμῶς.

Jahn 34, 2: ut Mon.

28, 6: ἐφέσει καθαροῦ.

Mon. fol. 184 v 23: ἀφρесеικαθαροῦ.

Jahn 36, 16: ἐφέσει καθαροῦ.

46, 12: Σολομῶντος.

Mon. fol. 193 r 2: Σολομων^ο.

Jahn 56, 11: Σολομῶντος.

46, 20: θάλαττα.

Mon. fol. 193 r 9: θάλατται.

Jahn 56, 19: θάλαττα.

49, 30: ἐβάστασαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι.

Mon. fol. 194 v 8: ἐβάστασαν οὖν πάλιν οἱ Ἰουδαῖοι.

Jahn 60, 13: ἐβάστασαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι.

58, 19: ἔτους „προϋφήτευσεν“.

Mon. fol. 196 r 17: ἔτους „ἐπροφήτευσεν“ (cf. Joann. 11, 51: ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν).

Jahn 64, 15: ἔτους προϋφήτευσεν.

61, 14: κατὶλως ἐπάδουσι (ἐσθ' ὅτε...).

Mon. fol. 200 r 21: κατὶλοις ἐπάδουσι λόγοις (ἐσθ' ὅτε).

Jahn 74, 10: ut Mon.

Vita

Nata sum Guilelma Brockmeier in oppido Rhenano, cui nomen est Embrica, anno 1895 die 10. mensis Maii patre Henrico, matre Helena ex gente Schumacher. Fidem profiteor catholicam. Litterarum elementis imbuta per quattuor annos Lyceum Superius Congregationis Sororum St. Ursulae adii. Testimonium maturitatis adepta Graecorum et Romanorum linguis litterisque operam dedi, et testimonium maturitatis gymnasii anno 1922 accepi. Deinde Monasterii, Berolini, Monachii, Bonnae studiis philologicis incubui. Examen rigorosum subii kal. Mart. a. 1929.

Omnibus viris doctis, qui me docuerunt, gratias habeo maximas et sinceras, imprimis Hermannō Schoene, qui et aliis in studiis et in hac commentatione conficienda consilio atque opera benigne me adiuvit.
